

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กนก วงษ์ตระหง่าน, การเมืองในสภาผู้แทนราษฎร, กรุงเทพฯ,
สำนักงานพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

กองการประชุม, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วใน
ที่ประชุมสภา พ.ศ.2522, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,
2522.

- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2523, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2523.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2524, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2524.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2526, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2526.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2527, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2527.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2528, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2528.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2529, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2529.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2530, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2530.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2531, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2531.
- . สารบบกระทู้ถามที่ตอบแล้วในที่ประชุมสภา พ.ศ.2536, กรุงเทพฯ,
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2536.

- กองการประชุม, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. ผลงานของรัฐสภา พ.ศ.2523 - 2526, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2526.
- . ผลงานของรัฐสภา พ.ศ.2526 - 2529, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2531.
- . ผลงานของรัฐสภา พ.ศ.2529 - 2531, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2531.
- . ผลงานของรัฐสภา พ.ศ.2531 - 2533, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2533.
- . ผลงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี 2536, กรุงเทพฯ, 2536.
- คณิน บุญสุวรรณ. ศัพท์รัฐสภา, กรุงเทพฯ, บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2520.
- . สาระนั้น่ารู้เกี่ยวกับการประชุมสภา, กรุงเทพฯ, เรือนแก้วการพิมพ์, 2521.
- . ปทานุกรมศัพท์รัฐศาสตร์, กรุงเทพฯ, สำนักงานพิมพ์ สาธารณะ, 2527.
- . ปทานุกรมศัพท์รัฐสภาไทย, กรุงเทพฯ, สัมพันธ์การพิมพ์, 2526.
- จรรยา สุภาพ. สารานุกรมรัฐศาสตร์, กรุงเทพฯ, บริษัท ไทชวัฒนาพานิช จำกัด, 2518.
- จเร พันธุ์เปรื่อง. "กระทู้ถาม". รัฐสภาสาร 34, 5 พฤษภาคม 2529.
- ธีรอนันต์ สมุทวณิช. ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย, กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- . การเมืองเปรียบเทียบ : ทฤษฎีและแนวความคิด, กรุงเทพฯ, เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- ทัศนาวางานทัศน. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน, กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์, 2518.

- พฤทธิสาธ ชุ่มพล, มรว. ระบบการเมืองความรู้เบื้องต้น, กรุงเทพฯ,
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- เลขาธิการรัฐสภา, สำนักงานพิมพ์. กระทู้ถาม, กรุงเทพฯ,
เอกสารของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).
- วิษณุ เครืองาม. กฎหมายรัฐธรรมนูญ, กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แสงสุทธิ
การพิมพ์, 2530.
- สุวิชัย โกศลยะวัฒน์. การวิเคราะห์กระทู้ถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่เกี่ยวกับการศึกษาในระหว่าง พ.ศ.2475-2518, กรุงเทพฯ,
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, ที่ระลึกในการที่รัฐสภาได้รับพระราชทานผ้ากฐิน
ไปถวายพระภิกษุที่จำพรรษา ณ วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร : 2531, กรุงเทพฯ, สำนักงาน
เลขาธิการรัฐสภา, 2531.
- . รัฐศาสตร์ ปีที่ 34 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2529).
- . รัฐศาสตร์ ปีที่ 34 ฉบับที่ 31 (พฤศจิกายน 2529).
- . ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2528. กรุงเทพฯ,
ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,
2528.
- . รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ,
ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,
2535.
- . ระบบงานรัฐสภา. กรุงเทพฯ, กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการ
รัฐสภา, 2533.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517. กรุงเทพฯ,
ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,
2518.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ,
ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,
2521.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ,
ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร, 2535.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 72 (วันที่ 30 มิถุนายน 2535).

ภาษาอังกฤษ

Easton, David, A Framework For Political Analysis.
Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1965.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

ID		
----	--	--

1. ชื่อ .....
2. ตำแหน่ง .....
3. ท่านคิดว่าการควบคุมรัฐบาลโดยฝ่ายการเมืองมีกี่วิธีที่มีคุณภาพ
.....
.....
.....
4. ท่านคิดว่าการควบคุมแต่ละวิธีนั้นควบคุมได้อย่างไร หรือไม่ได้อย่างไร
.....
.....
.....
5. ท่านคิดว่ากระตุ้มสามารถควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายรัฐบาลหรือไม่
ควบคุมได้อย่างไร ควบคุมไม่ได้อย่างไร
.....
.....
.....
6. กระตุ้มได้ผลหรือไม่ได้ผล รัฐบาลมีปฏิกิริยาอย่างไร
.....
.....
.....
7. หากการควบคุมไม่มีประโยชน์ ควรจะตัดออกจากรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทำไม
.....
.....
.....

8. กระบวนการกระทู้ถามที่มีวิธีการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันควรมีการแก้ไขหรือไม่
อย่างไร ขอทราบเหตุผล

.....
.....
.....

9. กระทู้ถามแต่ละประเภทมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

.....
.....
.....

10. มีการติดตามผลจากฝ่ายการเมืองหรือไม่

.....
.....
.....

- ตัวอย่างกระทู้ถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

วันที่ 9/2529 วันที่ 7 สิงหาคม 2529 สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
กระทู้ถามที่ 1

สภาผู้แทนราษฎร

2 สิงหาคม 2529

เรื่อง - การช่วยเหลือชาวนาให้ขายข้าวเปลือกได้ราคาสูงขึ้น

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดัง
ต่อไปนี้

เนื่องจากชาวนาได้หว่านค่าปลูกข้าวฤดูใหม่ ในปี 2529 - 2530
เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ปรากฏว่าราคาข้าวเปลือกในขณะนี้ยังคงต่ำอยู่ ขายได้
เกวียนละประมาณ 1,800 - 1,900 บาท ซึ่งยังเป็นราคาที่ต่ำกว่าต้นทุน ราคา
ต้นทุนเกวียนละประมาณ 2,500 บาท ทำให้ชาวนาตกอยู่ในภาวะขาดทุนต้องเป็น
หนี้ธนาคารและบุคคลภายนอกทั่วไป หากปล่อยให้เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ต่อไป ไม่รีบ
ดำเนินการแก้ไขและช่วยเหลือแต่เนิ่น ๆ แล้ว จะเป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อน
ให้แก่ชาวนาทั่วประเทศอีกต่อไป จึงขอเรียนถามว่า

1. ท่านมีนโยบายหาตลาดส่งข้าวสารออกไปจำหน่ายยังต่าง
ประเทศอย่างไรบ้าง ปีใหม่นี้จะสามารถขายข้าวสารได้จำนวนเท่าใด และจะ
ขายได้ราคาต้นละเท่าใด
2. ถ้าหากขายได้ราคาต่ำ ท่านมีนโยบายจะแก้ไขได้อย่างไร

3. ท่านมีนโยบายจะช่วยเหลือชาวนาให้ขายข้าวเปลือกในปีใหม่นี้
ได้ราคาเกินและ 3,000 บาทได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด
ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

(นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย
พรรคก้าวหน้า

- ตัวอย่างการตอบกระทู้ถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจในการประชุม
สมัยสามัญ ครั้งที่ 12/2529 วันพฤหัสบดี ที่ 9 ตุลาคม 2529

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบกระทู้คำถามที่ 1 นะครับ ผมขอ
ขอบคุณผู้ถาม กับท่านรัฐมนตรีผู้ตอบนะครับที่ทำให้กระทู้ผ่านไปได้ตรงเรื่องตรงราว
และก็รวดเร็ว

"กระทู้ที่ 2 ครับ ของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล การช่วยเหลือ
ชาวนาให้ขายข้าวเปลือกได้ราคาสูงขึ้น กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ตอบ เชิญคุณไพฑูรย์
ครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล พรรคก้าวหน้า จากจังหวัดสุโขทัย กระผมขอ
กราบเรียนท่านประธานว่า กระทู้ของกระผมถามถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ แต่บังเอิญในที่ประชุมสภานี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่อยู่ในที่
ประชุม แต่ก็คงจะมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบแทน
แต่อย่างไรก็ตาม กระผมก็รู้สึกสบายใจว่ากระทู้ของกระผมนั้นนอกจากที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะต้องตอบแล้ว ก็ยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องไปถึง
กระทรวงเกษตรด้วย บังเอิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรก็นั่งอยู่ในที่นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ ชักเออะครับ เชิญครับ
 นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครับ ก็คงจะต้องรับฟัง
 ด้วยนะครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าในขณะที่ช้าวานาทั่วประเทศได้หวานได้
 ค่านาเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกระทู้กรรมก็ได้ตั้งไว้ เสนอท่านประธานเมื่อวันที่ 6
 สิงหาคม 2529 ซึ่งในขณะนั้นราคาข้าวเปลือกที่ซื้อขายกันในท้องตลาดราคาใน
 จังหวัดสุโขทัยเกี่ยวสนละประมาณ 1,800 บาท 1,900 บาท แต่ว่าหลังจากกรรม
 ได้เสนอกระทู้แล้วราคาข้าวเปลือกก็เขยิบสูงขึ้น และเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี้กรรมก็ได้
 ไปสอบถามราคาข้าวเปลือกตามท้องที่ต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าเวลานี้ข้าวเปลือกก็ตกต่ำ
 ลงอีกเล็กน้อย ก็เหลือประมาณเกี่ยวสนละ 2,200 บาท หรือ 2,300 บาท ท่าน
 ประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าข้าวเปลือกในขณะนี้ราคาเกี่ยวสนละ 2,200 บาท
 หรือ 2,300 บาทก็ตาม แต่ว่าตามกระทู้ของกรรมนั้นได้กราบเรียนท่านประธาน
 ว่า ต้นทุนการผลิตนั้นตกเกี่ยวสนละ 2,500 บาท และเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี้กรรมก็
 ได้ไปสอบถามจากราคาต้นทุนการผลิตจากประชาชน รวมทั้งไปขอต้นทุนการผลิต
 จากทางหน่วยราชการ จากเกษตรจังหวัดสุโขทัย ว่าต้นทุนการผลิตของข้าวนั้นตก
 เกี่ยวสนละเท่าไร หรือต่อไร่ละเท่าไร ก็ปรากฏว่าเวลานี้ต้นทุนการผลิตข้าว 5
 เปอร์เซ็นต์ ที่เราเรียกว่าข้าว 5 เปอร์เซ็นต์เป็นหลักนั้น นาปีนั้นต้นทุน 1,397
 บาท หรือถ้าหากเฉลี่ยแล้วไร่หนึ่งได้ประมาณ 50 ถึง 50 ถึงกว่า หรือ 60
 ถึงนั้น ก็จะตกต้นทุนก็โลกริมละ 2 บาท 20 สตางค์ ซึ่งเวลานี้ช้าวานาได้ทำนา
 ปลูกข้าวแล้วขายข้าวเปลือก คิดแล้วนาปีในราคาที่ขายนั้นก็ขาดทุนเกี่ยวสนละ
 ประมาณ 400 - 500 บาทต่อเกี่ยวสนครับ ท่านประธานที่เคารพ ช้าวานาโดย
 เฉพาะอย่างซึ่งในฤดูกาลผลิตปีที่แล้ว ราคาข้าวเปลือกตกต่ำลงมาก ตกลงมา
 เหลือเกี่ยวสนละพันกว่าบาท ท่านประธาน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ครับ คุณไพฑูรย์จะชี้กระทู้
 ถามกระทู้และชี้แจงประกอบสำนึกเท่าที่จำเป็นได้ไหมครับ แล้วหลังจากนั้นก็ค่อย
 ชักถาม แล้วก็ชี้แจงประกอบเท่าที่จำเป็นนะครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครีบ คือกรรมกำลังขึ้นแจ้ง รายละเอียดว่ากระทู้กรรมนั้นราคาข้าวเปลือกที่ตั้งไว้นั้นกับเวลาน้ำมันต่างกันอย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้โปรดพิจารณาจะได้เข้าใจนะครีบ เพราะว่าเดี๋ยวนี้ราคามันต่างกันแล้ว เดี่ยวอ่านตามกระทู้แล้วจะไม่ตรงกับความเป็นจริง ก็จำเป็นที่จะต้องขึ้นแจ้งในเบื้องต้นนี้ก่อนว่าราคามันต่างกันอย่างไรในช่วงนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เท่าที่จำเป็นนะครีบ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครีบ ก็เท่าที่จำเป็นนะครีบ ก็บอกว่าเมื่อราคามันเป็นอย่างนั้นนะครีบ ต้นทุนการผลิตมันเป็นอย่างที่กรรมกราบ เรียนท่านประธานแล้ว ทั้งนี้เมื่อกรณีเป็นอย่างนี้กรรมอยากจะกราบ เรียนท่านประธานที่ผ่าน ๆ มา ชาวภาคอยู่ในภาวะขาดทุนมาตลอดโดยที่ชาวนาไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาของตัวเองได้ ก็จำเป็นจะต้องให้ทางรัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนี้ช่วยกันแก้ไขทุก ๆ ทาง กรรมจึงเห็นว่าประชาชนเวลานั้นนะครีบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาชาวไร่เป็นหนี้เป็นสินมาก ถ้าหากปล่อยให้เกิดเหตุการณ์ในปีใหม่นี้เป็นอย่างที่แล้ว ๆ มา โดยไม่มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาราคาข้าวเปลือก กรรมก็เสนอมาแต่เนิ่น ๆ ตามที่กระทู้ของกรรมได้กราบ เรียนท่านประธานแล้วว่า เราต้องเร่งรีบหาทางแก้ไขเพื่อที่แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของชาวนาดังที่กรรมกราบ เรียนท่านประธานแล้ว ในโอกาสนี้ก็อยากจะกราบ เรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่า ทางรัฐบาลหรือทางรัฐมนตรีหรือกระทรวงพาณิชย์นั้น เวลานี้มีนโยบายที่จะหาตลาดส่งออกข้าวสารออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศอย่างไรบ้าง แล้วในฤดูปีใหม่นี้ ฤดูกาลผลิตใหม่นี้ กระทรวงพาณิชย์สามารถที่จะหาตลาดข้าวสารที่จะหาตลาดข้าวสารที่จะไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้จำนวนเท่าใดหรือยัง และถ้าหาตลาดได้แล้วหรือ เรียกว่าตลาดล่วงหน้าได้แล้ว ก็อยากจะกราบว่าไปตกลงราคาขายไว้ในราคาต้นละก็บาทหรือเท่าใดเป็นข้อแรก

ข้อ 2 ต่อไปก็อยากจะเรียนถามกระทรวงพาณิชย์ว่า ถ้าหากกระทรวงพาณิชย์ไปขายแล้วได้ราคาต่ำ ราคาที่ไม่คุ้มกับทุนก็อยากจะถามว่า ทางกระทรวงพาณิชย์มีนโยบายที่จะแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องราคาข้าวนี้อย่างไรบ้าง

ข้อ 3 ก็อยากจะเรียนถามว่าทางกระทรวงพาณิชย์นั้นมันมีนโยบายหรือรัฐบาลนี้ มีนโยบายที่จะช่วยเหลือชาวนาให้ขายข้าวเปลือกในปีฤดูใหม่นี้ให้มีราคาได้เกินวันละ 3,000 บาท จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ก็ขอกราบเรียนถามทางกระทรวงพาณิชย์ในเบื้องต้น 3 ประการนี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกที่ทรงเกียรติ กระผม นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งจังหวัดสุโขทัย ที่ได้กรุณาสอบถามตั้งเป็นกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องความเป็นอยู่ของพี่น้องเกษตรกรชาวนา ซึ่งเรื่องนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดังต่อไปนี้

ในประการที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องนโยบายการส่งข้าวไปขายในตลาดในต่างประเทศนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่าในปัจจุบันนี้การตลาดข้าวในต่างประเทศนั้น ประสบภาวะปัญหาเนื่องจากการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะสาเหตุเนื่องมาจากได้มีการตัดราคาในตลาดโลก แล้วผู้ขายบางรายนั้นก็ เป็นประเทศที่มีฐานะเศรษฐกิจดี แล้วก็มีการให้สินเชื่อบริหารข้าว แล้วก็ตลอดจนนำเอาข้าวซึ่งเป็นสินค้าออกสำคัญของเรานั้น แต่เป็นสินค้าสำรองของบางประเทศนั้นนำไปช่วยเหลือประเทศบางประเทศในลักษณะที่เป็นการให้เปล่า ซึ่งอันนี้ก็ เป็นอุปสรรคปัญหา และนอกจากนั้นยังประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปริมาณการผลิตสินค้า หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวนี้ แต่ละประเทศนั้นมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหา เรื่องการขาดแคลนโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหาร ข้าวนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการบริโภคของหลายประเทศ จึงเร่งรีบการผลิตข้าวขึ้นมา บางประเทศเราจะสังเกตเห็นว่าเป็นประเทศที่นำเข้าสินค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวเป็นสินค้านำเข้าที่สำคัญ แต่ในที่สุดเขาก็ต้องเร่งรีบในการที่จะผลิตทุ่มเทเงินทองทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อที่จะผลิตสินค้าข้าวให้พอเพียงแก่การบริโภคภายในประเทศ เมื่อผลิตมากขึ้น ต้นทุนสูง

ก็ต้องทบทวน สกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งประเทศญี่ปุ่นนั้นขณะนี้ได้พยายามผลิตข้าวให้สูงขึ้นและเพียงพอต่อการบริโภค และเป็นผลนำมาซึ่งการกีดกันมิให้มีการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศไปจำหน่าย ซึ่งนั่นก็เป็นอุปสรรคปัญหาประการสำคัญประการหนึ่งที่เราสูญเสียตลาดข้าวซึ่งเราเคยมีมา ประเทศเพื่อนบ้านของเราที่สำคัญซึ่งเคยสั่งซื้อข้าวจากไทยเราไปบริโภค เช่นประเทศอินโดนีเซียขณะนี้ก็สามารถที่จะผลิตข้าวให้พอเพียงกับประชากรถึง 100 กว่าล้านคน แล้วยังสามารถที่จะนำออกไปจำหน่ายในต่างประเทศอีกด้วย ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นประเทศต่าง ๆ ในขณะนั้นะครับก็พยายามที่จะนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการลดต้นทุนในการที่จะผลิตข้าวให้ต้นทุนต่ำและก็นำมาจำหน่ายแข่งขันกับตลาดของเรา ซึ่งเราที่ครองตลาดอยู่นั้นก็สูญเสียไปพอสมควร นโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ะครับ ถึงแม้ว่าจะประสบปัญหาอย่างไรก็ตามแต่ประเทศไทยเราก็พยายามที่ผลักดันรวมกลุ่มกับประเทศผู้ค้าสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าออกสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว ซึ่งเป็นสายเลือดใหญ่ของไทยเรานั้น กระผมเองได้มีโอกาสเดินทางไปร่วมการประชุมที่ประเทศออสเตรเลียในกลุ่มประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตร 14 ประเทศ เพื่อเตรียมการในการที่จะเข้าไปประชุมในการค้าระหว่างประเทศ การเจรจาการค้าระหว่างประเทศและพิกัดอัตราภาษีศุลกากร การรวมกลุ่มกันคราวนี้นั้นก็นำมาซึ่งความสำเร็จอันสำคัญในการประชุมการค้ารอบใหม่ และอัตราศุลกากรที่ประเทศอูรุกวัย ที่เมืองปุนตาเดเล เอสเต้ เมื่อก่อนนั้นการตกลงการค้าระหว่างประเทศนั้นไม่ได้ให้ความสนใจสำคัญกับสินค้าเกษตรแต่ประการใด ให้ความสนใจแต่สินค้าอุตสาหกรรมซึ่งมีกำหนดกฎเกณฑ์ข้อตกลงกัน มีการลดหย่อนภาษีอากรต่าง ๆ นำเข้า ซึ่งปล่อยปลະละเลขให้สินค้าเกษตรนั้นเป็นการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรม มีการทุ่มตลาด มีการให้การอุดหนุน มีการให้เปล่า ซึ่งเราก็รวมกับกลุ่มประเทศทั้ง 14 ประเทศ ในการผลักดันให้เป็นหัวข้อสำคัญในการเจรจาการค้ารอบใหม่ ซึ่งจะเริ่มต้นในปีหน้า ขณะนี้สินค้าเกษตรซึ่งข้าวก็เป็นสินค้าอันหนึ่งซึ่งสำคัญ ก็นำไปบรรจุไว้ในหัวข้อในการเจรจาดังนั้น ก็หวังว่าการเจรจาการค้ารอบใหม่นี้จะมีกฎมีเกณฑ์มากขึ้น แล้วก็จะทำให้เราสามารถที่จะค้าขายได้อย่างเป็นธรรม และเกิดความแข่งขันอย่างเสรี ขจัดการ

อุดหนุนการทุ้มตลาด และการให้เปล่าซึ่งถือเป็นการอุดหนุนเช่นเดียวกัน
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน
 รัฐบาลก็พยายามในการที่จะขยายตลาดสินค้าข้าวออกไปในรูปแบบต่าง ๆ โดย
 เราได้ส่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ของกระทรวงพาณิชย์ร่วมกับพ่อค้าข้าวไป
 เจรจากับลูกค้ารายเก่าของเรา ซึ่งเคยซื้อขายกับเราเจรจาให้เขาซื้อเราต่อไป
 และในขณะเดียวกันก็เพิ่มปริมาณการซื้อจากเราอีกด้วย นอกจากนั้นรัฐบาลเรายัง
 มองหาช่องทางและรูปแบบในการค้ารูปแบบต่าง ๆ เช่น ขณะนี้เราได้มีการเจรจ
 กับหลายประเทศในการแลกเปลี่ยนสินค้าต่างกัน เช่น เราพยายามที่จะเจรจา
 เอาข้าว ซึ่งเรามีอยู่ไปเจรจาแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ประเทศเหล่านั้นมีสินค้าของ
 เขาอยู่ ซึ่งระบบนั้นะครับ ก็จะเป็นระบบการแลกเปลี่ยนสินค้า ซึ่งเป็นนโยบาย
 ประการสำคัญของรัฐบาล เกี่ยวกับเรื่องการค้าแลกเปลี่ยนสินค้า ท่านผู้มีเกียรติที่
 เคารพครับ นอกจากนั้นท่านประธานครับ รัฐบาลเรายังพยายามที่จะเสาะแสวง
 หาตลาดรายใหม่ ๆ ที่จะทำการค้ากับบางประเทศที่ต้องการที่จะทำการค้าต่าง
 ตอบแทนนะครับ ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับสินเชื่อบริษัทส่งออกในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อ
 ที่จะส่งออกไปขายแข่งขันกับต่างประเทศได้มากขึ้น ส่งเสริมการส่งออกข้าวคุณภาพ
 ดี ซึ่งโดยปกติข้าวไทยนั้นก็ป็นข้าวที่มีคุณภาพดีแล้ว เน้นคุณภาพให้สูงขึ้น เพื่อที่จะ
 หนีจากตลาดที่แข่งขันโดยไม่เป็นธรรม หรือสินค้าข้าวคุณภาพต่ำ ส่งเสริมแล้วพัฒนา
 การบรรจุหีบห่อที่ตรงกับความต้องการของตลาดในต่างประเทศ ขยายสินเชื่อบริษัท
 ดอกเบี้ยต่ำนะครับ ให้แก่ผู้ส่งออกที่ไปขายข้าวกับต่างประเทศ ให้สินเชื่อบริษัท
 นะครับ 1 ถึง 3 ปี เช่น ประเทศที่ซากกจนในอาฟริกาและเอเชียบางประเทศ
 ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาตลาดข้าวของเราไว้ แล้วก็อีกทั้งยังเป็นการขยายตลาดข้าวแหล่ง
 ใหม่อีกด้วย สำหรับปริมาณการส่งออกข้าวที่เราส่งข้าวไปขายต่างประเทศ ก็ขอ
 ประทานทราบเรียนเสนอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ทราบว่า สถิติการส่งออกข้าว
 ไปจำหน่ายในต่างประเทศนะครับ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2526 นะครับ ประเทศ
 ไทยเราส่งข้าวออกทั้งสิ้น 3,476,480 เมตริกตัน ในปี 2527 เราส่งออก
 4,615,803 เมตริกตัน ปี 2528 เราส่งออกเป็นปริมาณทั้งสิ้น 4,062,240
 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าก็ประมาณ 22,524 ล้านบาทเศษในปี 2528 สำหรับ

ปีพุทธศักราช 2529 ในปัจจุบันนั้นนะครับ เราได้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายในต่างประเทศจนถึงเดือนกันยายน 2529 นะครับ ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาลเป็นปริมาณข้าวทั้งสิ้น 3,559,235.06 เมตริกตัน สำหรับเป้าหมายในปีนั้นะครับ แล้วมีคาบเกี่ยว 2530 นี้ เราคาดว่าจะส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้ประมาณ 4.3 ถึง 4.5 ล้านตัน ท่านประธานครับ สำหรับราคาขณะนั้นะครับ ราคาที่เราส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศนั้น กระทบขอประธานทราบเรียนว่า ราคาข้าวสำหรับข้าวไทยนะครับ ที่ในตลาดอัมลอมเซอร์ดัม ขณะนี้ประมาณ 226 ถึง 231 เหรียญสหรัฐต่อตัน หรือประมาณ 5,800 ถึง 5,900 บาทต่อเมตริกตัน ก็ขอเลยไปค่าถามที่ 2 นะครับ ถ้าหากขายได้ในราคาต่ำ ท่านจะมีนโยบายแก้ไขประการใดนะครับ สำหรับเรื่องนี้กระผมคิดว่า อย่างที่กระผมทราบเรียนท่าน สมาชิกผู้ทรงเกียรติครับว่า สิ่งเกิดดูว่าในระยะช่วงหลังมานี้ ปริมาณการส่งออกข้าวของเรานั้นจะเพิ่มในลักษณะปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันมูลค่าที่เราได้รับเข้ามานั้นกลับต่ำลง ทั้งนี้และทั้งนั้นก็สังเกตเห็นว่ามันคือลักษณะการที่เราจะพยายามจะต้องแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศให้มากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกัน เราก็ต้องพยายามที่จะเจรจากับประเทศคู่แข่งชั้นของเราเป็นสำคัญ ซึ่งมีอุปสรรคปัญหาอยู่บ้าง เช่น กรณีประเทศสหรัฐอเมริกา ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าได้ออกวิสัยปฏิบัติสำคัญออกมาอีกคือเกี่ยวข้องกับเรื่องฟาร์มเอกท์ กระผมเองได้เดินทางไปประชุมที่อูรุกวัยและก็ได้แวะที่สหรัฐอเมริกาคราวที่แล้ว ได้มีโอกาสได้พบปะกับสมาชิกรัฐสภาของสหรัฐอเมริกา และนำความเรื่องนี้ไปพูดจากับสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเราถือว่าเรามาจากการเลือกตั้งด้วยกัน กระผมได้แสดงความในใจออกไปอย่างจริงใจว่า สำหรับสหรัฐอเมริกา ข้าวนั้นเปรียบเสมือนสิ่งเกินหรือส่วนเกิน ฉะนั้นรัฐบาลให้การอุดหนุนชวามาตามวิสัยปฏิบัตินี้ และก็ให้อุดหนุนผู้ส่งออก แล้วสามารถที่จะนำเอาข้าวนั้นมาขาย มาให้สินเชื่อบริษัท และแม้แต่การให้ฟรีแก่ประเทศที่เป็นลูกค้าของเรานั้น แต่ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยของเราครับ ข้าวนั้นคือชีวิต ถ้าท่านผู้มีเกียรติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอยู่ภาคอีสาน หรือภาคเหนือก็ตามครับ เราพูดกันเสมอว่าถ้ามีข้าวนี้ เรามีอะไรทุกอย่าง แต่ถ้าเราอดข้าวแล้วเราก็อดทุกอย่าง ฉะนั้น ขอให้สหรัฐอเมริกาเข้าใจในปัญหานี้แล้วก็

เลิกในการที่กระทำเช่นนั้นเสีย แต่อย่างไรก็ตามได้รับคำตอบและคำแนะนำจากสหรัฐอเมริกาว่าการที่เราเข้าไปในการประชุมการค้าระหว่างประเทศคราวนี้นั้นจะเป็นสิ่งผลักดันให้สหรัฐอเมริกาคงต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ฉะนั้นการเจรจาต่อรองตัวต่อตัวเราระหว่างสหรัฐอเมริกานั้นก็คงจะมีผลอยู่บ้าง แต่ก็คงจะมีผลไม่มากเท่าใดนัก นั่นก็เป็นความพยายามอันหนึ่งในการที่จะให้ประเทศอุตสาหกรรมที่ร่ำรวยและก็มาผลิตข้าว แล้วก็เป็นส่วนเกินและส่งออกมาก ๆ มุมตลาดของเรา เราก็พยายามอย่างเต็มที่ ในขณะที่เดิวก่อนก็ได้พยายามร่วมกับประเทศหลายประเทศในการที่จะเปิดตลาดในประเทศที่เขามาผลิตสินค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว โดยให้การอุดหนุนภายในอย่างมหาศาล แล้วทำให้ประชาชนของเขาขึ้นบริโภคข้าวในราคาที่ค่อนข้างจะสูง เราก็พยายามจะขี้นใจทำความเข้าใจกับเขาในกรณีประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งประเทศญี่ปุ่น กระผมก็ได้เดินทางไปพบปะกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของญี่ปุ่น กระผมเองได้ทวงถามว่าประเทศญี่ปุ่นนั้นทำไมปล่อยให้ประชาชนบริโภคข้าวในราคาแพง ซึ่งเขาก็บอกว่าชาวนาของเขา นั้นเขาจะต้องให้การอุดหนุนและสนับสนุนไว้ ซึ่งว่าไปแล้ว เขาใช้คำว่าชาวนาของเขา นั้นต้องอนุรักษ์ไว้ นะครับ ฉะนั้นขณะนี้ชาวนาของญี่ปุ่นก็ได้รับการอุดหนุนอย่างมากมาจากส่วนอื่นของสังคม แต่อย่างไรก็ตามความพยายามอันนี้เราก็ต้องร่วมมือกับประเทศอื่นที่มีอำนาจต่อรองในการที่จะเจาะตลาดหรือพยายามที่จะทะลวงเอาข้าวของเราไปในตลาดเหล่านั้นได้ นอกจากนั้นนะครับ แม้แต่ในสหรัฐอเมริกาเอง ข้าวไทยเราก็นำไปจำหน่ายพอสมควร ในขณะนี้นำเข้าไปโดยคนไทยบ้าง คนอเมริกันบ้าง ท่านผู้มีเกียรติครับ สำหรับข้อ 2 นั้นนะครับ กระผมคิดว่าราคาที่ขายในต่างประเทศนั้น สิ่งหนึ่งที่เราจะต้องพยายามรักษาตลาดไว้ให้ได้ แล้วก็พยายามที่จะมีกำหนดกฎเกณฑ์เป็นกติกาสำหรับผู้ส่งออกนะครับ มิให้ไปตัดราคากันในต่างประเทศ แล้วก็พยายามที่จะรักษาตลาดที่เรา มีอยู่ไว้ นั้นไม่ให้ถูกแย่งออกไป แต่ในขณะที่เดิวก่อน กระผมขอประทานกราบเรียนว่า แนวโน้มปริมาณการผลิตข้าวในโลกนั้นค่อนข้างจะสูงขึ้นทุกปี ๆ เมื่อปริมาณการผลิตข้าวมันสูงขึ้น มากขึ้น ๆ นั้น อุปสงค์หรือความต้องการนั้นกลับคงที่ หรือเพิ่มขึ้นไม่ได้สัดส่วนกับการเพิ่มของข้าว ฉะนั้น

ข้าวแต่ละประเทศก็จะเหลือและส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศมากขึ้น ๆ ต่างคนต่างก็ผลักดันที่จะให้ข้าวของตัวเองออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ ก็ไปประดิษฐานอยู่ในตลาดต่างประเทศ ซึ่งก็ทำให้เกิดผลกำไรที่ราคาข้าวในตลาดโลกมีแนวโน้มจะลดลง ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นกลไกการค้าต่างประเทศ ส่วนเรานั้นก็ต้องใช้กลไกในการปรับแก้ตลาดน่ะครับ โดยการรวมกลุ่มกับประเทศผู้ผลิตสินค้าออก ซึ่งเป็นสินค้าเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ผลิตข้าวออกเป็นการสำคัญ ในการทำงานที่จะร่วมกันเจรจาต่อรองให้เราได้มาซึ่งตลาดและราคาที่มีเหตุและมีผล

สำหรับคำถามที่ 3 นั้น ขณะนั้นะครับทางกระทรวงพาณิชย์ได้ร่วมกันปรึกษาหารือกับทางกระทรวงเกษตรแล้วก็จะนำเอานโยบายนั้นะครับ เข้าที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ แล้วก็นำผลการประชุมนั้น เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อริเริ่มแรงในการที่จะกำหนดแผนการและเป้าหมายนโยบายในการที่จะช่วยเหลือชาวนาในฤดูผลิตที่กำลังจะออกมานี้ไว้ล่วงหน้า แต่อย่างไรก็ตามครับ ที่คำถามท่านถามว่าจะจำเพาะเจาะจงว่าจะให้เป็น 3,000 บาทนั้น กระทบขอประธานกราบเรียนว่าตัวเลขนั้นะครับ เราจะพยายามทำให้ชาวนาขายข้าวได้ในราคาที่ดีที่สุด และรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรให้มากที่สุด ซึ่งเราถือว่าส่วนสำคัญที่สุดของบ้านเมืองของเรานั้นหรือผู้ที่อ่อนแอที่สุดหรือผู้ที่ยากจนที่สุดนั้นก็คือชาวนาไร่นา ซึ่งก็ตรงตามนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ว่าเราอยากจะทำให้การดูแลและสนับสนุนนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขความยากจนของชาวนาให้เป็นอันดับสำคัญ สำหรับการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ครับ ท่านประธานครับ กระทบใคร่ขอประธานกราบเรียนและตอบคำถามท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติไว้ลำดับแรกลำดับต้นเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพฑูริย์ครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบมาถึง 3 ข้อแล้วก็เข้าใจว่า คือท่านพยายามที่จะตอบในหลักการกว้าง ๆ แต่ว่าฟังคุณแล้วกระทบก็ยังไม่หายข้อข้องใจนะครับ เพราะว่ายังจับจุดประเด็นไม่ได้ว่าคำตอบนั้นนั้นะครับ ท่านตอบว่าอย่างไรนะครับ เพราะคำถามของกระทบนั้นมันชัดเจนจังนะครับว่า ถ้าหากทำ

ไม่ได้แล้วเพราะเหตุใดก็ดี หรือจะแก้ไขอย่างไรก็ดี แต่ปรากฏว่าท่านก็ใช้คำว่า จะพยายามช่วยเหลือชาวบ้านอย่างที่สุดนะครับ ที่นี้กระผมก็ยังติดใจอยู่ว่าทาง กระทรวงพาณิชย์นี้ครับ หรืออย่างทีกระผมกราบเรียนท่านประธานแต่ต้นแล้วว่า คำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้นะครับมันก็เกี่ยวโยงไปถึงกระทรวงเกษตรด้วย แต่กระผม ก็ไม่สามารถถามกระทู้เดียวทั้ง 2 กระทรวงนะครับ อย่างที่ทางกระทรวงพาณิชย์ ก็ได้ชี้แจงไปแล้วเกี่ยวกับปัญหาคำถามข้อ 3 ว่า จะต้องเกี่ยวโยงกับกระทรวง เกษตร ที่นี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระทรวงพาณิชย์ กับกระทรวงเกษตรนั้นมันเกี่ยวพันกัน กระทรวงเกษตรนั้นเป็นผู้ผลิตส่วนกระทรวง พาณิชย์นั้นเป็นผู้ขาย คราวนี้ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจง มาะครับ กระผมก็เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถนะครับสามารถประสานติดต่อกับต่างประเทศได้ดี แต่ตามที่ท่านได้ชี้แจงมานั้น กระผมยังไม่ทราบว่าปีใหม่นี้ นะครับท่านได้ติดต่อเกี่ยวกับการขายข้าวในฤดูปีใหม่ว่างหน้าอย่างไรบ้าง หรือว่า ถ้าหากตามที่ท่านชี้แจงมาว่า เวลานี้ตลาดโลกเกี่ยวกับข้าวสารนั้นมันแย่งกันขาย เพราะว่าเวลานี้มีผู้ผลิตมาก ถ้าหากกรณีเป็นอย่างนี้มันก็อยู่ที่ความสามารถของผู้ ขายคือกระทรวงพาณิชย์ว่าจะสามารถขายข้าวให้กับต่างประเทศนั้น มันน่าจะคาดการณ์ได้ นะครับว่าจะสามารถขายในปีใหม่นี้ได้ประมาณเท่าไร ประโยชน์ที่ สามารถขายได้ได้หรือประมาณได้นั้น ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตกราบ เรียนท่านประธานเพื่อที่จะให้ท่านประธานเห็นชัดว่าเราสามารถแก้ไขช่วยเหลือ ชาวต่างชาติได้ ถ้าหากกระทรวงพาณิชย์สามารถคาดการณ์ว่าสามารถขายได้ ในจำนวนเท่าใดแล้ว เราก็สามารถที่จะมาควบคุมการผลิต คือควบคุมทางด้าน กระทรวงเกษตร เปรียบเสมือนว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นเป็นประเภทเซลส์แมน (Sales Man) ผู้ขาย แต่กระทรวงเกษตรคือประเภทอุตสาหกรรม มันต้องสอดคล้องกัน ผลิตมาต้องให้พอดีกับที่เราจะขายได้ ถ้าหากเราผลิตมาล้น ผู้ขายขาย ได้น้อยมันก็ต้องเก็บอยู่ในโกดังหรือสต็อก (Stock) ถ้าหากเป็นนักธุรกิจเขาคง ไม่ทำกัน เขาจะต้องผลิตมาให้พอเท่าที่สามารถจะขายได้ในท้องตลาดปีหนึ่งปีหนึ่ง ถ้าอย่างนั้นะครับธุรกิจนั้นก็อยู่ได้ ชาวบ้านก็เปรียบเหมือนธุรกิจอย่างหนึ่ง คือผลิต ข้าวออกมาเพื่อขาย ถ้าผลิตออกมาแล้วขายไม่ได้นะครับโดยที่ทางผู้ขายอ้างอยู่

เสมอว่าขายไม่ได้ เพราะว่ามันล้นตลาดมีผู้แข่งขันกันมาก ถ้าหากกรณีเป็นเช่นนั้นมันจำเป็นนะครับจะต้องพูดถึงถึงเรื่องผู้ขายนี้ว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือเรียกว่า เซลล์แมนนั้นมีความเก่งกาจแค่ไหนหรือไม่ ถ้าหากสามารถขายได้ปีหนึ่งในจำนวนยกตัวอย่างที่ท่านได้กล่าวมาตามสถิติที่ผ่านมาว่า ปีหนึ่งสามารถขายได้ประมาณ 4 ล้านกว่าเมตริกตัน ถ้าอย่างเราก็สามารถคำนวณได้ว่า---

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูริย์ ชีกเลขนะครับ ให้เหตุผลประกอบแล้วชีกเลขครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครับ ตอนนีั้กระผมก็อยาก จะชีกว่า ถ้าหากท่านขายได้จากตัวอย่างว่าสามารถคาดการณ์ได้ ท่านประธานครับ กระผมก็ชีกไม่ค่อยถูกว่าปีใหม่นี้กระทรวงพาณิชย์จะสามารถคาดการณ์ขายได้เท่าไรนะครับ มันก็เลยทำให้ไม่สามารถชีกถึงประเด็นนี้ว่าถ้าหากขายได้แค่นี้ ท่านมีมาตรการที่จะแก้ไขเรื่องที่ว่าน่าจะปลูกข้าวมามันล้นตลาดได้อย่างไร ท่านประธานครับก็ต้องขอโอกาสให้กระผมนี้ะครับชี้แจงนิดหน่อย เพราะไม่อย่างนั้น กระผมก็ถามไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณไพฑูริย์ ผมเปิดโอกาสเต็มที่ อยู่แล้วนะครับ ผมอยากให้กระทั้ได้ประโยชน์นะครับ ที่นี้ขอให้คือถ้าฮีดฮาวมากไปนี้มันไม่ประกอบไปแล้วครับ มันไม่ใช่ความจำเป็น ขอให้ฮู่ในความจำเป็น แล้วก็ชีกถามนะครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : คือนี้ครับก่อนที่จะชีกถาม ท่านประธานความจริงกระผมก็เป็นคนที่พูดไม่มากอยู่แล้ว แล้วก็ไม่เคยตักตักอะไร เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เลขนะครับ กระผมก็ฮักจะเพียงแต่ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ได้ว่าอะไรนะครับแต่ว่าหมายถึงว่าชี้แจงเหตุผลประกอบแล้วก็ชีกถามเลขครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ก็ชีกถามละครับ ท่านประธานที่นี้ กระผมก็ฮักจะถามว่ากระทรวงพาณิชย์นี้ะครับ ดีว่าตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาแล้วว่ามันมีการแข่งขันมากแล้วก็มีมันล้นตลาด ฮักจะถามว่า กระทรวงพาณิชย์มีมาตรการที่จะควบคุมหรือว่าประสานงานกับทางกระทรวงเกษตร

เกี่ยวกับเรื่องผลผลิตของข้าวนี้ นะครับ ในฤดูปีใหม่หรือปีต่อ ๆ ไปบ้างหรือไม่ เพื่อที่
 จะไม่ให้เกิดปัญหาว่า ผลผลิตข้าวออกมาแล้วมันล้นตลาด มันต้องแข่งกันกัน แล้ว
 กระทรวงพาณิชย์เราก็ไปขายสู้เขาไม่ได้ หรือหาตลาดไม่ได้เพียงพอที่จะระบาย
 ข้าวที่ผลิตภายในประเทศหลังจากที่ประชาชนได้บริโภคแล้วหรือไม่ มีนโยบายแก้ไข
 ไขเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ นี่ก็คือประเด็นข้อแรกที่จะถามในครั้งนี้นะครับ และ
 กระทบก็ยังไม่ทราบว่า ถ้าหากขายได้ราคาต่ำกว่าต้นทุนที่ชาวนาได้ลงทุนไปนี้
 กระทรวงพาณิชย์หรือรัฐบาลนี้นะครับ มีมาตรการหรือนโยบายอะไรที่จะแก้ไข
 ปัญหาเรื่องนี้ หรือว่าจะช่วยเหลือชาวนาที่ขายข้าวเปลือกแล้วราคามันต่ำกว่า
 ต้นทุนนั้น มีนโยบายช่วยเหลืออย่างไรนะครับ ให้เป็นนโยบายที่ออกมาเลขาอย่าง
 นี้ว่า ท่านจะช่วยเหลืออย่างไร ที่นี้กระทบก็ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ตอบแล้วก็ยังไม่เข้าใจว่าจะช่วยเหลืออย่างไร เพื่อที่กระทบจะได้นำคำชี้แจงของท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์นี้นะครับ ไปชี้แจงให้กับชาวนาได้ทราบ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดกระทบถ้าเขาถามมาว่า เออ รัฐบาลนี้ถ้าหากว่าราคา
 ข้าวเปลือกตกต่ำแล้วจะมีวิถีทางแก้ไขอย่างไร กระทบจะได้ชี้แจงนะครับ แล้วถ้า
 กระทบไม่เห็นด้วยกระทบก็จะได้เสนอแนะนะครับ เพื่อที่เป็นแนวทางให้รัฐบาล
 นำไปพิจารณาว่าจะเหมาะสมตามแนวทางของกระทบหรือไม่ ท่านประธานครับ
 เกี่ยวกับเรื่องราคาข้าวเปลือกนี้นะครับที่กระทบกำหนดไว้ 3,000 บาท แต่ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ชี้แจงว่าจะพยายามให้สูงที่สุด ซึ่งราคา
 3,000 บาทนี้ตามที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้กล่าวไว้ กระทบก็ยึดเป็นหลักต้นทุนการผลิต
 เกวียนละ 2,600 บาท จากการลงทุนเพียงอีกเกวียนละ 400 บาทเท่านั้น แต่
 ว่าที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ถามว่าจะช่วยราคาสูงที่สุดนั้น กระทบไม่
 ทราบว่าสูงที่สุดสามารถสูงได้เท่าไร อย่างน้อยก็มีกฎเกณฑ์ประมาณให้พอที่จะไป
 พุดกันได้ สูงที่สุดอาจจะเป็นเกวียนละพันกว่าบาทอย่างปีที่แล้วก็ได้ หรือเกวียนละ
 สองพันกว่าบาทก็ได้ ที่นี้คำตอบไม่ชัดเจนนะครับ กระทบอยากจะทราบเรื่องถาม
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นข้อสองนะครับว่า ราคาที่จะช่วยสูง
 ที่สุดนี้ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารในขณะนี้ คุณนโยบายของรัฐบาลในขณะนี้ว่า จะ
 ช่วยชาวนาขายข้าวเปลือกในฤดูปีใหม่นี้สูงที่สุดเท่าไรว่าอย่างสูงให้สูงที่สุดเท่าที่

จะทำได้นั้น สูงได้เท่าไรต่อเกวียนนะครีบ ท่านประธานครีบ กระทบขอลถามในช่วงนี้เพียงเท่านี้ก่อนครีบ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานครีบ กระทบคิดว่าสำหรับการที่จะได้คำนวณปริมาณการส่งออกข้าวไปจำหน่ายในต่างประเทศนะครีบ กระทบก็ได้กราบเรียนในตอนที่ได้ตอบคำถามระยะแรกแล้วว่า ตัวเลขนะครีบตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกันยายน 2529 นะครีบ เราส่งออกไปแล้ว 3 ล้าน 5 แสนกว่าตัน แล้วจากนั้นไปนะครีบจนถึงเดือนกันยายนะครีบ เรามีข้อผูกพันที่จะส่งออกไปอีกจำนวน 3 แสนกว่าตัน จากปริมาณตัวเลขที่เราเพิ่มขึ้นเมื่อปีที่แล้วนะครีบ เราส่งข้าวไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้นถึงประมาณร้อยละ 9.6 แล้วปีต่อไปในปี 2530 เราได้คาดการณ์แล้วก็ได้ประมาณการกันไว้ว่าจะกำหนดเป้าหมายให้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศไว้ไม่ต่ำกว่า 4 ล้านตันเป็นอย่างน้อยนะครีบ โดยเป้าหมายในการขยายตลาดใหม่นะครีบ ซึ่งขณะนี้ดำเนินการอยู่ เช่น อิหร่านนะครีบ ในวันที่ 11 นี้ก็จะมีคณะเดินทางไปเจรจาประมาณ 3 แสน ถึง 4 แสนตัน มาเลเซียอีกประมาณ 3 แสนตัน เซนีกาอีกประมาณ 2 แสนหรือ 3 แสนนะครีบ คาดว่าจะมีตลาดเพิ่มมาอีก ฮองกง สิงคโปร์ และก็ภาคเอกชนก็ได้พยายามที่จะส่งข้าวออกให้มากที่สุดอยู่แล้ว ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นผลนะครีบ ในการที่จะทำให้ราคาข้าวในประเทศนั้นกระเตื้องขึ้น

คำถามที่ 2 ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครีบได้ถามเฉพาะว่า สามารถที่จะกำหนดราคาตามที่ท่านกำหนดมานี้ได้หรือไม่นะครีบ ซึ่งกระทบได้กราบเรียนแล้วว่าขณะนี้นะครีบ ทางกระทรวงพาณิชย์ของเรากับกระทรวงเกษตร ทั้งสองกระทรวงนะครีบได้ปรึกษาหารือกันกำหนดเป็นแผนการในการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรในฤดูกาลผลิตที่จะออกมานี้ กำหนดเป็นแผนการที่แน่นอนออกมาโดยที่จะให้เกษตรกรนะครีบได้คุ้มทุน และได้มีกำไรเหลือบ้าง ซึ่งรายละเอียดจริง ๆ นั้นนะครีบ กระทบขอกราบเรียนว่าคงจะประกาศออกมาเป็นนโยบายของรัฐบาลที่แน่นอนนะครีบ โดยเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา แล้วก็คงจะประกาศได้ในเร็ววันนี้นะครีบ ท่านประธานครีบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขครีบ

นายไพฑูรย์ โภกขมบรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ อย่าง
 ที่ท่านประธานก็ได้ฟังคณะครับ คือกระทู้ของผม กระผมก็อยากจะถามให้มันได้
 ประเด็นและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน แต่ฟังดูแล้วก็ยังไม่รู้ว่าตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบนั้นว่าราคาข้าวเปลือกในฤดูปีใหม่นี้จะเป็นเท่าไร
 ท่านก็ยังไม่สามารถตอบได้ แต่ท่านประธานครับคือข้อตามกระทู้ที่ถามมานี้ก็ปรากฏ
 ว่าถามกันไปแล้วก็ปรากฏว่าไม่สามารถหาข้อยุติได้ว่าจะราคาเท่าไร แต่ทั้งนี้ก็ต้อง
 คอยติดตามฟังข่าวจากทางรัฐบาลที่จะแถลงนะครับ ซึ่งความจริงแล้วมันก็ไม่แน่ว่าจะ
 ตรงกับที่สมาชิกจะสามารถตั้งกระทู้ถามได้ อย่างไรก็ตามกระผมก็ไม่สามารถที่จะ
 ระบายให้ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบให้ได้ เพียงแต่อยากจะ
 ทราบต่อไปว่าที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงเกษตรกำลังปรึกษากัน
 อยู่กันนั้นแล้วก็จะสามารถที่จะแถลงให้กับประชาชนทราบนั้นนะครับ อาจจะทราบ
 ว่าจะใช้กำหนดเวลานั้นนะครับ จะแถลงล่วงหน้าก่อนที่ข้าวเปลือกจะออกมาสู่ท้อง
 ตลาด ซึ่งคิดว่าเวลานั้นคงจะใกล้แล้วนะครับ ชวนาคงจะเหลืออีกประมาณเดือน
 กว่า 2 เดือนก็ต้องเกี่ยวข้าวในฤดูใหม่แล้ว อาจจะขอให้ทางรัฐบาลนี้เร่งรัด
 มาตรการการแก้ไขหรือช่วยเหลือชาวนาในช่วงที่ข้าวเปลือกยังอยู่ในมือของชาวนา
 นั้นนะครับอาจจะฝากไว้ เอละครับไม่เป็นไรถ้าจะตอบว่ากำลังปรึกษากันอยู่ก็ไม่
 ขัดข้อง ที่นี้มันมีอยู่อีกประเด็นหนึ่งนะครับท่านประธาน คือที่ผ่าน ๆ มานั้นรัฐบาล
 ช่วยโดยการผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ไปซื้อข้าวเปลือกเพื่อพยุงราคา หรือเพื่อประกัน
 ราคาต่าง ๆ ซึ่งปรากฏว่าวิธีการเหล่านี้ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือให้ราคาข้าว
 เปลือกหรือราคาพืชไร่อื่น ๆ มีราคาสูงขึ้นได้ เนื่องจากว่ารัฐบาลมีงบประมาณไม่
 เพียงพอที่จะไปรับซื้อทั้งหมด ที่นี้กระผมอยากจะทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วย
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าปีใหม่นี้ สมมติว่าราคาข้าวเปลือกยังคงต่ำอยู่ ถึงแม้ว่า
 ท่านจะพยายามหาตลาดต่างประเทศได้มากเท่าไรก็ตาม สมมติว่ามียังราคาต่ำ
 อยู่กันนะครับ ทางกระทรวงพาณิชย์นี้ประการแรกยังจะใช้วิธีการที่จะช่วยเหลือ
 ชาวนาโดยให้ผ่านทาง อตก. กดี หรือองค์การคลังสินค้า กดี รับซื้อข้าวสารต่าง ๆ
 เหล่านี้ วิธีเดิมนั้นนะครับ อยู่อีกหรือไม่นะครับคำถามแรก คำถามต่อมานี้เป็น
 คำถามที่กระผมอยากจะเสนอแนะนะครับว่าท่านจะปฏิบัติหรือไม่ หรือว่าเห็นชอบ

ด้วยหรือไม่ กระทบอากาศจะเสนอแนะแล้วก็เรียนถามด้วยว่า ถ้าหากราคาท้องตลาดนะครับ ตลาดโลกกระทบไม่ถึงนะครับมันจะตกต่ำเท่าไรไม่ว่า แต่ถ้าหากชวานานี้ขายแล้วมันราคาไม่ถึงกับต้นทุน หรือไม่ถึงราคาที่ทางรัฐบาลเห็นสมควร ประกาศประกันราคา หรือว่าจะช่วยเหลือกับส่วนที่ขาดอยู่เนี่ย เราจะใช้วิธีโดยรัฐบาลนี้เอาเงินสดเชยให้กับชวานา สมมติว่าชวานาเวลานี้ขายข้าวเปลือกตกต่ำเหลือ เกวียนละ 2,200 บาท ถึง 2,300 บาท แต่ถ้าสมมติว่ารัฐบาลอยากจะได้ว่า ราคาเหมาะสมควรจะเป็น 2,800 บาท ถ้ามันขาดอยู่อีก 500 บาทเนี่ยครับ เราเงินสดเชยให้ชวานาอีก 500 บาทต่อเกวียน โดยเราสามารถคำนวณจากว่า ชวานาหักจากที่จะต้องกินประจำปีในครอบครัวแล้วเหลือเท่าไร ขายเท่าไร เราเงินสดเฉพาะส่วนที่ชวานาขายจริง ๆ อย่างนั้นะครับ เงินที่จะช่วยเหลือเนี่ยมันก็จะถึงมือชวานาโดยตรง เท่าที่ผ่านมามีท่านประธานครับช่วยโดยผ่านพ่อค้าคนกลางนี้จริง ๆ แล้วราคารัฐบาลหวังดี เจตนาดี แต่ว่าการช่วยเหลือไม่ถึงมือชวานา ผมอยากจะช่วย เห็นรัฐบาลช่วยเหลือชวานาแบบประเทศสหรัฐอเมริกาก็รัฐสภาเขาออกกฎหมายฟาร์มแรกที่มา โดยเขาช่วยเหลือชวานาโดยตรง อันนั้นะครับก็จะถึงมือชวานาโดยตรง กระทบอยากจะทำข้อเสนอแนะอันนั้นะครับ และก็เรียนถามไปด้วยว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นจะเห็นด้วยหรือไม่หรือว่าจะเห็นสมควรอย่างไร ขอบขอบคุณครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกนั้นก็คงจะนำไปพิจารณาครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามกระทบของท่าน กราบเรียนว่า โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สถานะทางการเงินของเรากับประเทศสหรัฐอเมริกานั้นแตกต่างกันมาก แต่อย่างไรก็ตามครับ แนวความคิดในการที่จะช่วยเหลือชาวไร่ชวานานั้นก็ย่อมจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ขณะนี้ทางธนาคารแห่งประเทศไทยนะครับได้เตรียมวงเงินไว้สำหรับที่จะช่วยเหลือให้เกษตรกร แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรชวานานี้ะครับก็ได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อเป็นการช่วยเหลืออีกทางหนึ่งในวงเงินประมาณ 5,000 ล้านบาท ซึ่งอันนี้ก็ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งก็คงจะเป็นที่เข้าใจกันว่าขณะนี้

นะครับปัญหานั้นก็คือว่าราคานั้นมันแข่งขันกันมาก ถ้าเราจะไปเพิ่มราคานั้นมันเพิ่มไม่ได้ มันก็มีทางที่จะกระทำได้ก็คือจะต้องลดแบ่งเบาภาระต้นทุนของชาวนาให้ลดลงมากยิ่งขึ้น ซึ่งอันนี้ก็เป็นที่นโยบายที่กรมประมงทราบเรียบร้อยแล้ว ซึ่งขณะนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้เตรียมวงเงินไว้ประมาณ 5,000 ล้านบาทในการที่จะปล่อยออกในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ซึ่งเป็นการลดภาระของชาวนานะครับ และเกษตรกรอย่างอื่นด้วย เพื่อให้ลดต้นทุนในการที่จะนำมาใช้จ่ายในการผลิตสินค้านี้ให้ดอกเบี้ยต่ำลงแล้วก็จะสามารถลดต้นทุนได้ นอกจากนั้นก็คงจะมีมาตรการอย่างอื่น ๆ อีก ในการที่จะลดต้นทุนในการผลิตซึ่งน่าจะเป็นมาตรการที่เป็นประการสำคัญอย่างยิ่งในระดับราคาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ถ้าเราสามารถลดต้นทุนให้ต่ำกว่านี้ชาวนาก็น่าจะมีกำไรจากการที่ผลิตสินค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ตั้งใจจะชักต่อหรือไม่ครับ
 นายไพฑูรย์ โฆภมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ กรมก็คิดว่าภาระที่ของกรมนี้ะครับมันก็เป็นภาระที่ที่ยาก ทางท่านรัฐมนตรีจะตอบแล้วก็เท่าที่ท่านรัฐมนตรีตอบมา คือจับเรื่องที่จะไปชี้แจงกับชาวนาไม่ได้เลย ก็คงจะต้องฟังรอเวลาจนกว่ารัฐบาลได้มีการประชุมปรึกษากันแล้ว่านโยบายจะเป็นอย่างไร ไม่เป็นไรครับ กรมก็เพียงแต่ว่าอยากจะทำนโยบายล่วงหน้า เพื่อที่จะไปชี้แจงให้กับชาวนาได้รับทราบแต่เท่าที่ตอบมาคือตอบแล้วก็ไม่รู้จะหาคำตอบที่จะไปชี้แจงกับชาวนาให้ฟังความเข้าใจได้อย่างไรนะครับ ก็ขอขอบคุณนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงเกษตร อยู่ที่
 คุณไพฑูรย์ถามนะครับ ท่านรัฐมนตรีไม่ได้เตรียมตัวมานะครับ เรื่องข้าว แต่ว่าถ้าท่านอยากจะทำท่านไม่ได้เตรียมตัวมาก็ไม่เป็นไรครับ

ขอเชิญกระทู้ต่อไปครับ คุณมีชัยครับ เชิญครับ "

- ตัวอย่างกระทู้ถามเกี่ยวกับสังคม

รับที่ 157/2530 วันที่ 10 กันยายน 2530 สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
กระทู้ถามที่ 136

สภาผู้แทนราษฎร

10 กันยายน 2530

เรื่อง การสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปาสามเสน

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ดังต่อไปนี้

ตามที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้กำหนดแนวสร้างทางด่วน
คร่อมคลองประปาสามเสนจากโรงกรองน้ำสามเสนไปยังถนนแจ้งวัฒนะ โดยเริ่ม
ตั้งแต่โรงกรองน้ำสามเสน ไปจนถึงถนนประชาชื่น ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะทำให้
เกิดมลภาวะ คือมีสารตะกั่วจากไอเสียรถยนต์ที่สัญจรไปมาผ่านคลองประปา
ปะปนในน้ำคลองประปา สารพิษเหล่านี้จะสะสมในร่างกายของผู้บริโภคนานเข้า
ก็จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย และสวัสดิภาพของประชาชนชาวกรุงเทพ
มหานคร ซึ่งเมื่อรวมกับมลภาวะของอากาศในกรุงเทพมหานครที่มีทั้งพิษสารตะกั่ว
จากไอเสียรถยนต์เป็นประจำวันอยู่แล้ว ก็จะเพิ่มปริมาณมลพิษจากสารตะกั่วสะสม
ในร่างกายมากยิ่งขึ้น โดยที่คลองประปาได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงพระราชทานมาเพื่อให้ชาวกรุงเทพมหานคร ได้
บริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะและพลานามัย ได้พยายามป้องกันสิ่งที่จะทำให้เกิด
ความไม่สะอาด หรือสิ่งที่เป็นพิษภัยต่อประชาชนเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา จึงไม่
เป็นการสมควรที่จะสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปาอันจะทำให้ น้ำในคลองประปา
ได้รับความสกปรกดังกล่าว แต่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้อ้างว่าสารตะกั่ว
มีปริมาณไม่มากพอที่จะทำให้เกิดอันตรายได้ กลุ่มประชาชนผู้รู้และศึกษาเรื่องนี้

เห็นว่าทางด่วนสายนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้งานหลายสิบปี ในอนาคตต่อไปจำนวนรถที่สัญจรไปมาจะเพิ่มมากขึ้น มลพิษจากสารตะกั่วก็จะสะสมในคลองประปา และจะปะปนในน้ำประปา ไปสะสมในร่างกายของประชากรในกรุงเทพมหานครทำให้ได้รับพิษสารตะกั่วจากอากาศที่สูดหายใจเข้าไปและได้รับพิษสารตะกั่วในน้ำประปาอีก ซึ่งเมื่อสะสมในร่างกายนานเข้าก็จะเป็นอันตรายเมื่อถึงตอนนั้นจะเป็นภาระของรัฐบาลที่ต้องทำการแก้ไขซึ่งคงจะเป็นการยากและเสียงบประมาณมาก แต่ก็คงจะไม่สามารถชดใช้หรือบรรเทาสุขภาพของชีวิตมนุษย์ชาวกรุงเทพมหานครได้

การสร้างทางด่วนนั้นนับว่าเป็นประโยชน์ต่อกากรสัญจรไปมาอยู่มาก แต่เท่าที่ศึกษามากก็เห็นว่า มีหนทางที่จะหลีกเลี่ยงการสร้างทางด่วนพร้อมคลองประปาส่วนนี้ได้ เช่นสร้างตามแนวทางรถไฟ ซึ่งอาจจะใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นอีกเพียงเล็กน้อยแต่ก็เป็นหนทางที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชนชาวกรุงเทพฯ หรือหากจะใช้เส้นทางอื่นที่ใกล้เคียงกับแนวทางนี้ก็อาจกระทำได้ จึงขอเรียนถามว่า

1. ขอให้หลีกเลี่ยงการสร้างด่วนพร้อมคลองประปา โดยอาศัยแนวทางอื่นได้หรือไม่ หากได้จะใช้แนวเส้นทางใด หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด
2. หากรัฐบาลยังจำเป็นต้องสร้างทางด่วนพร้อมคลองประปาดังกล่าว จะมีมาตรการป้องกันมลภาวะจากพิษสารตะกั่วที่จะสะสมเป็นพิษต่อร่างกายประชาชน และจะให้ความปลอดภัยต่อประชาชนชาวกรุงเทพมหานครได้อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้อตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พล.อ.ท. วิจิตร ศิริกุล

(พล.อ.ท. วิจิตร ศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์

- ตัวอย่างการตอบกระทู้ถามเกี่ยวกับสังคมในการประชุมสมัย
สามัญที่ 2 ครั้งที่ 19/2530 วันพฤหัสบดี ที่ 26 พฤศจิกายน 2530

"ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถาม
ที่ 3 ของพลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล เรื่องการสร้างทางด่วนเชื่อมคลองประปา
สามเสน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญ พลอากาศโท วิจิตร
ศิริกุล นะครับ

พลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณ
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล ส.ส.กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ครับ อันนี้ก็สืบเนื่องมาจากที่กระผมได้รับการร้องเรียนจาก
ประชาชนในกรุงเทพมหานครครับที่รู้สึกว่าการท่วมน้ำและทวดผวาในเรื่องความ
ปลอดภัยที่กรมทางหลวง ทางด่วนที่จะสร้างเชื่อมคลองประปาแล้วก็มีข่าวในหน้า
หนังสือพิมพ์หรือในการอภิปรายกันพูดกันมากบอกว่า พืชภัยอันอาจจะเกิดขึ้นใน
แม่น้ำคลองประปาที่เราบริโภคกันทุกวันนี้ก็จะสะสมและก็จะ เป็นพิษ เป็นภัยในอนาคต
อันนี้ผมก็เลยจึงได้ตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการสร้าง
ทางด่วนเชื่อมคลองประปาสามเสนนี้ครับ

ตามที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้กำหนดแนวเส้นทางด่วน
เชื่อมคลองประปาสามเสนจากโรงกรองน้ำสามเสน ไปยังถนนแจ้งวัฒนะ ก็โดย
เริ่มต้นตั้งแต่โรงกรองน้ำสามเสนไปจนถึงถนนประชาชื่น ซึ่งการกระทำดังกล่าว
นี้ก็ทำให้เกิดมลภาวะ คือมีสารตะกั่วจากท่อไอเสียรถยนต์ที่จะสัญจรไปมาผ่าน
คลองประปา สารพิษเหล่านี้ก็จะสะสมในร่างกายของผู้บริโภคจะเป็นอันตรายต่อ
สุขภาพและพลาสมา และรวมทั้งสวัสดิภาพของประชากรชาวกรุงเทพมหานคร
ซึ่งเมื่อรวมกับมลภาวะอื่นจะได้จากทางอากาศ ซึ่งชาวกรุงเทพมหานครที่ได้สูดพิษ
สารตะกั่วจากท่อไอเสียรถยนต์เป็นประจำอยู่ทุกวันแล้วก็จะเพิ่มปริมาณของสาร
ตะกั่วในร่างกายมากขึ้น โดยที่คลองประปาก็ได้รับพระราชทานมาจากพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 พระราชทานมาให้ชาวกรุงเทพมหานครได้บริโภค
น้ำที่สะอาดที่ถูกต้องลักษณะและอนามัย ได้พยายามป้องกันในสิ่งที่จะทำให้เกิดความ

ไม่สะอาด หรือสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยต่อประชาชนอย่างคั่งคั่งโดยตลอดมา จึงเห็นไม่เป็นการสมควรที่จะสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปา อันจะทำให้น้ำในคลองประปาที่ได้รับมาสำหรับบริโภคนั้นเกิดความสกปรกดังกล่าว แต่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้อ้างว่าสารตะกั่วมีปริมาณไม่มากพอที่จะทำให้เกิดอันตรายได้ กลุ่มประชาชนผู้รู้และได้ศึกษาเรื่องนี้ก็เห็นว่าทางด่วนสายนี้เมื่อสร้างขึ้นแล้วก็ต้องใช้งานไปเป็นเวลาหลาย ๆ สิบปี ในอนาคตต่อไป จากจำนวนปริมาณของยานพาหนะที่จะสัญจรก็จะเพิ่มมากขึ้น มลภาวะอันเกิดจากสารตะกั่วก็จะสะสมในคลองประปา และก็จะปะปนไปในน้ำประปา สำหรับบริโภคมากยิ่งขึ้นอันจะเป็นพิษสะสมในร่างกายของประชากรในกรุงเทพมหานครซึ่งก็ได้รับพิษจากสารตะกั่วจากการสูดดมหายใจเข้าไปอยู่แล้ว พิษสารตะกั่วในน้ำประปาก็เพิ่มขึ้นอีก ซึ่งจะสะสมในร่างกายเข้าก็จะถึงขั้นอันตราย เมื่อถึงตอนนั้นแล้วก็จะเป็นการของรัฐบาลที่จะต้องทำการแก้ไข ซึ่งก็คงจะยากและก็คงจะต้องใช้งบประมาณอย่างมาก แต่ถึงอย่างไรก็คงไม่สามารถที่จะชดใช้ หรือบรรเทาสุขภาพ และชีวิตของมนุษย์ชาวกรุงเทพมหานครได้

การสร้างทางด่วนนั้นก็นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการสัญจรไปมาอยู่มาก แต่เท่าที่ได้ทำการศึกษาก็เห็นว่ายังมีหนทางอื่นที่จะหลีกเลี่ยงการสร้างด่วนคร่อมคลองประปาในส่วนนี้ได้ เช่นจะเป็นแนวทางเลี่ยงเช่น แนวทางตามทางรถไฟ ซึ่งอาจจะใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นสักเพียงเล็กน้อย แต่ก็ยังเป็นหนทางที่จะนำความปลอดภัยสู่สุขภาพของประชากรชาวกรุงเทพ ฯ หรือหากว่าใช้เส้นทางอื่นซึ่งใกล้เคียงในแนวทางเส้นทางนี้ก็อาจจะกระทำได้ เหตุนี้ครับ ผมจึงขอตั้งคำถาม กระทั่งถาม 2 ข้อนะครับ พร้อมกันเลข คือ

1. ขอให้หลีกเลี่ยงการสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปา โดยอาศัยแนวทางอื่นจะได้หรือไม่ หากได้จะให้แนวทางเส้นทางใด และหากไม่ได้ก็เพราะเหตุอันใด

2. หากรัฐบาลยังจำเป็นต้องสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปา ในแนวดังกล่าว จะมีมาตรการป้องกันมลภาวะและพิษสารตะกั่วที่จะสะสมเป็นพิษต่อร่างกายของประชาชนกรุงเทพมหานคร และจะให้ความปลอดภัยต่อประชาชน

ชาวกรุงเทพมหานครได้อย่างไร จะขอทราบในรายละเอียดครับ ขอกราบเรียน
ท่านประธานสภาครับ ที่อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้ตอบคำถาม
นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม ไสว พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ใน
ฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบกระทู้ถามของท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ของท่าน ที่ขอให้พิจารณาหลักเล็งการสร้างด่วน
คร่อมคลองประปา ให้พิจารณาเปลี่ยนไปเส้นทางอื่นนั้น ผมขอเรียนว่ากระทรวง
มหาดไทยได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบแล้วไม่สามารถที่จะเปลี่ยนเส้นทางอีก
ได้ จำเป็นด้วยเห็นความเหมาะสมในการเลือกแนวทางด่วนให้คร่อมคลอง
ประปาสามเสน เหตุผลต่าง ๆ ผมขอกราบเรียนโดยละเอียดพอสมควร เพราะ
เห็นว่าเรื่องนี้อยู่ในความสนใจของพี่น้องชาว กทม. อย่างที่สุด ก็ขอเรียนเพื่อทำ
ความเข้าใจไปยังเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. เพื่อทราบว่า ความเห็น
ทางด้านวิศวกรรมนั้นแนวทางด่วนคร่อมคลองประปาเป็นแนวทางที่ตรงและสั้นที่สุด
การออกแบบทางแยกต่างระดับ เชื่อมต่อกับแนวทางด่วนสายตะวันตกบริเวณโรง
กรองน้ำสามเสนกระทำได้อย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมซึ่งจะช่วยลดปัญหาการ
เวนคืนที่ดินของประชาชนได้ส่วนหนึ่ง นอกจากนี้สามารถออกแบบตำแหน่งทางขึ้น
ลงเชื่อมต่อระหว่างทางด่วนกับถนนพระรามที่ 6 ได้ทั้ง 2 ทิศทาง ซึ่งจะเป็นการ
ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของกาบริการบนทางด่วนได้อย่างเต็มที่ ทางด้านเศรษฐกิจ
การเงิน แนวทางนี้จะช่วยลดปัญหาการเวนคืนที่ดินและบ้านเรือนของประชาชนได้
มาก เนื่องจากสามารถใช้ที่ว่าง 2 ฝั่งของคลองประปาในการก่อสร้าง ประกอบ
กับเป็นแนวทางที่ตรงและสั้นจึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการเวนคืนและการก่อสร้างต่ำ
กว่าทุกแนวทางที่ได้เลือก ข้อ 3 ทางด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม การทางพิเศษ
แห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และคาดถึงประมาณสารตะกั่วที่จะมา
จากท่อไอเสียรถยนต์ที่วิ่งบนทางด่วนตกลงสู่คลองประปาและพบว่า หากสร้างทาง

คำนวณกันไปกับคลองประปาสามเสนเป็นระยะทาง 3 กิโลเมตรแล้วจะมีผลทำให้ ปริมาณสารตะกั่วในน้ำดิบในคลองประปาเพิ่มขึ้นอีก 0.011 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่ง เมื่อรวมกับปริมาณสารตะกั่วในน้ำดิบตามธรรมชาติซึ่งเดิมมีอยู่แล้ว 0.007 มิลลิกรัมต่อลิตร จะทำให้ปริมาณสารตะกั่วในน้ำดิบในคลองประปาเป็นจำนวน 0.018 มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่มาตรฐานของการประปานครหลวงและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติยอมให้มีสารตะกั่วในน้ำดื่มได้ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งจะเห็นได้ว่าในน้ำดิบที่มีสารตะกั่วเจือปนอยู่นี้แม้จะยังไม่ผ่านกระบวนการผลิตน้ำประปาของการประปานครหลวง ก็ยังคงมีสารตะกั่วต่ำกว่ามาตรฐาน ปริมาณสารตะกั่วที่ยอมให้มีได้ในน้ำดื่ม นอกจากนี้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ยังได้วิเคราะห์ในกรณีที่ร้ายแรงที่สุด คือถ้าให้มีจำนวนรถยนต์วิ่งบนทางด่วนในช่วงคลองประปามีปริมาณสูงสุดเท่ากับ ความจุของทางด่วนที่จะรองรับรถยนต์ได้ ให้รถยนต์ทุกคันใช้น้ำมันเบนซินที่มีสารตะกั่วเจือปนอยู่ และให้สารตะกั่วที่หลุดมาจากท่อไอเสียรถยนต์ที่วิ่งบนทางด่วนนี้ ตกกลงละลายลงสู่น้ำดิบในคลองประปาทั้งหมด จะทำให้ปริมาณสารตะกั่วในน้ำดิบในคลองประปาเกิดขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 0.032 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งยังมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานปริมาณสารตะกั่วที่ยอมให้มีได้ในน้ำดื่ม ซึ่งน้ำดิบที่มีสารตะกั่วเจือปนอยู่นี้เมื่อผ่านเข้าสู่โรงกรองน้ำสามเสนแล้ว สารตะกั่วมากกว่าร้อยละ 95 จะถูกกำจัดออกจากน้ำดิบโดยกระบวนการทางเคมีของการผลิตน้ำประปาทำให้แทบจะไม่มีปริมาณสารตะกั่วเจือปนในน้ำดื่มเลย นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยพิจารณาที่จะหลีกเลี่ยงแนวทางดังกล่าวแล้วด้วย การทางพิเศษได้พิจารณาทางอีก 2 ทาง เพื่อจะหลีกเลี่ยงดังกล่าวแล้ว แนวทางเลือกที่ 1 แนวทางด่วนที่ขยับออกมาทางทิศตะวันออกของถนนพระรามที่ 6 อ้อมผ่านทางด้านหลังกระทรวงการคลังที่สร้างใหม่ โดยตัดผ่านไปตามย่านที่พักอาศัยที่มีอยู่หนาแน่นมากในบริเวณนี้ ทำให้ต้องมีการเวนคืนที่ดินและบ้านเรือนมากกว่าแนวทางอื่นถึงประมาณ 200 หลังคาเรือน นอกจากนี้ระดับทางขึ้นลงยุ่งยาก ระดับการให้บริการของท่านด่วนจะลดลงเนื่องจากทางขึ้นลงของทางด่วนจะต้องไปใช้พื้นที่ของอารีอีตีส์สัมพันธ์ถนนพระรามที่ 6 ซึ่งมีความสามารถในการรับปริมาณการจราจรได้น้อยกว่า แนวทางเลือกนี้ก่อให้เกิด

เกิดค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและเวนคืนสูงกว่าการก่อสร้างทางด่วนพร้อมคลอง
 ประปาประมาณ 400 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าแนวทางเลือกนี้ไม่มีความเหมาะสม
 ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรมและก่อให้เกิดผลกระทบในเรื่องการเวนคืนสูง
 มาก แนวเลือกที่ 2 แนวทางด่วนที่จะขยับออกมาทางทิศตะวันตกของถนนพระ
 รามที่ 6 โดยวิ่งขนานไปตามทางรถไฟสายเหนือซึ่งผลกระทบที่สำคัญที่ทำให้แนว
 เส้นทางนี้ไม่มีความเหมาะสมก็คือว่า 1. แนวทางนี้มีผลทำให้ตำแหน่งและรูป
 แบบของทางแยกต่างระดับระหว่างทางด่วนสายเหนือ ใต้และสายตะวันออก ซึ่ง
 แต่เดิมอยู่ที่บริเวณโรงกรองน้ำสามเสนนั้นเปลี่ยนแปลงไปโดยตำแหน่งของทาง
 แยกต่างระดับจะต้องอยู่ในบริเวณช่วงระหว่างคลองสามเสนและถนนราชวิถีและ
 มีรูปแบบการต่อเชื่อมต่างไปจากเดิม ทางแยกต่างระดับที่ตำแหน่งใหม่นี้จะทำให้
 เกิดผลกระทบคือ

1. จะต้องเวนคืนพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างของจุดควบคุมที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ราชการ ซึ่งได้แก่สถานสงเคราะห์บ้านราชวิถี สภาสังคม
 สงเคราะห์ โรงพยาบาลรามารักษ์ดี โรงกรองน้ำสามเสน เป็นต้น
2. จำนวนพื้นที่และผู้ถูกเวนคืนจะเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยเฉพาะ
 บริเวณข้างทางโรงพยาบาลพระมงกุฎ ข้างโรงพยาบาลพระมงกุฎ ซึ่งเป็นบริเวณ
 ที่อยู่อาศัยหนาแน่น
3. รูปแบบของทางแยกต่างระดับเป็นโครงสร้างซ้อนกัน 3 ระดับ
 มีความสูงประมาณ 20 เมตร โดยตำแหน่งของทางแยกต่างระดับใหม่นี้จะใกล้
 พระตำหนักจิตรลดารโหฐานเข้าไปอีก ซึ่งต้องห้ามโดยข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานคร
 ซึ่งในเขตพระราชฐานขึ้นในนั้นห้ามไม่ให้ก่อสร้างเกินกว่า 12 เมตร แนวทางหลัก
 จะมีลักษณะเป็นทางโค้งบิดกลับซึ่งไม่ปลอดภัย ซึ่งตามที่เราพิสูจน์กันมาแล้วจะเห็น
 ได้ว่าอุบัติเหตุบนทางด่วนนั้นจะมีมากที่สุดก็คือช่วงที่เป็นทางโค้งนั่นเอง เพราะ
 ฉะนั้นในช่วงของการใช้พื้นที่ว่างทั้ง 2 ข้างทางรถไฟ ในสภาพความจริงแล้วแนว
 เขตทางที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอที่จะสร้างทางด่วนได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าทางด้านทิศ
 ตะวันออกของทางรถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทยมีโครงการที่จะก่อสร้างทาง
 รถไฟยกระดับเช่นเดียวกัน ซึ่งโครงสร้างของทางรถไฟนี้จะมีความกว้างประมาณ

14 ถึง 23 เมตร จะทำให้เหลือเขตทางของทางรถไฟน้อยมาก หากมีการก่อสร้างทางด่วนทางด้านนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางทิศเดียวกันหรือ 2 ทิศทาง จะทำให้การเวนคืนสถานที่ที่เป็นจุดควบคุมที่สำคัญได้แก่พื้นที่ที่เป็นอาคารของการประปา นครหลวง อาคารสงเคราะห์กองทัพบก โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนสามเสนพาณิชย์การบัณฑิต โรงเรียนคณิตวิทยาลัย โรงเรียนปฏิบัติพัฒนวิทยาลัย เป็นต้น กรณีทางด้านตะวันตกของทางรถไฟนั้นจะมีอุโมงค์ส่งน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.80 เมตร ขนานตลอดแนวเส้นทาง หากมีการก่อสร้างทางด่วนบริเวณนี้ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่อุโมงค์นั้นได้ และหากต้องการปิดซ่อมอุโมงค์ก็จะทำให้เกิดความเสียหายและความเดือดร้อนแก่ประชาชนเกือบทั้งกรุงเทพฯ ในด้านการวิศวกรรมจราจรนั้น แนวทางที่จะย้ายไปตามแนวทางรถไฟนั้นจะมีระดับของการให้บริการที่ต่ำกว่า รวมทั้งความสะดวกในการขึ้นและลงน้อยกว่าแนวทางขนานคลองประปา เนื่องจากผู้ใช้ทางด่วนต้องใช้ชอว์ที่มีอยู่เป็นทางเชื่อมกับทางด่วน จำเป็นที่จะต้องขยายชอว์ระนอง 1 ให้กว้างขึ้น ซึ่งต้องเวนคืนบ้านเรือนที่อยู่ติดชอว์อีกมาก

ส่วนข้อ 2 ที่ท่านถามว่าหากรัฐบาลยังจำเป็นที่จะสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปา มีมาตรการป้องกันมลภาวะจากพิษสารตะกั่วอย่างไรนั้น ขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยได้มอบให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจัดเตรียมแผนดำเนินการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกกฎหมายข้อบังคับเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุโดยตรง นั่นคือลดปริมาณสารตะกั่วในน้ำมันลง หรือใช้เครื่องมือลดปริมาณสารตะกั่วที่จะออกมาจากท่อไอเสีย ซึ่งกระทำได้โดย 1. กำหนดมาตรฐานการปล่อยสารตะกั่วจากยานพาหนะ 2. ออกประกาศข้อกำหนดปริมาณสารตะกั่วในน้ำมัน ซึ่งเรื่องนี้ประเทศไทยเราเคยได้ออกประกาศลดปริมาณสารตะกั่วในน้ำมันจากเดิม 0.89 กรัมต่อลิตร ลงเหลือ 0.45 กรัมต่อลิตร ในปี 2527 เพราะฉะนั้นการทางพิเศษแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเราไม่สามารถที่จะ

เปลี่ยนแปลงแนวเส้นทางได้ นอกจากนั้นการที่จะแก้ปัญหาอื่น ๆ ก็อาจจะเรียนเพิ่มเติมว่าเราต้องติดตั้งเครื่องมือดักจับสารตะกั่วที่มาจากท่อไอเสีย ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองประปา ติดตามดูแนวโน้มของปริมาณสารตะกั่ว จะทำให้สามารถเตรียมการป้องกันต่อไปได้ทันที นอกจากนั้นจะต้องขจัดสารตะกั่วในน้ำประปาก่อนการสูบน้ำจ่ายนะครับ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยร่วมกับการประปานครหลวงจะดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพของโรงกรองน้ำในการหาขนาดของสารเคมีที่จะใช้เพื่อการขจัดสารตะกั่วออกจากน้ำ ซึ่งในปัจจุบันโรงกรองน้ำประปาสามเสนมีความสามารถในการขจัดสารตะกั่วออกจากน้ำได้คืออยู่แล้วเพียงแต่อาจจำเป็นต้องเพิ่มขนาดสารเคมีเพิ่มขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้โดยการสร้างสิ่งปกคลุมคลองประปานั้นเราจะใช้ในมาตรการท้ายที่สุด คือถ้าหากเห็นว่าแนวโน้มว่าปริมาณสารตะกั่วจะเพิ่มขึ้น เราก็อาจจะต้องทำหลังคาปิดโรงกรองน้ำ ซึ่งในการนี้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้มีการสำรวจและออกแบบไว้แล้ว แต่คิดว่ากรณีนี้คงจะไม่จำเป็น ผมอยากจะเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบไว้ในตอนท้ายว่า เรื่องนี้เมื่อต้นเดือนนี้เอง คณะกรรมาธิการการปกครองสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ผมไปชี้แจงร่วมกับผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และนอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้ไปชี้แจงด้วย ซึ่งทุกฝ่ายก็ได้ทราบแล้วว่า ปริมาณสารตะกั่วที่จะลงไปใต้น้ำของคลองประปานั้นยังไม่ถึงขีดที่จะอันตราย แต่คณะกรรมการก็ได้ให้ข้อสังเกตว่า ถ้าหากเราได้ทำกำแพงกันบริเวณทางด่วนที่ผ่านคลองประปานั้น เพื่อมิให้สารตะกั่วลงไปใต้น้ำจะเป็นอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้การทางพิเศษก็รับที่จะออกแบบและพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร สำหรับความเห็นของเพื่อนสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องพระราชดำริของฉันทกษัตริย์กาลที่ 5 เกี่ยวกับเรื่องการพระราชทานคลองประปาให้ใช้ในการผลิตน้ำประปาให้สะอาด ผมขอเรียนว่าเรื่องนี้มือขู่จริงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้มีพระราชดำริไว้ และกำหนดไว้ว่าไม่ให้ทำสิ่งใด ๆ ให้สกปรกลงในบริเวณคลองประปา ก็ขอเรียนว่าในการสร้างทางด่วนคร่อมคลองประปานั้น การทางพิเศษแห่งประเทศไทยพยายามดำเนินการให้ดีที่สุด และมีให้สิ่งสกปรกเข้าไปเจือปนอย่างที่เป็นมาแล้ว จึงขอเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ พลอากาศโท
 วิจิตร ชักถามครั้งที่ 1 นะครับ

พลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่
 เคารพ ผมได้รับทราบคำสั่งแจงจากท่านรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลและก็พร้อมด้วยข้อมูล
 ซึ่งก็ถือว่าเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างจะละเอียด ก็พอที่จะเป็นการเข้าใจได้ที่เป็นการแน
 นนอนพอสมควรนะครับที่สามารถจะชี้แจงถึงข้อตกลงใจที่ทางรัฐบาลท่านเลือกเอา
 เส้นทางที่จะคร่อมคลองประปา แต่อย่างไรก็ตามคือจากการที่พวกประชาชนชาว
 กรุงเทพมหานครนี้ก็ยังมีความหวาดผวา และก็ยังไม่ได้ข้อมูลที่ทราบกันที่เป็นเรื่อง
 ที่แน่นอนคือการแถลงข่าวที่ออกมาเป็นที่แท้จริง บางทีก็พูดไปในทางดีบ้าง บางที
 ก็เกิดทำให้มีการพุดกันในเรื่องที่ว่า อันนี้ถ้าหากว่ามลภาวะเหล่านี้มันสะสมใน
 ร่างกายและนาน ๆ เข้าก็คงจะมากขึ้น และก็มากขึ้นตามลำดับ สิ่งที่เราห่วงใย
 ก็คือ มันไม่ใช่ตัวของเราเองหรือครับ แต่ว่าเด็ก ๆ ซึ่งอยู่ อนุชนรุ่นหลังซึ่งจะ
 ต้องรับและก็ต้องอยู่กับทางด่วนอันนี้อีกต่อไปหลาย ๆ สิบปีข้างหน้า ซึ่งจะได้รับ
 การสะสมของพิษ มลพิษต่าง ๆ นี้ก็อาจจะเป็นผลภัยต่อสุขภาพและพลาณามัยของ
 เขาในอนาคต ความห่วงใยอันนี้แหละครับด้วยเหตุผลและก็สิ่งต่าง ๆ คือในมาตร
 การในการที่จะป้องกันหรือประกันความปลอดภัยให้กับเขาได้นี้ ยังไม่ได้เป็นที่มั่นใจ
 และก็มีพุดกันอยู่หลาย ๆ ครั้งหลายหน คือบางคนก็ว่าเคี้ยวเป็นอย่างนั้น บาง
 คนก็ว่าเป็นอย่างนี้ อันนี้กระผมก็ยังคิดว่าถ้าทางรัฐบาลได้ชี้แจงให้ข้อมูลที่แน่นอน
 นะครับ และอีกอันหนึ่งก็คือเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยนี่นะครับ ถ้าหากมีหนทางที่
 จะประกันความปลอดภัยให้กับประชาชนได้ และก็ในอนาคตจะไม่เกิดขึ้นอย่างนี้
 คือเขาห่วงใยก็คือไม่สะสมในอนาคตนั้นแหละครับ ถ้าหากว่าสามารถที่จะให้ความ
 มั่นใจในเรื่องความปลอดภัยให้เขาได้ ผมว่าสิ่งเหล่านี้ก็มีการอภิปรายหรือการพุด
 และก็เกี่ยวพันกันในเรื่องนี้ หรืออันตรายที่จะเกิดในเรื่องนี้ก็คงจะเป็นการที่จะทำ
 ให้ชาวกรุงเทพฯ ของเราก็อายกลัว และหาหวาดผวา อันนี้ผม คือคิดว่าผมก็คง
 ไม่อยากจะซักถามอะไรท่านมากกว่านี้หรือครับ เพราะว่าจากคำที่อธิบายนี้ก็รู้สึก
 ว่าค่อนข้างจะชัดเจน และก็เหตุผลเหล่านี้ก็ต้องการที่จะเรคคอร์ด (Record)
 และก็อยากจะขอฝากทางรัฐบาลนะครับ ทางกระทรวงมหาดไทยนี้ท่านจะมีมาตร

การันตีดที่จะช่วยให้การยื่นยันและการประกันความปลอดภัยของประชาชนได้และ
ก็ให้เหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้สามารถที่จะชี้แจงให้เขาเข้าใจได้ว่า สิ่งที่ได้พิจารณา
เลือกและดำเนินการแล้ว มาตรการที่จะป้องกันนั้นเพียงพอ แต่ที่ได้รับทราบจาก
เจ้าหน้าที่นครบาล ว่าในกรณีถ้าหากว่า เหตุการณ์การสำรวจและมลพิษน้ำมันจะเพิ่ม
ขึ้น มาตรการป้องกันในการที่จะทำสิ่งที่ปกคลุมสำหรับคลุมพื้นที่ของคลองประปา
นั้นก็อาจจะฝากทางรัฐบาลด้วยว่า ความจริงคลองประปานั้นก็อยากให้ได้รับแสง
แดดนครบาล ถ้าหากคลุมด้วยทึบก็คงจะยิ่งจะทำให้เกิดมีการสะสม หรือคล้าย ๆ ว่า
มันจะไม่ได้ช่วยอะไรมากขึ้น บางทีก็อาจจะเสียผลนครบาล ถ้าหากว่าท่านจะสิ่งที่
ปกคลุมพื้นที่ของคลองประปาแล้วก็ให้เป็นโปร่งแสงให้ได้รับแสงแดดด้วย อันนี้ก็คง
จะเป็นที่พอใจแก่ประชาชนนครบาล ขอกราบเรียนฝากทางรัฐบาลนิดหน่อยนครบาล
ว่าขอให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงเรื่องการประกันความปลอดภัยของประชาชนชาว
กรุงเทพมหานครได้ ผมก็คงจะฝากแค่นี้ละครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไสว พัดโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ความจริงเพื่อนสมาชิกไม่ได้ถามคำถามต่อนครบาล แต่ท่านเป็น
ห่วงเป็นใยอยากจะให้ชี้แจงให้เข้าใจกันชัดเจน ผมก็เห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ
ที่สุดทั้งพวกเราสมาชิกสภาและรัฐบาลตลอดถึงการทางพิเศษที่ดำเนินการเรื่อง
นี้ด้วย ผมขอเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถามว่า รัฐบาลนั้น
เป็นห่วงเป็นใยในเรื่องนี้มาก โดยเฉพาะเส้นทางสายนี้ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากที่เรา
จะตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งพิจารณาหลายด้านแล้วจำเป็นจะต้องดำเนินการไป
ในส่วนที่จะแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน นอกจากเรื่องที่เราคิดที่จะทำ
กำแพงกันสารตะกั่วที่จะลงไปแล้วก็สารตะกั่วที่ตกลงบนพื้นถนนก็จะลงไปสู่ทางเบี่ยง
ล่างโดยอิสระไม่ลงไปสู่คลองประปาแล้ว เรายังมีแผนยังมีความคิดที่จะทำกำแพง
กันเสียงบริเวณทางในช่วงดังกล่าวด้วย เพื่อไม่ให้เสียงสะท้อนกระจายออกไปข้าง
นอกแล้วเสียงก็จะสิ้นสะเทือนลงไปเบื้องล่างยังเสาะเพิ่มเติมซึ่งมีอยู่อีก ซึ่งเรื่องนี้เรา
ก็พิจารณากันอยู่อย่างรอบคอบ นอกจากนั้นนอกจากจะเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า เรื่องแสง
ที่จะลงไปสู่คลองประปานั้น ในช่วง 3 กิโลเมตรนั้นคงจะไม่กระทบกระเทือนอะไร

มาก เพราะน้ำกว่าที่ผ่านในช่วงนั้นไปจนถึงโรงกรองน้ำก็จะมีระยะทางอีกไม่น้อยที่จะไหลผ่านไปพบแสงแดดได้

และก็อีกประการหนึ่ง ช่วงทางที่คร่อมคลองประปานั้นยังมีที่ว่างที่จะถูกแสงแดดได้อีกประมาณ 10 เมตร ซึ่งเป็นที่อบอุ่นใจและขอฝากเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียนประชาชนที่ข้องใจให้ทราบด้วยการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นห่วงเรื่องนี้อยู่เสมอ

เรื่องสุดท้ายที่จะฝากเรียนไปก็คือ ในการที่เราจะออกกฤษฎีกาเวนคืนเส้นทางสายนั้น รัฐบาลได้พิจารณาอย่างหนักที่จะให้ประชาชนของเราที่อยู่บริเวณที่จะต้องถูกเวนคืนนั้นได้รับการทดแทนในราคาที่เป็นธรรม ก็เลยให้ระงับการประกาศใช้กฤษฎีกานั้นอยู่ก่อน จนกว่ากรมที่ดินจะได้ประเมินราคาที่ดินใหม่ เพื่อให้เป็นปัจจุบันและให้ราคาที่สูงสุด การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีรายได้พอสมควรก็พร้อมที่จะจัดการเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับประชาชนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งในการนี้เราจะใช้เงินไม่น้อยกว่า 5,200 ล้านบาท ซึ่งขอเรียนทำความเข้าใจไว้ดังนี้ครับ ขอขอบคุณครับ"

- ตัวอย่างกระทู้ถามเกี่ยวกับการเมืองการปกครองและอื่น ๆ

กระทู้ถามที่ 66

ของ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง สิทธิบางประการของข้าราชการพลเรือนและพนักงาน

รัฐวิสาหกิจที่เข้ารับราชการทหารประจำการ

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ขณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่ามีข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน

มากที่เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ต้องประสบความ
เดือดร้อนทั้งด้านส่วนตัวและครอบครัว กล่าวคือก่อนการถูกเกณฑ์เข้าเป็นทหาร
ประจำการ บุคคลเหล่านี้มีรายได้จากเงินเดือนประจำตามตำแหน่งหน้าที่การงาน
ซึ่งสามารถจุนเจือครอบครัวโดยการอุปการะบิดามารดาและเลี้ยงดูบุตรและภรรยา
ได้ตามอัธยาศัย ต่อมาเมื่อถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารก็หมดสิทธิได้รับเงินเดือน
หรือเงินตอบแทนในตำแหน่งเดิม คงได้รับเงินเดือนอัตราพลทหารประมาณเดือนละ
200 - 300 บาท ซึ่งถูกหักเป็นค่าอาหารเกือบหมด แม้เจ้าตัวก็แทบไม่พอใช้จ่าย
ต้องทั้งบิดามารดา บุตรภรรยาหรือญาติพี่น้องที่เคยอุปการะจุนเจือมาให้ต่อสู้กับ
ภาวะค่าครองชีพและความเป็นอยู่ไปตามสถานการณ์ สร้างความเดือดร้อนให้กับคน
อยู่ข้างหลัง

จนปรากฏว่ามีข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนทีพอจะมี
ช่องทางวิ่งเต้นเพื่อให้พ้นจากการเข้ารับราชการทหาร ซึ่งเป็นการทำลายอุดม
การณ์รักชาติไปอย่างน่าเสียดาย ข้าราชการบางรายถึงกับยอมเสียเงินเสียทองให้แก่
เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการตรวจเลือกทหาร อันเป็นช่องทางให้มีการทุจริตต่อ
หน้าที่ หรือใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์กระทำการคอร์รัปชันอย่างน่า
ละอาย จึงขอเรียนถามว่า

รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ต้องเข้ารับราชการทหารให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งเดิมก่อนการเข้ารับราชการทหาร เช่นเดียวกับข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งยังคงได้รับเงินเดือนในระหว่างการลาศึกษาต่อ หรือการลาบวชตามประเพณีจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

- ตัวอย่างการตอบกระทู้ถามเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง และอื่น ๆ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญ ครั้งที่ 13/2528 วันพฤหัสบดี ที่ 4 กรกฎาคม 2528

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกระทู้ถามลำดับต่อไปครับ ของ ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ ถามเรื่องสิทธิบางประการของข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เข้ารับราชการทหารประจำการ ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอเชิญคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่ามีข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ต้องประสบความเดือดร้อน ทั้งด้านส่วนตัวและครอบครัว กล่าวคือก่อนการถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารประจำการ บุคคลเหล่านี้มีรายได้จากเงินเดือนประจำตำแหน่ง หน้าที่การงาน ซึ่งสามารถจุนเจือครอบครัวโดยการอุปการะบิดามารดา และเลี้ยงดูบุตรภรรยาได้ตามอัธยาศัย ต่อมาเมื่อถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารหมดสิทธิ์ได้รับเงินเดือนหรือเงินตอบแทนในตำแหน่งเดิม คงได้รับเงินเดือนอัตราพลทหารเดือนละ

200 - 300 บาท ซึ่งถูกหักเป็นค่าอาหารเกือบหมด แม้เจ้าตัวก็ยังแทบไม่พอใช้จ่าย ต้องทิ้งบิดามารดา บุตรภรรยาหรือญาติพี่น้องที่เคสอุปการะจนเงื้อมาให้ต่อสู้กับภาวะค่าครองชีพและความเป็นอยู่ไปตามยถากรรม สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอยู่ข้างหลัง จนปรากฏว่ามีข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนที่พอจะมีช่องทางวิ่งเต้นเพื่อให้พ้นจากการเข้ารับราชการทหาร ซึ่งเป็นการทำลายอุดมการณ์รักชาติไปอย่างน่าเสียดาย ข้าราชการบางรายถึงกับยอมเสียเงินเสียทองให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับกาตรวจเลือกทหาร อันเป็นช่องทางให้มีการทุจริตต่อหน้าที่ หรือใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์กระทำการคอร์รัปชันอย่างน่าละอาย กระทบจึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ต้องเข้ารับราชการทหารให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งเดิมก่อนการเข้ารับราชการทหาร เช่นเดียวกับข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งยังได้รับเงินเดือนในระหว่างการลาศึกษาต่อ หรือการลาอุปสมบทตามประเพณีจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไปและได้มอบให้ นายสมรรถ ศิริจันทร์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีรับพลอากาศเอก พะเนียง กานตวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบพลอากาศเอก พะเนียง กานตวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ได้รับมอบหมายให้มาตอบกระทู้ของท่านผู้มีเกียรติในเรื่องนี้ ที่ท่านได้ถามว่า รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ต้องเข้ารับราชการทหาร ให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งเดิมก่อนเข้ารับราชการทหารเช่นเดียวกับข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งยังคงได้รับเงินเดือนในระหว่างการลาศึกษาต่อ หรือการลาบวชตามประเพณีจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น ก่อนอื่น

กระผมใคร่ขอทำความเข้าใจกับคำถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ถามขึ้นมาีก่อนว่า ความมุ่งหมายที่ท่านสมาชิกถามถึงการช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องเข้ารับราชการทหารนั้น ท่านคงจะหมายถึงผู้ที่เข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือที่ชาวบ้านเรียกว่าทหารเกณฑ์ ซึ่งกระผมใคร่ขอเรียนตอบกระทู้ของท่านด้วยความเคารพว่า รัฐบาลไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้ได้ ก็เพราะเหตุว่า

ประการที่ 1 การรับราชการทหารกองประจำการนั้นเป็นหน้าที่ของชายไทยทุกคนที่จะต้องเข้ารับราชการทหารตามกฎหมาย คือตามรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติรับราชการทหาร คือตามกฎหมายดังกล่าว ชายไทยบุคคลผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์และยังไม่ถึง 30 ปีบริบูรณ์เป็นผู้ที่ต้องอยู่ในระหว่างที่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ เพื่อป้องกันประเทศ และโดยปกติจะเรียกทหารกองเกินซึ่งมีอายุ 21 ปีบริบูรณ์เข้ารับราชการทหารกองประจำการดังกล่าว

เหตุผลประการที่ 2 การเข้ารับราชการทหารกองประจำการมีลักษณะแตกต่างจากการลาไปศึกษาต่อหรือการลาอุปสมบท กล่าวคือการเข้ารับราชการทหารกองประจำการนั้น เป็นไปตามกฎหมายที่ข้าราชการพลเรือน หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ถูกเรียกตัวเข้ารับราชการทหาร ต้องพ้นจากความรับผิดชอบจากความผูกพันของเหล่าต้นสังกัดเดิมของตน ส่วนการลาศึกษาต่อ หรือการลาอุปสมบทนั้นเป็นความสมัครใจภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ หรือองค์การรัฐวิสาหกิจเจ้าสังกัดนั้น ๆ ซึ่งเจ้าตัวคือเจ้าสังกัดจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ เมื่ออนุญาตแล้วเจ้าตัวยังคงมีข้อผูกพันอยู่กับหน่วยต้นสังกัดของตนในระหว่างที่ลา ดังนั้นจึงไม่อาจจะช่วยเหลือให้ทหารกองประจำการซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คงได้รับเงินเดือนเช่นเดียวกับการลาไปศึกษาต่อหรือลาไปอุปสมบทได้

เหตุผลประการที่ 3 การที่เข้าไปรับราชการทหารกองประจำการ เป็นไปตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ดังนั้นชายไทยทุกประเภททุกอาชีพ ทั้งที่เป็นข้าราชการ พลเรือน พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานและคนงานของบริษัท ห้างร้าน ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน หรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว หรือนักเรียน นักศึกษา หรือแม้ประชาชนทั่ว ๆ ไปที่ยังไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งแน่

นอน บุคคลเหล่านี้ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะอาชีพใด ๆ ย่อมต้องเสียสละขาดประโยชน์ รายได้ของตน ในระหว่างที่ต้องไปรับราชการทหารกองประจำการตามหน้าที่ด้วย ตามข้อผูกพัน และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ต้องถูกตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการในแต่ละคราวนั้น จะมีจำนวนน้อยมาก จำนวนของบุคคลประเภทอื่นมีมาก ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว หากรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการพลเรือนและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไปรับราชการทหารกองประจำการนั้น ก็จะไม่เป็นการยุติธรรมอย่างยิ่ง สำหรับทหารกองประจำการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งมีจำนวนมากกว่า อย่างไรก็ตามสำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น ทางราชการก็ไม่ได้ละเลยยังคงให้การช่วยเหลืออยู่บ้าง โดยให้โอกาสแก่ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ สำหรับผู้ที่ไปรับราชการทหารตามกฎหมายขอกลับไปรับราชการในกระทรวง ทบวง กรมเดิมได้ ภายใน 180 วันนับแต่วันพ้นจากราชการ อันนี้ก็เป็นการช่วยเหลือที่แตกต่างจากบุคคลประเภทอื่นอยู่แล้ว

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามของกระผม แต่อย่างไรก็ตาม คำตอบของท่านยังไม่ได้สร้างความพอใจให้กระผมแต่อย่างไร กระผมอาจจะกราบเรียนนะครึบท่านประธานว่า การรับราชการทหารประจำการ หรือที่ชาวบ้านเรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า เป็นทหารเกณฑ์นั้นเป็นหน้าที่ของชายไทยที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 หมวดที่ 4 ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ในมาตรา 47 บัญญัติไว้ชัดเจนว่าบุคคลมีหน้าที่ต้องป้องกันประเทศ มาตรา 48 บัญญัติไว้ว่าบุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นความถูกต้องดังที่ท่านได้เรียนตอบในข้อแรกที่ว่าชายไทยตั้งแต่อายุ 18 ไม่เกิน 30 ปีต้องเป็นทหารกองประจำการเพื่อป้องกันประเทศ แต่ท่านประธานครึบในทุกปีเวลาฤดูการตรวจเลือกทหารก็เป็นทีที่ทราบกันว่า มีการวิ่งเต้นเพื่อให้พ้นจากการเข้ารับราชการทหาร กระผมมีความห่วงใยในอุดมการณ์รักชาติ

ในประเด็นนี้สำคัญ จึงได้เห็นอยู่ในกระทู้ถามของกระผม ในหลายสนามที่มีการตรวจเลือกทหารแม้แต่บางคนนะครับขึ้นไปครองเพศสมณะคือเป็นพระมาตรวจเลือกทหาร เราคนไทยทุกคนได้รับการอบรมบ่มนิสัยกันให้ท่องจำกันอยู่อย่างหนึ่งว่า ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ในการแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หนทางหนึ่งก็คือการเข้ารับราชการทหาร เพื่อทำหน้าที่ป้องกันประเทศเรามีภัยศึกสงคราม แต่ปรากฏว่าคนจำนวนไม่น้อยที่ไปตรวจเลือกทหาร เมื่อถูกเกณฑ์เป็นทหารแล้วคือจับสลากถูกเป็นทหาร ร้องท่มร้องไห้ปานประหนึ่งญาติผู้ใหญ่เสียชีวิต แม้แต่พระบางองค์ก็ร้องไห้ ซึ่งกระผมได้เห็นกับตา มีเป็นประจำให้เห็นทุกปี และเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทยที่มีการตรวจเลือกทหาร สิ่งเหล่านี้กระผมมีความห่วงใยว่า ทำอย่างไรเราจะปลูกฝังให้เกิดความสำนึกถึงหน้าที่ของคนไทยทุกคนให้มีการเข้ามาเป็นทหารด้วยความสมัครใจ ต้องรู้สึกมีความเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง ที่ได้รับการตรวจเลือกเข้าเป็นทหาร ซึ่งกระผมเคยเสนอด้วยอภิปรายในกฎหมายงบประมาณแผ่นดิน และจนมีคณะกรรมการวิสามัญ เอาไปตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ในการคัดเลือกรับสมัครบุคคลภายนอกเข้ารับราชการตำรวจซึ่งมีการกำหนดไว้ว่าตั้งแต่อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ยกเว้นคนที่จะต้องเข้าเกณฑ์ทหารในปีที่มีการรับสมัคร ในขณะที่เด็วกันต้องมีความรู้มัธยม 6 หรือความรู้ระดับต่าง ๆ ตามที่กรมตำรวจกำหนดในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ กระผมได้เสนอว่ากรมตำรวจน่าจะจัดอัตราส่วนหนึ่ง แล้วรับจากบุคคลซึ่งรับราชการทหารมาครบ 2 ปี และมีพื้นฐานความรู้สามัญในระดับที่กรมตำรวจต้องการ ซึ่งแน่นอนที่สุดเราจะได้บุคคลที่ผ่านการรับราชการทหาร ซึ่งมีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่า มีการไต่รตรง ผ่านการฝึกอบรม เป็นคนมีวินัยอยู่แล้ว มันน่าจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง และนั่นแหละครับ เป็นส่วนหนึ่งที่จูงใจให้ชายไทยได้หันเข้ามาสมัครเป็นทหาร ซึ่งในปีที่มีการดำเนินการครั้งแรก กระผมจำได้ว่าที่อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปรากฏว่ามีคนสมัครเข้ารับราชการทหารจนเกินจำนวนที่อำเภอเมืองต้องการ นี่เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เป็นการปลูกฝังความรักชาติบ้านเมือง ปลูกฝังให้รู้จักหน้าที่ในการป้องกันชาติบ้านเมือง กระผมไม่ทราบว่ากระทรวงกลาโหมได้มี

การประสานงานกับกรมตำรวจในเรื่องนี้อย่างไรขอได้โปรดชี้แจงด้วย ในประการต่อไปกระทรวงกลาโหมมีนโยบายอย่างไรกับทหารที่เข้ารับราชการทหารประจำการครบกำหนด 2 ปีแล้ว อย่างที่ท่านชี้แจงเมื่อสักครู่ สำหรับบุคคลที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจก็ได้มีเงื่อนไขว่าสามารถรายงานตัวกลับเข้ารับราชการใหม่ได้ภายใน 180 วัน เมื่อปลดประจำการ ในขณะที่เดียวกันท่านได้กล่าวถึงบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพอื่น ๆ ที่มีได้เป็นข้าราชการ และมีได้เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม หากไปช่วยข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแต่เพียงด้านเดียว เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระทรวงกลาโหมมีนโยบายในการดูแลบุคคลที่มีเข้ารับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ภายหลังการพ้นการรับราชการทหารอย่างไร ขอได้โปรดกรุณาชี้แจงด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมใคร่ขอเรียนตอบท่าน ไม่ทราบว่าตรงใจท่านหรือเปล่าครับ

ประการแรก เรื่องของการเส้ำาโศกเส้ำาใจของบุคคลที่ถูกเรียกเกณฑ์ทหารนั้น ผมคิดว่าเป็นธรรมดาของบุคคลบางกลุ่ม เพราะท่านเหล่านั้นเคยมีความเป็นอยู่สะดวกสบาย เมื่อเป็นทหารแล้วก็ต้องแยกไปอยู่จากครอบครัวลูกเมียไปรับการฝึก แต่อย่างไรก็ตามทางราชการทหารได้พยายามให้ครอบครัวนั้นได้เห็นว่ามีลูกตนเองนั้นถูกเรียกเกณฑ์แล้วมีความเป็นอยู่อย่างไร เราเชิญครอบครัวนั้นไปพบทหารแล้วก็ไปรับประทานอาหารด้วย เห็นที่กิน ที่นอนที่อยู่ ที่ฝึก เพื่อให้อุ่นใจว่า เมื่อบุคคลเหล่านั้นถูกเรียกเกณฑ์แล้วได้มีความเป็นอยู่สะดวกสบายกับอัตราภาพ อันนี้ก็คิดว่าความเส้ำาโศกเส้ำาใจนั้นเป็นของธรรมดา แต่ผู้ที่สมัครเข้าเลือกเป็นทหารนั้นก็มิใช่น้อย อย่างบางหน่วยเช่นทหารราบเป็นต้น แม้แต่ทหารพรานหญิงรับสมัครเพียงไม่กี่คน สมัครเป็นหมื่น ๆ เป็นต้น อย่างนั้นผู้ที่เส้ำาใจก็มีครับ แต่คนสมัครใจก็มีจำนวนมากเช่นเดียวกัน

ที่นี้ประการที่ 2 ในเรื่องของการประสานกับทางมหาดไทย ในเรื่องของการทหารกองหนุนไปเป็นตำรวจนั้น อันนี้ทางมหาดไทยคงทราบเรื่องดีครับว่า เพราะทหารกองหนุนแต่ละปีนั้นมีประมาณ 7 หมื่นคนเศษได้ปลดประจำการออกไป ฉะนั้นถึงคิดว่าทางมหาดไทยคงจะเลือกเจาะจงเอาได้โดยที่เลือกตามเฉพาะที่ต้องการได้ อันนี้ผมคิดว่าไม่เป็นปัญหา

ประการสุดท้ายว่ากระทรวงกลาโหมนั้นมันโยบายนเลือกดูแลบุคคลอื่น ซึ่งเป็นทหารประจำการแล้วปลดออกไปแล้ว โดยที่ไม่ได้เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ทางกระทรวงกลาโหมเองนั้นได้มีนโยบายและการฝึกฝนอาชีพให้แก่มุขพลที่ไม่มีอาชีพ ก่อนจะปลดประจำการไปแล้ว ฝึกอาชีพให้ทุกคนตามใจชอบ แล้วแต่ภูมิฐานะของเดิม จะทำไร่ ทำนา ทำเกษตรกรรม หรือทำเป็นอาชีพเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ก็แล้วแต่ ทุกคนเมื่อปลดประจำการไปแล้วก็จะมีอาชีพติดตัวไปด้วย ประกอบอาชีพเป็นการช่วยเหลือที่ทางกระทรวงกลาโหมได้ดำเนินการอยู่ครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ เป็นความจริงตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมได้ตอบมาเมื่อสักครู่ครับ กระผมเองก็เป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดทหารบก และเป็นที่ตั้งของกรมการทหารช่าง ซึ่งเป็นหน่วยทหารที่นับได้ว่ามีทหารประจำการและทหารเกณฑ์มากที่สุดจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย ดังนั้นกระผมจึงได้มีโอกาสสัมผัสกับชีวิตทหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารเกณฑ์มาพอสมควร ในระยะไม่กี่ปีให้หลังมานี้กระทรวงกลาโหมและหน่วยทหารต่าง ๆ ได้อำนวยความสะดวกแก่ญาติพี่น้อง บิดามารดาของผู้ที่เข้ารับราชการทหารพอสมควร และได้มีการเปิดโอกาสให้ญาติพี่น้องบิดามารดาเข้าไปเยี่ยมถึงหน่วยที่ตั้ง ได้เห็นสภาพความเป็นอยู่เป็นความจริงดังที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ คนที่เข้ามารับราชการทหารนี้เวลาถูกเกณฑ์มานั้นบางคนก็มีครอบครัวแล้ว พ้นจากความเป็นลูกของพ่อแม่แล้ว แต่มีความเป็นพ่อเพิ่มขึ้นมาอีกสถานะหนึ่ง ระหว่างที่ยังไม่ได้รับราชการทหารคนที่เป็นพ่อก็ทำมาหาเลี้ยงชีพและเลี้ยงดูลูกเมีย แต่พอมาเป็นทหารนี้ก็ เป็นปัญหาเหมือน

กันเช่นเดียวกัน จึงได้ปรากฏว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ละทิ้งหน้าที่หนีออกจากหน่วยที่ตั้ง
กรม กอง ซึ่งมีจำนวนมหาศาล ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม คง
จำได้ที่กระผมได้เคยเสนอกระทู้และผลักดันให้มีการออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม
ให้แก่ทหารที่ขาดหรือหนีราชการ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่บูรพกษัตริย์ราชเจ้า
ในพระบรมมหาราชวังเมื่อครั้งฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการพิจารณาไปแล้ว ได้มีประชาชนซึ่งเป็นทหารประจำการ
ละทิ้งหน้าที่หลบหนีออกจากกรมกองที่ตั้งก่อนการปลดประจำการเข้ารายงานตัวต่อ
หน่วยที่ตั้งนับจำนวนหลายหมื่นคนทั่วประเทศ นั้นเป็นการสร้างชีวิตใหม่ให้แก่คน
เหล่านั้นที่ไม่ต้องไปอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ ครับ ในประเด็นเหล่านี้กระผมอยาก
จะกราบเรียนว่า ในภาวะปัจจุบันท่านประธานครับ ทหารประจำการที่เข้าไปรับ
ราชการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหารที่เราเรียกกันว่าทหารเกณฑ์ มีราชได้
จากเงินเดือนเบี้ยเลี้ยงเดือนละเท่าไร จะหาทางชดเชยให้มันเพิ่มขึ้นอีกสักนิด เพื่อ
ช่วยเหลือครอบครัวตั้งที่กระผมกราบเรียนมา มิใช่เพียงแต่คนที่มียกมีเมียที่อยู่
เบื้องหลังจะต้องเป็นห่วงเป็นใยระหว่างที่เข้ารับราชการทหารเท่านั้น หากแต่
บางครั้งคนที่ เป็นพ่อ เป็นแม่ซึ่งก่อนการรับราชการทหารคนเหล่านี้ได้เคยจนเจือพอ
สมควรให้ความอุปการะผู้บุพการีพอสมควร รวมตลอดไปถึงน้องนุ่ที่ เรียนหนังสือ
คนเหล่านี้เคยอุปการะค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่าสมุด ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา
เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบครับในประเด็นนี้ว่า ในปัจจุบันทหารประจำการ
มีเงินเดือนเบี้ยเลี้ยงสักประมาณเท่าไร และถ้าหากว่าตัวเลขที่ท่านจะกรุณาตอบ
กระผมในลำดับต่อไปนั้นท่านคงจะใช้วิจญาณพิจารณาได้ว่า มันไม่สอดคล้องกับ
ภาวะการณค่าครองชีพปัจจุบัน จะมีหนทางหนึ่งทางใดที่กระทรวงกลาโหมจะ
พิจารณาชดเชยให้มันสูงขึ้นได้หรือไม่ อย่างน้อยให้มันได้เท่ากับค่าแรงขั้นต่ำของ
กรรมกรรายวันก็ยิ่งดี จะเป็นพระคุณแก่ชาวไทยที่มีโอกาสเข้าไปรับใช้ชาติเพื่อ
ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นพลเมืองไทยต่อไปในอนาคต ขอขอบพระคุณครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คำถาม
อันแรกคือในเรื่องของเงินเดือน ผมขอตอบเรื่องเงินเดือนเสียก่อนนะครับ เงิน

เดือนของทหารประจำการนั้น ผมคิดว่าทางราชการนั้นไม่ได้ตั้งเงินเดือนเพื่อให้เป็นอาชีพของผู้นั้น ถ้าขึ้นทางราชการตั้งเงินเดือนเป็นอาชีพละก็ผมคิดว่าทหารไทยที่ไม่มีอาชีพจะต้องเป็นทหารกันทั้งหมด ก็คงจะรับไม่ไหว เพราะจำนวนที่ทหารจะต้องถูกเรียกเกณฑ์นั้นท่ามกลางประมาณ 17 เปอร์เซนต์ ของชายฉกรรจ์ทั้งหมดแต่ละปี ที่เหลือประมาณอีก 83 เปอร์เซนต์นั้นต้องกลับไปภูมิลำเนาเดิม ประกอบอาชีพอย่างเดิม ถ้าตั้งเงินเดือนแก่ข้าราชการชั้นต่ำละก็ทั้งหมด 100 เปอร์เซนต์ หรือว่าที่ไม่มีงานทำก็จะเป็นทหารกันหมด เพราะมีเงินเดือนค่าใช้จ่ายพอเพียง เพราะฉะนั้นเงินที่ให้ไปนับเป็นแต่เพียงค่าเลี้ยงชีพในระหว่างเป็นทหารประจำการเท่านั้น สำหรับทหารประจำการที่มีภาระในเรื่องดูแลครอบครัว เช่นบิดามารดา ทูพพลภาพต่าง ๆ เหล่านี้ ทางราชการจะผ่อนผันให้ครับ โดยที่ว่าบางคนลูก 2 คน เป็นทหาร อาจจะผ่อนผันกลับไปให้เลี้ยงพ่อแม่เสียคนหนึ่งหรืออาจจะไม่ให้เลยก็ได้ ถ้าเห็นว่ามีควมจำเป็นว่าผู้ต้องเข้ารับเกณฑ์เป็นทหารแล้วทางบ้านเดือดร้อน ซึ่งพ่อแม่ทุพพลภาพไม่มีใครเลี้ยงดูแทน บางครอบครัวก็พิจารณาผ่อนผันให้เป็นกรณีไป ทั้งนี้เงินเดือนที่ท่านถาม เผอิญผมมีเอกสาร ใจตรงกับท่านว่าท่านคงอยากจะทราบ พลทหารปีที่ 1 ชั้น 1 เงินเดือน 420 บาทต่อคน เบี้ยเลี้ยงอีก 24 บาทต่อวัน จะเป็น 720 บาทการประกอบเลี้ยงนั้นสูงสุดไม่เกินวันละ 16 บาท เพราะฉะนั้นจะมีเงินเหลือติดตัวอีกคนละ 8 บาทต่อวัน ก็เป็น 240 บาท ส่วนเป็นทหารปีที่ 2 เงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกเป็น 450 บาทต่อคน เบี้ยเลี้ยงอย่างเดิม หักอย่างเดิม ก็จะมีเงินเพิ่มขึ้นเป็น 690 บาท ถ้าเป็นผู้ที่มีความรู้ดีหน่อย พอชั้นปี 2 ก็เป็นทหารที่เรียกว่า ลิบตรี หรือจ่าตรีกองประจำการ เป็นทหารประจำการเหมือนกันครับ เป็นลิบตรี เงินเดือนเพิ่มขึ้นเป็น 540 บาท ก็เบี้ยเลี้ยงถูกหักเท่าเดิม 16 บาท ก็มีเงินเหลืออยู่ประมาณ 780 บาท เงินจำนวนนี้เป็นจำนวนพอเพียงที่จะให้ทหารได้มีการกินอยู่หลับนอนในที่ตั้งทหารอย่างมีความสุขสบายพอสมควร เพราะฉะนั้นเห็นว่าจำนวนนี้ก็คิดว่าคงจะเพิ่มอีกเป็นเรื่องยาก เพราะจำนวนมาก ถ้าเพิ่มมากขึ้นต้องกวนงบประมาณแผ่นดิน ก็คิดว่าทางกลาโหมไม่คิดว่าจะกวนหรอกครับ เพราะชายไทยทุกคนถือว่าต้องสละผลประโยชน์ความสุขส่วนตัวทำหน้าที่ป้องกันประเทศชาติ เพียง 2 ปีเท่านั้นครับ

- ตัวอย่างกระทู้ถามเกี่ยวกับความมั่นคงภายในและภายนอก
ประเทศ

กระทู้ถามที่ 29

ของ

ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งทำรายได้ให้
กับประเทศปีหนึ่ง ๆ นับพัน ๆ ล้านบาท แต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ
เป็นจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยเป็น
ประเทศที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเก่าแก่
และเป็นที่ประทับใจของต่างชาติ แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ของประเทศไทยตกต่ำลงไปมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองของประเทศ
ใกล้เคียงอยู่ในภาวะสงคราม ทำให้นักท่องเที่ยวกลัวว่าเหตุการณ์จะลุกลามมาถึง
ประเทศไทยด้วย จึงไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวและอีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือ
การที่ประเทศไทยมีโจรผู้ร้ายชุกชุมมาก ทำการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์
ลักทรัพย์ และฆ่าเพื่อชิงทรัพย์ของนักท่องเที่ยวอยู่เป็นประจำ เมื่อมีคดีเกิดขึ้น
เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจับกุมคนร้ายมาลงโทษได้ จึงทำให้นักท่องเที่ยวเห็นว่า
ประเทศไทยไม่ควรมาท่องเที่ยว เพราะไม่มีความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน
ประกอบกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และ ฮองกง มีมาตรการ
รักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างดีเยี่ยม และมีกฎหมายลงโทษผู้กระทำ
ผิดต่อนักท่องเที่ยวอย่างรุนแรง จึงทำให้นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยวในประเทศดั่ง
กล่าวมากเป็นพิเศษ แทนที่จะมาเที่ยวในประเทศไทย กรณีดังกล่าวเป็นการทำลาย
ต่อเศรษฐกิจ ผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง สมควรที่
รัฐบาลจะต้องแก้ไขและปราบปรามอย่างจริงจัง และมีมาตรการบทลงโทษที่รุนแรง

ต่อผู้กระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยวในสถานหนัก เพื่อเป็นการลดอาชญากรรมและ
ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเที่ยวเมืองไทยอีก จึงเรียนถามว่า

1. ขอรบกวนว่าท่านมีมาตรการที่จะปราบปรามพวกมิจฉาชีพและโจร
ผู้ร้ายซึ่งเป็นภัยต่อนักท่องเที่ยวประการใดหรือไม่ และถ้ามีได้ดำเนินการไปแล้ว
อย่างไรและได้ผลเป็นประการใดบ้าง

2. เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้เข้าประเทศเป็น
อันดับสาม ขอรบกวนว่าท่านจะออกกฎหมายลงโทษพวกมิจฉาชีพและโจรผู้ร้าย ซึ่ง
เป็นภัยต่อนักท่องเที่ยวให้รุนแรงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้จะได้หรือไม่ และในการ
พิจารณาคดีขอให้เสร็จสิ้นภายในเวลาอันรวดเร็ว เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยว
จะได้หรือไม่ ถ้าทำได้จะทำได้เมื่อใด ถ้าทำไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

- ตัวอย่างการตอบกระทู้ถามเกี่ยวกับความมั่นคงภายในและ
ภายนอกประเทศ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญ ครั้งที่ 15/2528
วันพฤหัสบดี ที่ 19 กรกฎาคม 2528

“ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อผู้ซักไม่ตั้งใจที่จะซักก็เชิญกระทู้
ถามต่อไปครับ ลำดับที่ 3 ครับ เป็นกระทู้ของ ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ
ถามเรื่อง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวครับ เชิญครับคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่
เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดัง
ต่อไปนี้

เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งทำรายได้ให้
กับประเทศปีหนึ่ง ๆ นับพัน ๆ ล้านบาท แต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ
เป็นจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยเป็น
ประเทศที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเก่าแก่
และเป็นที่น่าสนใจของคนต่างชาติ แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ของประเทศไทยตกต่ำลงไปมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองของ
ประเทศใกล้เคียงอยู่ในภาวะสงคราม ทำให้นักท่องเที่ยวกลัวว่าเหตุการณ์จะลุกลาม
มาถึงประเทศไทย จึงไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวและอีกประการหนึ่งที่เป็น
อุปสรรคสำคัญที่สุดคือ การที่ประเทศไทยมีโจรผู้ร้ายชุกชุมมาก ทำการชิงทรัพย์
ปล้นทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ลักทรัพย์ และฆ่าเพื่อชิงทรัพย์ของนักท่องเที่ยวอยู่เป็น
ประจำ เมื่อมีคดีเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจับกุมคนร้ายมาลงโทษได้
จึงทำให้นักท่องเที่ยวเห็นว่าประเทศไทยไม่ควรมาท่องเที่ยว เพราะไม่มีความ
ปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สิงคโปร์
มาเลเซีย และ ฮองกง มีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวดีกว่า
มีกฎหมายลงโทษผู้กระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยวอย่างรุนแรง จึงทำให้นักท่องเที่ยว
นิยมไปเที่ยวในประเทศดังกล่าวมากเป็นพิเศษ แทนที่จะมาเที่ยวในประเทศไทย

กรณีดังกล่าวเป็นการทำลายเศรษฐกิจ ผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ เป็นอย่างยิ่ง สมควรที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขและปราบปรามอย่างจริงจัง และมี มาตรการลงโทษที่รุนแรงต่อผู้กระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยวในสถานหนัก เพื่อ เป็นการลดอาชญากรรมและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเที่ยวเมืองไทยอีก จึง ใคร่ขอเรียนถามว่า

1. ขณะนี้ทางรัฐบาลมีมาตรการที่จะปราบปรามพวกมิจฉาชีพและ โจรผู้ร้ายซึ่งเป็นภัยต่อนักท่องเที่ยวประการใดหรือไม่ และถ้ามีได้ดำเนินการไป แล้วอย่างไรและได้ผลเป็นประการใดบ้าง

2. ขอลถามว่าเนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้เข้า ประเทศเป็นอันดับสาม ท่านจะออกกฎหมายลงโทษพวกมิจฉาชีพและโจรผู้ร้าย ซึ่ง เป็นภัยต่อนักท่องเที่ยวเป็นกรณีพิเศษให้รุนแรงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้หรือไม่ และในการพิจารณาดีขอให้เสร็จสิ้นภายในเวลาอันรวดเร็ว เพื่อความสะดวก ของนักท่องเที่ยวจะได้หรือไม่ ถ้าทำได้จะลงมือปฏิบัติได้เมื่อใด ถ้าทำไม่ได้เป็น เพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญรัฐมนตรี

นายโสภาส พลศิลป์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายโสภาส พลศิลป์ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี มาตอบ กระทั่งถามแทน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่ารัฐบาลมีมาตรการที่จะปราบ ปรามมิจฉาชีพอย่างไรนั้น กระผมขอเรียนตอบว่าภาระหน้าที่ของกรมตำรวจและ กระทรวงมหาดไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 นะครับ ได้กำหนดไว้ชัดเจนจึงให้ความสำคัญคุ้มครองและความปลอดภัยเป็นพิเศษ เพื่อจะสร้าง ความมั่นใจและความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกในเรื่อง การสอบสวนดำเนินคดีแก่นักท่องเที่ยวได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในส่วนกรมตำรวจก็ ได้มีการดำเนินการเพื่อรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังที่กระผม ได้กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบไปเมื่อกัน คือ

1. จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจการท่องเที่ยวมาตั้งแต่ปี 2519 ให้ชื่อว่าศูนย์อำนวยการให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
2. ต่อมาเมื่อปี 2523 ได้ปรับปรุงศูนย์นี้ให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นหน่วยเฉพาะกิจของการท่องเที่ยว ทั้งนี้กรมตำรวจได้มอบหมายภาระหน้าที่ให้กับหน่วยงานกรมตำรวจนี้เมื่อนักท่องเที่ยวอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก็ให้กองบังคับบัญชาตำรวจนครบาลกำหนดแผนปฏิบัติการและเป็นผู้ดูแลความคุ้มครองเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางอยู่บนทางหลวง เพื่อจะไปท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ก็ให้กองบังคับบัญชาตำรวจทางหลวงได้กำหนดแผนปฏิบัติและเป็นผู้ดูแลให้ความคุ้มครองเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปในเขตจังหวัดต่าง ๆ ก็ให้กองบัญชาการตำรวจภูธร 1 ถึง 4 นะครับ เป็นผู้รับผิดชอบและให้กองอำนวยการหน่วยเฉพาะกิจการท่องเที่ยวเป็นศูนย์อำนวยการในนามของกรมตำรวจ ต่อมาเมื่อปี 2525 ก็จัดตั้งกองกำกับการ 8 กองปราบเพื่อทำหน้าที่อำนวยการ และเสริมการปฏิบัติการของตำรวจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้จัดส่งกำลังตำรวจไปเสริมการปฏิบัติของตำรวจท้องที่ในแหล่งการท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ในส่วนภูมิภาคปัจจุบันจำนวนถึง 6 แห่งคือที่เมือง พัทยา จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต สงขลา สุราษฎร์ธานี และจังหวัดกาญจนบุรี สำหรับข้อที่ 2 ที่ถามว่า เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้เข้าประเทศเป็นอันดับ 3 ขอรายว่า ท่านจะออกกฎหมายลงโทษพวกมิจจาชีพและโจรผู้ร้ายซึ่งเป็นภัยต่อนักท่องเที่ยวให้รุนแรงกว่าปัจจุบันนี้ได้หรือไม่ กระทบขอรายเรียนว่ารายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากสถิติของการท่องเที่ยวที่รวบรวมไว้เมื่อปี 2526 เป็นอันดับ 1 เป็นจำนวนเงินถึง 25,050 ล้านบาท และในปี 2527 เป็นจำนวนเงินถึง 27,000 ล้านบาท สำหรับกฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการที่จะใช้ลงโทษพวกมิจจาชีพทั้งหลาย โจรผู้ร้ายซึ่งเป็นภัยต่อสังคมในปัจจุบันนี้ ก็เหมาะสมและสมควรที่จะใช้บังคับโทษและผู้กระทำผิดไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหายจะเป็นคนไทยหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีอยู่แล้วในทางปฏิบัติ เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะบรรยายการฟ้องถึงพฤติการณ์ของผู้กระทำผิดที่กระทำการอย่างไรและอาจบันทึกฟ้องขอให้ศาลพิจารณาโทษผู้กระทำผิดหนักเบาสถานใด

ภายในอัตราโทษที่มีกฎหมายได้กำหนดไว้ครับผม กระผมขอเรียนชี้แจงครั้งแรก
เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับซักถามครับ คุณเชาวริน ครับ
ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่
เคารพ กระผมขอใช้อ่านาตามข้อบังคับเพื่อซักถามในรอบต่อไป แต่ก่อนอื่น
กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทยแล้วถ้าจะมีใครบันทึกส่งไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีด้วยก็จะ เป็นพระคุณอย่าง
สูงในการที่ท่านจะมอบหมายให้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลคนหนึ่งคนใดมาตอบชี้แจงกระทู้
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน่าจะสรรหาคนมีความรู้ ความเข้าใจในกระทู้ที่ถาม
ไปอย่างแท้จริง กระผมยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจน อย่างคำตอบที่ว่า ในกรุงเทพ
มหานครกรณีของนักท่องเที่ยวเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ท่านบอกว่าจะให้เป็น
หน้าที่ของกองบังคับบัญชาตำรวจนครบาลดูแล ไม่มีหรอกครับ ท่านประธานครับ
กรมตำรวจแบ่งส่วนราชการ สำหรับตำรวจที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า
กองบัญชาการตำรวจนครบาล ไม่ใช่กองบังคับบัญชา นะครับ ขอให้จำชื่อหน่วย
ราชการในบังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทยให้แจ้งชัดเจนครับ ท่านประธานที่
เคารพครับ คำตอบของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่บังเอิญท่าน
เป็นผู้ได้รับมอบหมายที่แท้จริงเกี่ยวกับงานด้านนี้ กระผมเชื่อมั่นว่าไม่ได้อยู่ใน
ความรับผิดชอบของท่าน ความจริงถ้าจะมอบหมายมาแล้วน่าจะมอบหมายให้
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับกิจการท่องเที่ยว น่าจะ
ได้คำตอบที่ชัดเจนกว่านี้ แต่อย่างไรก็ตามกระผมถือว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ได้บัญญัติไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวรินครับ ขอโทษครับ ครับ ไม่
สุภาพครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ขอบคุณครับ
กระผมถือว่ารัฐมนตรีทั้ง 44 ท่านนั้นจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ดังนั้นอาจจะมอบ
หมายให้ใครผู้หนึ่งผู้ใดมาทำการชี้แจงแทนก็ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ จาก
คำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย พุฒถึงสถิติรายได้ของ

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยของเราแต่ละปี ก็ตระหนักแล้วนะครับว่าในอุตสาหกรรมอันหนึ่งที่ทำรายได้เข้าประเทศอย่างค่อนข้างที่จะสูงซึ่งในสมัยก่อน ๆ นั้นเราก็อาศัยการส่งออกสินค้า เช่น ข้าว ยาง หรือไม้ เป็นต้น ปัจจุบันนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้เข้าประเทศมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม กรมตำรวจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน รวมทั้งของชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยในขณะนี้ กระทรวงมหาดไทยเอง ไม่ได้ดูแลหน่วยงานที่มีหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองกำกับการ 8 กองบังคับการปราบปราม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยงบประมาณปีหนึ่ง ๆ นั้นที่ให้แก่กองกำกับการ 8 กองปราบปราม นี้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการที่จะดูแลนักท่องเที่ยวซึ่งเข้ามา ขณะนี้มีการส่งตำรวจไปประจำอยู่เมืองใหญ่ ๆ เช่นที่ท่านครมนตรียุโรปว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พูดถึงมา แต่ท่านประธานคงจะได้เคยได้ยินชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง ซึ่งมีชื่อคือโลก เรียกว่าตลาดน้ำ ตลาดน้ำภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า ฟลอยด์ มาร์เก็ต (floating market) มีชื่อเสียงที่สุดคือที่อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จนกระทั่งบัดนี้กระผมได้ทำหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยขอให้ส่งตำรวจท่องเที่ยวไปช่วยดูแลด้วย ในแต่ละวันตั้งแต่เช้ามืดก่อน 12.00 นาฬิกาจะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวตลาดน้ำ อำเภอดำเนินสะดวกนับเป็นร้อย ๆ คน พื้นที่อำเภอดำเนินสะดวกนั้นเป็นพื้นที่ที่แตกต่างกว่าพื้นที่อำเภออื่น ๆ บางแห่งนั้นมีลักษณะเป็นพื้นที่แบบทางบก แต่โดยทั่วไปพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีทางน้ำ อาศัยทางเรือเป็นการสัญจรไปมา พื้นที่ทั้งหมดนับจำนวนเกือบ 1,000 ตารางกิโลเมตร มีตำรวจเพียงไม่ถึง 120 คน เฉพาะงานในหน้าที่ประจำของตำรวจ สภ.อ.ดำเนินสะดวก นั้นที่จะต้องกระจายไปอยู่ตามที่ต่าง ๆ ก็แทบจะไม่พออยู่แล้ว นักท่องเที่ยวที่เข้าไปบางวันถูกชิงกระเป๋า ถูกชิงกล้องถ่ายรูป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานครับ ถ้าอาศัยตำรวจท้องที่ ขอโทษครับ ภาษาอังกฤษไม่เป็นสัพพัตถ์เลยครับ พูดกันไม่รู้เรื่อง นักท่องเที่ยวเข้าไปถูกแย่งของหรือแย่งทรัพย์สิน ไปแจ้งความเจอเอาตำรวจท้องที่ที่ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรมด้านภาษามาเพียงพอ โอกาสที่จะรับใช้นักท่องเที่ยวหรือจะสอบสวนทวนความนั้นก็ทำไม่ได้ กระผมทำหนังสือขอไปเกือบ 2

ปีแล้ว จนบัดนี้ยังไม่มีตำรวจท่องเที่ยวไปที่ดำเนินสะดวกแม้แต่คนเดียว จึงอยาก
จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้มาชี้แจงว่า ท่านจะดำเนิน
การสอดส่องดูแลสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกเหนือจาก 6 แห่งที่ท่านได้ตอบมาใน
รอบแรกได้หรือไม่ ถ้าได้จะลงมือปฏิบัติเมื่อไร คำถามต่อไปกระผมใคร่ขอถาม
ว่าท่านในฐานะที่ท่านได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาตอบชี้แจงกระทู้
ของกระผม นั้น กระผมเชื่อมั่นว่า คงมิได้รับมอบหมายมาเมื่อวานนี้หรือเมื่อวาน
ขึ้นนี้ หากแต่ได้รับมอบหมายมาเป็นระยะเวลาพอสมควร กระผมขอเรียนถาม
ว่า ท่านรัฐมนตรีเคยขับรถไปดูแถวหน้าโรงแรมเอราวัณบ้างหรือเปล่า ที่บริเวณ
พระบรมมหาราชวังนั้นท่านเคยไปดูบ้างไหม หน้ากรมศิลปากร ข้างสนามหลวง
ท่านไปดูบ้างไหม ในแต่ละวันนักท่องเที่ยวที่เข้าไปเพื่อชมพระบรมมหาราชวัง
ก็ดี หรือแม้แต่ที่ศาลพระพรหมหน้าโรงแรมอาราวัณก็ดี มีเด็ก ๆ วัยรุ่นเอาของที
ระลึกไปขายให้นักท่องเที่ยว ตอนหน้าตอนหลังเป็นการก่อความเดือดร้อนรำคาญ
บางครั้งให้เงินธนบัตรใบที่จะซื้อเพื่อที่จะตัดความรำคาญ เงินธนบัตรราคาสูง ๆ
เด็กเหล่านี้ก็อ้างว่าไม่มีเงินทอนบ้าง หรือไม่ก็หาวิธีการที่จะวิ่งหนี หรืออะไรต่อ
อะไรต่าง ๆ เพื่อจะเอาริดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้เป็นการทำลาย
ธุรกิจการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศเราอย่างยิ่ง กระผม
อยากจะเรียนถามว่า เมื่อท่านได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้ว
ท่านได้ไปดูแลสิ่งเหล่านี้บ้างไหม และจะหาทางป้องกันแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
รำคาญของนักท่องเที่ยวเหล่านี้ในจุดต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโอกาส พลศิลป์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้มอบ
หมายให้กระผมมาชี้แจงกระทู้ มาตอบกระทู้แก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น ก็เนื่องจาก
ว่าท่านติตราชการสำคัญ จึงไม่ได้มาชี้แจงด้วยตนเองนะครับผม สำหรับตลาดน้ำที่
ราชบุรีนั้นกระผมก็โชคดีนะครับ ได้มีโอกาสไปเที่ยวกับเขา แล้วไปดูพร้อมกับท่าน
ผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วก็ท่านผู้กำกับครึ่งหนึ่ง ก็ได้รับคำชี้แจงจากท่านผู้ว่า
ราชการจังหวัดราชบุรีนะครับ กระผมก็ได้กำชับทางผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด

ราชบุรี ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่และตำรวจท้องที่ได้กวาดค้นในเรื่องนี้ และได้ฟังเจ้าของตลาดที่นั่นก็มีส่วนพุดถูกอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า มีการกระทำที่ไม่ค่อยถูกต้องนี่ครับ เราก็กำชับให้ทางตำรวจท้องที่ได้ทำดั่งที่กระผมกราบเรียนมาเมื่อกี้นะครับ สำหรับสถานที่ต่าง ๆ ที่ท่านพุดว่าในพระบรมมหาราชวังก็ดี ตามโรงแรมต่าง ๆ อะไรต่ออะไรนี้กระผมก็บังเอิญไม่ได้ไปนะครับ แต่อย่างไรก็ดีกระผมจะขอรับไปกราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนะครับในเรื่องนี้ตลอดจนกรมตำรวจซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทยได้ไป เข้มงวดกวาดค้น หรือว่าได้หาทางป้องกัน และที่รับที่จะปฏิบัติหลังจากที่กระผมได้ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปแล้วนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองยังไม่หายข้องใจในคำตอบจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีติดราชการสำคัญไม่สามารถชี้แจงได้ กระผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วย กระผมเองเป็นผู้แทนราษฎรมา 2 สมัย นั่งอยู่ในสภานี้ 6 ปี จับตาดูท่านนายกรัฐมนตรีคนนี้ขึ้นมาดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 5 ปีกว่าแล้ว ไม่เคยหอรอกครับ ใ้เรื่องมาตอบกระทู้ถาม เพราะฉะนั้นอย่ามาอ้างราชการเลย ท่านพุดไม่เป็นต่างหากละครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ก็เนื่องจากว่ารู้ละครับว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีโอกาสไปแวะเยือนดำเนินสะดวกมา 1 ครั้ง หากว่ายกเอาอำเภออื่นหรือจุดอื่น ๆ ก็คงได้รับคำตอบว่ากระผมเองก็ยังไม่เคยไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงยกเอาที่ ๆ ท่านเคยไป แต่สิ่งที่กระผมฝากกราบเรียนไปนั้น คือตำรวจท้องที่เขว ท่านประธานก็คงทราบนะครับ ตำรวจท้องที่เขวได้มีการอบรมโดยคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฟื้นฟูความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษให้มันสามารถพอใช้ได้กับชาวต่างประเทศ เด็ดขืนไม่ว่าหมู ไม่ว่าจำ ในกองกำกับการ 8 ตำรวจท้องที่เขวของกองบังคับการปราบปรามนั้นได้มีการอบรมภาษาอังกฤษ สิ่งนี้ละครับที่กระผมอยากจะได้ตำรวจท้องที่เขวไปประจำอยู่ที่ตาม

สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงจะต้องเป็นตลาดน้ำดำเนินสะดวกแห่งเดียว หากแต่สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีชื่อเสียงอยู่ในความสนใจของชาวต่างประเทศที่พระราชอาณาจักร ตำรวจท่องเที่ยวที่น่าที่จะเข้าไปดูแล เพราะไม่ว่าถูกชิงกระเป๋าหรือถูกแย่งกล้องถ่ายรูป พอไปพบกับตำรวจก็ไปขึ้นขีมี ขีมีอยู่อย่างนั้นแหละเหมือนนายกละครรับ เหมือนท่านนายกรัฐมนตรีอย่างเก่งก็ขีมี แต่ผิดกันอยู่หน่วยเดียว ตำรวจไม่คอเอียง เพราะฉะนั้นท่านที่แจ้งกระผมตรงนี้ขีมีครับ ว่าสามารถจัดตำรวจท่องเที่ยวซึ่งได้ผ่านการฝึกอบรมความรู้ภาษาอังกฤษพอใช้การได้ เอาแค่พอใช้ละครรับ ไม่ต้องดีเลิศหรอกครับ ไปอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในกรณีที่มีโจรภัย ถูกแย่งชิงทรัพย์สินต่ออะไรต่าง ๆ อย่างนี้ เหล่านี้จะทำได้หรือไม่ และในคำถามต่อไปขอเข้ารอบเดี๋ยวพร้อมกันไปเลยก็คือ อย่างพัทธานี้ปัจจุบันนี้ก็เช่นเดียวกัน ตำรวจท่องเที่ยวที่ส่งไปอยู่พัทธานั้น ยังไม่เพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ เนื่องจากจำนวนชาวต่างประเทศที่ไปบริเวณพัทธา หาดจอมเทียนจำนวนมากเหลือเกินท่านประธานครับ แต่มีตำรวจท่องเที่ยวไปเพียงไม่กี่คน อย่างนี้กรมตำรวจน่าจะจัดสรร เอากระทรวงมหาดไทยกำชับไปเลยครับ ให้กรมตำรวจจัดสรรข้าราชการที่นิ่งตบชุง นิ่งอ่านหนังสือพิมพ์ นิ่งดูซีต่ากันเอง คือพวกประเภทไม่มีงานทำทั้งหลายในกองบังคับการหลายแห่ง เอาคนที่ไม่มีงานทำว่างงานเหล่านี้ไปฟื้นฟูสมรรถภาพ และส่งไปช่วยเหลือหน่วยงานที่จำเป็นจะต้องใช้บุคลากรเพิ่มขึ้น มันก็จะเป็นประโยชน์ นี่กระผมไม่เข้าใจว่าทางรัฐบาลวัน ๆ นิ่งเป็นรัฐมนตรีและก็นิ่งนับวัน กระผมเคยมีเพื่อนเป็นรัฐมนตรี อายากจะกราบเรียนท่านว่าไปถึงกระทรวงก็ลูปแก้อีว่า ฉันทได้เป็นอีกวัน อย่างนี้ขอทีเถิดครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายโอกาส พลศิลป์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็จะไปเรียนให้ท่านรัฐมนตรีนะครับ ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ เพิ่มตำรวจท่องเที่ยวตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแนะมา สำหรับที่พัทธานั้นก็เช่นเดียวกันครับ กระผมก็โอกาสได้ไปเที่ยว แต่ก็รู้มากกว่าที่ตลาดน้ำราชบุรีดำเนินสะดวก ก็มีความคิดเห็นและก็มีควม

รู้สึกเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบก็จะได้ไปกราบเรียนนะครับ ให้
ทางท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนี้ ได้เพิ่มอัตรากำลังและให้ เข้มงวดกวัดขันกับเจ้า
หน้าที่นะครับ ทุกฝ่ายที่ท่านได้ชี้แจงมาเมื่อคืนเพื่อจะให้ปฏิบัติตามความมุ่งหมาย
ของท่านทุกประการครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบแล้วกระมังครับคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ
ขออภัยครับ เป็นรอบที่ 3 ก็คงจะเป็นรอบสุดท้าย กระทบคิดว่าไหน ๆ ท่านก็ได้
รับมอบหมายให้มาตอบเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ กระทบขอถาม
อีกคำถามนะครับว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้มองเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว
มากน้อยแค่ไหน อย่างธุรกิจของเอกชนที่ลงทุนสร้างสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้นว่า
เมืองโบราณ สวนสยาม สวนสนามพรวน หรือแม้แต่ฟาร์มจระเข้ นั้น รัฐบาลได้ยื่น
มือเข้าไปช่วยเหลืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้อย่างไร
หรือไม่ หรือถ้าหากว่ายังไม่ได้ทำจะมีนโยบายทำต่อไปได้หรือไม่ ในฐานะที่ท่าน
ได้รับมอบหมายมาจากท่านนายกรัฐมนตรี ท่านได้กรุณานำสิ่งเหล่านี้ไปปรึกษาหารือ
ในที่ประชุม ค.ร.ม. เพื่อหาทางสนับสนุนเอกชน ที่ได้สร้างสิ่งเหล่านี้เป็นสมบัติของ
ชาติบ้านเมืองต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทบต่อไปนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านรัฐมนตรี
ชี้แจงกระทบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโสภาส พลศิลป์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบก็จะรับไปปฏิบัติครับ จะ
รับไปประสานงานกับท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับกระทบ และก็ขอให้ท่านติดตามดู
ผลงานไปก็แล้วกันครับ ขอขอบคุณครับ”

- คำสัมภาษณ์รัฐมนตรี อดีตรัฐมนตรี ซึ่งเคยทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระทู้ถาม ดังนี้

(1) นายมารุต บุณนาศ ประชานรัฐสภา และอดีตรัฐมนตรี ได้กล่าวถึงการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และกระทู้ถาม ว่า

"การควบคุมรัฐบาลโดยรัฐสภามีปรากฏตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ คือ กระทู้ถาม ญัตติ หรือ ญัตติด่วน รัฐบาลขอเปิดอภิปรายโดยไม่มีการลงมติ และการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล หรือ ทั้งคณะ เมื่อมีการบัญญัติให้กระทู้ถามตอบในราชกิจจานุเบกษา ยกเว้นให้ตอบในที่ประชุมสภาถ้าเป็นกระทู้ถามของผู้นำฝ่ายค้าน หรือเป็นกระทู้ถามด่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงไม่นิยมตั้งกระทู้ถาม และเสนอเป็นญัตติเข้าสู่สภาจนเป็นญัตติหมู่ ซึ่งทำให้เสียเวลายิ่งกว่าการตอบกระทู้ถามในที่ประชุม ส่วนการขอเปิดอภิปรายโดยไม่มีการลงมติเมื่อรัฐบาลร้องขอนั้น มีหลักในรัฐธรรมนูญ แต่ยังไม่มีการใดเคยเสนอมาก่อนเลย และการควบคุมโดยการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล หรือทั้งคณะนั้น จะเป็นวิธีการดำเนินการที่รุนแรงที่สุด แต่ไม่ควรทำบ่อยนัก ควรทำเมื่อมีเหตุผลและข้อมูลที่เกิดจากการทำงานผิดพลาดของรัฐบาล กระทู้ถามนั้นทำให้รัฐบาลได้รู้เรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อน และสามารถควบคุมฝ่ายบริหารได้ รัฐบาลจะรับไปดำเนินการตามที่ถามต่อไป กระทู้ถามมีผลเมื่อรัฐบาลทราบข้อมูลก็จะรีบแก้ไขในเรื่องนั้น ๆ กระทู้ถามถือว่ามีประโยชน์ และไม่ควรถัดออก แต่ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหลักการให้คล้ายกับรัฐธรรมนูญในอดีต โดยให้มีการตอบกระทู้ถามในที่ประชุมสภา เพราะทำให้ใช้เวลาน้อยกว่าการพิจารณาญัตติ ข้อดีของกระทู้ถามคือ รัฐบาลทราบข้อมูล ปัญหาการบริหารงานเร็วขึ้น ข้อเสียคือการเลื่อนตอบของรัฐมนตรีอาจเกิดความเสียหายได้ และจะทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป การตั้งกระทู้ถามนั้น ผู้ตั้งกระทู้จะติดตามผลว่ารัฐบาลได้ดำเนินการที่ตอบหรือไม่เพียงใด ตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2534 มีกระทู้ถามที่ตอบในที่ประชุมสภา 2 เรื่อง เป็นของผู้นำฝ่ายค้านเรื่องหนึ่ง และเป็นของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งได้ตอบในที่ประชุมสภาเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2534 ดังนี้

การประชุมสภา

- ประธาน - วันนี้มีสมาชิกประชุมลงชื่อประชุมครบองค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามวาระครับ ระเบียบวาระที่ 3 กระทู้ถาม เชิญคุณประเทือง ครับ เดี่ยวหมดกระทู้ค่อยว่าอย่างอื่น
- ประเทือง - ท่านประธานที่เคารพ กระผมประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้บรรจุกระทู้ของกระผมเข้าที่สภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากผู้แทนราษฎรรุ่นใหม่ยังไม่เห็นกระทู้ถามในสภามานานแล้ว เพราะฉะนั้นกระทู้นี้ถือเป็นกระทู้แรก แล้วก็เป็นที่สุดท้ายในสมัยประชุมนี้
- ประธาน - ไม่ใช่แรกนะครับเป็นกระทู้ที่ 2 อันแรก
- ประเทือง - กระทู้ที่ 3 ครับแต่ 2 กระทู้แรกไม่มีการตอบครับท่านประธาน
- ประธาน - ตอบไปกระทู้หนึ่งของคุณเจริญ
- ประเทือง - ครับผม กระผมขอตั้งกระทู้ถามพลเอกท่านนายกรัฐมนตรื เรื่องการก่อสร้างอาคารรูกกล้าเข้าไปในแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี อันเนื่องด้วยปรากฏว่าบริษัทชินโฮเปเปอร์ จำกัด ได้สร้างโรงงานกระดาษที่ ต.โพธิ์กวม อ.เมือง จ.สิงห์บุรี ใกล้กับถนนสายเอเชีย และได้วางท่อขนาดใหญ่ลงสู่น้ำเจ้าพระยาที่เหนือเขตวัดราษฎร์ประสิทธิ์ และมีการก่อสร้างอาคารคอนกรีตในบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา และทั้งยังสร้างสะพานคอนกรีตยื่นลงไปใ้แม่น้ำ ทั้งยังได้เริ่มการก่อสร้างอย่างอื่นอีกในบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา และยังได้ขุดดินถมดินลงในแม่น้ำเจ้าพระยาในระดับสูงกว่า 2 เมตร ซึ่งตามปกติในแม่น้ำเจ้าพระยา ได้มีประกาศของกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดบริเวณที่ต้องหวงห้าม ตามมาตรา 9 (2) แห่งพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายที่ดิน ลง 21 พ.ค.2523 หวงห้ามการขุด

การคัดทราย การตัดทราย และดินในแม่น้ำ ราษฎรผู้ยากจน จะตัดทรายหาทรายขึ้นไปกองริมตลิ่งเอาไว้ขายเป็นรายได้ พิเศษก็ถูกห้าม และถ้าฝ่าฝืนก็ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ แต่ทาง บริษัทกลับขุดดินและถมดินในแม่น้ำบางส่วนได้ ทั้งยังได้ก่อสร้าง อาคารคอนกรีตในแม่น้ำสร้างสะพานคอนกรีตจากริมตลิ่งยื่นเข้าไปในแม่น้ำเจ้าพระยาโดยไม่มีผู้ใดว่ากล่าว หากปล่อยไว้นาน ก็จะก่อให้เกิดสิทธิในการถือครองเป็นเจ้าของ เช่นเดียวกับ การก่อสร้างรुक้าในลำแม่น้ำปิง และการก่อสร้างได้ก่อให้เกิด มลพิษในทางน้ำ มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงขอเรียนถามว่า

1. หน่วยงานใดซึ่งมีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการอนุญาต ให้บริษัทชินโฮเปเปอร์ จำกัด สร้างอาคารและสะพานคอนกรีต การขุดดินและการถมดินในแม่น้ำเจ้าพระยา และคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีส่วนในการพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย หรือไม่เพียงใด ถ้ามี ได้มีความเห็นอย่างไรในการอนุญาต หรือ ไม่อนุญาต

2. หากการก่อสร้างไม่ถูกต้อง เป็นการรुक้าลำน้ำเจ้า พระยา จะสั่งให้มีการรื้อถอนได้หรือไม่ และถ้าได้ จะให้มีการรื้อถอนภายในกี่วัน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปล่อยปลละละ เลขให้มีใครก่อสร้าง จะได้รับโทษสถานใด

3. รัฐบาลจะอนุญาตให้ราษฎรได้ตัดทราย หาทรายใน แม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งต้นเขินไว้ขายเป็นรายได้เพื่อยังชีพได้ โดยถูกต้องได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อไร ขอได้ โปรดตอบให้ทราบด้วยครับ

ประชาชน	-	เชิญท่านรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย
รัฐมนตรี	-	ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเอนก ทับสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยกระทรวงคมนาคม ซึ่งได้

รับมอบหมายจากคณะท่านนายกรัฐมนตรี ให้มาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากสิงห์บุรี ท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา หน่วยงานที่รับผิดชอบนั้น คือกรมเจ้าท่า บริษัทชินโฮเปเปอร์ จำกัด ได้ทำเรื่องขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อจะชักน้ำเข้าไปใช้ในการประกอบธุรกิจโรงทำกระดาษ เมื่อกรมเจ้าท่าได้รับเรื่องของบริษัทแล้วก็ขอให้ยื่นกับทางจังหวัดว่าพื้นที่แห่งนี้สมควรที่จะได้รับอนุญาตหรือไม่ ทางบริษัทได้ยื่นขอกับทางจังหวัด เพื่อขอความเห็นชอบกับคณะกรรมการของจังหวัด ซึ่งมีผู้ที่รับผิดชอบ ได้ออกไปตรวจสอบสถานที่และเห็นชอบว่า สมควรให้บริษัทได้ก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำอันนี้ได้ กรมเจ้าท่าได้นำเรื่องทั้งหมดเข้าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบว่าจะกระทบผลจากการก่อสร้างอาคารเหล่านี้หรือไม่ เมื่อทางกรมเจ้าท่าได้มาพิจารณาแล้วก็ยังไม่ได้รับให้อนุญาตบริษัท บริษัทได้ก่อสร้างไปก่อนที่ได้รับอนุญาต ทางกรมเจ้าท่าได้แจ้งความดำเนินคดีกับบริษัท ส่วนที่ทางสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้ถามว่าประชาชนจะขอชดเชยร่องน้ำเพื่อที่จะเอาทรายไปขายนั้น กรมเจ้าท่านั้นไม่ขัดข้อง เมื่อขอให้ทำเรื่องขึ้นเสนอกจากกรมเจ้าท่าเขต แล้วส่งมายังคณะกรรมการนโยบายสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ทางเราเองนั้นก็ยินดีที่จะตอบสนอง เพราะกรมเจ้าท่าไม่มีงบประมาณที่จะไปชดเชยร่องน้ำที่ดิน ๆ ถ้าประชาชนมีความต้องการที่จะดูดทรายขายนั้น กรมเจ้าทาก็จะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ซึ่งขณะนี้ก็มีขอมาเป็นจำนวนมาก กรมเจ้าทาก็ได้มาพิจารณาเพื่อ ให้ประชาชนที่ประกอบธุรกิจการดูดทรายขายนั้น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ขอมา ก็ขอกราบเรียนที่แจ้งให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ทราบครับ

- ประธาน - คุณประเทืองครับ
- ประเทือง - ท่านประธานครับ เนื่องจากกระทู้การถามการตอบเป็นไปได้อันแต่ 3 วาระ เท่านั้นเอง แต่ว่ากรณีที่รัฐบาลยังตอบไม่หมดประเด็นที่ถาม ถ้ากระผมจะลุกขึ้นยืน เดี่ยวก็จะเริ่มนับ 1 กระผมอยากให้ตอบให้ครบทุกประเด็นทั้ง 3 ข้อ เสียก่อนครับ ผม... เพราะฉะนั้นในกรณีที่กระผมลุกขึ้นข้างตั้ง ท่านประธาน อย่างนับว่าหนึ่งนะครับ ผมจะได้บอกท่านว่า ท่านยังไม่ได้ตอบประเด็นไหน
- ประธาน - รัฐมนตรีครับ
- ประเทือง - ไม่อย่างงั้นเดี๋ยวจะมานับว่าหนึ่ง เขาครับ
- ประธาน - บอกขี้อย่างขาดประเด็นไหน
- ประเทือง - ไหนครับ
- ประธาน - ไม่นับครับ ถือว่ายังขาดประเด็นไหน
- ประเทือง - ครับ ที่กระผมถามว่าที่เจ้าหน้าที่ปล่อยให้มีการละเลยให้ก่อสร้างไปก่อนแล้วควรจะได้รับโทษหรือไม่ ทางเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้อตอบครับ
- ประธาน - เชิญรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี - ครับ ส่วนเจ้าหน้าที่นั้นผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า เจ้าหน้าที่ของเรานั้นรับผิดชอบตั้ง 6 จังหวัด ที่นี้การที่จะไปดูแลตามร่องน้ำนั้นต้องใช้เวลาการเดินทางอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อไปพบผู้ปฏิบัติโดยไม่ได้รับอนุญาต เราก็ดำเนินการแจ้งความเพื่อให้หรือถอนเป็นอำนาจของศาล ส่วนเจ้าหน้าที่นั้น กระผมก็จะตรวจสอบ และดำเนินการ ถ้าถือว่าละเลยปล่อยปละละเลย ก็จะดำเนินการไปตามขั้นตอนที่เรามีกฎหมายระเบียบบังคับของกรมเจ้าท่าอยู่แล้ว

- ประชาชน - ต่อไปถามครั้งที่ 1 เริ่ม
- ประเทือง - ประชาชนที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตเรียนถามเพิ่มเติมว่า ตามที่ทางรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า เรื่องนี้ได้มีการผ่านขั้นตอน เพราะยังไม่ได้รับอนุญาต จริง ๆ แล้วนี้การที่ทางบริษัทได้ขอ อนุญาตขออนุญาตล่วงหน้ามาเป็นปี ทางกรมเจ้าท่าเขตที่อยุธยา ได้รับเรื่องแล้วจึงเสนอมาทางกรมเจ้าท่า ความจริงเมื่อได้ รับเรื่องให้ขออนุญาตแล้วก็น่าจะมีการได้ไปตรวจสอบ ถ้าไป ตรวจสอบแล้วรู้ว่ายังไม่ได้อนุญาตให้ เขาและมีการก่อสร้าง เกิดขึ้นได้ ก็น่าจะมีการยับยั้งเสียตั้งแต่แรก แต่นี่จะอ้างว่ามี การรับผิดชอบในพื้นที่ถึง 6 จังหวัด จะไม่รู้เรื่องว่าที่ใดมีการ รุกล้ำเข้ามา แต่ว่าตรงสถานที่ตรงนี้ได้มีการแสดงเจตนาว่า จะก่อสร้าง เพราะฉะนั้นควรจะตั้งรู้ ควรจะต้องไปดู ควร จะต้องไปตรวจสอบ ในเมื่อยังไม่ได้อนุญาตหรือว่ามีการก่อสร้างกันแล้วหรือยัง นี่แสดงให้เห็นว่ามีการปล่อยปละละเลย มีเจตนาปล่อยปละละเลย ในการก่อสร้างนั้นเกิดขึ้นได้ในลุ่ม น้ำเจ้าพระยานั้น ในขณะที่ท่านประธานก็คงไม่ทราบ ท่าน รัฐมนตรีก็คงไม่ทราบว่า มีตำบลหนึ่ง คือ ตำบลบ้านแลง ของ อำเภोधุมบุรี เขาได้ก่อตัวกันรวมตัวกันเป็นอาสาสมัคร อนุรักษ์แม่น้ำเจ้าพระยา และไม่ต้องการนำในแม่น้ำเจ้าพระยา ให้เกิดการเน่าเหม็น หรือเกิดการน้ำเสีย และให้มีสิ่งปฏิกูลลง ไปในแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ที่มีการก่อสร้าง ซึ่งประชาชนทั่วไป เข้าใจว่าสถานที่ตรงที่ก่อสร้างนี้จะเป็นที่ ๆ ปล่อยน้ำเสียลงสู่ แม่น้ำเจ้าพระยา เพราะฉะนั้นยังต้องมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมเรารู้กันอยู่ว่าต้องมีน้ำเสียลง ไป เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ในประเด็น ตรงนี้ได้มีการกำชับเจ้าหน้าที่กันมากน้อยเพียงใด ท่านอย่าไป ปกป้องเจ้าหน้าที่ว่ามีความรับผิดชอบถึง 6 จังหวัด ถ้าหาก

เจ้าหน้าที่ได้มีการเอาใจใส่ปัญหาเรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้น เพราะ ฉะนั้นปล่อยให้เกิดขึ้นนั้น ควรจะต้องมีการพิจารณากันสถานใด ประการที่ 2 ในการขุดลอกลำน้ำเจ้าพระยานั้นกรมเจ้าท่าเอง ก็พยายามของงบประมาณมาขุดลอก แต่ถ้าจะไปปล่อยให้ราษฎร ยื่นคำร้องขออนุญาตเองนี้ เป็นภาระลำบาก และราษฎรนั้น เวลาได้รับอนุญาตแล้วก็มีปัญหา เนื่องจากส่วนที่เป็นทราย เขาก็จะเอาขึ้นไป ส่วนที่ดินเขาจะไม่เอาขึ้น ควรจะให้กรม เจ้าท่าประกาศเป็นเขตที่ใดมันดินเขตรงนั้นให้ขุดลอกขึ้น ได้ทั้งหมด รัฐก็ได้ไม่ต้องเสียงบประมาณ ถ้าประกาศลงไป แล้วที่ประกาศหาผู้ที่จะเข้าไปขุดลอกในช่วงนั้น โดยเข้าไป กำหนดสถานที่ให้ชัดเจนว่าขุดได้กว้างเท่าไร ให้ลึกเท่าใด โดยมีการควบคุมเสีย สภาพร่องน้ำก็จะไม่เสีย ไม่ใช่ปล่อยให้ปละ เลยให้เขาไปขออนุญาตกันเองกับส่วนราชการนั้นไม่ทัน เหตุ การณ์ ยื่นคำร้องมาแล้วหลายราย กระผมก็ทราบว่าเขายื่นกัน มาหลายราย แล้วบางรายก็หลายปีแล้วจนกระทั่งบัดนี้แล้วก็ยังไม่ได้รับอนุญาต เพราะฉะนั้นอย่างนี้ กรมเจ้าท่าจะกำหนดเป็น พื้นที่ว่าตรงไหน ที่ใด ควรจะให้ขุดลอก ตรงที่ใด ไม่ควรจะให้ ขุดลอกให้ชัดเจนจะได้หรือไม่ ถ้าได้ ท่านจะดำเนินการได้เมื่อ ใด ครับ

- ประธาน - เชิญครับท่านรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี - ประธานที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรติจากสิงห์บุรีครับ ผมเอง เมื่อเข้ามาทำหน้าที่แทนท่านรัฐมนตรีช่วย โสว ผมก็ให้หนังสือบาย กับกรมเจ้าท่าว่า ขอให้กรมเจ้าท่าซึ่งได้มอบหมายให้แต่ละ จังหวัดซึ่งอยู่ในพื้นที่นั้นได้ช่วยดูแลและสอดส่องผู้ที่จะขอทำการ ขุดทราย เพื่อนำไปขายนั้นก็ขอให้ทางจังหวัดช่วยกันพิจารณา ขณะนี้ทางกรมเจ้าท่าได้ตั้งเจ้าท่าสาขา ซึ่งดูแลอยู่ในแต่ละ จังหวัดต่าง ๆ แต่ก็ยังไม่ครบฉะนั้น ผมก็จะรับนโยบายของ

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากสิงห์บุรี เพื่อไปดำเนินการให้ความ
 คล่องตัวในการขออนุญาตนี้ให้เร็วกว่าที่กำหนด ฉะนั้นขอกราบ
 เรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้รับทราบ

- ประธาน** - ถามเพิ่มเติมครั้งที่ 2
- ประเทือง** - ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนถามถึง
 ประเด็นที่ท่านได้รับแจ้งจากกรมเจ้าท่าได้รับแจ้งความดำเนิน
 คดีเรื่องนี้ การดำเนินคดีท่านประธานก็คงทราบว่า เป็นปัญหา
 ที่ยืดเยื้อ แต่สิ่งที่ก่อสร้างที่เกิดขึ้นจะดำเนินการอย่างไร ใน
 เมื่อยังไม่มีการอนุญาตให้ เพราะการดำเนินคดีก็ต้องเป็นส่วน
 ของคดี แต่ว่าอาคารสถานที่ก่อสร้างขึ้นแล้ว จะดำเนินการ
 อย่างไร เพราะถ้าปล่อยให้มีการบูรุกกลงไปสร้างได้ และ
 ปล่อยให้มีการฟ้องร้องกันทางศาล งานก่อสร้างก็ดำเนินการ
 ต่อไปและประชาชนที่มีการอนุรักษ์รักษาแม่น้ำเจ้าพระยา จะ
 มีความรู้สึกอย่างไร ขณะที่เรากำลังมีปัญหาเรื่องมลพิษทางน้ำ
 แล้วก็แม่น้ำเจ้าพระยาก็ไหลลงมาสู่กรุงเทพมหานครนี้ละครับ
 ขณะนี้แถวกรุงเทพฯ แถวนนทบุรี แถวปทุมธานี เราก็คงทราบกัน
 ว่าออกซิเจน ในแม่น้ำเจ้าพระยานั้น ขณะนี้มีจำนวนเข้มข้น
 กว่ามาตรฐานของสิ่งแวดล้อม น้ำต่าง ๆ ที่เสียเหล่านี้ก็เนื่อง
 จากมีการรื้อสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เหล่านี้ และท่านจะดำเนินการ
 กับการก่อสร้างอย่างนี้ได้อย่างไรครับ

- ประธาน** - เชิญครับ
- รัฐมนตรี** - ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอกราบ
 เรียนว่า กระผมจะสั่งให้เจ้าหน้าที่สั่งระงับไป และจะไม่ให้
 ดำเนินการ ต้องขอให้ถูกต้อง แต่ส่วนที่แจ้งความไว้นั้นก็คงจะ
 ต้องดำเนินการตามขั้นตอนของศาล ส่วนที่ทำผิดรื้อลำแม่น้ำ
 รื้อลำไปนั้นก็ต้องขอให้ระงับไว้จะใช้ไม่ได้ ครับ

- ประธาน** - เชิญครับ

- ประเทือง - ไม่อยากจะซักถาม ขอคุณท่านรัฐมนตรี แต่ผมจะตามดูครับ
 ประธาน - ครับ ก็หมดวาระแค่นี้ ตามวาระท่าน

(2) นายเสริมศักดิ์ การุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 แรงงาน ได้เสนอว่า ตามรัฐธรรมนูญ การควบคุมรัฐบาลโดยรัฐสภามีหลายวิธี
 เช่น การอภิปรายไม่ไว้วางใจ การตั้งกระทู้ถาม และ ญัตติ แต่ละวิธีสามารถ
 ทำได้ คณะรัฐมนตรีต้องระมัดระวัง การทำงานต้องพยายามกระทำอย่างเต็มที่
 ในการดูแลงานในความรับผิดชอบ

กระทู้ถามคุมได้ส่วนหนึ่ง เพราะรัฐบาลได้ทราบปัญหา
 และจะสั่งการไปยังผู้ปฏิบัติคือ ข้าราชการให้แก้ไข หรือมีการควบคุมการดำเนิน
 การต่อไป

กระทู้ถามมีผลแต่รัฐบาลไม่มีความรู้สึกที่จะถูกบีบบังคับ
 ให้ปฏิบัติ อยู่ที่ความรับผิดชอบของรัฐมนตรีแต่ละคนว่ามีมากเพียงใด

กระทู้ถามมีประโยชน์ เพราะรับเรื่องมาแล้วมีการ
 ตอบและแก้ไข กระทู้ถามควรจะคงไว้ เพราะเป็นการถ่วงดุลระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ
 กับฝ่ายบริหาร

กระบวนการกระทู้ถามควรจะให้เหมือนเดิม จะได้รับ
 ความสนใจจากสมาชิกและมีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้ดีขึ้น

กระทู้ถามมีแต่ข้อดีต่อฝ่ายบริหาร ทำให้ทราบข้อมูล
 มากขึ้น การปฏิบัติงานของข้าราชการที่ล่าช้า จะได้แก้ไขได้ทันที ไม่มีเสีย

กระทู้ถามมีการติดตามว่า ผลจาก ส.ส. ว่ารัฐมนตรี
 จะให้ปฏิบัติตามหรือไม่ที่ขึ้นกระทู้ถามไป ควรที่จะกลับไปแบบเดิม คือตอบในที่ประชุม
 สภา

(3) นายเกษรดิษฐ์ ชัยเชาวรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรม ให้สัมภาษณ์ว่า

" การควบคุมรัฐบาล โดยฝ่ายการเมือง มีทั้งวิธีการ
 ในสภา กิ่งสภา และนอกสภา

(3.1) วิธีการในสภา ได้แก่ การตั้งกระทู้ การเสนอ
ญัตติ และการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ

การตั้งกระทู้ เป็นเพียงการตั้งคำถามให้
รัฐบาลตอบ ซึ่งโดยปกติราชการประจำเป็นผู้สร่างคำตอบ

การเสนอญัตติ เป็นการเสนอปัญหาและ
อภิปรายในสภา ซึ่งเปิดเผยมากขึ้น ทำให้ข้อมูลต่าง ๆ เปิดกว้างมากขึ้น

การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ เป็นทั้งมาตร
การและวิธีการควบคุม และการลงโทษอยู่ในตัวแต่ขึ้นอยู่กับเสียงข้างมากเป็นหลัก

(3.2) วิธีการกึ่งสภา ได้แก่ การดำเนินการ โดย
คณะกรรมการทั้งสามัญ และวิสามัญ ซึ่งมีการทำงานอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงขาด
กฎหมายรองรับ เกี่ยวกับวิธีพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้อำนาจของคณะ
กรรมการนั้น ไม่อาจบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ เพราะฝ่ายรัฐบาลอาจไม่
ตอบ ไม่ชี้แจง หรือไม่ร่วมมือ จึงควรมีกฎหมายวิธีพิจารณาของคณะกรรมการ
ทำนองเดียวกันกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

(3.3) วิธีการนอกสภา ได้แก่ การป้าฐกถาอภิปราย
สัมมนา หรือการฟังความคิดเห็นของประชาชน วิธีการนี้ทำให้เกิดการตื่นตัว
เพราะเป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน แต่ได้ผลเพียงการป้องปรามเท่านั้น

ผมเห็นว่า วิธีการในสภา ในเรื่องของการเสนอญัตติ
และการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นวิธีการที่มีคุณภาพ แต่เห็นว่าการดำเนินการวิธี
การกึ่งสภา โดยคณะกรรมการจะมีคุณภาพมากที่สุด และเป็นวิธีการเดียวกับที่
อารยประเทศที่ใช้ในการควบคุมรัฐบาล แต่ต้องมีกฎหมาย วิธีพิจารณาของคณะ
กรรมการมารองรับ

เนื่องจากวิธีอื่น เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ผมขอออกความ
เห็นเฉพาะวิธีการของคณะกรรมการ

ผมเห็นว่า ฝ่ายการเมืองมีกลไกของสภาที่ทำงานเป็น
ประจำและต่อเนื่อง ทั้งมีเครื่องมือเครื่องมืออย่างพร้อมเพรียงคือคณะกรรมการ
ซึ่งมีอยู่หลายคณะ ครอบคลุมกิจการต่าง ๆ ของรัฐบาล หรือแม้มีกรณีพิเศษ ก็อาจ

ตั้งคณะกรรมการมาธิการสามัญขึ้นอีกได้ คณะกรรมการแต่ละคณะมีข้อมูลและกลไกในการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ที่พอจะใกล้เคียงกับฝ่ายบริหาร เรื่องราวต่าง ๆ ที่ฝ่ายการเมืองต้องการควบคุมฝ่ายบริหาร สามารถเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาศึกษา หรือหาข้อเท็จจริง ข้อยุติ รวมทั้งการไต่สวนในเรื่องราวต่าง ๆ ได้ การทำงานของคณะกรรมการ มีลักษณะเป็นกลาง แยกออกจากพรรคการเมือง เป็นลักษณะเป็นการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติโดยตรง ในประวัติศาสตร์ปรากฏว่าเรื่องราวจำนวนมาก ที่มีการปฏิบัติและมีการแก้ไข ได้เริ่มต้นโดยคณะกรรมการ เป็นแต่ที่ล่วงหน้านั้น บทบาทของคณะกรรมการยังน้อยเกินไป ยังขาดการประชาสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่ต่อประชาชน และยังขาดกฎหมายวิธีพิจารณาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติ เมื่อใดปัญหาทั้ง 3 เรื่องนี้ได้รับการแก้ไข ผมมั่นใจว่าฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายการเมืองจะมีบทบาทในการควบคุมรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ก่อเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนมากยิ่งขึ้น และเป็นที่ยึดมั่นเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของประชาชนด้วย

ผมขอเรียนตอบรวมกันว่า กระทู้ถามสามารถควบคุมการบริหารส่วนราชการได้บ้าง เพราะเท่ากับเป็นการสะกิดหรือเสนอให้รัฐมนตรีทราบว่ามีเรื่องนั้น ๆ เกิดขึ้น มีปัญหานั้น ๆ เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเพียงการป้องปรามเท่านั้น ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรี และข้าราชการประจำที่จะให้ความสนใจ กระทู้ถามที่เป็นการถามข้อเท็จจริง คำตอบจะเป็นการชี้แจงข้อเท็จจริง กระทู้ถามที่เป็นการถามปัญหา และวิธีการแก้ไข คำตอบก็จะเป็นการตอบปัญหาและวิธีการแก้ไข ทำให้มีการตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง จึงเหมาะสมและเป็นไปได้หรือไม่ ซึ่งนับว่าได้ผลอยู่บ้าง จึงไม่ควรตัดออกจากรัฐธรรมนูญ

กระทู้ถามในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ตอบในสภาและตอบเป็นหนังสือลงในราชกิจจานุเบกษา ผมเห็นว่า ควรจะยกเลิกตอบกระทู้ในสภา เพราะเป็นการเสียเวลาในสภาเป็นอย่างมาก ควรให้ตอบเฉพาะเป็นหนังสือ แต่วิธีการตอบนั้น ควรมีข้อกำหนดให้เผยแพร่ต่อสื่อมวลชน และจัดพิมพ์เป็นเอกสารของสภาโดยเฉพาะ เพื่อเผยแพร่ประการหนึ่ง และเป็นหลักฐานประการหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ประโยชน์เกิดขึ้นทั้งแก่ฝ่ายรัฐบาล สภา และประชาชน"

(4) นายกร ทัพพะรังสี อดีตรัฐมนตรีประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี เสนอความเห็นดังนี้

"คือ เราต้องพูดย้อนกลับมาในแง่ของกติกาข้อบังคับ
ที่วางไว้ก่อน ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พูดในกรอบปัจจุบันก่อนก็แล้วกัน ที่
มันมีอยู่แล้วเนี่ย เท่าที่ใช้กันอยู่ในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือนอกห้องก็แล้ว
แต่ ผมบอก อซากะบอกก่อนว่า ที่ผมสัมผัสอยู่และทำอยู่มีอะไรบ้าง แล้วจะย้อน
กลับมาในส่วนที่สองว่า อันไหนล่ะที่คิดว่ามีประสิทธิภาพ ในส่วนของ เรื่องกระทู้
ในส่วนของเรื่องญัตติ ในส่วนของเรื่องการอภิปราย ในห้องประชุมใหญ่ ทั้งสาม
ข้อนี้อยู่ในห้องประชุมใหญ่ ผมคิดว่าตรงนี้เนี่ย เนื้อเรื่องของกระทู้เนี่ย ภาสไต
รัฐธรรมนูญปัจจุบัน ไม่ต้องตอบในสภา ก็ไม่ค่อยจะมีอะไรทำไหร่หนัก ในแง่เนื้อ
หาของการพูดคุยกันระหว่างนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร โดยใช้กระทู้เป็นสื่อ มันไม่มี
เพราะไม่เห็นมีอะไร จะต้องหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเท่านั้นจะตั้งกระทู้ตอบในสภา
เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าสมาชิกส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์เพื่อควบคุมการบริหาร
งานฝ่ายรัฐบาล โดยวิธีนี้ไม่ค่อยจะได้ผล ในส่วนที่สองคือญัตติ ญัตติจะเห็นว่า
เป็นช่องเดียวที่สามารถจะนำมาใช้ได้ และก็ทำให้ออกมา ถ้ามองในระบอบประชาธิปไตย
การประชุมว่าญัตติเยอะเหลือเกิน เออเนอะครับมีแต่ญัตติทั้งนั้นเลยเยอะแยะนี่ มอง
ออกในสองลักษณะ ก็แสดงว่าปัญหาที่ ส.ส. ได้รับฟังมาจากประชาชนมาก ปัญหา
ของบ้านเมืองเราเนี่ยมาก ปัญหาบ้านเมืองเราเนี่ยเยอะที่รอการแก้ไขโดยฝ่าย
บริหาร นั่นคือสาเหตุของการมีญัตติเยอะ ๆ ปัญหาที่รอการแก้ไขอยู่มันเยอะ
มันมาก แล้วญัตตินี้ก็เป็นส่วนที่สมาชิกทั่วไปสามารถร่วมกิจกรรมได้เนอะครับ และ
ก็เป็นส่วนที่รัฐมนตรีอื่นที่จริงแล้ว ตามตัวบทกฎหมายเนี่ย ข้อบังคับไม่ได้ระบุว่า
รัฐมนตรีต้องชี้แจงหรือต้องตอบ รัฐมนตรีไม่มาฟังก็ได้ รัฐมนตรีมาฟังไม่ต้องมา
ชี้แจงก็ได้ แต่ว่าในพหุนัยควรจะมา ในพหุนัยเนี่ยควรจะชี้แจงเนอะครับ ซึ่ง
ตรงนี้เนี่ยก็มีการสนองตอบด้วยดีจากทางฝ่ายผู้บริหาร ในส่วนของญัตติผมยังคิด
ว่ามีส่วนได้ประโยชน์ ในฝ่ายของผู้บริหารซึ่งจะมาชี้แจง ในประเด็นซึ่งญัตตินั้น ๆ
ถูกพาดพิงเนอะครับ ในส่วนที่สามคือการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งการอภิปรายไม่
ไว้วางใจโดยมีการยกมือ หรือไม่มีการยกมือเนี่ย เรามีแต่อภิปรายไม่ไว้วางใจ
โดยมีการยกมือกันมาหลายครั้งของสภาสมัยนี้ ก็ได้ประโยชน์ในลักษณะผู้จะอภิปราย

เองเดี๋ยวนี้จะต้องทำการบ้าน ต้องทำการศึกษา หาสาระเนื้อหาของข้อมูลในการอภิปราย ไม่ใช่สักแต่จะขึ้นมาพูด พูด พูด ไปเนี่ย เนื้อหาสาระเป็นความจริงหรือเปล่า เอกสารหลักฐานมีข้อมูลสนับสนุนการอภิปรายนั้น ๆ หรือเปล่า เป็นส่วนของผู้อภิปรายจำเป็นจะต้องปรับปรุงยกระดับคุณภาพของตัวเองให้สูงขึ้น อันนี้ดีเพราะเรามีการถ่ายทอดวิทยุ เป็นตัวอื่น ถ่ายทอดโทรทัศน์ในบางโอกาส อันนี้เป็นตัวอื่นประกอบกับเสียงสะท้อนของสื่อมวลชนและประชาชนข้างนอกเนี่ย เริ่มหันมาสนใจและให้ความเอาใจใส่คุณภาพของผู้อภิปรายมากขึ้น อันนี้ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีมากนะครับ เพราะว่าถ้าคนพูดไม่ค่อยได้เรื่อง พูดมาเลอะเทอะไม่เห็นมีสาระ เนื้อหาอะไรเลยที่เป็นประโยชน์ เสียงสะท้อนกลับมาจากสื่อมวลชนและประชาชนโดยทั่วไปก็กลับมาถึงผู้อภิปรายนั้น ๆ ในลักษณะที่ไม่ดี ตรงนี้ก็ทำให้ผู้อภิปรายซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติจะอภิปรายฝ่ายรัฐบาลเนี่ย จะต้องปฏิบัติด้วยคุณภาพของการอภิปรายให้ดีขึ้น ในส่วนของผู้บริหารที่จะต้องเป็นผู้ชี้แจงประเด็น เป็นผู้ชี้แจงข้อสงสัย หรือข้อซักถามต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอภิปราย ก็จะต้องทำการบ้านและชี้แจงให้เกิดความชัดเจนในประเด็นนั้น ๆ ด้วย อันนี้ก็เป็นอย่างอื่นโอกาสหนึ่งที่ดี อันนี้อยู่ภายใต้หัวข้อการอภิปราย แต่ส่วนที่ในความรู้สึกของผมส่วนตัวเองไม่ค่อยจะสบายใจนั้นก็คือว่า การอภิปรายดังกล่าวเมื่อเสร็จสิ้นแล้ว รัฐมนตรีหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องที่ชี้แจง การชี้แจงของท่านนั้นอาจจะไม่ตรงประเด็นที่ถูกซักถาม การชี้แจงของท่านนั้นอาจจะไม่ตรงกับหัวข้อที่ถูกพาดพิงถึง แต่ท่านก็เสร็จหมดไปนะครับ ฝ่ายผู้อภิปรายจะยกมือบอกเออ ! ท่านประธานครับ ยังไม่เห็นตอบเลย หรือว่าท่านประธานครับ เรื่องนี้ยังไม่เห็นท่านชี้แจงเลย ก็ไม่ค่อยจะมีเวลาทำอย่างนั้นแล้ว เพราะมันจะผ่านไปในกระบวนการของมันเอง มันนำไปถึงการยกมือผู้อภิปรายเองคงจะไม่มีเวลากลับมาอีกนะสะดะในแง่ของท่านประธานครับ ยังไม่ได้ทราบ นี่ผมกำลังพูดถึงว่ามันได้ประโยชน์จริงหรือเปล่า มันมาตัดสินกันที่การยกมือตรงนี้เนี่ยมีข้อสังเกตที่เป็นความรู้สึกส่วนตัวว่าอาจจะไม่ได้ผล อาจจะไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลอย่างที่ทุกคนตั้งความหวังเอาไว้ เพราะถ้าเอาการยกมือมาเป็นตัวตัดสินแล้วไซ้ มันก็ออกมาอย่างที่เห็น ๆ เพราะระบบของมารยาทการอยู่ร่วมกันในคณะรัฐบาล มันจะอยู่เหนือเหตุผล มันจะอยู่เหนือการชี้แจง อันนี้ได้แสดงออกอย่างชัดเจนก่อนการอภิปรายว่า ยังไม่ทราบที่รัฐมนตรีท่านใดจะถูกอภิปราย

ไม่ไว้วางใจ และยังไม่ทราบว่ามีรัฐมนตรีท่านนั้นจะชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ เหล่า
 นั้นอย่างไร ก็ได้มีการยื่นยื่นออกมาแล้วโดยการยกมือสนับสนุน ตรงนี้มันทำให้เกิด
 ความรู้สึกของคนจำนวนมากที่ต้องการความยุติธรรม และต้องการประสิทธิภาพของ
 ระบบประชาธิปไตย เริ่มที่มีคำถามว่าทำอย่างเป็นระบบนี้มีประโยชน์จริงหรือ ที่
 ฝ่ายนิติบัญญัติฟังใช้เพื่อตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร ยังไม่รู้เลยว่าจะถูก
 อภิปราย ยังไม่รู้เลยว่าประเด็นแห่งการอภิปรายนั้น ๆ จะถูกชี้แจงอย่างไร ทำไม
 ท่านไปตอบซะแล้วว่าท่านจะยกมือ แต่มารยาทของความเป็นพรคร่วมรัฐบาลทำให้
 อยู่เหนือเหตุผลและการชี้แจงและข้อซักถาม คำถามก็ถามกลับมาว่า แล้วระบบนี้
 ดีมั๊ยครับ ที่ฝ่ายนิติบัญญัติฟังจะมีไว้เพื่อใช้ตรวจสอบการทำงาน คำถามนี้เป็นคำถาม
 ที่น่าสนใจสำหรับคนที่จะวิจัยหรือศึกษาระบบการเมือง นี่เป็นส่วนที่ผมอยากจะยกมา
 ให้เห็นในภาพรวม และผมบอกว่าแต่ละอันนั้น อันไหนมีประโยชน์ อันไหนไม่มี
 ประโยชน์ นะครับ คือมันต้องพูดให้ครบถ้วนกระบวนการในแต่ละอันก่อน ผมยัง
 จะไม่พูดในลักษณะผิว ๆ ผ่านไป ต้องลงมาเลยว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ กระทั่งที่
 ญัตติที่ดี อภิปรายไม่ไว้วางใจก็ดี นี่เป็นส่วนของการตรวจสอบจากฝ่ายนิติบัญญัติต่อ
 ฝ่ายบริหารทั้งสิ้นนะครับ แล้วมันก็มาถึงอีกส่วนหนึ่งคือกรรมาธิการ กรรมาธิการ
 เนี่ยตามเจตนารมณ์ก็อย่างที่รู้กันอยู่แล้วว่า มีประเด็นที่ทราบแนวทางการปฏิบัติ
 งานของแต่ละกระทรวง ซึ่งทุกคณะกรรมาธิการก็มีสายงานที่จะคลุม ครอบคลุม
 ถึงหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละกระทรวงครบถ้วน ไม่ว่าจะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเนี่ยไม่มี
 ไม่มีหรือที่กรรมาธิการดูแลจะมีครบทุกกระทรวง การใช้กรรมาธิการเป็นระบบ
 การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล มันขึ้นอยู่กับฝ่ายรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีให้
 ความสำคัญต่อคณะกรรมาธิการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้จริงหรือ
 เปล่า

ที่นี้ต่อมาถึงส่วนที่กรรมาธิการมีประโยชน์ในการ
 ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ถ้าว่ารัฐบาลเนี่ยขอแยกเป็นสองส่วน รัฐบาล
 ที่นี้ตรงเนี่ยมันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่เราเรียกว่าระบบประชาธิปไตย
 มีการตั้งคำถามฝ่ายนิติบัญญัติไว้เพื่อตรวจสอบวงจรกิจการทำงาน กรรมาธิการเนี่ย
 ผมเคยอยู่ในทั้งสองบทบาท ผมเคยเป็นรัฐมนตรีหลายสมัย ผมเป็นกรรมาธิการ
 ก็เคย มันขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของฝ่ายรัฐมนตรีที่ให้ความสำคัญต่อหน้าที่และบทบาท

ของกรรมาธิการหรือไม่ กรรมาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบ ชักถาม ขอคำชี้แจงจากทางฝ่ายรัฐบาล ทางฝ่ายรัฐบาลผมได้บอกแล้วว่า แบ่งออกเป็นสองส่วน คือฝ่ายระดับ รมต. 48 + 1 คือ 48 + 1 นายก ฯ เรียกว่าคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สองก็คือ ข้าราชการประจำ ปลัดกระทรวง ลงมาเป็นลำดับ เนื้อหาของคำถาม หรือเจตนาของการพูดคุยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและขอคำชี้แจงจากฝ่ายรัฐบาล กรรมาธิการมักจะเริ่มต้นไปที่รัฐมนตรี กรรมาธิการอาจจะไปเริ่มต้นที่ปลัดกระทรวง เริ่มต้นไปที่รัฐมนตรี ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ขอคำชี้แจง ขอเชิญท่านรัฐมนตรี หรือขอเชิญผู้แทนชั้นมาชี้แจงหน่อย มันก็เปิดช่องให้ไว้ เป็นการให้ท่านรัฐมนตรีวินิจฉัย ก็เป็นการตัดสินใจสำนึกของรัฐมนตรีด้วย ถ้าท่านว่างอยากจะให้ท่านมา ถ้าท่านไม่ว่างก็มอบหมายได้ ตรงนี้ผมเองเคยเป็นรัฐมนตรี ผมจะพยายามมาด้วยตนเองตลอด เพราะผมต้องการที่จะมาพบกับเพื่อน ๆ ผมที่เป็น ส.ส. ด้วยกัน ว่าเรื่องที่ผมรับผิดชอบอยู่ในงานบริหารบ้านเมือง เดียวนี้ความจริงมันเป็นอย่างนี้ เรื่องจริง ๆ มันเป็นอย่างนี้ สาระเนื้อหาความถูกต้องมันอยู่ตรงไหน ผมต้องการจะพูดในฐานะที่ผม ี่พูดมาในบทบาทของรัฐมนตรี เพราะจิตสำนึกของผมอยากจะมา จิตสำนึกของผมอยากจะมาพูดคุยกับท่านกรรมาธิการ ซึ่งก็เป็นเพื่อนร่วมสำนึกในนิติบัญญัติด้วยกันนี้แหละว่าแนวทางของกรรมาธิการในประเด็นนั้นะ ประเด็นนี้ที่ท่านอาจจะทราบข้อมูลเพิ่มเติมและให้ผมมาชี้แจงข้อสงสัยนั้น ผมยินดีและพร้อมจะมา นั่นตอนที่ผมเป็นรัฐมนตรี จิตสำนึกของผมมันเป็นอย่างนั้น ไม่ได้แปลว่าจิตสำนึกอย่างนี้จะมีในใจของรัฐมนตรีทุกท่าน บางคนเค้าก็ไม่ค่อยชอบมา เค้ามอบหมายกันมา ปลัดกระทรวง อธิบดีอะไรก็ว่ากันไป หรือแม้แต่ระดับลงมาถึงผู้อำนวยการกอง ทางฝ่ายกรรมาธิการเองเนี่ยก็คิดว่า ระดับนโยบายก็ต้องอยู่ที่รัฐมนตรีใช้ม็ย คือเนื้อหาคำถามเอกสารต่าง ๆ รัฐมนตรีก็ย่อมจะเป็นผู้ชี้แจงและนำมามอบให้แก่กรรมาธิการได้ดีกว่าคนอื่น เพราะเป็นระดับสูงสุดของอำนาจในกระทรวงนั้น ๆ ในสาขานั้น ๆ กรรมาธิการอุตสาหกรรมเองที่เราสัมผัสอยู่ในปัจจุบัน ก็ได้รับความร่วมมือจากกระทรวงต่าง ๆ ด้วยดีมาโดยตลอด แต่ในระดับรัฐมนตรีเนี่ยค่อนข้างจะน้อย ผมไม่ทราบว่ากรรมาธิการอื่นเป็นยังไง นี้พูดถึงในกรอบของกรรมาธิการผม ผมไม่ทราบว่ากรรมาธิการอื่นเค้าได้รับการสะท้อนตอบจากรัฐมนตรีดีหรือไม่ดีก็ไม่ทราบ แต่เฉพาะในส่วนที่เป็นอยู่แล้วเนี่ย

ก็ไม่ค่อยมากเท่าไร แต่เราย้อนกลับมาพูดในหลักการ มันไม่เกี่ยวกับใคร มันไม่เกี่ยวกับตัวบุคคล ไม่เกี่ยวกับองค์กร ไม่เกี่ยวกับผม ไม่เกี่ยวกับผมในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการ โดยการแล้วเนี่ย ผมอยากให้เห็นรัฐมนตรีมีจิตสำนึก ที่ให้ความสำคัญต่อบทบาทของคณะกรรมการ ขณะนี้คงจะเห็นว่าหนึ่งในประเด็นต่าง ๆ ที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญมีเรื่องนี้อยู่ด้วย ว่าอำนาจคณะกรรมการเนี่ยว่า ยังไง อย่างนี้มันก็ไม่มียอะไร ผมเชิญคุณ คุณไม่มาก็จบ แต่ผมเชิญคุณ คุณต้องมาเนี่ย กำลังเป็นส่วนหนึ่งที่ฝ่ายนิติกำลังพิจารณาอยู่ว่า น่าจะเพิ่มตรงนี้เข้าไปไหมในบทบาทของอำนาจของคณะกรรมการ ที่จริงผมคิดว่าถ้าจิตสำนึกมันมีอยู่แล้วว่า เรายึดมั่นในแนวทางประชาธิปไตย เราประสานงานกับเพื่อน ๆ ของเราเอง ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติให้เกิดความถ่วงถ่วงและให้ไปในทางเดียวกันของการพัฒนาชาติ บ้านเมือง นี่ก็มาเขียนไว้ในลักษณะบังคับเท่านั้นเอง แต่ตอนนี้กำลังพูดกันถึงเรื่องเขียนในลักษณะบังคับ จริงมั๊ย เพราะปล่อยให้มันเป็นดุลพินิจ ปล่อยให้ให้ถามจิตสำนึกของแต่ละท่าน ท่านก็ไม่ค่อยมากกันอะไรอย่างนี้ บางครั้งบางคราวสมัยนั้นเนี่ย ผมเป็นรัฐมนตรี ผมขอมา ไม่ใช่เค้าเชิญนะ ขอมา เพราะในส่วนหัวข้อที่เรารับผิดชอบ ตอนนั้นเรื่องราคาน้ำมันกำลังเป็นที่ฮือฮากันมาก ผมขอมา ผมขอมา คุณไม่เชิญผมมาเองดีกว่า เพราะผมต้องการมาคุยให้เพื่อน ๆ ฟัง ทางฝ่ายนิติบัญญัติว่ามาตรการที่ผมใช้ นโยบายที่ผมใช้เรื่องราคาน้ำมันเนี่ยมันเป็นอย่างนี้ เพื่อเพื่อน ๆ ผมในคณะกรรมการทุก ๆ ท่าน 17 ท่าน จะได้ช่วยเป็นประชาสัมพันธ์ต่อไปอีกว่า มาตรการนโยบายของรัฐบาลจริง ๆ มันเป็นอย่างนี้ เพราะรัฐมนตรีมาชี้แจงกับคณะกรรมการเอง ประโยชน์มันมี ใช้มันให้เป็นประโยชน์ใช้มีขละ แต่ก็เสียตายว่า มีการสนองตอบจากระดับรัฐมนตรีค่อนข้างจะน้อย เฉพาะสิ่งที่ผมได้สัมผัส ผมไม่รู้ว่าการบริหารอื่นเค้า ระดับมนตรีสนองตอบครม็ย น้อย น้อย ใช้มีขละ นี้เราก็อหมดแล้วในคำถาม หมดแล้วใช้มีขละ ก็มี 4 อย่าง กระตุ้ ญัตติ อภิปราย กรรมการ มีอะไรอีก กระตุ้สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในแง่ของสังคมการเมืองเนี่ย ตอบในห้องประชุมน่าจะได้ประโยชน์กว่าตอบในราชกิจจานุเบกษา ผมถามจริง ๆ เถอะใครรู้บ้าง ตอบในห้องประชุมสภาเนี่ยก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้รัฐมนตรีชวนชวหาข้อมูลขึ้นมาประกอบกับคำถามนั้น ๆ มันก็ทำหน้าที่ชี้แจงต่อ ส.ส. นั้น ๆ อันนี้คิดว่าแนวของเดิมของรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่า

อย่างนั้นดี เราเคยมีไช้มียล่ะ เราเคยมีในรัฐธรรมนูญก่อน ร.ส.ช. ผมคิดว่า
แนวทางดังกล่าวเนี่ยน่าจะดี

กระทู้ไช้ไช้เป็นการตรวจสอบหรือ กระทู้เป็นการ
ยกประเด็นที่เป็นปัญหาขอคำตอบจากภาครัฐบาล เป็นกรณี กรณีไป มันไช้ไช้เรื่อง
ของนโยบาย มันเป็นเรื่องของ เอ๊ะ ! เรื่องนี้เนี่ย ถนนนี้เมื่อไหร่จะทำซีกที่ละ
ยกตัวอย่างมันจะมี case เจาะจงเป็นส่วนหนึ่งของกระทู้ ซึ่งผมคิดว่าแนวทาง
ของผมเนี่ย ทุกอย่างจะเห็นว่าน่าจะตอบให้แก่ผู้ที่ เป็นเจ้าของกระทู้ได้ทราบค่า
ตอบนั้น ๆ โดยตัวเองนะชะโดยตัวเอง ภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งน่าจะดี
นะครับ ถ้าหากเราจะเอาเป็นลักษณะของการตอบในราชกิจจานุเบกษา เจ้า
ของกระทู้ก็ต้องไปตามเอง เอ๊ะ ! ที่เราถาม ที่ผมถาม ต้องไปตามดู ผมคิดว่า
เจ้าของกระทู้เองน่าจะได้รับสิทธิได้รับคำตอบก่อน แต่ถ้าไม่ตอบกันด้วยวาจาใน
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีสิทธิถามต่ออีก 3 ครั้ง อะไอย่างนี้ ก็น่าจะมีการให้ระยะ
เวลาตีกรอบชะ ไม่งั้นเจ้าของกระทู้ถามไปแล้วเนี่ย อู้ฮู ! หายไปไหนไช้มียล่ะ
แต่ในส่วนของการที่ ส.ส. จะใช้กระทู้นั้น ผมคิดว่ามันก็ต้องบอกให้ท่าน ส.ส. ผู้ที่
สนใจเรื่องกระทู้เข้าใจด้วยว่า ขอให้มีส่วนสาระเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
หรือเป็นประเด็นที่มีสาระคู่ควรแก่การชี้แจงจริง ๆ บางครั้งมีอย่าง เค้ถาม
เรื่องส่วนตัว ไปถามเรื่องซึ่งไม่เกิดประโยชน์ แต่ผมคิดว่าอันนี้ต้องแก้ปัญหา
เพราะเดี๋ยวนี้อันไช้มีกระทู้ ไม่มี ไช้มียล่ะคือ คือในการทำงานของรัฐบาลโดยมี
ฝ่ายนิติบัญญัติตรวจสอบเดี๋ยวนี้นะ 3 - 4 อย่างที่ผมพูดมา ทำให้เดี๋ยว ส.ส.
ไปใช้วิธีการตรวจสอบโดยผ่านสื่อมวลชนกันหมด มันไม่อยู่ในระบบ เพราะใน
ระบบเริ่มจากมันไม่ได้มีการสนองตอบอย่างที่เราอยากจะเป็น ก็เป็นการพูดกัน
ตามจอโทรทัศน์ และพอโทรทัศน์ออกไปแล้ว หนังสือพิมพ์ลงไปแล้ว รุ่งขึ้นคำถาม
นั้นก็ถูกถามไปยังเจ้ากระทรวงเจ้าของเรื่อง ทางฝ่ายบริหารซึ่งก็จะตอบกัน
ทางจอโทรทัศน์ ไปดูกันเอง ไปอ่านกันเอาเอง แสดงว่าคุณหนีระบบ เพราะใน
ระบบมันไม่ค่อยจะได้รับการสนองตอบไช้มียล่ะ มันอย่างนั้นต่างหาก คือผมอยาก
จะกลับเข้ามาใช้ระบบเป็นตัวสนองตอบ แต่ไม่อยากจะเห็นไปถึงว่าต้อง เป็นการ
บังคับ โดยการเขียนไว้เป็นกฎหมาย จิตสำนึกของสมาชิกที่เข้ามาในสังคมการ
เมืองทุกท่านน่าจะมีความในตัวของตัวเอง อาจจะเห็นอย่างนั้นจริง ๆ ขอมารับใน

บทบาทและให้ความสำคัญของสถาบันซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ว่าเป็นรัฐมนตรีแล้วจะมาคุยกัน นิติบัญญัติก็ไม่ได้ อย่างนี้ไม่ควร ควรจะยังเห็นความสำคัญและบทบาทของนิติบัญญัติเคียงคู่กันไปกับสถาบันคณะรัฐมนตรีด้วย อาจจะเห็นอย่างนั้น ไม่อาจจะเห็นว่าต้องมีเขียนข้อบังคับ ต้องอย่างนั้น ต้องอย่างนี้ เพราะเราก็โต ๆ กันแล้ว อาจจะเห็นจิตสำนึกอย่างนี้มากขึ้น เมื่อเป็น ส.ส.ฝ่ายนิติบัญญัติก็พูดอย่างนี้อย่างนี้ ๆ พอไปอยู่กับฝ่ายบริหารก็จะไม่อยากเอาแวนนี้เพราะไม่อยากจะตอบ คือ อาจจะเห็นคงความสำคัญของจิตสำนึกว่า นิติบัญญัติก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบการปกครองประเทศไทยที่เราต้องมี"

(5) นายอุดร ตันติสุนทร ให้ความเห็นว่า

การควบคุมคือการตรวจสอบนั่นเอง หมายถึงรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีมาตรการในการตรวจสอบ การตรวจสอบคือการตั้งกระทู้ถามโดยเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ นอกจากนั้นเรายังมีการควบคุมโดยกรรมาธิการ เชิญเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลมาสอบถาม อย่างกรรมาธิการเศรษฐกิจของผมนี้ครับ เราจะเชิญเจ้าหน้าที่ของ Eastern Seaboard มา อันนี้ก็เป็นที่ไม่ต้องใช้ควบคุมโดยตรง แต่เป็นควบคุมโดยอ้อม คือหมายความว่าสมมติว่าเขาเข้ามาแล้วบอกว่า Eastern Seaboard ทำไมมันซบเซา มันไม่มีการลงทุน เราก็อยากจะกระตุ้นรัฐบาล แต่กระตุ้นรัฐบาลโดยวิธีนี้เราไม่มีอำนาจหรอก เป็นแต่เพียงเชิญเขามาให้ข้อมูล เมื่อมาให้ข้อมูลแล้วเราก็เสนอให้รัฐบาล บอกว่าคุณควรจะรีบดำเนินการสร้างถนนเสีย เร่งรัดสร้างถนนหรือว่าทำท่าเรือให้สมบูรณ์เสียโดยเร็ว อะไรทำนองนี้ครับ อันนี้ก็เป็นที่แต่คำจำกัดความ มันไม่น่าจะใช้ตัวนี้ เราจะใช้ว่าเป็นการช่วยเหลือการทำงานของรัฐบาล การควบคุมผมว่าเป็นการตั้งกระทู้ถาม และการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจครับ การควบคุมนี้เป็น การควบคุมการทำงานของรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร โดย ส.ส. มีสิทธิตั้งกระทู้ถาม สมมติว่าท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่งปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ยกตัวอย่างหรือตำรวจนี้ไปทำ Corruption หรือโกงกินอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งสังกัดกระทรวงมหาดไทย ผมก็ได้ข้อมูลมาพร้อมเลย ผมก็ทำหนังสือถึงท่านอธิบดี หรือรัฐมนตรี แล้วรัฐมนตรีก็ต้องสั่งสอบสวน แต่ถ้าไม่สั่ง เมื่อไม่สั่งผมก็ต้องตั้งกระทู้ถามใน

สภา ฯ ให้ตอบในสภา ฯ ให้คนได้รู้ ท่านก็ต้องตอบผม ไม่ตอบไม่ได้ ต้องตอบในสภา อันนี้ก็เป็นการควบคุมการทำงาน เพราะว่าเขาจะต้องระมัดระวัง เขาจะต้องดูแลคนใต้บังคับบัญชาของเขาให้เรียบร้อย

ที่นี้อีกวิธีหนึ่ง เมื่อตั้งกระทู้ถามไม่ได้ความเราก็ชวนเพื่อนผู้แทน ฯ บอกว่าต้องช่วยกันลงชื่อ 1 ใน 5 ว่ารัฐมนตรีคนนี้ใช้ไม่ได้ ผมตั้งกระทู้ถามไปแล้วก็ไม่ตอบ หรือเลี่ยงตอบ หรืออะไรก็ตามแต่ เมื่อมันไม่ได้ผลเราก็ใช้วิธีที่ 2 คือ เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะว่าทำหน้าที่บกพร่อง อันนี้เป็นประเด็นที่ 2 ครับ

คือการควบคุมแต่ละวิธี การตั้งกระทู้ถาม แล้วนี้ควบคุมอย่างที่ผมว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งเป็นกรณีตัวอย่าง เคยได้ยินชื่อ คุณชุ่มพล มณีเนตร หรือไม่ เป็น ส.ส. รุ่นเก่าตั้งแต่ปี 2512 - 2513 ครั้งนั้น พลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่นี้เขาก็มีการก๊อกลงกับเรือทักบีต เรือทักบีตสมัยก่อนหมายความถึงเรือที่ขนถ่ายสินค้า หรือนำร่องอะไรนี้ เรือประเภทนี้ พลอากาศเอก ทวี ก็ให้ลูกน้องไปหากินกับพวกนี้ ส.ส. คนหนึ่งชื่อ คุณชุ่มพล มณีเนตร อยู่พรรคประชาธิปัตย์ ก็ตั้งกระทู้ถาม ที่นี้พอตั้งกระทู้ถามเสร็จ เสธ ทวี ก็คงจะให้เงิน วันนั้นเขาก็ไปฮ่องกง กระทู้ถามก็เลยตกไป เข้าใจไหม อันนี้ก็หมายความว่า ส.ส. นี้แท้ที่จริงมีอำนาจคุมรัฐมนตรีโดยการตั้งกระทู้ถาม แต่เรารู้กันเลยว่าคนนี้กินเงินรัฐมนตรีไปแล้ว ก็เป็นการประจานกันไปในตัว

สรุปแล้วก็ถือว่า การควบคุมนั้นนี้ควบคุมโดยวิธีการตั้งกระทู้ถาม และยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ กระทู้ถามควบคุมได้ ควบคุมได้โดยรัฐมนตรีเขาต้องตอบในสภา ที่ประเทศออสเตรเลีย เขาเรียกว่า กระทู้สด หมายความว่า ถามคุณได้เลย รัฐมนตรีที่นั่งอยู่บนแท่น ส.ส. ยกเรื่องไหนขึ้นมาถามนี้ ถามต่อหน้าเลข ถามสด ๆ เลข ไม่ต้องยื่นต่อเลขาธิการสภา ฯ ต่างประเทศเขาก็มีรัฐมนตรีต้องตอบได้ทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีที่อยู่ดูแลกระทรวงนี้จะต้องรู้งานในกระทรวงมีอะไร และทำในแต่ละวันมีอะไร ส.ส. จะตั้งถามถ้าตรงนี้มีมันจะดีมากมาย เพราะว่าจะเป็นการทำให้รัฐมนตรีจะต้องรอบรู้ในงานของตนที่รับผิดชอบอยู่ครับ กระทู้ถามไม่ใช่ได้ผลหรือไม่ได้ผลแต่รัฐบาล

มีหน้าที่ต้องตอบอยู่แล้ว สภาจะเป็นผู้ฟัง ส.ส.ในสภาจะเป็นผู้ฟังว่ารัฐมนตรีตอบ มีเหตุผลหรือไม่ หรือตอบแบบข้าง ๆ คู ๆ หรืออย่างไร ซึ่งอันนี้ก็แสดงถึงวุฒิภาวะของรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน รัฐบาลมีปฏิกิริยาอย่างไร รัฐบาลไม่มีหรอกคำว่า ปฏิกิริยา คือสิ่งที่สะท้อนกลับ แต่อันนี้รัฐบาลสังเกตว่า กระทู้ถามนี้จะมีผลต่อรัฐบาลอย่างไร การบริหารงานของรัฐมนตรีที่ถูกตั้งกระทู้ถามอย่างไร ท่านถามนายก ฯ นายก ฯ ก็ต้องถือว่าเป็นรัฐบาล แต่รัฐมนตรีแต่ละคนกระทู้ถามโดยมาก ถามรัฐมนตรีแต่ละคนว่าเขาจะตอบอย่างไร แล้วเขาในคำว่ามีปฏิกิริยา คือการตอบโต้ อันนี้ไม่ใช่หรอก มีก็เป็นเพียงแต่ว่ารัฐมนตรีนั้นอาจจะรับกับที่ประชุมบอกว่า ผมจะรับไปไปดำเนินการให้ ท่านองนี้ก็เป็นการกระตุ้นให้รัฐมนตรีไปทำงานด้วยใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ จุดนี้ครับ กระทู้ถามนั้นตัดไม่ได้ครับ คือสภาผู้แทนราษฎรที่เราปกครองแบบประชาธิปไตยจะต้องมี check and balance มีการตรวจสอบ ไม่ใช่ที่ว่ารัฐบาลทำอะไร หรือรัฐมนตรีทำอะไรดู ๆ เรือย ๆ ไม่ได้จะต้องมีมาตรการในการที่จะคุมรัฐมนตรี รัฐมนตรีในสภาของสหรัฐนี้ ก่อนที่จะตั้งรัฐมนตรีเขาจะต้องให้วุฒิสภารับรองด้วย แต่ของเราไม่ต้อง ของเรานี้สมมุติครั้งแรกเลยหลังจากผลการเลือกตั้งออกมาแล้ว ทางเลขาธิการสภา ซึ่งในสภาตอนนั้นก็ยังไม่ได้เลือกประธาน ก็ต้องมาเลือกกันก่อน เลือกประธานโดยเอาผู้อาวุโสสูงสุด ซึ่งตอนนั้นก็คือ คุณบุญเท่ง เป็นประธานชั่วคราว แล้วก็มีการเลือกประธาน ให้ท่านมารุต ท่านมารุตก็จะต้องมา เชิดดูว่า ส.ส.พรรคใดที่ได้คะแนนนิยมจากประชาชนมากที่สุด ก็นับจำนวน ส.ส.ในแต่ละพรรค เมื่อพรรคประชาธิปัตย์ได้ 79 คนสูงสุด หัวหน้าพรรคก็ต้องได้รับการเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อได้รับการเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีก็ไปตั้งคณะรัฐมนตรี โดยในหลวงโปรดเกล้า ฯ นายกรัฐมนตรีคนเดียวก่อน นายกรัฐมนตรีก็ไป พอร์มรัฐบาล โดยเชิญพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์เดียวกันที่เรียกว่าคบกันได้เอามาร่วมรัฐบาล ก็เกินกว่ากึ่งหนึ่ง ขณะนี้ก็มี 193 เสียง ที่นี้ในจำนวน ส.ส. 193 เสียง ส่วนหนึ่งไปเป็นรัฐมนตรี ซึ่งมี 49 คน ให้ไปบริหารประเทศ ที่นี้การที่รัฐมนตรีแต่งตั้งโดยลักษณะอย่างนี้ คณะรัฐมนตรีจะต้องไปกล่าวคำปฏิญาณต่อในหลวง ในหลวงก็อาจจะให้โอวาท ตรงนี้ก็จบ รัฐบาลก็บริหารประเทศไป ไปสั่งการในกระทรวงได้ แต่ของประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อประธานาธิบดีได้รับเลือกมาแล้ว ประธานาธิบดี

จะตั้งรัฐมนตรีเอง ประธานาธิบดีอยู่ 4 ปีโดยไม่ต้องถูกไล่ออกครับ ประธานาธิบดี ก็ไปตั้งคนที่ตนไว้ใจที่สุดเข้ามาร่วมรัฐบาล เป็นผู้บริหารประเทศ รัฐมนตรีของ สหรัฐเขาเรียกว่า private secretary ตัวรัฐมนตรีเองเหมือนเป็นเลขาของ ประธานาธิบดี และบริหารแต่ละกระทรวงไป แต่ว่ารัฐมนตรีเหล่านี้จะต้องได้รับการรับรองจากวุฒิสภาก่อน ต้องมีการกลั่นกรองอีกชั้น ของเราไม่ต้อง ของเรานายกรัฐมนตรีเสนอชื่อถวายให้ในหลวงเลย ที่นี้การควบคุมมันต้องมี ความจริง ผู้แทน ฯ ในสภา ฯ ทั้งหมดรวมทั้งฝ่ายรัฐบาลด้วยก็มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของ คณะรัฐมนตรี ถูกไหมครับ สภา ฯ 360 คนไปเป็นรัฐมนตรีเสีย 49 คน จำนวน ที่เหลือก็มีหน้าที่ตั้งกระทู้ถาม ที่นี้โดยปกติ ส.ส. พรรครัฐบาลจะไม่ตั้งกระทู้ถาม เพราะสามารถที่จะถามในที่ประชุมของ ส.ส. ของพรรคอยู่แล้ว ส.ส. ของพรรค ร่วมรัฐบาลอยู่แล้ว มีกรรมการประสานงาน มีอะไร ผู้ที่ตั้งกระทู้ถามส่วนมากจะเป็นฝ่ายค้าน เพราะที่นั่นการตั้งกระทู้ถามของฝ่ายรัฐบาลไม่จำเป็น เพราะมีการ ประชุมกันอยู่เรื่อยครับ

ที่นี้คำว่าควรจะต้องออกจากรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้ไม่ควรตัด เพราะว่าถ้าตัดไปมาตรการควบคุมการทำงานของรัฐบาลก็จะไม่มี

กระบวนการตั้งกระทู้ถามควรมีการแก้ไขครับ อันที่ 1 ให้รัฐมนตรีตอบอย่างชัดเจน จะเป็นลักษณะคือการตอบกระทู้ถามของรัฐมนตรี จะเป็นข้อผูกมัดอย่างหนึ่งของรัฐมนตรีที่จะต้องไปปฏิบัติ สมมุติว่ารัฐมนตรีที่ผมยก ตัวอย่างนี้ อย่างข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ไป คอรัปชั่นหรืออะไรนี้ แล้วผมตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีก็ต้องตอบ ตอบว่าเขาได้ไป ตรวจสอบแล้ว และได้ลงโทษไปแล้ววิธีหนึ่ง

อีกวิธีหนึ่งก็หมายความว่าไปดำเนินการ ถ้าสมมุติว่า เป็นกระทู้ถามที่เขายังไม่ตอบได้ หรือว่ายังอยู่ในขั้นตอนที่ดำเนินการอยู่ เขาจะต้องรับปากว่า ผมจะไปสอบสวน แล้วถ้ามีโทษจะได้พิจารณาลงโทษ หรืออะไรต่อ อะไร ก็ควรจะมียุทธวิธีที่เรียกว่า กระทู้สด ในความเห็นของผม แต่ในสภาพ ของเมืองไทยนี้อาจจะมีคนไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่ารัฐมนตรีของเราก็มักจะ กะเสอะและงานในหน้าที่ของตนก็มี คือเรายังไม่ถนัดในการตอบกระทู้สด ยังไม่เคย มีด้วย แต่ถ้ามีมันน่าจะดี ก็เป็นการกระตุ้นให้รัฐมนตรีต้องเข้าใจในภาระหน้าที่

ของตนอย่างแจ่มชัด และส่วนไหนบกพร่องอย่างไรตนเองก็ต้องสามารถที่จะรู้และตอบโต้ ก็จะทำให้การบริหารงานของรัฐมนตรีได้รอบคอบขึ้น

อันนี้มีอันหนึ่งกระบวนการตั้งกระทู้ถามที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ควรมีการแก้ไขหรือไม่ ผมคิดว่าควรมี มีโดยที่ว่า ทางต่างประเทศนี้เขาจะมี Council of the elder หมายถึงว่าเขาจะมีคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะช่วยประธานสภา ฯ กลั่นกรองกฎหมาย กระทู้ถามไหนที่ไม่ได้ความ หรืออะไรนี้เขาจะตัดทิ้งออกไป ความจริงกรรมาธิการกิจการสภาควรจะมาดูแลเอง ช่วยเลขาธิการ หรือว่าควรมีมาตราการ คือทางคุณติดตามว่ากระทู้ถามที่ล้นสภานี้บางที่กระทู้ถามที่ไม่ได้ความก็มี ที่นี้เราจะตัดออกอย่างไร

กระทู้ถามแต่ละประเภทมีแต่ข้อดีครับ ข้อเสียไม่มี ทำไม่ถึงพูดอย่างนี้ เพราะว่ากระทู้ถามตอบในสภาก็ดี ตอบในราชกิจจานุเบกษาก็ดี เป็นคำสัญญาเป็นคำชี้แจงของรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบต่อสภา คือ ส.ส. มีสิทธิตั้งกระทู้ถามได้ทุกคน เพราะฉะนั้นก็มีแต่ข้อดี ส่วนมีการติดตามผลจากฝ่ายการเมืองนั้น อันนี้คำว่าฝ่ายการเมืองนี้ ความจริงเมื่อมีการตั้งกระทู้ถามแล้ว รัฐมนตรีได้ตอบไปแล้วก็เป็นหน้าที่ของสภา ฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะได้จับบันทึกไว้ และติดตามผลกับฝ่ายการเมือง อันนี้น่าจะมีการติดตาม แต่การติดตามนี้น่าจะเป็นเรื่องของ ส.ส."

(6) นายเจริญ เขาวนประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ และอดีตรัฐมนตรี ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมนั้นมีหลายวิธี นับตั้งแต่การตั้งกระทู้ถามหนึ่ง สอบถาม คือมีหนังสือสอบถามโดยผู้แทนราษฎรเมื่อได้รับการร้องเรียนมา อาจมีทั้งหนังสือสอบถาม ขึ้นเบาที่สุด สอง ตั้งกระทู้ถาม สาม เสนอญัตติธรรมดา ถ้าเป็นเรื่องร้อนแรงจะต้องดำเนินการรีบด่วน ก็เสนอเป็นญัตติด่วน ขึ้นต่อไปก็เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล ขึ้นสุดท้ายก็เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะ เปิดอภิปรายก็คือไล่รัฐบาล รายบุคคลก็คือไล่รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า รมต. จะผิดจะถูกอย่างไร หรือผู้บริหารเนี่ย มันก็รัฐบาลมีเสียงข้างมากอยู่แล้ว ก็ยกมือให้ผ่านไป แต่อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีผู้ถูกซักถาม

ก็ต้องมีการเพิ่มความระมัดระวังตัวขึ้น ต่อมาภายหลังเมื่อมีการแก้รัฐธรรมนูญครั้งที่แล้ว จะไปแก้ไขเกี่ยวกับตัดกระทู้ออกไป โดยให้ไปตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็น การทำให้ยุติต่าง ๆ รกสภา ผู้แทนเมื่อได้รับเรื่องราวมา เมื่อถามเป็นส่วนตัว ไม่ได้ ก็กระทู้ถามเฉพาะตัว คนที่ตั้งกระทู้จะถามได้คนเดียว ยกตัวอย่างเรื่อง ที่ทำกินเนี่ย มันมีปัญหาทั่วประเทศ แทนที่จะถามคนเดียว ทุกคนเห็นไหมมีตั้ง 20-30 คนทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ทำให้งานต่าง ๆ ในสภา ดูยุติต่าง ๆ ค้างเต็ม สภา มันไม่เคลื่อนไหวไปไหนเลย ฉะนั้นผมถึงตอบในที่ประชุม หรือในราชกิจจานุเบกษา แล้วแต่ผู้ตั้งกระทู้ ควรจะแก้ไข ในวิถีทางประชาธิปไตยไม่มีอะไรดีกว่ากระทู้ถาม อย่างน้อย ๆ ให้ผู้ถูกถามระมัดระวัง หรือไล่ไปยังข้าราชการประจำผู้ดูแล ผู้กำกับ ยกตัวอย่างเช่น เขาตั้งกระทู้ถามเรื่องสะพานชำรุดเนี่ย สมมติว่า กรมโยธาธิการเป็นฝ่ายดำเนินการ ก็ไปยัง รมต. ที่รับผิดชอบดูแลกรรมนี้ ก็กำชับ ไปถึงอธิบดี อธิบดีก็จะได้กำชับไปยัง ผอ.กอง หรือโยธาธิการจังหวัด ดียิ่งขึ้น ในเมื่อมีเรื่องอย่างนี้เขาจะได้เพิ่มความระมัดระวัง การที่เราเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ดี หรือการตั้งกระทู้ถามก็ดี หรือเสนอเป็นญัตติก็ดี เป็นการควบคุมรัฐบาล อย่างหนึ่ง

ทีนี้จะขอขออนอย่างหนึ่งก็คือ อุปสรรคในเวลานี้ ที่มี ญัตติมาก เห็นไหมครับ เรื่องป่าไม้เรื่องเดียวมีตั้ง 20 กว่าญัตติ ถ้าถามสักคน คนอื่นก็เข้าใจไม่กล้าตั้งมาอีกแล้ว ก็บอกเรื่องนี้ไปแล้วในสภา ฉะนั้นควรจะให้มีการตอบกระทู้สด ทั้งในราชกิจจานุเบกษาด้วยดีแล้ว ทำ 2 อย่างดีแล้ว

กระทู้ถามเมื่อเราส่งไปยังรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็จะส่ง ไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ทีนี้กระทรวงที่เกี่ยวข้องก็จะส่งไปให้ข้าราชการประจำ เตรียมตอบให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ถาม ถ้าเป็นกระทู้ด่วน เขาก็จะต้องรีบ ดำเนินการ ผลของกระทู้ถามเกิดขึ้นเพราะคนเราก็กวักโดนไล่เหมือนกัน เคย ได้ยินไหมเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ วันนั้นก็ถามเป็นส่วนบุคคล ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรมีหน้าที่อะไรบ้าง 1. ออก กม. 2. ควบคุมรัฐบาล 3. ควบคุมงบประมาณ ควบคุมรัฐบาลก็คือควบคุมการบริหารงานนั่นเอง 4. เอาปัญหาประชาชนมาให้รัฐบาลแก้ไข เมื่อรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศ ก็จะต้องบริหารประเทศด้วยความระมัดระวัง ไม่ใช่ออกไปนอกกลุ่มนอกรทาง ทีนี้ผู้แทน

ราษฎรที่บอกว่าควบคุมรัฐบาล การควบคุมมันก็แยกเป็นอย่างที่ว่า เมื่อเขาไป
ดำเนินการต่อไปในสายตาเรา เรียบร้อยก็ไม่ต้องไปตั้งกระทู้ถาม หนักขึ้นไปก็
เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเลย กระทู้ถามหรือสอบถามเป็นเรื่องเบาที่สุด ยก
ตัวอย่างเช่นว่า เราไม่อยากจะเข้ามาในสภา ถึงเราจะเข้าใหม่ เราก็รับทำ
หนังสือถึงด่วนมาก ด่วนที่สุดไปถึงรัฐมนตรี ข้าพเจ้าได้รับการร้องเรียนจาก
นาย ก. นาย ข. เรื่องโน้น เรื่องนี้ หรือแนบคำร้องมาพร้อมนี้ เพราะฉะนั้น
ขอทราบเหตุผลเพื่อจะได้นำไปชี้แจงต่อผู้ร้องต่อไป อันนี้ผู้แทนที่ดีก็ต้องเป็นอย่าง
นั้น ให้เป็นไปตามขั้นตอน อันนี้เป็นการควบคุมการทำงานของรัฐบาลให้ระมัด
ระวังตัว ขึ้นกระทู้สดเนี่ย แต่ว่าผมเข้าใจว่า ผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้า
เอาใจใส่จริง ๆ ก็คงจะไม่มีปัญหา นอกจากจะไม่รู้ปัญหา ไม่ค่อยออกพื้นที่ ก็คง
เดือดร้อนหน่อย เพราะฉะนั้นผมว่า ผู้แทนที่ดี รัฐมนตรีที่ดี ควรจะได้ออกไปเยี่ยม
เยียนประชาชนบ้าง เพราะปัญหาแต่ละปัญหามันก็คล้าย ๆ กันทั่วประเทศ จะมี
แตกต่างกันไปบ้าง แก๊ไขอยู่แล้ว ไปดูรัฐธรรมนูญที่แก๊ก็มีอยู่ข้อหนึ่งใน 25
ประเด็น ก็เป็นข้อหนึ่งที่ถูกรรจุ ดูเหมือนว่า เขาเห็นชอบด้วยนะ อาจจะมีแก๊ไข
5-6 ประเด็น

การติดตามผลก็ติดตามอยู่ทุกวัน ญัตติก็คือการติดตาม
อยู่แล้ว ญัตติก็เป็น การควบคุมรัฐบาลอย่างหนึ่ง บางคนเข้าใจว่า กระทู้ถามไม่ใช่
เป็นการควบคุมรัฐบาล แต่คือการบริหารงานรัฐบาล ผู้แทนจะควบคุมในลักษณะนี้
ญัตติทำให้เสียเวลาสภา เพราะเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เนี่ย เสาธงหักไปต้น ก็
ต้องตั้งญัตติถามกัน ทั้งกระทู้ถามและญัตติได้ผลทั้ง 2 ทาง กระทู้เป็นเรื่องเฉพาะ
แห่งเฉพาะที่ ส่วนญัตติเนี่ยเฉพาะแห่งเฉพาะที่ แต่ผู้แทนเมื่อได้โอกาส บ้านตัวเอง
ก็มีปัญหาเรื่องที่ทำกินก็ถามไปด้วย ฝ่ายนั้นตอบไปที่ ฝ่ายนี้ก็ว่าไปด้วย เพราะ
ฉะนั้นเรื่องมันก็ยาว เสียเวลา แต่ถ้ากระทู้ถามนี้คนเดียวถามได้ 3 ครั้ง เรื่อง
กระทู้เนี่ยจะเป็นด่วนหรือไม่ด่วน ประธานสภาจะเป็นผู้วินิจฉัย เพราะฉะนั้นการ
เขียนต้องเขียนให้เป็นที่น่าทึ่ง ไขใหม่ ความมั่นคง นี่ถือเป็นกระทู้ด่วน เรื่อง
การจรรยาบรรณต้องแยกประเด็นออกให้แน่ชัด พวกนี้ต้องบรรจุในวาระแรก

กระทู้มีความสำคัญ ทั้งสดทั้งในราชกิจจานุเบกษา การทำ
เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ คือกระทู้ถาม ถามในราชกิจจานุเบกษาเขาจะตอบ"

(7) นายอำนาจ สุวรรณคีรี อดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้กล่าวถึงการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า

"การควบคุมนั้นควรมีฝ่ายหาข้อมูลทั้งทางลับและทางแจ้ง ทุกกระทรวงไฉนนำมาพิจารณาในพรรค ในคณะกรรมการ ในกาตั้ง กระที่ ญัตติ และหามาตรการต่าง ๆ ควบคุม

การควบคุมโดยกระที่ ญัตติ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ ควบคุมโดยระบบพรรค ตรวจสอบการบริหาร และการงบประมาณ และการควบคุมบุคลากร และหน่วยตรวจสอบโดยรัฐสภา เป็นวิธีการทั้งสิ้น

ควรให้สอบถามกระที่ สุดในสภาได้ทันที หากรัฐมนตรีไม่พร้อม อนุญาตให้มาตอบในสัปดาห์ต่อไป การควบคุมโดยกระที่ จึงจะได้ผลทันการณ์

ต้องมีข้อบังคับกำหนดให้จะต้องตอบให้ทันการณ์ แม้ไม่อาจตอบก็จะต้องตอบในสภา เพราะจะทำให้รัฐมนตรีทำงาน ควรคงไว้เกี่ยวกับ เพราะได้ผล

การแก้ไข ควรให้ถามกระที่ สุดได้ เพราะทันต่อเหตุการณ์ ส่วนใหญ่พบข้อดีแทบทั้งสิ้น ควรให้ฝ่ายการเมือง มีทีมอยู่มากพอที่จะติดตามผล ตลอดจนขอทราบว่าได้ผล

(8) นายวิชรินทร์ เกตะวันดี

- ตอนที่คุณสีหนาท ถาษา ตั้งกระที่ถามเกี่ยวกับเรื่องมีมาตรการอย่างไรจะให้เตียงคนไข้เพียงพอกับจำนวนคนไข้ที่เพิ่มขึ้นอีก ท่านตอบว่า ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว หลังจากทีตอบแล้วท่านได้ดำเนินการตรวจสอบหรือได้ดำเนินการอย่างไร
- อ้อ แนนอน อยากจะเล่าผลดีของกระที่ถาม กระที่ก็เป็นผลดี ผลดีประเภท 2 คือ 1 รัฐมนตรีต้องเป็นคนดี ต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง ต้องรอบรู้ต้องศึกษา งานในหน้าที่ที่ต้องทำ เพราะว่าต้องมีฝ่ายค้านตรวจสอบในการทำงานของตัวเองอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นต้องมีการเตรียมตัวอยู่ตลอด ทำงานด้วยความมั่นใจ ทำงานด้วยหลักด้วยเกณฑ์ รัฐมนตรีต้องเอาใจใส่ ประชาชนเดือดร้อนมีปัญหาอะไรต่าง ๆ เขาก็ต้องแจ้งเรื่องหรือเสนอเรื่องผ่านผู้แทน ซึ่งเป็นตัวแทนของเขา

ก็จะได้นำความเดือดร้อนทั้งหมดเข้ามาในรัฐสภา มาถามรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

ในฐานะที่เข้าไปบริหารงานในส่วนที่รับผิดชอบ

- ในช่วงที่ทำนเป็นรัฐมนตรี มี สส. ตั้งกระทู้ถามมากน้อยเพียงไร
- ผมมีไม่มาก เพราะไม่มีปัญหา มีอยู่ 2 ครั้ง
- ใน 2 ครั้ง ในทางปฏิบัติ
- ก็ตอบไปแล้ว เขาก็จบ ไม่มีปัญหา เราตอบว่าเป็นข้อสงสัย สส. เขาสงสัยว่าตอบแล้วเขาก็จบ
- ก่อนที่จะตอบในช่วงที่ทำนเตรียมข้อมูล ทำนดำเนินการอย่างไร
- อ้อ แน่นนอน การเตรียมข้อมูล 1. เราต้องรู้อยู่เสมอ 2. ข้าราชการซึ่งเป็นกลไก เป็นมือไม้ของเรา นับตั้งแต่ ปลัดกระทรวง อธิบดี ในส่วนที่เขารับผิดชอบ เขาต้องเป็นคนศึกษา เป็นคนคอยดู สอดส่องป้อนข้อมูลในการตอบกระทู้ถามของรัฐมนตรี ที่มานั่งบนแท่นข้าราชการประจำต้องเตรียมข้อมูลมา สมมุติว่าฝ่ายค่านถามเขาจะต้องรู้ข้อมูล แน่นนอนเขาต้องรู้ดีกว่ารัฐมนตรี เพราะเขาจัดงานนั้น ๆ เวลาที่รัฐมนตรีนั่งตอบกระทู้ ข้าราชการประจำที่รับผิดชอบจะต้องเข้ามานั่งอยู่
- ถ้าพบในช่วงที่เตรียมข้อมูล พบว่ามีข้อบกพร่องเกิดขึ้นในงานของข้าราชการประจำที่ทำนสั่งการหรือแก้ไข
- แน่นนอน กระทู้เมื่อเขาถามมาแล้ว เราตอบถ้าข้าราชการประจำไม่มีข้อมูลมาให้เรา รัฐมนตรีไม่รู้เรื่อง เราก็ไปเช็คกระทรวงว่ามันเกิดความผิดพลาดได้ยังไง
- ในความรู้สึกของท่าน เมื่อทางสภาส่งกระทู้ให้ท่าน ให้ท่านตอบท่านรู้สึกไหมว่า สส. เขามาตรวจสอบการทำงานของเร หรือว่ามีความคิดเห็นอย่างไร
- ผมว่า นักการเมืองต้องเข้าใจในจุดนี้ คือหัวใจของระบอบประชาธิปไตย การชี้การถามเกิดเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เกิดแก่รัฐมนตรีด้วย จะได้ทำงานด้วยความระมัดระวัง เป็นเรื่องธรรมดา เมื่อเขาส่งกระทู้ให้เราแล้ว ในทางปฏิบัติ เขาจะต้องส่งกระทู้ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ในหลักการปฏิบัติ กระทู้ส่งไปถึงรัฐมนตรี สภาส่งไปถึงเจ้าตัว เจ้าตัวแทงไปหน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเตรียมข้อมูล เตรียมคำตอบมาให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีดูพอใจไหม ถ้าไม่พอใจก็ให้ไปแก้ไข ถูกต้องหมดไหม ครบประเด็นที่เขาถามเรา

ใหม่ เมื่อเราตอบไปอย่างนี้ เราต้องเดาว่าเขาจะถามอะไรต่อ ไม่ใช่ตอบให้จบแค่นั้น ตอบจบแค่นี้ เขาถามต่อ คุณนั่งรับผิดชอบงานคุณต้องเดาข้อสอบว่าเขาจะถามอะไรต่อไป ให้รัฐมนตรีได้มีการเตรียมตัวไว้

- ท่านคิดว่าที่บังคับให้ถามได้ 3 ครั้ง ท่านคิดว่าจะพอไหม
- มันก็น่าจะพอ กระทั่งนั้นคนอื่นไม่มีสิทธิไปอภิปรายร่วมอยู่แล้ว เป็นกระทู้ถามระหว่าง สส. เจ้าของญัตติ กับรัฐมนตรี 2 ต่อ 2 ไม่ใช่รัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา เขาไม่ให้มีกระทู้ในสภา เขาตัดไม่ให้มีกระทู้เพราะกระทู้ทำให้คนเบื่อหน่าย คุณจำได้ไหม มี สส. บางท่าน มีกระทู้ถึง สี่ห้าร้อยกระทู้ เสียเวลาไปเท่าไร มากก็ถามรัฐมนตรี สส. อื่น เขาก็ชี้แจงฟัง เขาก็ออกไปข้างนอก กระทู้ขึ้นคน เขาก็ออกห้องประชุมก็เหลืออยู่คนเดียว เมื่อมาเจอญัตติที่จะถามได้ หนักเข้าไปกว่า กระทู้เสียเวลาสภาอีก แต่แน่นอนมันเป็นครรลองระบอบประชาธิปไตย แต่ว่าจะไม่ให้เสียเวลาหรือไม่อย่างนั้น ขึ้นอยู่กับสติของผู้แทน กระทู้ที่ไม่เข้าท่าไม่ควรเอาเข้าไปในสภา ควรมีหลักเกณฑ์ว่า กระทู้ไหนมีความสำคัญยิ่ง ฟ้าผ่ากยังงี้ ควรจะคิดอย่างนั้นด้วย ผู้แทนไม่ใช่ว่าถามไม่เป็นเรื่อง เช่นท่าไม้ไม่ลาดยางบ้านผม บ่อน้ำบ้านผมไม่มี รัฐมนตรีไปดูหรือเปล่า ลักษณะท่านองนั้น บางคนก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ถามในสิ่งที่เราเบื่อ ที่ควรถามก็ไม่ถาม รัฐมนตรีตอบ ตอบแล้วก็ถาม ถามแล้วก็ตอบ อยู่กันแหละ 2 คน
- สำหรับเรื่องที่คุณจำได้ใหม่ว่า เขายื่นเรื่องที่ท่านตอบไว้นานเท่าไร ก่อนที่ท่านจะได้อตอบ
- อ้อ เวลากระทู้ที่สภาเขาจะส่งไปยังกระทรวง มันขึ้นอยู่กับเราพร้อมส่งเมื่อไร มันเป็นสิทธิของรัฐมนตรี จะตอบก็ได้ไม่ตอบก็ได้กระทู้นั้น แต่โดยสำนักเราต้องตอบเมื่อเขายื่นไปถึง เขาก็ไม่ได้กำหนดเวลาว่าต้องตอบภายในกี่วัน ส่วนใหญ่อย่างผมไม่รอไปถึงอาทิตย์หน้าก็เข้าได้เลย ไม่ต้องเสียเวลา
- ก็ต้องไปรอคิวกระทู้อื่น
- ก็ต้องรอ
- สำหรับเรื่องนี้นานไหม

- บางกระทู้ก็ครึ่งปี บางกระทู้จะเห็นได้ว่าภัยแล้ง เสนอช่วงที่ภัยแล้ง ฝนตก ช่วงหน้าก็ยังไม่ได้ออกเขาเลย มันเลยเวลาไปแล้ว มันช้า มันต้องเรียงตามลำดับ สมมุติว่าเปิดสภา ท่านได้กระทู้แรก ถ้าเกิดคนยื่นเป็นร้อยกระทู้ กว่าจะได้ตอบ มันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ คงต้องระเบียบวาระ 1. เรื่องประธานแจ้งเจ้าหน้าที่ ประชุมทราบ 2. รับรองการรายงานการประชุม 3. เรื่องอะไรละตามลำดับอยู่ใน ระเบียบวาระ เรื่องเสนอใหม่ เรื่องค้างการพิจารณา เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว แต่ยังไม่จบช่วงนี้ ช่วงหน้าต่อ
- สำหรับในแนวความคิดของท่านกระบวนการกระทู้ใช้ในสภา เหมาะสมหรือว่ามี ส่วนที่ต้องแก้ไข หรือตัดออกไป หรือยกเลิกไป หรือยังคงไว้
- กระทู้เป็นกฎหมาย หน้าทีของ สส. มีอะไรบ้าง ไม่ไว้วางใจ เสนอญัตติ ตั้ง กระทู้ การทำงานของรัฐบาล ผู้แทนพิจารณาว่ารัฐบาลนี้ไม่น่าไว้วางใจ ก็ อภิปราย หรือเป็นบุคคลเป็นหมู่ หรือเป็นคณะ หรือข้อสงสัยเสนอญัตติ ชักฟอก หรือ ตั้งกระทู้ถาม หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ว่ากฎหมายใหม่รู้สึกว่ กำลังแก้ไข อยากให้ทันสมัยที่สุด
- ท่านคิดว่าเหมาะสมหรือเปล่า เพราะเดิมให้ตอบในสภา เสร็จแล้วให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา
- ก็ทำให้กระฉับกระเฉง ให้มีรสมีชาติ ถ้าเสนอบางครั้งตามระเบียบวาระมัน ไม่ทันต่อเหตุการณ์ มันล่าสมัย บางเรื่องก็จบกันนานแล้ว อย่างปัญหาข้าวโพดตกต่ำ จนถึงฤดูปลูกใหม่ยังไม่ได้ตอบกันเลย ถ้าสด ๆ ได้ก็ดีมันทันต่อเหตุการณ์
- ถ้าถามว่าในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรี ถ้าเป็นกระทู้สดนี้พร้อมที่จะตอบไหมครับ
- สมว่ารัฐมนตรีทุกคน ถ้าคนจะไปอาสาเป็นรัฐมนตรีต้องพร้อม จะตอบว่าไม่พร้อมไม่ได้ คุณไปนั่งทำงานคุณว่าคุณไม่พร้อมไม่ได้ ถ้าไม่พร้อมตลอดคุณก็ไม่ต้องเป็นรัฐมนตรี การที่กล้าหาญไปนั่งตำแหน่งนั้น ๆ มันต้องมีความรอบรู้ ต้องตอบ
- แล้วคิดว่าการถามกระทู้ของ สส. มีผลในการควบคุมการปฏิบัติการบริหารราชการของรัฐบาล
- แน่แน่นอน ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่รอบคอบ ไม่รอบรู้งาน มันจึงเป็นตัวตลกให้เขาฮา ในสภาได้ใจ ในสภาผู้แทนมีความรู้ สมมุติว่าเอาคนที่ไม่มีความรู้มาเป็นรัฐมนตรี

พรรคการเมืองก็จะได้คัดเลือกคนที่พร้อม ไม่ใช่คัดส่งเดชเอาผู้สมัครผู้สมัครเข้าพรรคเข้า
 หนักไม่มีความรู้มาเป็น หมายความว่ารัฐมนตรีต้องทำงานด้วยความระมัดระวัง
 ต้องศึกษางาน ฉะนั้นก็ตอบไม่ได้ เหมือนคุณเป็นครูเด็กถามแล้วตอบไม่ได้ ก็อายุ
 เด็ก เป็นรัฐมนตรีนั่งอยู่บัลลังก์ ตอบไม่ได้ก็หน้าซื่อเป็นไก่ต้ม

- ท่านเปรียบเทียบการควบคุมรัฐบาล โดยกระทู้ถาม ญัตติ กรรมการ

อภิปราย ท่านคิดว่า ระดับประสิทธิภาพในการควบคุม กระทู้ถาม กรรมการ
 อภิปราย อันไหนที่เหมาะสมมากที่สุด

- เหมาะทุแบบ กระทู้เรียกว่าเบา ตามขั้นตอน เรื่อง ช้องใจ สงสัย หนัก
 ขึ้นมาหน่อยก็ญัตติ ชักฟอกรัฐมนตรี ส่วนอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล หรือ
 ทั้งคณะ

- เรื่องที่กระทรวงดำเนินการอยู่แล้ว บางส่วนมันอาจจะบกพร่องนิดหน่อย เมื่อ
 ตั้งกระทู้ถามมาเราก็ตอบไปว่า เรื่องนี้เราได้สั่งการแก้ไขอย่างไรแล้ว บางอย่าง
 ยังไม่ได้แก้ไข สส. เขาก็ตั้งกระทู้ถาม เราก็บอกทางกระทรวงว่าจริงไหม
 อย่างที่เขาถาม ถ้าจริงเราต้องแก้ไข ถ้าไม่จริงเราก็บอกว่าไม่จริง บางเรื่อง
 มันจริง บางเรื่องมันก็ไม่จริง บางเรื่องเราก็แก้ไขไปแล้ว บางเรื่องเราก็ดำเนินการ
 การอยู่แล้ว เขาฟังเขาก็พอใจ

- สำหรับเรื่องนี้สรุปแล้วทางกระทรวงก็ดำเนินการอยู่แล้ว เป็นการชี้แจงข้อ
 เท็จจริงข้อนโยบาย

- ครบแล้วอธิบายให้เข้าใจการปฏิบัติงานสายการบังคับบัญชา ในฐานะที่รัฐมนตรี
 รับผิดชอบงานอย่างเขาถามมา ว่าจริงหรือไม่จริง ถ้าจริงอย่างที่ว่า สส. เขาก็มา
 ก็ต้องแก้ไข

- ช่วงที่ท่านไม่ได้เป็นรัฐมนตรี

- ผมก็เป็นผู้แทน ผมชอบทำงานมากกว่า ผมไม่เห็นด้วยหลาย ๆ ประเด็น ผู้แทน
 พุดน้ำท่วมทุ่ง บางอย่างคนระดับพวกเราปัญญาชน ถ้าเห็นด้วยก็ยกมือกับเขา ถ้า
 ไม่เห็นด้วยก็ไม่ต้องยกมือ แต่ส่วนใหญ่เราฟังเราเห็นว่าถูกแล้วก็ยกมือให้เขา เพื่อ
 ความประหยัด

- ท่านเป็นผู้แทนมา 5 สมัย เป็นฝ่ายรัฐบาลตลอด

- เป็นฝ่ายค้านก็มี ปี 26 รวม 9 รัฐบาล
- ช่วงที่เป็น สส. ฝ่ายค้านช่วงนั้นท่านกระทู้ถาม หรือ ญัตติ
- ไม่ทำส่วนมากเราเซ็นร่วมกัน
- แต่ให้ญัตติเหมือนกัน
- ในส่วนตัวท่านคิดว่ากระทู้ที่ควรจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
- เป็นส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
- ส่วนตัวหมายความว่า
- บางคนมีที่ทางก็เร่งรัฐบาลให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ เพื่อประโยชน์ของตัวเอง
- แบบว่าบางคนใช้กระทู้ถามเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เป็นกรณีที่ต้องที่ดินไว้ แล้วมาถามรัฐบาลว่าเมื่อไรจะตัดถนนผ่านสักที่
- กระทู้ถาม
- ลักษณะอย่างนั้นคิดว่า ผู้แทนมันทำตัวมันเอง

(9) นายสันติ ชัยวิรัตนะ

- เรื่องเกี่ยวกับกระทู้ที่เป็นเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนก็จริง ควรให้เวลารัฐบาลว่าพร้อมที่จะตอบเมื่อไร ถ้าคนที่ตอบได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการหรือรัฐมนตรีช่วย หรือรัฐมนตรีว่าการเอง ถ้าเป็นคนนั้นก็ตอบได้ทันที ถ้าไม่ใช่คนเราเรานั้น ก่อนที่จะตอบจะต้องไม่ให้บกพร่องผิดพลาด เพราะฉะนั้นจะต้องให้เจ้าหน้าที่ไปดูข้อมูล หลังจากที่เราเสนอมา ถ้าไม่ชัดเจน เจ้ากระทรวงก็ต้องไปดูของจริงอีกว่า ปัญหาเกิดขึ้นมาอย่างไร เราจะถามในประเด็นไหน ในขณะที่เดียวกันในปัญหาเดือดร้อน คนที่เป็นเจ้ากระทรวงจะได้สั่งการแก้ไขก่อนที่จะมาตอบกระทู้ นี่คือหลักการของคนที่เป็นผู้บริหาร ไม่ใช่ถามเสร็จก็ตอบไม่ได้ ไม่ใช่ว่าตลิ่งพังรู้ใหม่ ก็ต้องบอกว่ารู้ รู้เสร็จแล้ว ท่านมีวิธีการอย่างไร มีวิธีแก้ แล้วท่านแก้หรือยัง เข้าใจไหม คนถามกระทู้จะไม่มีได้เปรียบ คนตอบได้เปรียบ มันเป็นการเมืองด้วย เมื่อคุณถามมาผมก็จะคุยตอบกลับไป สิ่งที่คุณถามนั้นเป็นประโยชน์กับประชาชน ซึ่งรัฐบาลก็ไม่ได้ตั้งใจ รัฐบาลก็ได้ดำเนินการไปแล้ว

สำรวจออกแบบอย่างนั้น ทำอย่างนี้ ขอให้ท่านช่วยงบประมาณสนับสนุน คือไม่ติดลบ
คุณทราบในหลักการอยู่แล้ว มันเคยมีปัญหาอย่างที่ว่าถามถามเรื่องดินที่สไลด์พัง
เราต้องไปดู เพราะว่าเราไม่เคยอยู่ข้างใน เราไปดูปัญหาว่ามันพังอย่างไรต้อง
เอานักวิชาการไปดู วิเคราะห์ดูว่าจะต้องแก้ยังไง เพราะว่าเราไม่ใช่ผู้รู้ เรา
ไม่ใช่ช่าง คือเจ้ากระทรวงโยธาโยบาย แล้วก็สั่งการแก้ปัญหา ในกรณีที่เกิดภาวะ
ฉุกเฉิน เข้าใจไหม

- ประโยชน์อย่างหนึ่งที่เห็นก็คือ เรื่องที่รัฐบาลไม่ทราบ และได้ทราบ แล้วได้
แก้ก่อน
- คือไม่ใช่ได้แก้ก่อน บางครั้งอาจจะแก้ไปแล้วแต่ไม่ชัดเจน มันหลายประเด็น
จะต้องดูว่า สิ่งที่เคยเป็นนโยบายเขาถามมาเรื่อย ๆ ได้ทำกันหรือยัง ทำกันขนาด
ไหน ถ้าไม่ทำเพราะอะไร ตัดขาดงบประมาณก็จะได้เสนอ
- หลังจากคำตอบไปแล้ว รู้สึกเรื่องนี้จะตอบว่าเป็นนโยบายอยู่แล้วที่จะรักษาคลัง
โดยให้หินไปทิ้ง
- ไม่ใช่มันจะทำเป็นอย่างไร ทำเป็นคอนกรีต หรือไม่ก็เอาหินไปทิ้ง จะทำ
อย่างไร จึงต้องใช้งบ
- อันนี้เป็นนโยบายอยู่แล้ว
- เป็นนโยบายอยู่แล้ว เป็นการป้องกันคลัง การรักษาเขตแดน อยู่ในนโยบาย
ของรัฐ ยิ่งเป็นเรื่องของต่างประเทศด้วยที่เข้ามาเกี่ยวแม่น้ำนา ๆ ชาติ รัฐต้อง
ให้ความสนใจ
- เป็นเรื่องที่เขาถามนโยบายด้วย หลังจากที่ท่านตอบแล้ว ได้ไปกวัดขัน
- หลังจากที่ท่านตอบแล้ว เราเห็นให้รายงานเป็นระยะ ซึ่งผมเข้าใจว่าเดี๋ยวนี้
เริ่มทำกันไปเยอะตามกำลังงบประมาณ เสียอย่างหนึ่งคือ รับมาแล้ว งบใช้เป็น
พันล้าน ในแต่ละจังหวัด ที่จะต้องทำคลัง แล้วกว่าจะสำรวจ กว่าจะออกแบบ
เงินก็ตัดไปที่ละน้อย สามสิบล้าน ยี่สิบล้าน ก็ถูกด่ามาตลอด ก็ต้องขี้มรับ เอา
ความจำเป็นในการที่จะนำเงินมาในการพัฒนาอย่างอื่นให้คนจนที่จนได้เยอะกว่า
อย่างสร้างน้ำ ก็สำคัญ ป้องกันคลังพัง ป้องกันการรักษาดินแดนก็สำคัญ มักแยกไม่
ออกต้องแบ่งกันไป

- ในช่วงที่ทำงานเป็นรัฐมนตรี ผมดูในช่วงที่แล้ว ท่านตอบกระทู้หลายเรื่องที่น่าสนใจ
- มากที่สุด เขาก็โยนของประเภทเน่า ๆ ไม่รับทานมาให้ผม รัฐมนตรีก็สบาย
- ลักษณะการดำเนินการก็เหมือนกันคือนำไปศึกษาก่อน
- ไม่ใช่ศึกษาสิ่งนะ บอกให้เอาเรื่องมาดู คุณมาชี้แจงด้วย ผมเป็นคนอย่างนั้น
- เราได้กระทู้ เราก็เรียกคณะกรรมการมา
- บางทีก็เข้าแล้ว บางทีก็เข้ามาก เพราะงานเขาเยอะกระทู้เข้ามาในมหาดไทย อาทิตย์หนึ่งเข้ามา 10 กระทู้ บางทีรัฐบาลกันเองก็น่าจะคุยกัน ดันมาถาม ไม่รู้จะถามไปทำไม เสียเวลา บางครั้งเรื่องกระทู้ ผมมีความเห็นว่าถ้าเป็นฝ่ายรัฐบาล โดยมรรยาทไม่ควรถาม คือถ้าถามแสดงว่ารัฐมนตรีและรัฐบาลก็แจ้งแล้ว ไปไม่ได้แล้ว หลักการจริง ๆ ถามทำไม เสนอญัตติหาวิมานอะไร ผมดำเรี่ยนะในที่ประชุมกรรมการประสานงาน รัฐมนตรีก็ประชาธิปัตย์ สส. ถามเสนอกระทู้ก็ประชาธิปัตย์ มึงทะเลาะกันหรือไร ในยุคป่าเปรม เขาจะไม่ยอมญัตติ กระทู้ ให้อภัยกัน ให้ฝ่ายค้านเปิดโอกาสถาม เราจะได้รู้ข้อมูล ฝ่ายรัฐบาลมันก็เข้าชากันอยู่แล้ว ท่ออะไรมาเราก็ช่วยดูพิเศษอยู่แล้ว เราต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านในหลักการ สมัยป่าเปรมอยู่นะ ต่อมาสมัยคุณผู้ถามเลยชิงตอบด้วย ลูกอีช่างพูดเห็นสภาเลือกเป็นฝ่ายรัฐบาล ถามว่าทำไม ยื่นไปทำไม ญัตติ ไม่ตอบ
- ความจริงเป็นเรื่องท้องถิ่นของ สส. จะเป็น สส. ฝ่ายรัฐบาล หรือพรรคเดียวกัน ส่วนใหญ่เขาจะไม่ถาม เขาจะให้มาพบ แล้วก็แก้ปัญหาด้วยกัน มันอยากทะเลาะกันไม่ถูกกัน จะหาเรื่องกัน กรณีนี้ผมไม่อยากจะให้เกิด เมื่อเป็น สส. แข่งกันมาแล้ว ไม่ควรที่จะเสนอญัตติ ถามในจังหวัดที่ตัวเองเป็น สส. ร่วมกับรัฐมนตรี เพราะมันทำให้เสียเปรียบเขา ที่ถามไปเขาตอบได้หมด เพราะก่อนจะตอบเขาจะดูข้อมูลมาก่อน
- กระทู้ที่เขายื่นมาแล้ว และท่านไม่ตอบเลยมีไหม
- ต้องตอบ เว้นแต่เจ้าตัวเขาจะสละสิทธิ มันเป็นเรื่องอภิสิทธิ์ของสภาที่ สส. จะต้องยื่นกระทู้ถาม เป็นอำนาจแต่การบรรจุจะต้องเป็นฝ่ายรัฐบาลท่านจะว่ายังไง สภาก็บังคับไม่ได้ ญัตติเหมือนกันต้องฝ่ายรัฐบาล ถ้าเป็นญัตติที่เกี่ยวกับ

รัฐบาล คือไม่ใช่ปฏิบัติที่ไปพูดกันไม่เข้าทำในสภาแบบไม่มีน้ำยา ถ้าเป็นปฏิบัติที่มีผล ทำให้ประชาชนสบาย ประธานก็ต้องถามไปยังรัฐบาลว่าคุณมีข้อมูลพร้อมหรือยัง โดยคำตอบว่าน่าบรรจุกเข้า กระจุกเหมือนกัน มักจะเหมือนกันกระจุกกับปฏิบัติ เพียงแต่ปฏิบัติจะเป็นมวยหมู่ กระจุกเป็นฝ่ายเดี่ยว เดี่ยวต่อเดี่ยวถามกับรัฐมนตรีได้

- มีหลายเรื่องเขากระจุกมาแล้ว เขาให้เราตอบในราชกิจจานุเบกษา ท่านตอบหรือไม่

- ไม่ได้ตอบเจ้าหน้าที่เขาตอบ

- ส่วนมากจะให้โฆษกบายนไว้ เขาถามมาอย่างนี้เราก็ตอบไปอย่างนั้น เขาจะได้มีความภูมิใจ

- แล้วในส่วนที่เราตอบในที่ประชุม

- ในที่ประชุมเขาจะเตรียมมา แต่ผมส่วนมากผมไม่เอาเพราะช้าเสียเวลาจริง ๆ เขาถามแค่นี้เราก็ตอบแค่นี้ ถ้าตอบมากก็มากเรื่องมากราว ตอบให้ตรงประเด็นเลย คุณว่ามาอย่างนี้แล้วคุณจะให้ผมว่ายังไง คุณยังไม่พอใจถามมาอีก ผมจะตอบให้คุณเอาไปหาเสียงด้วย ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ไม่เสียด้วย เขาเหมาให้ผมหมด โอเคไหม โอเค ไม่ใช่ผมรับผิดชอบนะ ถ้าให้ไปตอบทั้งเรื่องปฏิบัติทั้งเรื่องกฎหมาย บางทีเขาที่เกี่ยวข้อง เมื่อไปรอแล้วเมื่อไรจะถึงคิว เราเลยเจอเวรรับยังกะสายัณฑ์เลย

- รัฐธรรมนูญเขียนว่ากระจุกถามเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ควบคุมฝ่ายรัฐบาล ไม่ทราบความเห็นของท่านว่าควบคุมได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าท่านเป็น สส.ที่ใช้กระจุกถาม

- มันก็มีส่วนในกรณีที่เป็นเรื่องด่วนสำคัญเร่งด่วน กระจุกก็มีประโยชน์ แต่มาสมัยนี้กระจุกมันช้าไป สู้ปฏิบัติไม่ได้ ปฏิบัติเขาจะเขียนแบบคุมเลย ทั้งสภาทั้งรัฐบาลแล้วสามารถบรรจุกเข้าได้เลย เรียกว่าเป็นมวยหมู่ จะมีน้ำหนักกว่า พอถึงวันนี้ เรื่องกระจุกมีน้ำหนักเบา เพราะไปรอคิวถ้าเป็นมวยก็มวยอดทน อ้ายมวยหมู่นั้นถ้าเป็นหมู่ผมก็มาเป็นหมู่ เพราะฉะนั้นหลาย ๆ ความคิดปฏิบัติมันก็ประสมประสานกันได้ จะไม่เหมือนกระจุก กระจุกตัวต่อตัวจะช่วยกันไม่ได้ แล้วแต่คนใช้ศิลปะ หรือต่างคนต่างใช้ กระจุกมันก็แบบนี้ มันไม่รู้จะเข้ามาเมื่อไร บางที่ตั้งกระจุกไว้ 2 ปี ได้ตอบส่วนคนตอบก็ว่าน้องเอ๋ยทำให้แล้วไปถอนเถอะ บางทีก็เป็นเสียนะ บางคนก็พอใจ

ได้ถามไปแล้วงานก็ออกมา มันมีประเด็นตรงที่ว่าเป้าหมายของ สส. ที่ถาม ก็เพื่อ

1. ให้เป็นผลงานของตัวเอง
2. เป็นการเร่งรัฐบาล ไปเจอกระทู้ข้าราชการกึ่งรัฐมนตรีกึ่ง ก็มีส่วน

- ส่วนใหญ่เป็นปัญหาท้องถิ่นหรือส่วนรวม
- กระทู้เป็นปัญหาท้องถิ่นและส่วนรวม สามารถตั้งปัญหาได้เลย ไม่ใช่จังหวัดของตัวเอง ปัญหาเศรษฐกิจเป็นเรื่องปัญหาสังคม เรื่องหนี้สินของเกษตรกร ส่วนใหญ่ที่เห็น ๆ ถามเรื่องส่วนตัว ของจังหวัดตัวเอง
- ท่านเคยตอบกระทู้ด่วนหรือว่าเร็วที่สุด นานเท่าไร
- 6 เดือนขึ้นไป กระทู้มันจะด่วนไม่ด่วน ก็คือกระทู้ กระทู้ไม่มีด่วน มันทั้งด่วนไม่ด่วนมันก็เข้าทั้งหมด ด่วนตอบหลังไม่ด่วนก็มี มันเหมือนญาติด่วน บางทีก็เข้าทีหลังญาติธรรมดาก็มี แต่ว่าตอนหลังนี้ประธานจะเน้น ถ้าญาติด่วนต้องเข้าทันที
- รัฐธรรมนูญ ปี 34 บังคับเขียนใหม่ว่าโดยหลักต้องตอบในราชกิจจานุเบกษา ยกเว้นที่เป็นกระทู้ของฝ่ายค้าน หรือกระทู้ด่วน คือกระทู้ต้องเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของประเทศ ตอนนั้นมันก็เลยไม่มีกระทู้ ในสภาก็เลยกลายเป็นญาติ
- มีแต่มันนานเหลือเกิน ที่จะบรรจุเข้ามากี่ตัวกันในสภา เพราะว่ากว่าจะไปผ่านขั้นตอนต่าง ๆ คนอื่นก็ล้มหมดแล้ว มีคนยื่นแต่ตอนหลังยื่นไปก็ไลก์บอยเอาญาติใส่ มันไม่ใช่อย่างนั้น มันไม่ใช่เรื่องแก้รัฐธรรมนูญ หรือแก้อะไรทั้งสิ้น ผมว่าถามทำไมกระทู้ แลกมวยหมูกี่ดีกว่า
- เรื่องมีผลหมายความว่ายังไง มีผลในการที่จะบังคับรัฐมนตรีได้ หรือว่ากระทู้หรือญาติ
- ญาติมันมีผลถึงรัฐบาล ว่าขึ้นไปบางครั้งรัฐบาลเสียหายต้องบริหารจัดการ หลายความคิดญาติส่วนมากจะเอาเรื่องที่สำคัญเร่งด่วน ถึงกันในจังหวัดนั้น หรือส่วนรวมของประเทศ เรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมืองทุกอย่าง
- แต่ว่าเจาะจงบุคคลผู้รับผิดชอบในขั้นตอน
- มันยังไม่เป็นระบบ
- ในสถาบันทางใดทางมัน คือคนที่มีความรู้มีพรสวรรค์ในด้านเศรษฐกิจ จะพูดดีในทางเศรษฐกิจ คนที่เก่งกฎหมายจะพูดเก่งเรื่องกฎหมาย ไม่เหมือนกัน บางคนเป็นโฆษกพูดคนติดทั้งเมือง

- สรุปลงแล้วตอนนี้กระทู้จะไม่ค่อยทันอกทันใจ หรือกระทู้ก็คือส่วนของการควบคุมการบริหารรัฐบาล เดี่ยวนี้กลับกลายเป็น เอาเรื่องรัฐธรรมนูญไปเขียน จริง ๆ แล้วไม่ผิดเขียนยังไง สส. มันก็ออกได้
- ตามในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรี การตอบกระทู้ถามมีประโยชน์ใหม่
- ตามหลักแล้วมันมีประโยชน์ แต่ไม่ทันใจ หลักการมันมีประโยชน์น้อย แต่เนื่องจากช่วงของการตอบช่วงของการทำงานที่จะมาตอบมันน้อยไป เวลาที่อยากจะตอบ แต่ว่าคิวไม่ถึงแล้วมันเป็นปัญหาอุปสรรค คือว่าทั้งผู้ถามและผู้ตอบต้องมานั่งรอคิวที่จะต้องมาพูดทั้งวัน บางครั้งตอบ 11 โมง แต่ได้ตอบ 15 โมง ไปไหนไม่ได้
- สำหรับปัญหาคิดว่าจะแก้ไขอย่างไร
- เรื่องกระทู้หรือครับ
- คือคนถามที่อยากจะถามคนตอบก็อยากจะตอบแต่ต้องรอคิว
- คือจริง ๆ แล้วเรื่องกระทู้ ถ้าไม่ใช่เรื่องสำคัญ ในความเห็นของผมแล้วไม่น่าถามเลย ตัวแทนของประชาชน คนที่เป็นรัฐมนตรี มันต้องให้เกียรติและเกรงใจเดินชั้นเลย การแก้ไขปัญหาคะดีขึ้น
- มาสัมผัสได้แล้วเลย
- มาได้เลย ยุคประชาธิปไตยใครเป็นรัฐมนตรีไม่เปิดห้องต้อนรับ สส. ก็เดินคนอื่นไม่ได้จริง ๆ ขนาดตัวแทนประชาชนเข้าพบยังยาก มันจะเป็นไปทำไมมาจากตัวแทนเหมือนกัน ตอนผมเป็นอยู่ทั้งตอบกระทู้เยอะ เขาโยนมาให้ตอบ เขาไม่อยากจะตอบ เขามาหาผมได้ง่ายที่สุด แล้วช่วยปัญหาได้ด้วย เขาก็ได้คะแนนด้วย ฟันธงก็ไม่เดือร้อน แต่เจอหน้าผม เขาก็ไม่ค่อยอยากถาม ผมคนเดียวที่ยุคที่เป็น สส. ตอบกระทู้มากกว่าเพื่อน เราลงมาสัมผัสปัญหาทั้งหมดว่าคุณถามมาผมตอบได้หมด ไม่ต้องเตรียม ไม่ต้องทำการบ้าน
- เมื่อสักครู่นี้ผมถามปัญหาคนถามอยากถาม คนตอบอยากตอบ แต่ว่าต้องรอคิวอย่างหนึ่งที่ตอบคือ เมื่อเราเจอก็บอกเขาว่าได้แก้ไขยังไงนั้นะ เป็นการแก้ปัญหาอย่างที 1 ที่นี้ในเรื่องระเบียบข้อบังคับ จะต้องมารอคิวในสภาแห่งนี้ การรอคิวจะแก้ไขอย่างไร

- มันแก้ไม่ได้หรอก เพราะเวลาสภามีจำกัด ประชุม 2 สมัย แม้แต่ท่านประธานก็แก้ไม่ได้ แล้วเราจะไปแก้ยังไง ถึงจะแก้ตัวกฎหมาย มันก็แก้ไม่ได้ เราทำไปปวดหัว เรื่องที่แก้แล้วอะไรมันต่างเป็นการกระทำของคน มีนโยบายระหว่างกระทรวงกับ สส. จะประสานงานในการแก้ปัญหาให้ประชาชน ประธานแก้แล้วรัฐมนตรีไม่เอาไหน รัฐบาลป่วย ยังมีควรที่จะเสนอญัตติหรือกระทู้ัดเข้าไป เยอะๆ หรือไม่ก็ล่อญัตติเลย
- กระทั่งนี้ะถึงจุดนี้ผมว่ามันต้องเป็นญัตติ
- แล้วรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้กระทู้ส่วนใหญ่ตอบในราชกิจจานุเบกษา
- มันก็ดีนะ มันเป็นเอกเทศ ที่จริงแล้วเรื่องกระทู้มันเป็นเรื่องของจังหวัดนั้น ๆ ร้อยละ 99.9 ชาวบ้านเดือดร้อนเข้ามาตั้งกระทู้ถาม ซึ่ง สส. มีสิทธิที่จะทำเรื่องเสนอรัฐบาล เมื่อเสนอมมาแล้วเขาก็รับไปพิจารณาดำเนินการ ถ้าเข้าก็ไปถามได้ มีสิทธิที่จะเล่นได้หลายจุด ตั้งแต่งบประมาณเข้าเราก็ต่อว่าได้ ถามไปถามมาก็รอไปที่เก่าเรื่องคือ งบประมาณเมื่อไม่มีเงิน เรื่องแก้ปัญหาที่ทำยาก เรื่องฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ปัญหาถนน แหล่งน้ำ ปัญหาโจรผู้ร้าย ในที่สุดก็เกี่ยวกับงบประมาณ เครื่องไม้ เครื่องมือ งบประมาณไม่พอ คนไม่พอ
- กระทู้ทุกเรื่องที่ถามเข้ามา แม้ว่าจะตอบหรือไม่ตอบได้ศึกษาก่อนไหม
- ต้องศึกษา เอาต้องดูเป็นรัฐมนตรีจะใช้คำว่าศึกษาไม่ได้ จะต้องเรียกเอาเจ้าหน้าที่มาชี้แจงว่าเป็นอย่างไร ข้อมูลอยู่แล้วแต่ยังไม่ชัดเจน เอาข้อมูลเชื่อถือได้มา เวลาตอบบางทีก็น่าเห็นใจ เรียกมาครับ เดี่ยวจัดการเร็ว ขอโทษเราติดธุระเดือนโน้นยังไม่เสร็จ ต้องสั่งให้ไปเรียกมา อีกอย่างข้อมูลอยู่ที่หนองคาย อยู่ที่สุราษฎร์ฯ อย่างนี้ คนรวบรวมข้อมูลอยู่ที่ส่วนกลาง จะให้ทางโน้นรายงานก็ไม่ละเอียดไม่ชัดเจน เมื่อเกิดข้อบกพร่องผิดพลาด ชี 9 ตาย ต้องบินไปดู
- เราเป็นรัฐมนตรีเมื่อทราบว่ามีการกระทู้ให้เราตอบ เราก็จะสั่งการให้ข้าราชการประจำทุกเรื่อง เรื่องไหนยังไม่เรียบร้อยก็สั่งไปแก้ไข แล้วก็กระทู้ที่จะตอบหรือไม่ตอบมันก็มีประสิทธิภาพในตัวของมันเอง
- คือมันเป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการรู้ว่ามันมีปัญหาละ คนเดือดร้อน สส. เข้าตั้งกระทู้ถาม คุณแก้หรือเปล่า ข้อมูลไปถึงไหน รัฐมนตรีต้องเตรียมพร้อมเข้าไม่ได้ถึงจะไม่ตอบ แต่ตอบในราชกิจจานุเบกษา มันทำให้ผู้ใหญ่เขารู้

- ก็คิดว่ากา^๕รตั้งกระทู้ถามมีประโยชน์
- มีประโยชน์ ที่คนเก่าคนแก่เขียนไว้มีประโยชน์เสมอ หลักการที่พูดถึงรัฐบาล มีปฏิบัติ ร่างกฎหมาย รวมถึงการไม่ไว้วางใจรัฐบาล มีประโยชน์ คนเก่าคนแก่ เขาคิดมาก เราคิดมากกว่าเขาลึกซึ้งไ^๕งก็ยังอยู่ที่เก่า แต่ว่าอย่างไรทุกอย่างมันอยู่ที่คน คนที่เป็นนายก เป็นรัฐมนตรี ถ้าไม่มีฝีมือในที่สุดปัญหามันก็ตามมา สส. ใช้กระบอกเสียงเป็นตัวแทน คือปาก เป็นตัวแทนในการพูดถึงปัญหาการปกครอง บ้านเมือง
- คำสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้อมูลที่ได้มานี้เป็นการสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการธิการ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนจากทุกภูมิภาคในประเทศ

(1) นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ที่มีผลงานเกี่ยวกับกระทู้ถามจนกระทั่งได้รับเหรียญเทิดชูจากพรรคชาติไทย ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมรัฐบาลโดยรัฐสภาที่มีคุณภาพ มีกระทู้ปฏิบัติ และการเสนอร่างพระราชบัญญัติ และมีกรรมาธิการ การควบคุมที่ดีที่สุดก็คือกรรมาธิการ เพราะคณะกรรมการธิการสามารถเชิญผู้เกี่ยวข้องมาได้ เชิญมาชี้แจงคือถ้าเป็นต่างประเทศ กรรมาธิการมีความสำคัญกว่าเมืองไทย ยกตัวอย่างสหรัฐ เขามารบส่งทหารมาช่วยรบเวียตนามใต้ และเมื่อคณะกรรมการต่างประเทศเขามาเห็นว่าอย่างนี้ไม่ได้ คนเขาตายมาก ตายไป 700,000 กว่าคน เขาจำเป็นจะต้องถอนทหาร เขาพูดว่าจำเป็น เพราะฉะนั้นเราต้องรู้จักรูปแบบของคำ พอคำน้อ^๕ออกไปประธานาธิบดีก็เตรียมตัวถอนทหาร เพราะอย่างไรก็เอาแน่ ก็เหมือนเรานี้ คณะกรรมาธิการคณะต่าง ๆ ตกลงอย่างไรใช้หรือไม่ กฎหมายก็ออกมาอย่างนั้น กฎหมายงบประมาณเป็นกฎหมายสูงสุดที่จะต้องเอาไปใช้ให้เกิดรูปธรรมออกมา ก็ขึ้นอยู่กับกรรมาธิการ อันนี้ก็คือควบคุมรัฐบาลโดย

กรรมาธิการ แต่กรรมาธิการมีอยู่ 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายหนึ่งฝ่ายค้าน แต่ฝ่ายค้านแพ้อยู่เรื่อย เพราะมีกำลังน้อยกว่า มีมือที่จะลงมติให้น้อยกว่า แล้วรัฐบาลก็เป็นฝ่ายชนะไป

กระทู้ถามสามารถควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายรัฐบาลได้ โดยบางประเทศครับ กระทู้ถามเมืองนอกถาม ถามตอบแล้วมีความเสียหายก็ปลดรัฐมนตรีในวันรุ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น แคนเบอร์รา และที่ นิว ซีแลนด์ และรัฐสภา อิตาลี รัฐมนตรีตอบกระทู้ถามไม่ได้ นายกรัฐมนตรีปลด ถือว่านำความเสื่อมเสียมาให้แก่รัฐบาล ส่วนประเทศไทยยังไม่เคยปรากฏครับ แต่มีเหมือนกัน ในสมัยท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปลดรัฐมนตรีไป 4-5 คน ตอบกระทู้ถามไม่เป็นข้อเท็จจริง กับไม่ตรงประเด็นกับที่สมาชิกถาม คือถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติแก่ฝ่ายค้านหรือสภา เป็นการเล่นลั่นตอบ แบบฉลาดเลียงไปเลียงมา ก็ต้องมีธรรมดา มนุษย์เราก็ต้องใช้อารมณ์ ทำอารมณ์ด้วยใจ ถามไม่ได้ไม่ยกย่องก็โกรธทั้งนั้น ถ้าถามเขี้ยวก็ชอบใช้ไหม แต่ว่าในสภาแบบผิดไม่เหมือนแต่ก่อน ปัญหาที่เขาตั้งมีผลกระทบต่อรัฐบาล พยายามจะทำ แก้ออก หรือห้าม อันนี้ผิด แสดงว่ารัฐบาลครอบคลุมมาถึงสภาแล้ว สภาไม่ใช่อีกเทศ แล้วสภาเดี๋ยวนี้อยู่ใต้อำណิของรัฐบาล ผิดหลัก เมืองนอกสภาเขาใหญ่ สมาชิกสภานี้ทุกคนต้องเกรงใจ แต่สมาชิกสภาเมืองไทยไม่เกรงใจ เพราะมันขึ้นอยู่กับอาศัยกินบุญกับพวกรัฐบาล อย่างถ้าจะติดต่ออะไรสักอย่างถ้าบอกเป็นฝ่ายรัฐบาล เชิญเลยเชิญครับ ต้องกินบุญรัฐบาล คำว่ากินบุญก็รู้ณะครับอะไรบ้าง อาจจะอาศัยบารมี อาศัยตำแหน่ง บางทีเงินดี อาศัยบารมีให้ประโยชน์อย่างอื่นจากรัฐบาล มันผิดหลักครับเดี๋ยวนี้ ตอนนีโครงสร้างเสียหายหมด พอเลิกมาตรการศึษา เสียหมด ผมสู้มาจนอ่อนเพลียแล้วนี้ แต่ผมยังดีใจที่เลขาฯ ยังให้โล่ห์ผม คือเขาวินิจฉัยแล้วว่ากรกระทำของผมต่อสู้เพื่อประโยชน์ก็ยังได้โล่ห์ ทางผู้นำฝ่ายค้านก็ให้โล่ห์และเหรียญทองคำ 10 บาท มีตั้งแต่พระ ส.จ. ส.ส. ส.ท. ส.ช. รวมกันหมดให้มา ส่วนการติดตามผลนั้นก็มีการติดตาม แต่ไม่ได้ 100% มันเข้าไปหน่อย เข้าเพราะว่ารัฐบาลอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับข้าราชการประจำไม่ค่อยให้ความร่วมมือ หรืออาจจะเป็นเพราะรัฐบาลมีภาระมาก หรือไม่รัฐบาลก็อาจจะไม่จริงจังกทำไปโดยขัดไม่ได้ก็เข้า

กระทู้ถามมีประโยชน์ อย่างเดี๋ยวนี้อันนี้แล้ว ถ้างบประมาณออกมากก็ถึงหน้าฝนพอดี ไร่หรือไม้ พอถึงหน้าฝนทำงาน เงินก็ต้องตกหล่นเสียหายมาก ไม่ได้เต็มที่ แล้ว แทนที่หน้าฝนจะได้รับน้ำจากที่เคยขาดแล่นปีนี้ ไร่ปีหน้าอย่างสมบูรณ์นี้ก็ไม่ได้ แต่ คุณบุญชู เขาพูดถูก งบประมาณที่เขาบริหารประเทศมันมาช้า เพราะเขาต้องไปทำ ใหม่ ผลที่ทำมาก็เลยออกมาช้า และแก้ปัญหาไม่ทัน รัฐมนตรีใหม่ก็จะเร่งรัด แล้วเขาให้โอกาสผู้แทนทุกคนแสดงความคิดเห็นก็จะ เป็นเรื่องดี"

- สำหรับเกี่ยวกับเรื่องกระทู้ถาม ตั้งแต่ท่านทำหน้าที่ในสภา ท่านได้ใช้กระทู้ถาม มากน้อยแค่ไหน รวมทั้งหมด
- ตั้งแต่ปี 18 มากี่ประมาณพันกว่าเรื่อง
- ตั้งแต่ปี 18 เป็นปีแรก ที่ท่านได้ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านคิดว่า จำนวนพันกว่าเรื่องที่ท่านได้ถามไป แล้วท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนั้น ๆ เขาได้ดำเนินการอย่างใดที่แสดงว่าคำถามของเราได้ผล ทำให้เกิดการกระทำ นั้น ๆ ขึ้นมา
- ได้ทุกเรื่อง แต่บางเรื่องก็ได้มาก บางเรื่องก็ได้น้อย เขาก็ปฏิบัติตามที่เรา ถาม แล้วเขาก็ตอบและเขาก็ปฏิบัติตาม
- กระทู้ถามที่ท่านคิดว่ามีผลทุกเรื่อง เกี่ยวกับรัฐมนตรีเมื่อตอบแล้วเขาดำเนิน การ ท่านพอจำได้ไหมครับว่า เรื่องไหนกระทู้ถามของเราได้ผลเป็นรูปธรรมมากที่สุด
- คือการศึกษา รู้สึกว่าจะได้ผลมาก คือเมื่อก่อนเราเรียนมัธยมประจำตำบล การพัฒนาบ้านเมืองต้องพัฒนาการศึกษา เหมือนกับรัตนชาติได้รับการศึกษาดีก็ยิ่ง รวยขึ้น ไม่ยากไม่จน ถ้าได้รับการศึกษาค่าตัวก็สูงขึ้น การจะบริโภคอะไร รู้สึกว่าจะใช้ได้ การใช้สุรุษสุร่าย รู้จักการตลาด การเกษตร รู้จักหาสัมพันธ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา รู้จักปรับปรุงข้อมูล เรื่องเกี่ยวกับการที่พบสิ่งใหม่ ๆ ได้ก็เกี่ยวกับการ ศึกษา แล้วเราก็ใช้
- คือสรุปแล้วเกี่ยวกับเรื่องมัธยมประจำตำบล นั้นเป็นผลที่เกิดจากกระทู้ถาม เป็นนิติ หรือเป็นกระทู้
- เป็นนิติเพราะส่วนมากผมทำกระทู้ และนิติ

- จำได้ไหมว่าเป็นของปีไหน แล้วถามตอบนั้น ไม่ทราบว่าใครเป็นรัฐมนตรีเป็นใคร
- ท่านอาจารย์หม่องราชวงศ์คิกฤทธิฯ ท่านน่าสงสาร
- แล้วหลังจากถามแล้ว ได้มีการดำเนินการอย่างไร
- มีการตอบกระทู้เป็นสัญญาประชาคมเหมือนกับมติ กทม. มติของ กทม. ใช้แทนกฎหมาย อ่างมติของ กทม. เหมือนกับศาลใช้ศาลฎีกา
- หมายความว่าตอบแล้ว ข้าเร็วเขาต้องทำตามเรา สรุปแล้วเกี่ยวกับเรื่องมัธยมตำบลได้ผลเป็นส่วนรวมด้วย
- ที่ถนนหนทาง แต่ก่อนไม่มี ถนนหนทางดีขึ้น การขนส่งก็สะดวกขึ้น
- สรุปแล้วที่ท่านถามมาประมาณพันกว่าเรื่อง ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน สรุปผลได้ทุกเรื่อง จะช้าเร็วก็ได้ผล
- ได้ผลทุกเรื่อง
- ส่วนใหญ่แล้วกระทู้ที่เราถามเป็นกระทู้ถามเป็นปัญหาในท้องถิ่น หรือปัญหาของประเทศ
- ของประเทศ
- ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาของประเทศ
- อย่างเรื่องน้ำ ถ้ารัฐบาลเชื่อผม ปฏิบัติตามผมน้ำก็ไม่ขาด แล้วทุกอย่าง เรื่องไฟ ทำกาลักน้ำจากแม่น้ำโขง แม่ต้าหลวง แม่सान แม่น้ำป่าสัก จนถึงแม่น้ำเจ้าพระยา รัฐบาลทำเหมือนกับมณฑลเสฉวน แม่น้ำชาติ การขนส่งเหมือนกัน คือน้ำเราสมัยโบราณ เป็นจริงเป็นจังใช้ไหม เต็มคนไปทำลายหมด ไปซุกเอาหินอะไรไปจับปลา น้ำก็หมด
- ที่ท่านดำเนินการไปพันกว่าเรื่อง ส่วนใหญ่มันเป็นกระทู้หรือญัตติ
- มันเป็นเรื่อง ๆ กัน กระทู้ ญัตติ นี้ ผมเอาเข้ามานี้ ถ้ารัฐบาลตอบ ไม่ได้ก็ถูกยกไปเลย กระทู้ตอบมี 2 อย่าง 1.ตอบในราชกิจจานุเบกษา 2.ตอบในสภา
- ท่านเคยทำประวัติของท่านเกี่ยวกับผลงาน
- ไม่เคย
- เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ปี 34 ที่มีการแก้ไขหลักที่ว่า กระทู้ถามให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ยกเว้นที่เป็นของผู้นำฝ่ายค้าน

- กระทั่งนี้ เขาก็กลัวเหมือนกัน เพราะมันจึกหน้ากัน ตอบคุณต้องตอบให้ดีอย่างนี้ เสียคนเลขไปเลย อย่างเมืองนอกเขาปลดออกทันที ถ้ารัฐมนตรีตอบไม่ได้ อย่างที่เขาแก้ เขาแก้ตรงนี้
- หลังจากที่ใช้รัฐธรรมนูญ 34 บทบาทในการใช้กระทู้ถามของท่าน มีผลกระทบมากน้อยแค่ไหน
- มีบ้างนิดหน่อย มันไม่เป็นไร แต่ผมก็มีวิธีของผมไปได้ ผมก็ข้อยุติลงไป เพราะเขาไม่ได้อ้างญาติ ญาติผมก็วางไว้เพื่อนผม ได้มีโอกาส ถ้าเราไปถามต่อหน้า ก็กระทบกระเทือนเหมือนกัน
- เท่าที่ท่านจำได้ที่ผ่านมา การตอบกระทู้เคยมีรัฐมนตรีไม่ตอบ เพราะว่ ครม. ยังไม่ตอบ มีบ่อยไหมครับ
- ก็มีบ้าง
- คิดแล้วเป็นจำนวน หรืออัตราส่วนเท่าใด
- ที่ถามในสภา 20 เปอร์เซ็นต์ที่เขาอยากตอบ ถามในราชกิจจานุเบกษา ก็ตอบในราชกิจจานุเบกษา
- พูดถึงขบวนการขั้นตอนในการที่ ครม. พิจารณาว่า กระทั่งนี้ไม่ควรตอบ ต้องใช้เวลามากน้อยแค่ไหน หรือว่า
- เขาเอาไปพิจารณาว่ามันมีผลกระทบ ถ้าตอบไปจะเกิดการเสียหายแก่รัฐบาล
- หลังจากที่ท่านได้ถามกระทู้ไปแล้ว หลังจากนั้นท่านได้ตามที่ไหน
- ตามทั่วไป
- เรื่องที่เขาตอบและปฏิบัติ ท่านตาม
- ตามถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ บางเรื่องเขาจะไม่ส่งไปที่ห้องที่ เขากลัวว่า ผมก็ตามถึงห้องที่จนได้
- ผลการตอบในกระทู้ในกรณีที่ตอบในราชกิจจานุเบกษา ในการปฏิบัติแล้ว ผลการตอบต้องแจ้งมายังผู้ถาม
- เขาไม่ค่อยแจ้ง
- ต้องไปหาในราชกิจจานุเบกษา ที่เราต้องไปค้น เราต้องเป็นสมาชิกเอง
- คิดว่าเกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญ ปี 34 การตอบกระทู้คิดว่าเหมาะสมอยู่แล้ว หรือมีการแก้ไข

- ที่ทั่วโลกเขาไม่มี การบริหารประเทศไม่ใช่เป็นของใครคนหนึ่ง ทุกคนเป็นเจ้าของ มันต้องตอบ ต้องการรู้อะไรต้องรู้ เหมือนการบริหารประเทศ จะต้องแถลงนโยบาย แล้วต้องปฏิบัติตาม เหมือนที่โกงประชาชน
- ควรตอบในสภา
- แต่ก็ควรจะกำหนดให้ตอบ
- คือตอบในสภาหมด บางอย่าง เขาอาจจะตอบก็ได้ เพราะรัฐมนตรีบางคนก็
ไม่รู้เรื่อง บางคนตอบไม่ได้ก็ตายเลย
- รัฐมนตรีต้องเตรียมพร้อม
- ถ้าเมืองนอกเขาให้ออก เพราะว่าตอบไม่ได้
- ถนน ไฟฟ้า ประปา มีผลต่อการตั้งกระทู้ถามของท่าน สรุปลแล้ว กระทู้ที่มีผลมาก
- มีถนนหนทางก็เพราะกระทู้ ผลิตผลการเกษตร กำหนดราคาก็เพราะกระทู้
- ท่านคิดว่าการกระทู้ถามของรัฐมนตรีมีการตอบในที่ประชุมสภา หรือตอบใน
ราชกิจจานุเบกษา อันไหนมีผลในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล
- คือเมืองไทยนี้ขาดองกระทู้ ญ่ไม่ทำเสียอย่าง เพราะเมืองไทยพวกมากลากไป
ยกมือชนะทุกที่ทุกที่ เข้าไปล้อมบ้เขานี้ละ มันไม่ยอมยกมือให้ทรอกพรรคเด็ชวกัน
พรรคการเมืองบังคับมันไม่ได้ เพราะที่ลงคะแนนอีกที่หนึ่ง พอเลิกประชุมอีก 1
ชม. ลงคะแนน เขาให้กระดาศมาคนละใบ ลงให้ใครก็ได้ อันนี้มันบังคับให้ลง
- แต่เวลาเราถามกระทู้ กระทู้ที่ไปถามในที่ประชุมสภา ก็กระทู้ถามใน
ราชกิจจาฯ อะไรมีผลต่อรัฐบาลมากกว่ากัน ในการควบคุมรัฐบาล
- อย่างเมืองนอกเขาตอบกระทู้สด บ้านเรามันอยู่ที่มือ
- อย่างไหนได้ผลมากกว่ากัน ตอบในสภากับตอบในราชกิจจาฯ
- ตอบในสภาเขาช้กกันได้
- แล้วอย่างที่ได้ผลตามมา ที่รัฐบาลทำตามที่ท่านถาม
- อย่างผมเป็นประธานกรรมาธิการพิจารณาเปิดเผย พอเปิดรายงานการประชุม
เสร็จ ผมก็แจ้งผลที่จริงเขาไปทำ เมืองนอกเขาต้องทำ อันที่จริงเมืองนอกคณะ
กรรมาธิการเปิดเผยเรื่องจริง ใหญ่ที่สุดในฝรั่งเศส อังกฤษเหมือนกัน ในการ
กำหนดประชุม อันนี้จำเป็นเรื่องเปิดเผย ใช้ชายรัสเซียก่อนไม่ได้ ผมยื่นพุดนี้
ตัดสินเลย ไม่ใช่นายกจะมาตัดสินได้

- และอย่างที่จะพิจารณาผลงานที่เกิดขึ้นในลพบุรีมาจากกระทู้ในที่ประชุมสภากระทู้ หรือราชกิจจาฯ มันจะมาจากกระทู้ ถ้าในราชกิจจาฯ เราก็ตามได้ ถ้าประชุมในสภา เขาไม่ค่อยเอาด้วย
- ถ้านั้นก็เอากลับมาตอบกระทู้ที่สภาไม่ได้หรือ
- ผลที่ออกมาจะให้ได้ผลดีต่อประชาชน กระทู้แบบไหน
- อย่างผมเขาถึงไม่ค่อยชอบขึ้นหน้า เพราะว่าผมพยายามจะเอา วาระบันทึกการประชุมเปลี่ยนออกไป หากพรรคมันกลัว กลัวมากจริง ๆ เพราะเขารู้ว่าผมไม่กลัวใครอยู่แล้ว เพราะรัฐบาลไม่ทำรัฐบาลผิด อันที่จริงรัฐบาลต้องลาออก
- แล้วความเห็นของท่านเห็นว่ากระทู้ที่ตอบในที่ประชุมสภา กับตอบในราชกิจจาฯ อันไหนได้เปรียบมากกว่ากัน
- ในอันนี้ นะครับที่ในราชกิจจาฯ คนอ่านทั่วไป เข้าประชุมสภาต้องมีหนังสือวารสารออกไป แต่วารสารคงไม่ได้อ่าน ในราชกิจจาฯ นะอาจจะอ่านได้
- สมัยก่อนหนังสือพิมพ์เป็นกลางใช้ได้ หากใครพวกมันไม่ลงข่าวก็หมดเรื่อง เขาไม่ลงข่าว หนังสือพิมพ์จะรู้ได้อย่างไร
- แล้วก็ในราชกิจจาฯ ก็ไม่รู้ใหญ่ เพราะชาวบ้านจะรู้ได้ก็คน ไม่ดีกว่าที่หนังสือพิมพ์ไม่ลงข่าวเลย
- แต่เขาจะสังเกตจากโทรทัศน์ทีวี
- นี่แหละจะได้รู้ แต่ในทีวีจะได้เขอะกว่า
- แล้วแต่วิทยุสมัยก็แล้วแต่
- ตามแต่
- ได้ผล คือว่าได้อะไร ๆ มายังไร เขาทำให้ใหม่
- คือว่าผมก็อุตตม 12 เรื่อง เขาพร้อมกัน เลย ก็ได้ผลทุกเรื่องเลย
- แล้วสมัยก่อนที่เป็นกระทู้ ส่วนใหญ่จะได้ใหม่
- ได้ คนจนก็ได้อ่านด้วย
- สมัยก่อนลงข่าว กระจายข่าวโดย
- กระจายข่าวในอำเภอ
- ถ้ามกระทู้ใช้ตามเอง

- ตามเอง
- เรื่องกระทู้ที่เขียนไว้ที่ถามในที่ประชุมสภา
- อาศัยก็ต้องอ่านเลย
- เขียนว่าไม่ควรทำ
- เพราะอะไร เป็นรัฐบาล
- แต่ไม่นิยมทำ เพราะถือว่าเป็น สส.
- เพราะผมถือว่าผมเป็น สส.
- แล้วผลที่ออกมาเกี่ยวกับประชาชน หรือเกี่ยวกับผล
- คือ นายกษัตริย์ชาย บอกว่าผมทำคนเดียวเยอะ
- นายกสนับสนุน
- นายกบอกว่า คนว่าเป็นรัฐมนตรีก็ต้องเอาอย่างนี้ ผมก็กลัว แต่สาบานได้ ผมไม่กลัวหรอก
- เพราะว่าต้องการทำดีแล้ว ชอบแล้ว
- ได้อยู่คนเดียว ชาวบ้าน
- ในการปฏิบัติกระทู้ของเราที่จะถาม ส่วนใหญ่เขาจะผ่านหัวหน้าพรรค หรือในที่ประชุมให้ครับ
- ต้องผ่าน บางทีก็ลักไก่
- สมมติว่าลักไก่ ทางพรรครู้ว่าเราถาม
- ก็ด่า ไม่มีผล ด่าก็ด่าไป
- ให้ตอบในที่ประชุมสภา และประธานสภาพิจารณาแล้วให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา บ่อย ๆ ไหม
- บ่อย ๆ
- ถามประเด็นที่ประธานสภาใช้ดุลพินิจ
- เขามีอำนาจ เราเข้าใจไหม ไม่ได้เรื่องนี้ก็เอาเรื่องอื่น เขาจะทำทุกอย่างให้ไม่ได้
- บ่อยไหมครับ ที่พินิจว่าเรื่องท่านที่เป็นสัดส่วน
- ญาติเขาไม่บรรจุเยอะแยะ
- ญาติส่วนใหญ่จะบรรจุหรือไม่บรรจุ

- เขาหาว่าไม่มีผลต่อความมั่นคงของรัฐ
- คิดว่าการใช้ดุลพินิจ ตรวจจุดนี้มันเกี่ยวข้องกับที่ว่าประธานสภาเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน
- ประธานสภา เขาก็เป็นฝ่ายรัฐบาลทุกสมัยครับ
- แต่ที่น่าจะมีผลนะ
- มีผล
- การศึกษา เป็นเครื่องมือในการควบคุมการทำงานของรัฐบาล
- สำคัญด้วยก็ดี เพราะการศึกษาในต่างประเทศ เขาให้เอกชนสร้างประจำบ้านมากกว่ารัฐบาลทำ
- ถ้ารัฐบาลส่งเสริม
- สรุปลแล้วกระทู้ถามมีผลในการควบคุมรัฐบาลมาก
- ถ้ารัฐบาลส่งเสริมการศึกษาภาคเอกชนดีเด่น บ้านเมืองจะได้สงบ
- การสหกรณ์ รัฐบาลจ่ายเงินแล้วก็ได้คืน คือว่าให้กู้ไปแล้วทำไมรัฐบาลไม่ส่งเสริมสหกรณ์ กับให้ฟรี ส่วนมากรัฐบาลชอบให้ฟรี
- ปัจจุบันประชาชนทราบช่องทางที่จะควบคุมรัฐบาล ผ่านทาง สส. โดยวิธีการเลือกตั้ง กระทู้ถามก็ดี ยุติคดีก็ดี เขาได้ใช้หลักการอันนี้น้อยนักเท่าไร
- เขามีกรรมวิธีการอยู่ 23 คณะ ใช้กรรมวิธีการเป็นฝ่ายได้อีกชั้นหนึ่ง ในต่างประเทศกรรมวิธีการมีอำนาจมาก อย่างอเมริกา บอกว่า คนอเมริกามาตายอยู่ในเวียดนาม 7 แสนกว่าคน ก็ถอนทหารได้ทันทีเลย
- ในกรณีที่เป็นปัญหาท้องถิ่น ประชาชนมาเรียนถามท่านว่า ได้เกิดปัญหาอย่างนี้ให้ท่านไปถามรัฐบาลว่าจะแก้ไขอย่างไร และวิธีติดตามของประชาชน ติดตามผลจาก สส. เขามาถามโดยตรง หรือไปหาอ่านในราชกิจจานุเบกษาเอง
- วิทยุก็ได้ โทรทัศน์ก็ได้ และอ่านข่าวสารสารก็ได้ ส่วนในราชกิจจานุเบกษา ก็ได้
- ในกรณีผลของประชาชนที่จะตามผลในราชกิจจานุเบกษา มีมากน้อยแค่ไหน โอกาสที่เขาจะไปหาอ่าน
- ก็ยากหน่อย

- สรุปรูป ตอบในที่ประชุมสภา ชาวบ้านฟังง่ายกว่า ตอบในราชกิจจา ฯ ชาวบ้านต้องไปหาอ่านจึงไม่ค่อยรู้ แต่ว่าคนไม่สนใจทางการเมือง ท่านพูดเขาชอบฟัง สส. พูดมากกว่าที่จะไปหาอ่าน เพราะบางที่อ่านก็ไม่ออก เพราะฉะนั้นฟังดีกว่า
- ครับ
- สนใจตอบกระทู้ในสภา หรือในราชกิจจา ฯ
- สนใจเรื่องตอบในสภามากกว่า เพราะมันมีออกทั้งทีวี วิทยุ และหนังสือพิมพ์

(2) นายสงสุข ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงใหม่ ให้ข้อมูลว่า

"คือตัวหลักสำคัญที่สุด ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องมีอิสระชัดเจน จะต้องม้อ่านาจชัดเจนในการที่จะควบคุม และตรวจสอบฝ่ายบริหารได้ แต่ทุกวันนี้เราก็ไม่ต้องไปพูดถึงรายละเอียดหรอก ไม่ต้องไปพูดถึงกระทู้ถาม ไม่ต้องไปพูดถึงยุติ ไม่ต้องไปพูดถึงกฎหมายเลย กฎหมายที่สภาเสนอกับกฎหมายที่ข้าราชการประจำเสนอ รัฐบาลยังให้น้ำหนักแก่ข้าราชการประจำเลย ไม่ได้ให้น้ำหนักแก่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรัฐบาลนี้ไปจากสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นประเด็นของกระผมสั้น ๆ นิดเดียว ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องม้อ่านาจ มีความเป็นอิสระชัดเจน จะมีอิสระได้แค่ไหน ไม่ได้แค่นั้นเราจะดูจากรัฐธรรมนูญที่กำลังถกเถียงกันอยู่ในขณะนี้ ถ้าแค่การแก้ไขรัฐธรรมนูญเราทำไม่ได้ แต่เราทำกฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายคณะกรรมการเลือกตั้งไม่ได้แล้ว นั่นแสดงถึงความไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มีอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ

ผมได้ดำเนินการในวันที่มีการประชุม เมื่อวันพุธสุดท้ายของก่อนปิดสมัยประชุม ที่ผมนำญัตติด่วนของผมขึ้นมาหารือกับท่านประธาน ในเรื่องการสร้างบ้านพักนักกีฬาซีเกมส์ที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยเปลี่ยน เพราะว่าวันนั้นเป็นวันเสนอร่างพระราชบัญญัติ แต่ผมก็เอาญัตติด่วนขึ้นมาปรึกษาหารือท่านประธานแล้ว เหตุการณ์จนกระทั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องสั่งระงับการลงนามในสัญญาระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่กับบริษัทเอกชน ที่จะสร้างบ้านพักนักกีฬา นั่นคือลักษณะของกระทู้สุด ถ้าหากว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญคราวนี้ได้มี

การเพิ่มกระทู้สดเข้าไปในลักษณะนี้ จะเป็นการควบคุมแล้วก็ดำเนินการกับฝ่ายบริหารได้อย่างชัดเจน ทั้งในต่างประเทศเขาก็ทำกัน แต่ว่าของเรายังทำไม่ได้ในเรื่องกระทู้สด เพราะอะไร เพราะคณะรัฐมนตรีของเรามีไม่กี่คนที่เห็น ๆ กัน อยู่หน้าสไลด์อยู่นั้น ที่สามารถจะตอบประเด็นที่สมาชิกในสภานำขึ้นไปถามสด ๆ ในช่วงเวลาที่ถูกบรรจุในระเบียบวาระ อย่างสมมติว่าให้ระยะเวลา 1 ชั่วโมงของวันประชุมทุกวันที่มีการเปิดสมัยประชุม เปิดประชุมสภานี้วันละ 1 ชั่วโมงให้สมาชิกถามกระทู้เป็นกระทู้สด ขอลถามว่าจะมีรัฐมนตรีกี่คนที่สามารถจะลุกขึ้นตอบได้ทันที จะมีกี่คน เพราะฉะนั้นเขาจะต้องอย่างนี้ คนที่เป็นรัฐมนตรีนี้ก็ต้องให้มีการทำเสนอกระทู้ถามเข้าไปก่อน แล้วเขาก็ส่งไปให้ข้าราชการประจำ ข้าราชการประจำก็ต้องตอบมาก่อน แล้วรัฐมนตรีก็เอามาตั้งท้องเหมือนเด็กนั่งอ่านอาชยาน่ะ เสร็จแล้วก็มานั่งจ้อย ๆ เป็นนกแก้วนกขุนทองในสภา เพราะฉะนั้นเขาถึงไม่ต้องการให้มีกระทู้สด ถ้าเป็นกระทู้ธรรมดา กระทู้ปกติผมไม่เห็นที่เราสามารถที่จะควบคุมรัฐบาลได้ กระทู้ถามที่ตอบในราชกิจจานุเบกษาให้เล็กเลย ไม่จำเป็นต้องไปตอบในราชกิจจานุเบกษา ควรจะต้องตอบ แล้วควรจะเป็นไปในลักษณะของกระทู้สด คนที่เป็นรัฐมนตรีจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและมีความรอบรู้ในงานที่ตัวเองขึ้นไปบริหาร เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีที่มีประสิทธิภาพ เมื่อถูกถามจะต้องตอบได้ทันที คุณถามผม คุณก็ไม่ได้ตั้งกระทู้ถามล่วงหน้ามาให้ผม 15 วัน คุณมาถึงปุ๊บคุณก็มานั่งถามผม ผมก็ต้องมานั่งตอบคุณ กระทู้ถามที่ตอบในราชกิจจานุเบกษา มีข้อเสียเพราะว่าเป็นเรื่องที่เป็นการให้เวลาการให้เวลาฝ่ายบริหารเอาไปตอบในราชกิจจานุเบกษา เขาสามารถที่ไปตรวจถ้อยคำในการที่จะตอบได้อย่างสละสลวยได้อย่างมีเหตุมีผล ซึ่งมันไม่ได้เกิดจากตัวรัฐมนตรี นั่นก็ได้เกิดจากข้าราชการประจำ ซึ่งรัฐมนตรีนั้นอาศัยอยู่เท่านั้นเอง การติดตามผล ผมเรียนอย่างนี้ว่า ผมเป็นประธานคณะกรรมการติดตามมติสภา เพราะฉะนั้นผมติดตามทุกมติ ทั้งมติของผมและไม่ใช่มติของผม เพราะฉะนั้นยังเป็นเรื่องของผม อย่างปฏิบัติผมเป็นผู้แทนมา 5 สมัยนี้ ผมตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีเพียงเรื่องเดียว เรื่องปุ๋ยราคาแพงเท่านั้น นอกนั้นผมไม่เคยยื่นเลย ผมใช้วิธียื่นปฏิบัติด่วน แล้วปฏิบัติด่วนที่เกิดขึ้นแล้วผมจะติดตาม ผมยกตัวอย่าง อย่างกรณีที่เป็น

ญาติเกี่ยวกับที่จะแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำเจ้าพระยาแห่งแล้งนี้ ตั้งแต่สมัย 2535 ตอนพฤษภาทมิฬ ตอนที่นายกฯ อานันท์ จะยุบสภาสัปดาห์สุดท้ายนั้นแหละ นั่นคือญาติของผม เมื่อเป็นญาติของผมเสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลรับไปดำเนินการ เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ผมเป็นผู้แทน ฯ เข้ามา ผมก็มาต่อสู้ในวิถีทางของผมในพรรคของผมในสภา ฯ ผมได้เป็น ประธานคณะกรรมการติดตามมติสภา ฯ และผมก็ติดตามมติสภา ฯ นี้โดยติดตามรัฐบาลตลอดเวลา จะสังเกตได้จากญาติต่าง ๆ ในสภา ฯ ที่ผมซักถามรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความแห้งแล้ง เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องน้ำ ผมจะนำมาพูดอยู่ตลอดเวลา

ข้อที่สอง เมื่อรัฐบาลได้เอาญาติของผมตรงนั้นนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอแผนนโยบายของรัฐบาลของ คุณชวน หลีกภัย ผมก็พอใจระดับหนึ่งที่จะต้องติดตามต่อไป เสร็จแล้วเมื่อจบประมาณปี 2536 นายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ก็ได้มีการจัดตั้งงบประมาณของปี 2536 ให้มีการศึกษาถึงโครงการที่เสนอเป็นญาติ เมื่อมีการตั้งงบประมาณตรงนั้นตรงนั้นไปแล้ว ก็มีการตั้งคณะกรรมการทำงานขึ้น โดยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นแม่ข่าย เป็นผู้รับผิดชอบ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็มีการดำเนินการศึกษา รัฐบาลเองก็ได้มีการศึกษาโครงการอย่างกรณีที่เกี่ยวข้องกับการผันน้ำสาละวินเข้ามา ซึ่งรัฐบาลก็ได้ดำเนินการในการที่ให้คณะกรรมการผู้แทนประเทศไทย ในระดับเจ้าหน้าที่ นำโดยรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เดินทางไปประเทศเมียนมาร์ เพื่อไปเจรจาในเรื่องนี้ ครั้งที่ 2 รัฐบาลมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะไปเจรจากับรัฐบาลประเทศเมียนมาร์อีกในระดับรัฐมนตรี ซึ่งขณะนั้นและหลังจากนั้น หลังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไปแล้ว ผมก็นำคณะกรรมการของผมเดินทางไปประเทศเมียนมาร์อีก เพื่อไปติดตามเรื่องนี้ และขณะนี้ผมกำลังดำเนินการในทางการเมืองของผมทุกอย่าง เพื่อจะเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีไทยนี้ได้หารือกับประเทศเมียนมาร์ในระดับซิมมิต คือมีการประชุมสุดยอดระหว่าง 2 ประเทศ นั่นคือวิธีการติดตามมติตามทำงานญาติของผม

ผมคิดว่าขณะนี้นางสำคัญที่ผมกำลังดำเนินการอยู่ คือหนึ่ง เราต้องการที่จะให้ ผมไปประเทศออสเตรเลียมา สิ่งหนึ่งที่ผมเห็นจากรัฐบาลกลาง รัฐบาลแคนเบอร์รา นี้เขาให้เงินอุดหนุนที่เรียกว่าแบ่งกับรัฐบาลมลรัฐ เขาตัดเงินให้มา อย่างสมมุติเขาให้มา 100% เขาจะให้ 64% เป็นเงินที่รัฐบาลมลรัฐจะเอาไปทำอะไรก็ได้ตามแผนงานของรัฐบาลมลรัฐว่าจะเอาไปทำอย่างไรในรัฐบาลนั้น 12% จะเป็นเงินที่รัฐบาลกลางจะกำหนดว่าจะให้ทำ 1, 2, 3, 4, 5 ตามนโยบายของรัฐบาลกลาง เหลื่อนั้นเป็นเรื่องของการรักษาพยาบาล ในส่วนของสภา ฯ เรา นี้ ผมต้องการถ้าหากจะนำไปปรับปรุงงานของสภา ฯ ผมต้องการให้มีการตัดงบประมาณมาให้ฝ่ายนิติบัญญัติของเราในลักษณะนั้น ให้เรานี้มาดำเนินการของเราเลขโดยอิสระ ไม่ใช่มาจำกัดจำเขี่ยว่าเราจะต้องขอรอที่ดิน เราจะต้องขอแอร์ก็เครื่อง ขอโทรสารอะไรอย่างนี้ไม่ใช่ เป็นเรื่องของเราจะมาจัดการเอง ให้เงินล่าช้าเรามาก่อนหนึ่งอาจจะไม่ต่ำกว่า 2% ซึ่งเรื่องนี้ผมก็จะดำเนินการในการที่จะมีการสัมมนาร่วมกันกับฝ่ายตุลาการ เพื่อทางฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัตินี้จะได้ขอให้รัฐบาลพิจารณาในเรื่องนี้ คือตัดงบประมาณมาให้เราอย่าง เป็นเงินล่าช้า และตรงนี้แหละที่จะเป็นเงินที่เรานำมาใช้ในการจ้าง เพิ่มเงินเดือน และลูกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ของฝ่ายสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของเรา ให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น สูงขึ้นกว่าคนอื่น เพื่อเราไม่ต้องการให้มีสมองของเราไหลออกไป อันนี้ก็เป็นการที่ผมกับคณะกรรมการกิจการสภา และ ส.ส. จำนวนหนึ่ง ซึ่งเรากำลังทำงานร่วมกันอยู่ตรงนี้ อันนี้ก็ เป็นเรื่องที่อยู่นอกคำถาม แต่ผมคิดว่าเราต้องเริ่มจากตรงนี้

และที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็เป็นงานโดยตรงอย่างเรื่องของรัฐธรรมนูญ เรื่องรัฐธรรมนูญถึงแม้ว่าจะมีปัญหาขัดแย้ง แต่ผมก็คาดว่าจะลงเอยกันได้ แต่เรื่องกฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายคณะกรรมการการเลือก กฎหมายกองทุนส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย กฎหมายพวกนี้จะเป็นกฎหมายที่จะนำมาใช้กับพวกเรา ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นสภาผู้แทนราษฎรหรือฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องเป็นผู้ยกเรื่องขึ้น ซึ่งเราทำเสร็จแล้ว ตรงนี้เป็นเรื่องของหน้าที่ เป็นเรื่องของเกียรติภูมิ และเป็นเรื่องของ

ความถูกต้อง เราไม่ใช้กฎหมายที่ออกมาใช้กับเรา แต่ให้ข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารนี่มาเป็นผู้ตรากฎหมายนั้น แล้วมาใช้บังคับเรา ซึ่งไม่ถูกต้อง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เหล่านี้ที่ผมพูดมาตั้งแต่เรื่องงบประมาณ เรื่องอะไรมานี้เป็นวิธีการที่เราจะยกฐานะและพัฒนางานฝ่ายอำนาจ ฝ่ายนิติบัญญัติให้สูงขึ้น ผมคงจะมีส่วนร่วมอย่างสำคัญพอสมควรในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เท่านั้นเอง”

(3) นายพลสวัสดิ์ มุลศาสตร์สาทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ เสนอว่า

“การควบคุมรัฐบาลที่มีคุณภาพของฝ่ายการเมืองนั้น มีอยู่หลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่คิดว่าจะได้คุณภาพมากที่สุดคือ การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้าน ผมเชื่อว่าทั้งนี้ เป็นรูปแบบที่ทางรัฐบาลจะต้องปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน เป็นรูปแบบที่ได้ผลที่สุดในระบอบประชาธิปไตย

กระทู้ถามเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่สามารถจะใช้ควบคุมได้ เพราะกระทู้ในปัจจุบันเป็นกระทู้ที่เฟื่องมากไป จะทำให้เรามองภาพของกระทู้ทำให้รัฐบาลเสียเวลาในการร่างรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป บางกระทู้ไม่ใช่เรื่องที่ควรนำมาตั้งกระทู้ เพราะปัญหาในสังคมนั้นมันเกิดในจุดเล็ก ๆ แล้วมาตั้งกระทู้ในรัฐสภา เพราะรัฐสภานั้นมีหน้าที่ทำให้เสมอภาคเหมือนกันทั่ว ๆ กันทั้งประเทศ กระทู้บางกระทู้ทำให้เสียเวลามากมาย พระราชบัญญัติแต่ละพระราชบัญญัติที่ค้างอยู่ก็เพราะเสียเวลาก็เรื่องเนี่ยแหละ ผมคิดว่าไม่จำเป็นเลยที่จะมีกระทู้ เพราะในระบบการตรวจสอบรัฐบาลมันก็มีอยู่แล้ว เกี่ยวกับการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ

การอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นการควบคุมที่ดีที่สุด หลักการที่กำหนดในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เป็นการประหยัดเวลาด้วย ดีที่สุดแล้วครับ เรื่องลงในราชกิจจานุเบกษาเพราะเวลาเราจะมีเวลามาตอบเรื่องกระทู้แต่ละกระทู้ ปัจจุบันนี้กระทู้ค้างสภาก็ร้อยกระทู้ ถ้าเรามีเวลาเวลามาตอบกระทู้แต่ละกระทู้ในรัฐสภานั้น ไม่ต้องทำอะไร

ปฏิกริยาของรัฐบาลต่อกระทู้นั้นมันเป็นเรื่องบางกรณี กระทู้อ่างกระทู้อย่างกรณีน้ำท่วมนี้ ยื่นกระทู้อไปพอเราอภิปราย น้ำไม่ท่วมแล้ว มันผ่านพ้นไปแล้ว มันไม่ใช่ปัจจุบันทันด่วน แต่บางกระทู้อมีความสำคัญ อย่างกรณี ตึกถล่มหรืออะไรอย่างกรณีฝนแล้งอะไรนี้มีประโยชน์ แต่บางกระทู้อนะครับ การ ประกันราคาข้าวเปลือก ประกวราคามันผ่านพ้นไปแล้ว มาเอากระทู้ออย่างนี้มา พูดมันไม่มีประโยชน์

กระทู้อถามด่วนควรคงไว้ แต่ในเรื่องกรณีพิเศษคงไว้ เป็นเรื่องรีบด่วน ปัจจุบันทันด่วน เหตุการณ์บ้านเมืองอย่างกรณีเกิดวิกฤติขึ้นมา กรณีอาเภทอะไรขึ้นมา ก็ควรจะม้กระทู้อขึ้นมา ถ้ามันเป็นเรื่องด่วนและจำเป็น จริง ๆ แล้ว เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลมันก็มีหัวใจเดียวกัน คือเป็นผู้แทนราษฎร ก็ควรที่จะเอาขึ้นมาพูดมาอภิปรายได้ถ้าเรื่องด่วนจริง ๆ อย่างกรณีปัญหาภาคใต้เผาโรงเรียน เรื่องนี้อย่าไปว่าฝ่ายค้านเลย ฝ่ายรัฐบาล ก็ขึ้นมาพูดกัน เรื่องด่วนจริง ๆ ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดอยู่ ๆ มันก็เกิดขึ้นมา ยินดี ที่จะพูดได้ครับ ไม่ใช่กระทู้อค้างสภาวะอยู่ เมื่อ 3 ปีที่แล้ว อยู่ ๆ กระทู้อนั้นก็เอามา พูดวันนี้ ไม่ใช่ฮะ ถ้ากระทู้อด่วนทุกกระทู้อเอามาพูดเลย"

(4) นายจักรพันธ์ ชมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง ให้ข้อมูลว่า

"การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน จริง ๆ แล้ว ก็มีหลายวิธีนะครับ ในส่วนของผมเองที่เป็น ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาล ประการที่หนึ่ง ก็คือ การตั้งกระทู้อถาม รมต. ในที่ประชุมของพรรคนะครับ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกที่จะ ควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ต่อ สภานะฮะ ควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีให้เป็นไปโดยบริสุททธิและยุติธรรม นะครับ ประการต่อไปก็คือ เรื่องของการทำงานของคณะกรรมการคณะต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการทั้ง 23 คณะที่มีอยู่แล้ว ก็สามารถที่จะเชิญรัฐมนตรีมาชี้แจง เรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นข้อสงสัยของประชาชนในที่ประชุมกรรมการ

อย่างไรก็ดี ในส่วนอำนาจของกรรมาธิการตอนนี้เนี่ย ยังน้อยอยู่ บางทีเราเชิญรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ รัฐมนตรีเขาไม่มาก็ได้ โดยให้ข้าราชการประจำมาแทน จริง ๆ แล้วก็ต้องเพิ่มอำนาจของกรรมาธิการต่อไปทั้งในเรื่องของการเชิญรัฐมนตรีมาชี้แจงในที่ประชุมก็ได้ หรือในเรื่องของการเรียกเอกสารหลักฐานต่าง ๆ จากหน่วยราชการมาประกอบการพิจารณา ซึ่งจะต้องมีอำนาจมากกว่านี้แหละ แต่อย่างไรก็ตามกรรมาธิการก็ไม่จำเป็นต้องมีอำนาจจนมากเกินไปนะครับ โดยกระทันหันไปว่าเป็นการก้าวก้าวการบริหารงานของฝ่ายบริหาร นั่นก็ประการที่ 1

ประการต่อไปก็คือเรื่อง การเสนอญัตติถามในสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ การตั้งกระทู้ถามในสภาผู้แทนก็ได้ ซึ่งในปัจจุบันนี้ญัตติมันค่อนข้างจะเต็มสภา มันเยอะไปหมด แล้วก็โดยส่วนใหญ่แล้วเนี่ย ในช่วงเวลาที่ญัตติเข้าสภาเนี่ยหลายครั้งหลายหน ประเด็นปัญหาที่หยิบยกเข้าอภิปรายในสภาไม่ค่อยทันกับสถานการณ์ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นของประชาชน อย่างเช่น ก่อนที่จะปิดประชุมสภาสัปดาห์ที่แล้วเนี่ย มีญัตติสิบประดเข้าเนี่ย จริง ๆ ความเดือดร้อนของชาวไร่สับปะรดมีมาก่อนหน้านั้น ผู้แทนเองก็โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการปลูกสับปะรดกันมาก อย่างเช่น ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ระยอง ต่าง ๆ นี้ก็ได้มีการยื่นญัตติกันไปก่อนหน้านั้น แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะดำเนินการทันสถานการณ์ แต่วิธีทางอีกทางหนึ่งในฐานะผู้แทนของรัฐบาล ก็คือทำหนังสือถึงรัฐบาล ให้รัฐบาลดำเนินการในการแก้ไข ซึ่งรัฐบาลก็ได้ออกมาแก้ไขเรื่องนี้ให้ แต่ว่าก็ไม่ค่อยจะทันสถานการณ์ เพราะว่าขั้นตอนในการช่วยเหลือเนี่ยมันผ่านขั้นตอนกระบวนการของระบบราชการค่อนข้างมาก การเบิกเงินไปช่วยเหลืออะไรต่ออะไรเนี่ยมันล่าช้าแหละ วิธีที่จะได้ผลอีกวิธีหนึ่งก็คือ การยื่นกระทู้สด ซึ่งผมคิดว่าอันนี้เป็นวิธีสำคัญและก็จะเป็นการแสดงออกถึงความพร้อมของตัวรัฐมนตรี แสดงออกถึงความสามารถของตัวรัฐมนตรีด้วย คือ การยื่นกระทู้สด การตอบกระทู้สดในสภาเนี่ย ในบางเรื่องบางราวเท่านั้นที่อาจจะให้เวลารัฐมนตรี ซึ่งไม่ต้องมากนะละ และการตอบกระทู้สดเนี่ยน่าจะเป็นการตอบกระทู้สดแบบตัวต่อตัว โดยที่คนที่ไม่ได้ถามก็ไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นมาอภิปราย และก็คนที่ไม่เกี่ยวข้องก็ไม่จำเป็นต้องออกมาตอบ นั่นก็

หมายถึงการถามตอบโดยตรงระหว่างสมาชิกสภากับรัฐมนตรีที่ถูกถามนะฮะ ซึ่งจะทำให้ประหยัดเวลาในส่วนนี้ไปได้ค่อนข้างมาก ตรงนี้เนี่ยเป็นการใช้ข้อความสามารถ แต่ว่ากระทู้ที่ตัว ๆ ไปที่จะถามอาจจะต้องมีเวลาให้รัฐมนตรีเขาเตรียมตัวบ้างในบางเรื่อง ซึ่งก็คงจะต้องประชุมหาหลักเกณฑ์ตรงไหน ขอบเขตของหลักเกณฑ์มันอยู่ตรงไหน แต่ไหนอย่างไรระครับ

การตอบกระทู้ถามส่วนใหญ่มันล่าช้านะครับ เท่าที่ผ่านมากการประชุมสภาสามัญสามัญมา 2 ครั้งนี่นะครับ เท่าที่ผมสังเกตเนี่ยมันล่าช้ามาครั้งแล้วครั้งเล่าก็เดี๋ยวกว่ากระทู้ถามควรมีอยู่ เพราะว่ามันมีประโยชน์ลึะ ไม่มีประโยชน์ได้ตัวอย่างไร เพราะว่ามันบาลานซ์อำนาจกันอยู่แล้ว ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร

ผมเสนอให้เป็นกระทู้สด แล้วมันประหยัดเวลาของสภา มากโดยเฉพาะประเด็นที่ตอบกันตัวต่อตัวโดยที่คนอื่นไม่ต้องมาเกี่ยวข้องในประเด็นนั้น ๆ เนี่ยนะฮะ มันประหยัดเวลามาก สมมติว่าคนถามอาจใช้เวลาในการถามสักครึ่งชั่วโมงเนี่ยนะฮะ คนตอบใช้เวลาในการตอบครึ่งชั่วโมง คนเดี๋ยวมันก็จบไปแล้ว เพียงครึ่งชั่วโมงเดี๋ยวก่อนเอง"

(5) นายทศพล สังขะทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย กล่าวถึงการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า

"วิธีที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ก็คิดว่าดีอยู่แล้วนะครับ ที่กระบวนการตรวจสอบโดยพรรคการเมืองตั้งแต่มีกรรมวิธีการขึ้นมาพิจารณาแต่ละกระทรวง ทบวง กรม แล้วก็มีกระทู้ ยื่นญัตติเข้าไปเนี่ย ผมคิดว่าดีอยู่แล้ว วิธีที่มีคุณภาพที่สุด ซึ่งผมคิดว่าคงจะเป็นเรื่องของกระทู้เนี่ย คือผมคิด โดยทางฝ่ายนิติบัญญัติ เราถือว่าทางรัฐมนตรีที่รับผิดชอบงานแต่ละกระทรวงเนี่ยฮะ ต้องรู้นโยบาย เข้าใจการทำงานของแต่ละกระทรวง ที่ถ้าทางสภาถามก็สามารถจะตอบได้นะครับ ว่า ทางฝ่ายนิติบัญญัติสงสัยประเด็นใดเนี่ยในการบริหารงานเนี่ยก็ควรจะตอบได้ในส่วนที่รับผิดชอบอยู่"

โดยที่ผ่านมาเมื่อกระทู้ถามไป ก็ถือว่าสิ้นสุดกันไปแล้ว ไม่ได้ติดใจอะไรกัน แต่ถ้าสมาชิกสงสัยอยู่ ก็ต้องยื่นญัตติเข้าไป เอาเรื่องเข้ากรรมาธิการ ก็ทำกันเป็นปกติอยู่แล้ว แต่สมัยกระทู้ถามจะไม่มีบทบาทอะไรเลย เพราะในรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ให้กระทู้มาตอบในราชกิจจานุเบกษาได้

การตั้งกระทู้ถามในที่ประชุมสภาสมควรอย่างยิ่ง ในเรื่องนี้อย่างผมเป็นวิปฝ่ายค้าน ก็จะเอาเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญอยู่ เพราะกระทู้จะกลับมามีบทบาทในสภาอีกครั้งหนึ่ง กระทู้ทุกวันนี้ไม่ได้มีความสำคัญเลย ยื่นไปก็รอตอบในราชกิจจานุเบกษาอย่างเฉยๆ ซึ่งผู้แทนส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้เป็นอย่างนั้น เพราะส่วนใหญ่กระทู้ที่สภาผู้แทนส่งเสนอก็คือเป็นเรื่องเหตุการณ์ปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์และก็ความเดือดร้อนของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีเองน่าจะตอบเลยนะครับ เพื่อซักถามปัญหาความข้องใจ โดยให้ตอบในสภาผู้แทนราษฎร และสภาเราได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาชุดหนึ่งขึ้นมาโดยเฉพาะ คือกรรมาธิการติดตามมติ ซึ่งกรรมาธิการชุดนี้ต้องมีหน้าที่ตรวจสอบโดยตรงจากเรื่องทั้งหมดที่ผ่านสภาออกไปไม่ว่าจะเป็นญัตติก็ดี กระทู้ถามก็ดี ซึ่งกรรมาธิการชุดนี้ควรจะได้รับมอบหมายเต็มที่ ในปัจจุบันนี้กรรมาธิการชุดนี้ก็ทำงานแต่ไม่ค่อยได้ผลเท่าใดนัก เพราะว่าติดตามยังไม่ม้อ่านาจพอ ซึ่งในประเด็นนี้เราก็พยายามคิดแก้ไขกันอยู่ว่าจะให้อ่านาจเขาขนาดไหน เพราะส่วนใหญ่แล้วผลงานหรือการตอบของรัฐบาลก็ดี ในญัตติก็ดี หรือในเรื่องที่ผ่านสภาออกไปก็ดี มติของสภาออกไปแล้ว ที่ให้รัฐบาลไปดำเนินการแล้วเนี่ย ก็ยังไม่มีใครติดตามที่แน่ชัดว่าผลออกมาเป็นอย่างไร แล้วปล่อยให้ผ่านไป ซึ่งบางเรื่องก็เป็นเรื่องสำคัญ ยกตัวอย่างเรื่อง ภาษีประกันภัยบุคคลที่ 3 ซึ่งเราอยากจะแก้ไข ยื่นเข้าไป เรื่องก็ยังง่เงยอยู่ คือ กรรมาธิการเขากำลังศึกษาอยู่ ปัญหาชายแดนเนี่ยแก้ไขกันไปถึงไหนแล้ว ก็ยังไม่มีคำตอบกลับมา ซึ่งเรื่องนี้มันน่าจะเป็นเรื่องของสภา เราติดตามการทำงานของรัฐบาล

(6) นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด ชัยภูมิ กล่าวว่

“คือจริง ๆ จะได้ผลหรือไม่เราไปหวังผลมากไม่ได้ เพราะว่าส่วนหนึ่งในส่วนของรัฐบาลก็มีเสียงสูงขึ้น ถึงแม้ว่าเราจะกระทู้ถาม ยื่น

ญาติไม่ไว้วางใจ สิ่งที่จะควบคุมได้ก็คือ เสียงของประชาชน คือเสียงสะท้อนออกมา ถึงแม้ว่าเราจะใช้โดยวิธีการของทางรัฐสภา ไม่ว่าจะกระทู้ถาม ยื่นญาติไม่ไว้วางใจ เขาก็ออกมาในทำนองว่าเสียงเขาข้างมาก ปัญหาว่าควบคุมได้หรือไม่ ปัญหาก็คือว่า ยังมีการพูดมีการอภิปรายออกไป ประชาชนจะให้ความศรัทธารัฐบาลหรือไม่ ตัวนี้เป็นผลในทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อประชาชน ถ้าถามว่าควบคุมได้หรือไม่ ควบคุมได้ แต่จะให้ได้ผลมันเป็นใน 2 แง่ว่า ในแง่ทางการเมืองฝ่ายรัฐบาล เขาก็มองว่า เสียงเขาเกิดขึ้น ในส่วนของประชาชนที่มีผลกระทบต่อ การเลือกตั้งครั้งต่อไปเนี่ย กระทบแน่ นี่คือการควบคุม

การใช้กระทู้ถามสามารถใช้ควบคุมการทำงานของ รัฐบาลได้ครับ เพราะว่าผมมองว่ากระทู้ถามถ้าหากมีการตอบในสภานะครับ จะทำให้การทำงานของฝ่ายบริหารคือรัฐมนตรี นั้นมันจะได้มีการเตรียมตัวและมีการ ตรวจสอบการบริหารฝ่ายข้าราชการมากขึ้น แต่จากข้อเท็จจริงปัจจุบันนี้ในการที่จะให้กระทู้ถามในสภานั้นนะ กระทู้ถามที่ต้องมาตอบในสภามันน้อยเรื่อง ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ซึ่งก็เรื่องที่อยู่ในอำนาจและดุลยพินิจของประธานสภาด้วย ซึ่งถ้าหากตอบในราชกิจจานุเบกษา ประชาชนส่วนมากจะไม่ได้รับทราบไม่สนใจ ถ้ากระทู้ถามในสภาถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ประชาชนได้รับการถ่ายทอดทางวิทยุได้รับทราบด้วย ซึ่งดูแล้วส่วนมากจะให้มีการกระทู้ถามในสภามากกว่า ก็เคยเสนอคือ เราจะวางมาตรการเกี่ยวกับข้อบังคับ คือไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยก็ได้ เพราะว่ามีปัญหาที่ เราสามารถสอบถามได้ทันที

ฝ่ายรัฐบาลยังไม่แสดงจุดยืนอย่างชัดเจน แต่ฝ่าย รัฐบาลก็ออกมาพูดว่า การที่ตอบกระทู้ถามทุกวันนี้ก็ได้อยู่แล้วนะ แต่ปัญหาว่าไฉนว่าดีนะ เราต้องใช้เสียงของคนทั่วไปเป็นผู้พิจารณา ผมว่าการที่ทำอะไรเปิดเผย ต่อสาธารณะชน เป็นการทำถูกต้องสมบูรณ์มากกว่า ถ้าเรามาใช้ในการตอบในราชกิจจานุเบกษา เนี่ย ข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่า ราชกิจจานุเบกษา ไม่สามารถถึงประชาชนได้"

(7) นายบุญขง สงษ์ประชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชัยนาท ให้ข้อมูลว่า

"การควบคุมการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติ ถ้าจะให้มีความหมายจริง ๆ เนี่ย คือฝ่ายนิติบัญญัติต้องมาจากผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรเขาก็มีการสังกัดพรรคการเมือง มีทั้งฝ่ายรัฐบาล มีทั้งฝ่ายค้าน แต่ถ้าจะให้มันมีความหมายจริง ๆ รัฐบาลก็ต้องคล้าย ๆ ว่า ความคิดความเห็นของฝ่ายค้านก็น่าจะเอาไปพิจารณา เอาไปเปรียบเอาไปเทียบ ที่ผ่านมามีเห็นว่ารัฐบาลไม่สนใจ แล้วการพูดการจา การตั้งญัตติก็ดี หรือพูดจាកันในสภามันเป็นการพูดไปแล้วรัฐบาลก็ไม่ค่อยรับฟัง มันก็ไปปรากฏอยู่ในเทป ปรากฏอยู่ในบันทึก ปรากฏอยู่ไหน คล้าย ๆ พูดกันจริง ๆ ว่า พูดหูซ้ายทะลุหูขวา แล้วก็ไม่ได้ไปหยิบยก แต่ก็น่าเห็นใจนะ บางคนก็พูดกันไปเยอะ ๆ อย่างกระผมดูกรรมมาธิการ ตรวจรายงานการประชุมเนี่ย มันตรวจไม่ไหว ไซ้ไหม ผมว่าอย่างที่เรียนเมื่อกี้ว่า ถ้าให้ฝ่ายนิติบัญญัติมันก็ต้องเอาความคิดเห็นของคนเป็นผู้แทนราษฎร พรรคฝ่ายค้านเอามาเปรียบมาเทียบ เอาอะไรมาครับ

กระทู้ถามนี้เป็นเรื่องถามตอบในราชกิจจานุเบกษา

กระทู้ถามตอบในสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้มาตอบในลักษณะ ผมว่ากรรมมาธิการทุกคณะเนี่ยทำงานดีกว่าแล้วมีประโยชน์กับส่วนรวม มีประโยชน์กับประชาชน มีประโยชน์กับบ้านเมืองมาก เพราะเราสามารถที่จะเชิญเอาผู้ที่เกี่ยวข้อง เชิญผู้บริหารมาพูดมาจา จะมาพูดในสภาเนี่ยก็ไม่ได้มาตอบ ก็ไปตอบกันไป ตอบในจดหมายนี่คุณ เหมือนมันไปอยู่ที่ไหนกันก็ไม่รู้ ผมว่ามันก็ไม่ได้ประโยชน์

หลักการของกระทู้ถาม คนอื่นและรัฐบาลว่ามันก็ไม่น่าจะตัด แต่ผมเองผมว่ามันน่าจะตัด ผมไม่ได้เห็นด้วย ไม่สนใจ ไม่มีเลข เอาเป็นว่าไม่มีเลข จะยกตัวอย่าง อย่างผมเนี่ยเป็นผู้แทนมา 5 สมัยแล้วนะ ผมจะพูดในเรื่องสิ่งที่ในงบประมาณเท่านั้น แม้ในเรื่องประชาชนเดือดร้อน ภัยแล้ง ผลผลิตอะไรเนี่ย ผมไม่อยากจะพูด ผมไม่พูดแต่ผมมาเล่นในกรรมมาธิการ ในกรรมมาธิการ

มีประโยชน์มาก ซึ่งจะกระตุ้นรัฐบาลในจุดนั้น มันก็ต้องคือ ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ อาศัยสื่อมวลชนนะ ส่วนประการที่ 2 อย่างที่ผมเรียนเมื่อตะกี้นี้เนี่ย มันก็ต้องมาเล่น ในกรรมาธิการ แม้แต่ว่าจะไม่ได้ประโยชน์ในส่วนใหญ่ ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่มันมีประโยชน์ในส่วนตัวมันมีมาก มีการพบบัน มีการพูดจาอะไร ๆ กัน ตรงนี้ ไม่ได้เนะ ตรงนั้นไม่ได้เนะ อย่างเดี๋ยวนี้ถ้าเราไม่เห็นด้วยกับที่รัฐบาลใช้เงิน 500 ล้าน เอามาช่วยภัยแล้ง กับเกษตรกรที่เขาไม่เดือดร้อน เพราะรัฐบาลเขาจะลดพื้นที่ ผมเองเนี่ย ผมรู้แต่ผมไม่อยากจะพูดในนั้น พูดแล้วไม่เกิดประโยชน์ ผมก็มาเล่นในกรรมาธิการ ในฐานะผมเป็นกรรมาธิการปกครองเนี่ย ผมเออว่าราษฎรเดือดร้อน เราก็ทำหนังสือเชิญไป เชิญกระทรวงเกษตร เชิญกรมส่งเสริมสหกรณ์ เชิญส่วนเกี่ยวข้อง ว่าคุณได้เงินมา 500 ล้าน แล้วไปตอบบอร์ดมันได้อย่างไร มันไม่ได้ได้อย่างไร แต่ในสภาเนี่ยไม่มี เจียบกริบ ถูกต้องไหม”

(8) นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ให้ข้อมูลว่า

“การควบคุมรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัตินั้นคือ กระจุกถามวันนี้ รัฐบาลก็ตอบในสภาใช่ไหมฮะ ที่นี้ในระดับกรรมาธิการที่เราทำอยู่เราก็เชิญอย่างยาม้าหายเราก็เชิญรัฐมนตรีสาธารณสุขมา แต่ท่านไม่มา ที่นี้เราก็พยายามติดต่อท่านให้มาชี้แจง ถ้าท่านไม่มาแล้วไม่ทราบว่าจะมีอำนาจได้มากแค่ไหน วิธีอื่นผมก็ไม่ทราบเหมือนกันนะว่าเราจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าเราเชิญท่านมาแล้วท่านไม่มา เราไม่มีอำนาจที่จะไปจัดการอะไรได้ นอกจากว่ารัฐมนตรีท่านนั้นมีจิตสำนึก

การตั้งกระทู้ถามก็เป็นธรรมเนียมที่เราปฏิบัติมา คือมีการตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเราทำมาอยู่แล้ว ซึ่งก็คงจะได้ผลระดับหนึ่ง จะได้ผล 100% หรือเปล่าก็ไม่ทราบ ผลจากรัฐบาลว่าจะโต้ตอบโดยทันทีหรือไม่ ก็อยู่ในจิตสำนึกของรัฐบาลว่ามีความจริงใจที่จะแก้ปัญหาบ้านเมืองกันมากน้อยแค่ไหน ถ้าแต่ตามหลักการแล้วก็น่าจะตอบได้ทันที ไม่ยกเลิกละ จะมีวิธีอื่นไหมฮะที่จะทำให้มันดีกว่านี้ ก็คงจะต้องใช้ไปก่อน ก็ถ้าหากไม่ทำฝ่ายตัวเองก็มีสิทธิที่จะเอาเรื่องไปอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตามกระบวนการตามระบอบประชาธิปไตย”

(9) นายประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวถึงการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า

"มีคุณภาพเนี่ยมันคงจะตอบอันนั้นไม่ได้ ก็เหตุผลที่ตอบไม่ได้เนื่องจากว่ามันขาดการประเมินผล เมื่อมันขาดการประเมินผลเนี่ย สิ่งที่ต้องตอบนั้นก็คงจะไม่ชัดเจน แต่ที่นี้ถ้าพูดถึงประสิทธิภาพเนี่ยอาจจะพิจารณาได้ว่า วิธีหนึ่งก็คือ การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ อันนี้ก็หมายถึงการควบคุมรัฐบาลโดยเห็นว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ถ้ารัฐบาลดำเนินการบางอย่างไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงกับที่ได้แถลงนโยบายกับสภา ก็ O.K. ใช้วิธีนั้น

ส่วนวิธีที่ 2 อีกอันก็คือว่า เรื่องเฉพาะพิจารณางบประมาณ การงบประมาณนี้ การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิที่จะขอตัดคำแปรญัตติ หรือตัด หรือสงวนตัดคำแปรญัตติเนี่ย ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะชี้ให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่พูดที่กำหนดนโยบายหรือกำหนดงบประมาณ ได้มองเห็นต่อปัญหาที่เกิดขึ้นว่าจริงแล้วมันเป็นอะไร แล้วควรจะทำอย่างไร ส่วนที่ 3 ก็คงจะพูดกันตามที่เราพูดกันทั่วไป ก็คงจะเป็นเรื่องกระทู้ถามนะครับ ซึ่งกระทู้ถามนั้นมันเป็นเรื่องที่ดีและอาจจะทันอกทันใจในปัญหาที่เกิดขึ้น ในกรณีที่จะดำเนินการในการที่จะถามรัฐมนตรีอย่างทันทีทันใดได้ ตรงนี้ผมคิดว่าการที่จะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลจะต้อง 2 - 3 วิธีด้วยกัน แต่ที่นี้ว่าจะมีประสิทธิภาพลักษณะเดียวกัน จะดำเนินการได้มากน้อยเพียงใดได้นี้ คนที่จะเป็นผู้ตรวจสอบคือประชาชน การตรวจสอบของประชาชนได้จากอะไร ได้จากการสื่อสาร การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร

กระทู้ถามในความรู้สึกของผมเนี่ยนะ ไม่ใช่เป็นกระทู้ที่เป็นกระทู้ถามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่เขียนว่า กระทู้ธรรมดา กระทู้ด่วน ถ้าพูดถึงเนี่ยนะครับ ซึ่งทั้งกระทู้ถามด่วน กระทู้ถามธรรมดาที่เป็นอยู่ เจตนารมณ์ในการเขียน เขียนเพื่อต้องการให้รัฐมนตรีรับดำเนินการตอบข้อปัญหาต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทน ฯ ทราบเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ นำท้วงที่ปรึกษาได้วันนี้ ความเสียหายเกิดขึ้น พรุ่งนี้เข้ามีการประชุม ตั้งกระทู้ถามขึ้นมา ขณะเดียวกันก็สามารถจะตอบได้ทันที หรืออีกภายใน 1 อาทิตย์ สามารถตอบได้ทันที แต่วิธีการของเราที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ข้อบังคับเปิดช่องให้เขาได้มากมาย ในกรณี

การที่ให้ทางฝ่ายรัฐบาลเนี่ยครับ ในการที่จะไปเตรียมหาข้อมูลว่าตัวเองต้องแจ้ง กลับมายังสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานสภาว่าพร้อมที่จะตอบเมื่อไร พร้อมแล้ว ข้อมูลพร้อมแล้วถึงจะตอบ บางครั้งถามเรื่องฝนแล้ง ตั้งแต่หน้าฝน ฝนหน้าค่อยมา ตอบ อันนี้คือข้อเสียหายอย่างแรง

ดังนั้นเนี่ย ความรู้สึกของผมคือว่า ถ้าตรงนี้ได้ ถ้าตรงนี้ได้ ถ้าถามและตอบทันทีทันใด มันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ดังนั้นเราจึงพูดซ้ำอยู่ก็คือว่า อย่างที่พูดถึงกระทู้ที่จะถามกันนี้ กำลังที่จะร่างอันใหม่เราต้องการกระทู้ที่ดี คำว่า กระทู้ที่ดี หมายถึงว่า ถ้าผมมีปัญหาในพื้นที่เกิดขึ้นในกรณีที่ว่า อย่างที่ตอนเนี่ยผมอยู่ที่บุรีรัมย์ เขมรแดงกับเขมรฝ่ายรัฐบาลกำลังตีกันอยู่ ขณะเดียวกันลูกปืนใหญ่ตกลง มาในประเทศไทย ผมจะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อให้ตอบชี้แจง ในที่ประชุมสภาทันทีทันใดในขณะนั้น เป็นสิ่งที่ดีที่สุด รัฐมนตรีจะได้เตรียมงานให้ ตัวเอง เตรียมดูปัญหาที่เกิดขึ้นที่รับผิดชอบนั้น เป็นอย่างไร และอะไรที่กำลังจะเกิดขึ้น มันถึงจะแก้ปัญหาได้ตก แต่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมันไม่เป็นอย่างนั้น กลับกลายเป็น 3 เดือน 5 เดือน 8 เดือน อันนี้ผมไม่เห็นด้วย

หลังจากที่ฝ่ายนิติบัญญัติเสนอไปแล้ว ทางรัฐบาลมี ปฏิบัติการโต้ตอบ ได้มีการตรวจสอบ ผลตรงนี้ไม่ได้ผลอย่าง 100% แต่เพียงแต่ว่า ใครจะมีข้อมูลดีกว่ากัน ในกรณีที่จะชี้แจงข้อเท็จจริง เพราะว่าทางรัฐบาลอาศัย การรับรายงานจากข้าราชการประจำขึ้นมา แต่ขณะเดียวกันผู้แทนประสับด้วยตัว เองที่เห็นปัญหาอย่างแท้จริง ดังนั้นอยู่ที่วินิจฉัยด้วยเวลา ระยะเวลา ดังนั้น สื่อมวลชนเป็นเรื่องหลัก ในกรณีที่จะกระจายตรงนี้ทันไป แล้วก็มีการตรวจสอบกัน อีกขึ้นไป ใครถูกใครผิด"

(10) นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด พิษณุโลก เสนอว่า

"วิธีการควบคุมการทำงานรัฐบาล ผมเห็นว่าบทบาท ที่จะใช้ได้ดีที่สุดคือ กรรมวิธีการ เพราะกรรมวิธีการนี้แบ่งไปหลายคณะ แต่ละ คณะก็จะไปควบคุมงานของแต่ละส่วน ตรงนี้จะสามารถใช้บทบาทของกรรมวิธีการ ไปควบคุมได้ อย่างเช่น ผมเป็นกรรมวิธีการคมนาคมครับ เราก็เข้าไปควบคุม

ในเรื่องเช่น ขณะนี้เราได้ข่าวว่าการทำอากาศยาน ค่อนข้างจะไม่โปร่งใส เราก็สามารถเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามา เข้ามาชี้แจง พอได้ข้อสรุปแล้ว เราก็ส่งไปที่รัฐบาลคือ รมต.คมนาคม อย่างนี้เป็นต้น แล้วรวมทั้งคณะอื่นก็เช่นเดียวกัน หรืออย่างวันนี้เป็นต้น ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ เป็นกรรมาธิการเกษตร หลังจากได้ข้อมูลทั้งหลายแล้ว สรุปก็อาจจะส่งไปให้ ผลสรุปของการสัมมนาวันนี้ ท້อบกพร่องของรัฐบาลเป็นอย่างไรบ้าง จะต้องแก้อะไร ยังไง

วิธีอื่นก็มีสภาใหญ่ สภาใหญ่เมื่อมีปัญหาบางเรื่องบางราว เราก็อาจนำเข้าไปในที่ประชุมทันทีในสมัยประชุม กระทั่งถามนี้ผม การตอบในราชกิจจานุเบกษาผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วย ผมยังคิดว่าอย่างสมัยปี 29 เราสามารถยื่นกระทู้ให้รัฐบาลตอบ สื่อมวลชนสามารถที่จะรับฟังปัญหาแล้วเอาไปเผยแพร่ แต่ตอนนี้ไม่มี กระทู้ถามควรเป็นกระทู้ตอบในที่ประชุม เพราะว่าผู้แทนทุกคน 360 คนรู้ สื่อมวลชนรู้ การแก้ไขก็แก้รัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญเรากำหนดอย่างนั้น กระทู้ถามจะควบคุมได้ เพราะว่าอย่างน้อยที่สุด เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบในแต่ละส่วน เมื่อตอบมาเราสามารถมาซักกันต่อไปได้ทันที ถ้าตอบไม่เป็นที่พอใจ เราสามารถซัก แต่ลักษณะการไปตอบในราชกิจจานุเบกษา ผมถามหน่อยว่า ประชาชนได้รับทราบไหม ก็ไม่ได้รับทราบ แม้กระทั่งผู้แทนราษฎรเองก็แทบจะไม่ได้อ่าน นอกจากผู้ที่ถามกระทู้เท่านั้นเอง และควรเป็นกระทู้สดในสภา การตอบกระทู้ในราชกิจจานุเบกษาตอบอย่างไรก็ได้ ผู้ถามไม่มีโอกาสที่จะไปท้วงไปติง แต่ลักษณะเนี่ย ถ้ากระทู้สดในสภา เราสามารถท้วงติงได้ 3 ครั้ง ตอบครั้งแรกมันอาจจะไม่ตรงประเด็นเลขก็ตาม หรือตอบไม่ตรงเป้า เราก็สามารถซักถามกันต่อไปได้ คือรัฐบาลก็จะตอบในราชกิจจานุเบกษา เจ้าของกระทู้เท่านั้นเองที่จะทราบ ทั้งนี้กระทู้ตอบสด ๆ ในสภา บางครั้งเป็นเรื่อง เช่น กรณีความไม่ชอบมาพากลของเจ้าหน้าที่ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ พอกระจายออกไปชาวบ้านเขารู้เขาเห็นอย่างน้อยที่สุดมันก็เป็นการประจาน อย่างน้อยที่สุดคุณไม่ได้ นี่กระทู้สดไม่มีเลยมีแต่ให้ตอบในราชกิจจานุเบกษาเท่านั้น"

(11) นายอร่าม โล่ห์วีระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด

ชัยภูมิ เสนอว่า

"โดยกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยหน้าที่แล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีหน้าที่ที่จะควบคุมรัฐบาลโดยผ่านสภาผู้แทนราษฎร เช่น การตั้งกระทู้ถาม การเสนอเป็นญัตติ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ญัตติเป็นเรื่องของการตั้งกระทู้หมู้นอกจากนั้นสภาผู้แทนราษฎรของเรายังมีคณะกรรมการคณะต่าง ๆ ที่คอยติดตามตรวจสอบ ศึกษา ปัญหา หน่วยราชการต่าง ๆ กระทรวง ทบวง กรม เพื่อที่จะเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อรายงานรัฐบาลอีกชั้นหนึ่ง ที่ผ่านมาผู้แทนราษฎรเราก็ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน พุฒิจากการทำหน้าที่ในการควบคุมรัฐบาล อย่างตัวผมเป็นผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้าน ก็คอยเฝ้าติดตามการทำงานของรัฐบาล แต่ละกระทรวง องค์กรต่าง ๆ แม้กระทั่งฝ่ายรัฐบาลเองก็มีการควบคุมอีกชั้นหนึ่ง นอกจากพรรคของตนเองได้เป็นรัฐมนตรีแล้ว สมาชิกที่ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี เป็นเลขา ก็พยายามที่จะมาตั้งกระทู้ เสนอญัตติ เพื่อตรวจสอบรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง กรรมการควบคุมได้ผล ได้ผลมาก กรรมการประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทุกพรรคการเมือง แล้วนอกจากนั้นเรายังมีคณะที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นข้าราชการบ้านาญบ้าง เป็นข้าราชการ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ บ้างมาเป็นทีปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญแต่ละวิชาสาขาต่าง ๆ

กระทู้ถามรัฐมนตรีก็ต้องตอบในสภาผู้แทนราษฎร จึงจะควบคุมได้ แต่จะเป็นตอบที่ใดก็ตาม เป็นเรื่องที่จะต้องตอบ เพราะฉะนั้นเรื่องที่ต้องตอบนั้นก็หมายความว่าต้องชี้แจงต่อประชาชน เพราะฉะนั้นการที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ หรือต่อประเทศชาตินี้ก็ต้องเป็นที่ทราบโดยทั่วไปอยู่แล้ว เมื่อผู้แทนราษฎรก็ใกล้ชิดกับสื่อมวลชนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามันมีสื่ออาศัยสื่อมวลชนขยายผล ที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นควรแก้ไข เรื่องนี้ทางพรรคชาติไทยเราเคยพูดกันอยู่ ก็สมควรที่จะแก้ไข ผลของกระทู้ถามคือ ส่วนใหญ่ตัวผู้บริหารงานได้แก่ บรรดาตัวรัฐมนตรีต่าง ๆ ก็ตอบได้ดีพอสมควรเท่าที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าบางครั้งจะไม่มีข้อมูล ก็ส่วนใหญ่แล้ว รัฐมนตรีก็เป็นผู้แทนราษฎรทั้งนี้ ก็จะไปติดตามข้อมูลต่าง ๆ แล้วแจ้งให้ผู้แทนราษฎรภายหลังก็มี อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นการตรวจสอบ

กระทู้ถามก็ไม่มีข้อเสีย มีแต่ข้อดี เพราะว่าการที่ผู้แทนราษฎรไปตั้งกระทู้ถามเนี่ย ก็เป็นหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภาที่จะไปมีหน้าที่บรรจุลงในวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องกลั่นกรองแล้วทั้งนั้น แต่เป็นเรื่องของพี่น้องประชาชน ความยากจนแห่งแล้งต่าง ๆ ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องความแห้งแล้ง ความขาดแคลน ความยากจน กระทู้ถามและญัตติมันก็ดีไปคนละอย่าง พูดถึงเรื่องใดที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า เป็นเรื่องของจังหวัดของตัวเอง ไม่เกี่ยวข้องกับจังหวัดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านอื่นก็ย่อมจะชอบที่จะตั้งกระทู้ถาม แต่เรื่องใดเป็นเรื่องของประเทศของส่วนรวมก็เปิดโอกาสให้ผู้แทนราษฎรท่านอื่นมีโอกาสได้อภิปรายตามญัตติต่าง ๆ นั้นก็เป็นเรื่องการเสนอญัตติ ซึ่งอันนี้ก็ เป็นดุลยพินิจของผู้แทนราษฎรที่จะเสนอเข้าไป ซึ่งทุกอย่างล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งนั้นขอให้มี

เห็นด้วยกับการให้มีกระทู้ถาม เพราะว่า การตั้งกระทู้ถามนั้น หมายความว่ารัฐบาลต้องให้ตัวแทนมาตอบในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งนั่นหมายความว่า เราจะต้องได้ทราบปัญหาของประชาชนได้รับการแก้ไขหรือไม่ หรือว่ารัฐบาลมีแนวทางที่จะแก้ไขอย่างไร บางครั้งรัฐบาลอาจจะแก้ไขปัญหาไม่ได้ทันที่ แต่แต่ละรัฐบาลก็จะรับปาก อันใดที่เป็นปัญหาของพี่น้องราษฎร รัฐบาลก็ต้องมารับปากว่าจะแก้ไขอย่างไร จะมีนโยบายแก้ไขอย่างไร จะมีกรอบของปัญหาอย่างไร

(12) นายเทอดภูมิ ใจดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินมีหลายวิธีนะ ครับ คือว่า 1. เราขึ้นกระทู้ 2. เสนอญัตติ 3. ผ่านกรรมวิธีการ บทบาทของผู้แทนราษฎรก็ต้องอยู่ที่ประชุม ที่ประชุมเขาให้แสดงบทบาทได้ อย่าง 3 อย่างที่ผมเรียนให้ทราบ ผมมองที่คณะกรรมการที่ว่าควบคุมได้ ต่อก็เสนอญัตติ เพราะว่าอันนี้ทำให้ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วไป เพราะถ้าพูดถึงในคณะกรรมการสามารถเรียกมาได้เลย เรียกฝ่ายบริหารมาสอบ อย่างกรณีนี้ก็ รมต.ไฟทุรย์ ก็ยังอยู่ในห้องกรรมวิธีการแรงงาน

กระทู้ถามก็เพียงแต่ตอบความกระจ่าง มันก็ได้เพียงส่วนหนึ่ง แต่มันก็ถ้าเทียบทั้ง 3 ส่วนก็ยังน้อยอยู่ เพราะเพียงแค่ถามไปเท่านั้นเอง ผลทางรัฐบาลมันก็เหมือนธรรมดา บางอย่างก็ถามนอกประเด็นไปหน่อย ถามนอกเรื่อง ผมว่ามันธรรมดา แล้วนี่ก็สิทธิของผู้แทนต้องถาม ฝ่ายนิติบัญญัติก็ต้องถาม ส่วนใหญ่รัฐบาลตอบกลับมาทั้งนั้น ถ้าขึ้นถามก็ตอบกลับมาดูในรายงานการประชุมได้ ตอบลงในราชกิจจานุเบกษา กระทู้ถามควรมีการปรับปรุง ผมเองอยากให้ถามได้ในสภาในที่ประชุม เพื่อที่จะได้ตอบโดยทันทีทันใดเลย เพราะว่าคนที่มาเป็นฝ่ายบริหารจะต้องมีความเตรียมพร้อม ประกอบด้วยทางคุณวุฒิ ความสามารถ จะตอบได้โดยฉับพลัน คือการตอบในราชกิจจานุเบกษานั้นก็เป็นหลักฐานอันหนึ่ง แต่ว่ามันก็เป็นหลักฐาน 2 อย่าง แต่ว่ามันไม่เหมือนกัน มันต่างกัน ผมว่าที่ผมมาอยู่ในสภาผู้แทนนี่วิธีที่ผมว่าดีคือ กรรมวิธีการ"

(13) นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ เสนอว่า

"การควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติที่มีอยู่ก็คือ มีการยื่นญัตติต่อสภา ตั้งกระทู้ถาม ผ่านกรรมวิธีการ เพื่อที่เสนอรัฐบาล ที่มีคุณภาพคือทางกรรมวิธีการ เพราะว่า กรรมวิธีการเนี่ย เราจะเชิญเจ้าหน้าที่มาชี้แจงแล้วก็ส่งผลให้รัฐบาลไปปฏิบัติจะตรงกว่า และดีกว่า

ญัตติที่มีข้อดีคือ ทำให้ได้รู้กันทั่ว เท่ากับเป็นการฟ้องต่อประชาชน ส่วนข้อเสียก็คือรัฐบาลรับไปแล้วก็ไปสั่งข้าราชการประจำให้ทำอีก ทำไม่ทำก็อีกเรื่องหนึ่ง

กระทู้ถามมันก็คือที่ว่า ได้มีการอภิปรายในสภาได้รับรู้ แต่ส่วนเสียคือ รัฐธรรมนูญไม่เปิดโอกาสให้ตั้งกระทู้ถาม มีโอกาสน้อย การแก้ไขเกี่ยวกับกระทู้ถาม คือน่าจะเปิดกว้างให้ถามได้ ก็กระทู้ถามถูกบีบบังคับ เท่าที่ผ่านมามาถามเสร็จเขาก็ตอบมา หลักคือว่า เมื่อรัฐบาลรู้คำถาม เขาก็สั่งข้าราชการประจำไปปฏิบัติ บางครั้งสั่งไปเขาไม่ควบคุมไม่ปฏิบัติมันก็ไม่มีประโยชน์ ลู้เป็นกรรมวิธีการเรียกเจ้าหน้าที่มาโดยตรง แก้ไขโดยตรง เราแก้ทางนี้เสร็จ ก็ส่งรัฐบาลให้ทราบ เราจึงโดยตรงดีกว่า กระทู้ถามนั้นมีประโยชน์อยู่ถ้าได้ถาม แต่

ว่าเดี๋ยวนี้โอกาสถามมันน้อยที่ว่าจะไม่ได้ อยากให้ปรับปรุงตั้งกระทู้สดแบบอังกฤษ
กระทู้ถามควบคุมรัฐบาลได้โดยทางอ้อม เวลาที่บ้านเมืองมีปัญหาที่ตั้งกระทู้ถาม
ไป รัฐบาลจะได้รับทราบ รวด. ผู้บริหารจะได้สั่งให้ไปแก้ไขปัญหา เช่น กรณี
เกิดพายุ อุทกภัย วาตภัย หรือเรื่องด่วน ไฟไหม้ครั้งใหญ่ ก็ให้ตั้งกระทู้ถามได้
ทันที เพื่อที่จะให้ได้ทราบ กระทู้ถามจะเร็วกว่าเพราะมันโดยตรง ผู้ตัดคนพูดได้
ทั่วไป พูดเสร็จแต่ละผู้ตัดมันก็จะช้า รัฐบาลจะกลัวผู้ตัดมากกว่า เพราะว่าผู้ตัด
พูดได้ทุกคน คนที่ไม่ยื่นก็พูดได้ แต่กระทู้ได้เฉพาะคนที่ถาม การตอบในราชกิจจานุ
ไม่มีประโยชน์ ได้น้อยมาก การตอบในที่ประชุมสภาจะได้ประโยชน์มากกว่า
แล้วประเด็นปัญหาในการตอบในที่ประชุม คือความเดือดร้อน หรือปัญหาของ
ประชาชน เช่น ราคาพืชไร่ ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย และปัญหาต่าง ๆ

กระทู้ถามจะตรงกว่า และสามารถได้ชี้กชี้ คือ
กระทู้ถาม ถามได้ 3 ครั้ง ถามเสร็จ รวด. ตอบ ถาม - ตอบ ได้ 3 ครั้ง
ผู้ตัดอภิปรายไปก็เก็บเข้าสรุปลีกครั้ง"

(14) นายกฤษฎางค์ แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ มีเรื่อง
กระทู้ถาม การยื่นญัตติ และก็การควบคุมโดยทางสังคม คือทางฝ่ายสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรเป็นผู้ตรวจสอบ สื่อสารมวลชนก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะเข้าไปควบคุม
การทำงานของรัฐบาล แต่โดยระบบรัฐสภาแล้ว ก็มีอยู่ มีการยื่นอภิปรายไม่
ไว้วางใจ นี่ก็ถือว่าการควบคุมการทำงานของรัฐบาล เป็นมาตรการหลักซึ่ง
มีไว้ในรัฐธรรมนูญ เบาลงมาจากนั้นก็ถือ เรื่องการยื่นญัตติ แล้วก็เป็นการยื่น
กระทู้ถาม คิดว่าการยื่นญัตติจะมีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะว่ากระทู้ถามนั้น
รัฐบาลสามารถตอบในราชกิจจานุเบกษาได้ ซึ่งจะส่งผลน้อยมาก กว่าจะได้รับ
คำตอบบางที่สถานการณ์ได้เปลี่ยนไปแล้ว ผมเห็นด้วยทั้ง 2 กรณี แต่ก็จะต้องมี
ข้อบัญญัติไว้ให้ชัดว่า กระทู้ลักษณะใดสมควรให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา และ
กระทู้ลักษณะใดควรจะเป็นกระทู้สดในสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเรามองดูในต่าง
ประเทศมีหลายประเทศ ถ้าจำไม่ผิด มีอังกฤษที่ให้ตอบกระทู้สดในสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งการตอบกระทู้สดจะทำให้ทันต่อเหตุการณ์ในการที่จะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง และจะทำให้กระทู้มีความหมายยิ่งขึ้น แต่ส่วนใหญ่แล้ว ไม่มีข้อกำหนดชัดเจนว่า กระทู้ใด ต้องมีการวิเคราะห์อีกว่า กระทู้ใดเป็นกระทู้ด่วน ถึงแม้คนถามต้องการถามด่วนก็ตาม ถึงแม้รัฐบาลบอกว่า กระทู้ไหนไม่ได้เป็นกระทู้ถามด่วน ก็จะไปตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งก็เป็นหนทางหนึ่งซึ่งเป็นทางออก รัฐบาลสนใจน้อยเท่าที่ดูผมเองมองว่า sense ของรัฐบาลที่มีต่อกระทู้ด่วนค่อนข้างน้อย แล้วเรื่องกระทู้ก็เป็นเรื่องไม่ใหญ่โตนัก ถ้าเป็นเรื่องที่สำคัญกว่านั้น ส่วนมากเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะใช้วิธียื่นญัตติ เป็นญัตติด่วน ถ้าเรื่องใหญ่หนักที่สุด ก็จะเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่ถ้าเรื่องญัตติเราสามารถทำได้ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน

การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องกระทู้ถามเพื่อจะให้มีประสิทธิภาพควรทำ ถ้าภาษาวิชาการเขาว่าทำให้มีความหมาย ตอนนี้กระทู้ถามไม่ค่อยมีความหมาย เราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้กระทู้ถามมีความหมาย ตอนนี้ตัวผมเอง น่าจะมีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ใจจริงแล้ว ถ้าทำให้กระทู้ถามมีความหมาย ถ้ากำหนดลงไปอย่างในต่างประเทศมันจะมีความหมายมาก คือกระทู้จะเป็นกระทู้สดจริง ๆ รัฐบาลจะต้องตอบโดยฉับพลัน ให้ตอบในสภาผู้แทน กำหนดระยะเวลาว่า แต่ละกระทู้เนี่ย ยื่นกระทู้ไป รัฐบาลจะต้องตอบภายในระยะเวลาที่วันที่รัฐบาลจะต้องตอบในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งตรงนี้จะทำให้กระทู้มีความหมาย เราไม่จำเป็นต้องไปอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร เราจะอภิปรายได้ก็ต่อเมื่อเป็นญัตติ เรายื่นกระทู้เราก็จะได้รับคำตอบจากรัฐบาล ถ้าเราไม่พอใจกระทู้ที่รัฐบาลตอบเราก็จะสามารถไปยื่นอีก ในส่วนนี้จะเห็นว่า กระทู้ถามส่วนใหญ่จะเป็นกระทู้ส่วนบุคคล ใครเป็นเจ้าของกระทู้นั้นก็จะเป็นผู้ติดตามผล แล้วได้รับความสนใจน้อยก็เหมือนเขียนจดหมายตอบกัน ส่วนกระทู้สดนี้ ภายใต้งานไขของผมนี้น่าจะมีเรื่องเวลาในการตอบ พอเรายื่นกระทู้ไป สภาประทับรับแล้วนับจากวันประทับรับแล้วกี่วัน กำหนดกี่วัน เพื่อให้รัฐบาลรับหาข้อมูลตอบในที่ประชุม ที่นี้กระทู้สดนี้ต้องแสดงสุนทรพจน์ในสภา เพราะฉะนั้นไม่ได้ฟังคนเดียวแล้ว ฟังเต็มสภา ฉะนั้นตรงนี้ข้อมูลของรัฐจะต้องรัดกุม แล้วรัฐจะต้องให้ความสนใจแล้ว ก็จะต้องแพร่กระจายไปสู่สาธารณชนอย่างรวดเร็ว ตรงนี้จะทำให้มีความหมายขึ้น มีความหมายกว่าปัจจุบัน ปัจจุบันก็เหมือนผมเขียนจดหมายหารัฐบาล รัฐบาลก็ตอบ

ลงในราชกิจจานุเบกษา ถ้าผมลืมจดหมายผมก็ไม่ได้อ่าน ถ้าผมไปค้นดูถึงจะได้อ่านว่า เขาตอบมาว่าอย่างไร แต่ถ้าจะพูดว่าไม่มีประโยชน์เลยก็ไม่ใช่ มีอยู่แต่มีน้อย"

(15) คุณประวิทย์ อุตตะโมต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
จันทบุรี ให้ความเห็นดังนี้

"การควบคุมการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติมี
คุณภาพคือ 1. ก็ควบคุมการทำงานโดยเสนอญัตติ เราเสนอญัตติเกี่ยวกับปัญหา
ของประเทศชาติและประชาชน 2. ก็คือการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ อันนี้
เป็นการควบคุมการทำงานโดยฝ่ายค้านโดยตรง ซึ่งไม่ใช่การทำงานของฝ่ายรัฐ
บาล เป็นการทำงานของฝ่ายค้าน

ส่วนญัตติต่าง ๆ ที่ผมเรียนวันแรก เป็นผู้แทนราษฎรได้
ทุกคนได้ทุกพรรค ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล สามารถที่จะยื่นการควบคุม
การทำงานของรัฐบาลได้ ส่วนประเด็นอื่นในระบบรัฐสภาของเรา อย่างการยื่น
กฎหมาย ผมคิดว่าการยื่นกฎหมายก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง แต่ว่าจะสังเกตได้ว่าเรายื่น
น้อย ส่วนมากกฎหมายจะต้องผ่านการเห็นชอบจากรัฐบาลก่อน กฎหมายจะ
สังเกตจะต้องผ่านจากสภา รัฐบาลเป็นหลัก เพราะฉะนั้นอันนี้จริง ๆ แล้ว ผมไม่
รู้ว่าเป็นการควบคุมกันรีเปลา อำนาจจริง ๆ แล้ว อำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจฝ่าย
บริหารนี้ใส่หมวก 2 ใบ คือว่า นายกรัฐมนตรีเลือกตั้ง รมต. มาจากการเลือก
ตั้ง รมต. ก็จะมาจก ส.ส. ด้วย เพราะฉะนั้นทำงาน 2 ด้าน คือ ทำฝ่ายบริหาร
น้อย เพราะฉะนั้นทำให้การควบคุมฝ่ายบริหารของเราค่อนข้างลำบาก มีส่วน
จำกัดในเรื่องการประสานงาน เรื่องต่าง ๆ จะจำกัดมาก ผมยกตัวอย่าง มี
กฎหมาย พรบ. เนีย ถ้าฝ่ายค้านเสนอรัฐบาลไม่เอาเลย ไม่มีทางผ่านเลย แต่
ในทางตรงกันข้ามถ้ารัฐบาลเห็นด้วย สังเกตดูจะไม่ให้กฎหมายฝ่ายค้านหลุดออกไป
โดด ๆ จะต้องมีการรัฐสภาจะต้องเสนอร่างเข้ามาประกบพอประกบก็จะร่างของรัฐบาล
เป็นหลักทุกครั้งไป เพราะฉะนั้นการควบคุมตรงนี้ผมยังมองไม่ออกว่าจะควบคุม
ลักษณะไหนดี

กระทู้ถามด้วยผมลืม กระทู้ถามนี้ปัจจุบันเราไม่มีกระทู้
สด ก็ต้องยอมรับว่าผู้แทนให้ความสำคัญต่อกระทู้น้อยมาก เพราะรัฐมนตรีไม่ได้มี

การตอบโต้สดกันในสภา ผมว่ารัฐธรรมนูญใหม่คงมีการเปิดกว้างให้มีการตอบกระทู้แบบสดได้ แต่ว่าในปัจจุบันนี้กระทู้ให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งแต่ละคนไม่อยากจะทำ ผมเองยังไม่อยากทำเลย เพราะว่าต้องตอบในราชกิจจานุเบกษา แล้วเราก็ไม่อยากไปรู้เรื่องอะไรมากนัก เพราะการควบคุมตรงนั้นผมว่าไม่ค่อยได้ผลเท่าไร トラบไตที่เรควบคุมรัฐบาลนี้ ต้องควบคุมให้ public รู้ด้วย ควบคุมให้ประชาชนได้รู้ เราต้องใจตรงนี้ ไม่ใช่ปิดเป็นความลับ ตอบในราชกิจจานุเบกษาประชาชนจะไม่รู้ แล้วใครอยากทำบ้าง ผู้แทนยังไม่อยากทำ กระทู้อาถามนี้เห็นในรัฐธรรมนูญ 1 ใน 25 ก็ให้มีการแก้ไขในประเด็นนี้ด้วย ให้ตอบกระทู้สด ในสมัยก่อนเนี่ยให้ตอบ 3 ครั้ง ถามได้ 3 ครั้ง คือคนถามถามได้ 3 คนตอบก็ตอบได้ 3 ถ้าเราจะเปิดกว้างผมว่าเราไม่จำเป็นต้อง 3 ครั้ง ต้องให้เคลียร์เลย แล้วรัฐมนตรีจะได้ทำการบ้านมาด้วย ทำอย่างนี้รัฐมนตรีก็ไม่ได้ทำการบ้านมาตอบโต้

ผมว่าถ้าเรื่องสำคัญเร่งด่วน กระทู้เนี่ยจะมีความสำคัญมากกว่า ในเฉพาะต่างประเทศในระบบประชาธิปไตยเนี่ย อาจจะเป็นเพราะต่างประเทศเขา ห้องประชุมเขาเนี่ย ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลเขาเผชิญหน้ากัน จะสังเกตเห็นฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านเขามาเจอหน้ากัน เขาก็ทะเลาะกันสดเดี๋ยวนั้นเลย แต่ของเราเมื่อตัดตรงนี้ลงไป ทุกคนก็มาเร่งญัตติ จะสังเกตดูลีลาว่าญัตติเดี๋ยวนั้นจ่อสภาตั้งสามสี่ร้อย ก็คนเขาไม่อยากจะทำกระทู้ เดียวพอมีเรื่องปุ๊บก็ญัตติด่วนแล้ว ญัตติด่วนตั้งหลายอัน

กระทู้อาถามรวดเร็วกว่า ผมถือว่ากระทู้อาถามจะรวดเร็วกว่าญัตติ และกระทู้จะกระฉ่างแจ้งกว่าด้วย เพราะกระทู้จะดูกัน ดูความสามารถของรัฐมนตรี ฝ่ายบริหารได้ว่ามีประสิทธิภาพความสามารถในการทำงานมากน้อยขนาดไหน เพราะว่าถามไปก็จะเอาเจ้ากระทรวงนั้นมาตอบ แต่ว่าญัตตินี้ กระทรวงมหาดไทยก็จะครอบจักรวาล ถ้าเสร็จปุ๊บก็จะส่งเรื่องให้รัฐบาลทำ จะมาเสียเวลาตรงส่งเรื่องให้รัฐบาล พูดถึงญัตติด่วนซึ่งไม่ต้องตั้งคณะกรรมการพิจารณา ญัตติด่วนบางอันต้องตั้งกรรมการก็จะเสียเวลาอีก กว่าจะได้บทสรุปจากกรรมการ หลายเรื่องที่ผมเสนอญัตติด่วนเข้าไป กว่าที่จะตั้งกรรมการเนี่ย ยกกรณีเรื่องปิ่นหิน ต่อมาถึง 180 วัน นี่ยังไม่ได้แจ้งสภาผ่านสมัยประชุมมาเกือบปีแล้วยังไม่แจ้งสภา เพราะฉะนั้นก็เป็นความล่าช้าอย่างหนึ่งของการติดตามการทำงาน

กระทู้ถามนี้สามารถควบคุมการทำงาน การบริหารของ
รัฐบาล เพราะกระทู้นี้จะใกล้ชิดกว่า และมีผลรวดเร็วกว่าปฏิบัติ เพราะอย่างที่บอก
ว่า ปฏิบัติต้องสั่งให้รัฐบาล พอสรุปกันอย่างไร ถือบทสรุปตมเดียวเนี่ย รัฐมนตรีที่
แจงและสั่งให้รัฐบาลลรีเปล่า ถ้าสั่งก็เกม ก็เกมตรงนั้น รัฐบาลก็เอาไปทำ ถ้า
รัฐบาลไม่ทำแล้วเราจะไปควบคุมตรงไหนล่ะฮะ

ผู้ที่ถามกระทู้ขึ้น ๆ ก็จะต้องรับผิดชอบในตัวกระทู้แต่ละ
กระทู้ ไม่ใช่ถามแต่อย่างเดียว ก็สามารถที่จะดู ติดตามได้ว่า ทางรัฐบาลหรือเจ้า
ของกระทู้เนี่ย หรือคนที่ตอบกระทู้ รัฐมนตรีสังกัดที่ตอบกระทู้เนี่ยตอบตรงประเด็นรี
เปล่า ถ้าตอบไม่ตรงประเด็นเราก็งวังอะไรไม่ได้ ในระบบนี้ไม่ใช่ที่เราถาม
อย่างตอบอย่าง แบบนั้นเราก็งวังอยู่แล้ว แต่ว่าผมเสียดาษกระทู้สดมันไม่มี ไม่
มีการถ่ายทอดสด ไม่มีอะไรให้ประชาชนเป็นเครื่องตัดสิน เป็นเครื่องวัดได้หรือไม่
ได้ ติดตามหรือไม่ติดตาม นี่มันเป็นภารกิจหนักอันหนึ่งของการทำงานระบบสภา ผม
เรียนย้อนไปถึงครั้งแรก ตราบใดที่เราใส่หมวก 2 ใบ ล่าปาก จะทำให้ไม่มี
ประสิทธิภาพ ผมยังเห็นความสำคัญของกระทู้ แต่ควรให้เป็นกระทู้สด ไม่ใช่ตอบ
ในราชกิจจา สังเกตดูว่าเดี๋ยวนี้กระทู้ที่ทำได้ถึงรัฐมนตรีให้ตอบมีน้อยมาก ผมไปเปิด
ดูในราชกิจจามีน้อย มีสมาชิกทำไม่กี่คนที่ทำเรื่องนี้ ที่ให้ตอบเรื่อง เดือดร้อนต่าง ๆ
ไม่มีกระทู้ เราก็งมาลงปฏิบัติแทน ทำให้ปฏิบัติเต็มสภาไปหมด"

(16) นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ร้อยเอ็ด ให้ข้อมูลว่า

"การควบคุมการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติที่
มีคุณภาพ เป็นวิธีการตามรัฐธรรมนูญ ได้แก่ 1. การอภิปรายไม่ไว้วางใจ 2.
ยื่นญัตติทั่วไป 3. ตั้งกระทู้ถามในสภา

ที่จริงแล้วกฎหมายเขียนไว้ชัด ถ้าทำตามกฎหมาย ถ้า
ผู้บริหารสนใจต้องควบคุมได้อยู่ที่ตัวบุคคล บางคนอภิปรายในสภาผิดแล้วก็ไม่แก้ไข
ปฏิบัติที่เสนอไปแล้วไม่ตอบก็มี กระทู้ถามยิ่งกว้างมากควบคุมไม่ค่อยได้เลย เพราะ
กฎหมายเขาบอกว่า การตอบกระทู้จะตอบในสภาก็ได้ จะตอบในราชกิจจา ๆ ก็ได้
จะจดหมายไปที่บ้านก็ได้ เวลาขึ้นกระทู้เข้าไปจะให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงตอบมา

รัฐมนตรีไม่ทราบเรื่องเลขก็มี มันต่างกันที่ตอบในสภา ตอบในสภามันชัดเจน
ช้คำถามกันได้ โต้ตอบกันได้

กระทู้ถามยังให้มีอยู่ในรัฐธรรมนูญ ยังมีประโยชน์อยู่
ที่จริงแล้วเรากำลังเสนอให้แก้ไขกฎหมายเรื่องกระทู้ถาม ให้เป็นการตอบกระทู้สุด
จะได้รู้ว่ารัฐมนตรีนั้นศึกษาหรือทำงานขนาดไหน หลักปฏิบัตินั้น กระทู้ถามที่
เสนอไปแล้ว รัฐบาลจะตั้งใจศึกษา เช่น ญัตติในสภา ผมเคยยื่นญัตติหลายครั้งใน
สภา ให้สภารับรองส่งให้รัฐบาลทำ เช่นปัญหาภัยแล้ง ให้รัฐบาลตั้งเครื่องสูบน้ำ
ในลำนน้ำที่มูล ต่อไปถึงร้อยเอ็ด

กระทู้ที่ตอบในราชกิจจานุเบกษา คัดตรงที่เป็นเอกสารพิมพ์
ใช้เวลาได้นาน ส่วนกระทู้ถามที่ตอบในสภานั้น คัดตรงที่ช้คำถามได้ตอบได้"

(17) ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ ให้ข้อมูลว่า

"การควบคุมรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติมีวิธีเดียว คือ
การอภิปรายไม่ไว้วางใจ ที่มีคุณภาพ การอภิปรายไม่ไว้วางใจควบคุมได้เพราะ
มีแรงกดดันต่อรัฐมนตรีมาก กระทู้ถามควบคุมไม่ได้เพราะรัฐมนตรีตอบตามข้อมูล
ที่ข้าราชการประจำนำเสนอ กระทู้ถามไม่ได้ผล รัฐบาลมีปฏิบัติการียน้อยมาก
ถึงควบคุมไม่ได้ก็ควรคงไว้รัฐธรรมนูญ เพราะเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ

กระบวนการกระทู้ถามควรมีการแก้ไขคือ ควรมีการ
ถามสด กระทู้แห่งดีในแง่ข้อมูลมาก แต่รัฐมนตรีมีการเตรียมตัวนาน อาจมีการ
แต่งข้อมูลได้ กระทู้สด ดีในแง่ได้ข้อเท็จจริงสด ๆ แต่ข้อมูลน้อย ไม่มีการ
ติดตามจากฝ่ายนิติบัญญัติ"

(18) นายมนัส เสงี่ยมมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
บุรีรัมย์ ให้ความเห็นว่

"การควบคุมรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติ มี 3 วิธี คือ
การเสนอญัตติ การตั้งกระทู้ และ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ การควบคุมแต่ละ
วิธีนั้น ควบคุมได้ โดยให้รัฐมนตรีหรือรัฐบาล ตอบหรือชี้แจง ถ้าเรามีหลักฐาน

สามารถเปิดเผยต่อสภาหรือสื่อมวลชน กระทั่งถามควบคุมได้ ถามให้ฝ่ายรัฐบาล ชี้แจง

กระทั่งถามคงได้ผลบ้างพอสมควร ส่วนรัฐบาลมีปฏิริยา
อย่างนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญ กระบวนการกระทั่งถามกำลังมีการแก้ไข และมีการ
ติดตามผลจากฝ่ายนิติบัญญัติ"

(19) ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติที่มีคุณภาพ มี
1. การตั้งกระทั่งถาม 2. การเสนอญัตติอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ 3. การ
อภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ การควบคุมแต่ละวิธีสามารถควบคุมรัฐบาล
ได้

กระทั่งถามควบคุมได้ คือการนำปัญหามาซักถามรัฐบาล
ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหา นั่นคือการควบคุมโดยอัตโนมัติ กระทั่งถามได้ผลอย่างดี
บางครั้งรัฐบาลเองก็ลำบากใจในการตอบกระทั่งถาม ถึงกับมีการเจรจาประณี
ประนอมกับเจ้าของกระทั่งที่เคยปรากฏมาแล้ว

ขณะนี้บทบาทนิติ เรื่องกระทั่งถามในรัฐธรรมนูญให้ตอบใน
ราชกิจจานุเบกษา ควรแก้ไขให้รัฐบาลมาตอบกระทั่งถามในสภา จะมีประสิทธิภาพมาก
กว่าทั้งนี้เพราะการตอบในราชกิจจานุเบกษาไม่ให้โอกาสแก่สมาชิกซักถามเพิ่มเติม

กระทั่งถามกล่าวโดยทั่วไปมีข้อดีมากกว่า และภายหลัง
การตอบกระทั่ง ส่วนใหญ่เจ้าของกระทั่งติดตามผลการปฏิบัติอยู่แล้ว"

(20) นายอร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
สุรินทร์ ให้ความเห็นดังนี้

"ปัจจุบันนี้เราใช้ระบบอำนาจโดยการตั้งกรรมการ
ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ กรรมการที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติสามารถที่จะควบคุมดูแลการ
บริหารของรัฐบาล เราสามารถเรียกตัวบุคคลและสามารถเรียกเอกสารมาตรวจ
สอบได้ ปัญหาการบริหารงานของรัฐบาล ถ้าไม่เป็นไปตามนโยบาย หรือมี

ส่วนบกพร่อง เราสามารถประกาศให้ประชาชนได้ทราบ ระบบดีอยู่แล้ว อยู่ที่ว่าวิธีการเราจะทำกันจริงหรือเปล่า ถ้าทำกันจริง ๆ มันก็มีประโยชน์แน่นอน แต่การยื่นญัตติดีกว่า เพราะมันจะมีผลบังคับ มันไม่เสียเวลามาก ทุกวันนี้ก็รู้อยู่แล้วว่าถ้ายื่นกระทู้จะยาวเหยียด เล่นกันคนละวัน ร่าง พรบ. หนึ่งวัน ญัตติกระทู้อีกวัน เราจะตั้งกรมอะไรบ้างที่เวลาผ่านไป 5-6 เดือน หรือหมดสมัยประชุมก็ยังตอบไม่ทัน ผมเห็นว่าควรจะยื่นยื่นญัตติด่วนเข้าไปได้ผล แล้ววิ่งเดินทางท่านประธาน ท่านก็สามารถบรรจุเข้าระเบียบวาระแล้วก็ทันกับปัญหาความเดือดร้อน

สรุปว่าส่วนใหญ่กระทู้ถามมักจะควบคุมการทำงานของรัฐบาลไม่ค่อยจะได้ผล ญัตติได้ผลมากกว่า ผมจะยื่นญัตติมากกว่าที่จะตั้งกระทู้แล้วให้รัฐมนตรีรับรอง มันมีน้ำหนักมากกว่า ส่วนที่ว่ากระทู้ถามส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ผล ญัตติได้ผลมากกว่า ท่านเห็นว่าควรจะตัดกระทู้ถามออกจากรัฐธรรมนูญนั้น กระทู้ถามตัดออกจากรัฐธรรมนูญไม่ได้ มันยังใช้ได้อยู่แล้วแต่โอกาส เวลา

เราพูดความจริงกันเลยนะ กระทู้ถามที่ตอบในราชกิจจานุเบกษา เราก็ไม่ได้ไปอ่านเลย เอกสารเป็นปึก ๆ เลย ดีที่สุดควรจะให้ถามตอบในสภา ให้ชัดเจนไปเลย หรือขยายเวลาการประชุมไปสักระยะหนึ่ง เปิดให้ตอบกระทู้จะดีกว่า เพราะตอบในราชกิจจา ฯ ไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร ไม่เหมือนตอบในสภา คนจะตั้งใจฟัง สนใจ ฟังกันทั่วประเทศ และสามารถที่จะรู้ว่ารัฐบาลแก้ไขความเดือดร้อนอย่างไร ราชกิจจา ฯ อยู่ในกลุ่มแคบ ๆ ถ้าเพื่อเราตอบในสภา ประชาชนรู้ก็จะเป็นแนวเลือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรติดตามอยู่ตลอดเวลา โดยไปตามเรื่องที่ท่านประธานสภา

(21) นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครสวรรค์ ให้ข้อมูลว่า

"ตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่สามารถทำได้ก็ตาม กฎหมายก็จะมีในเรื่องของการยื่นกระทู้ถามรัฐบาล การยื่นญัตติถามรัฐบาล การยื่นญัตติด่วนถึงรัฐบาล แล้วก็การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ก็วิธีการที่อาจจะไม่ใช่รูปแบบตามกฎหมายก็คือการที่ให้สัมภาษณ์ภายนอกคณะที่เราอาจทำได้ เพื่อกระตุ้นให้รัฐบาลทำงาน หรือว่าเตือนรัฐบาลว่ารัฐบาลอาจจะผิดทาง ก็สามารถ

ช่วยได้ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามก็คงจะต้องอยู่ในขอบเขตเหมือนกัน เพราะสื่อมวลชนส่วนใหญ่ก็เป็นสื่อมวลชนของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะที่เมื่อฝ่ายค้านออกมาบางครั้งเนี่ย ก็อาจจะไม่สามารถที่จะเค้าอาจจะไม่ลงสิ่งที่เราอยากจะทำไปถึงประชาชน

วิธีการตามกฎหมายคงจะมีข้อบกพร่องบ้าง หากเรามีรัฐบาลที่ฟังเสียงฝ่ายค้าน แน่แน่นอนเสียงของฝ่ายค้านสู่รัฐบาลไม่ได้ โดยเฉพาะระยะหลัง ๆ เนี่ย เรามีกฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งพรรคการเมืองสามารถขับสมาชิกออกจากพรรคได้ ถ้าไม่เชื่อฟังมติพรรคเนี่ย อันนี้นับว่าเป็นดาบสองคมเหมือนกัน ในส่วนที่หนึ่งก็คือว่า เราสามารถควบคุมวินัยของลูกพรรคได้ แต่อีกส่วนหนึ่งก็คือลูกพรรคไม่สามารถมีอิสระที่จะแสดงออกซึ่งความคิดเห็นต่าง ๆ หรือว่าการขมขื่นในสภาได้ แม้ว่าการอภิปรายของฝ่ายค้านจะมีเหตุมีผล แต่หากไม่คือยังงี้ก็ไม่สามารถชนะได้ก็เพราะว่า ฝ่ายรัฐบาลเค้าต้องเคารพมติพรรค เพราะฉะนั้นไม่ว่าเรามีเหตุผลประกอบหรือหลักฐานประกอบอย่างชัดเจนเพียงไหนก็ตาม เครื่องมือต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการยื่นกระทู้ถาม หรือว่าการยื่นญัตติถาม หรือว่าการอภิปรายไม่ว่าไว้วางใจก็จะไม่มีผลในทางการขมขื่น จะมีผลในลักษณะของความ เป็นสุภาพบุรุษ ความมีมารยาททางการเมือง แล้วก็ความมีจริยธรรมของรัฐบาลที่จะปรับปรุงตัวเอง หรือว่าเท่าที่ผ่านมาก็ไม่เห็นว่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเนี่ย เข้าใจว่าถ้าการเมืองเนี่ยอยู่ในระบบที่เราใช้ความมีมารยาท ความมีคุณธรรมของรัฐบาลแล้วจะไปไม่รอด เพราะรัฐบาลจะต้องเพียงต้องการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลเท่านั้นเอง

กระทู้ยั้งหนักเข้าไปใหญ่ เดี่ยวนี้ตั้งแต่เราอนุญาตให้คือกระทู้ก็มีกระทู้สองรูปแบบนะฮะ จริง ๆ แล้วเมื่อก่อนนี้ พูดจริง ๆ ผู้ที่ทำลายระบบกระทู้ คนที่ทำลายระบบกระทู้คือคนที่ยื่นกระทู้มากและไร้สาระมากที่สุด ซึ่งไม่มีใครเขาทำกันในโลกนี้ นะฮะ คำว่า Questioning Time หรือ Question Time ทั่วโลกเขามีเหมือนกัน การยื่นกระทู้ถามรัฐบาลจะต้องเป็นเรื่องที่มีสาระ เพราะฉะนั้นการที่มีตัวอย่างที่ไม่ดีในการยื่นกระทู้ จึงทำให้มีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภา การยื่นกระทู้สามารถตอบในราชกิจจานุเบกษาได้ ไม่ต้องมาตอบในสภาก็ได้ เพราะถือเป็นเรื่องรกรงสภา ซึ่งก็เป็นการเข้าใจผิด เพราะว่าคำตอบ

ในราชกิจจานั้นคือการตอบที่ไม่มีการชักต้อ แต่ว่าการยื่นกระทู้ขึ้น เป็นการยื่น
เรามีสิทธิที่จะชักต้อได้อีกถึง 3 ครั้ง เพราะฉะนั้นเราสามารถ เข้าถึงปัญหาได้ดี
กว่า การตอบในราชกิจจานั้น ถือได้ว่าเป็นการตอบที่ผ่านไปเลย แล้วก็ไม่ต้องทราบ
ว่าเมื่อไหร่มันจะย้อนกลับมาอีก เราค่อยย้อนถาม

การยื่นกระทู้ในสภาถูกต้อง เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ว่า
ส.ส. จะต้องมีความภาพมากกว่านี้ ไม่ใช่ยื่นกระทู้ไร้สาระ เพื่อประโยชน์อะไรก็
ไม่รู้ บางทีเราดู ๆ แล้วก็ไร้สาระ การตอบกระทู้ในราชกิจจา ไม่มีใครอ่าน
เลยเวลาไป ซึ่งไม่รู้เค้าจะตอบเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ ซึ่งก็ถ้าจะตอบในราชกิจจาอย่า
ตอบชดัดก็ว่า ก็ ส.ส. ก็โทรศัพท์ไปหารัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ชี้แจงได้อยู่แล้ว กระทู้
ถามที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่มีใครยื่นกระทู้ คนที่มีสติปัญญา มีสติสัมปชัญญะ ไม่มีใครยื่น
กระทู้หรอก เรื่องไร้สาระ

ควรจะแก้ไขให้เป็นระบบเดิม แต่น่าจะมีคณะกรรมการ
ในลักษณะการกลั่นกรอง แต่ว่าต้องถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องตอบในสภา ต้องกลับ
มาถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องตอบในสภา ควรจะกลั่นกรองโดยพรรคก่อน หรือว่า
จะมีคณะกรรมการชุดใดชุดหนึ่งที่จะกลั่นกรองก่อน ไม่ให้กระทู้ไร้สาระ เข้ามามีส่วน
ทำลายระบบสภา ความจริงระบบสภามันดี แต่ว่าบางครั้งเราดูสิ่งที่ไร้สาระ สิ่ง
ที่ไม่ดีมันเกิดขึ้นเนี่ย แล้วก็สร้างความเบื่อหน่ายให้กับประชาชน ให้กับสังคมแล้ว
ก็มีการแก้ไขในสิ่งที่มันไม่น่าจะแก้

สมัยที่มีการตอบกระทู้ในสภา ผมคิดว่าได้ผลดีนะ โดย
เฉพาะกระทู้ กระทู้เนี่ยรัฐมนตรีถือเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็เร่งรัดในการตอบด้วย
กระทู้มีหลายแบบ ที่อาจจะชักถามในลักษณะในเชิงติติงการทำงานด้วย ในเชิงมอง
ว่าเอ๊ะ ! เรื่องนี้มีการทุจริตหรือเปล่า อย่างนี้ถือเป็นกระทู้ได้ คือมันจะรวดเร็ว
ทันใจนะ กระทู้ เพราะส่วนใหญ่แล้วเค้าจะเตรียมตัวมาตอบกัน เลย อาทิษฐ์เต็ชว
ก็เตรียมตัวมาตอบกันแล้ว มันทันวันกัน แล้วก็เป็นที่รัฐบาลเด้าน่าจะกล้าก็อยาก
จะชี้แจง เมื่อก่อนนี้เกรงว่าสมาชิกจะเข้าใจผิด หรือเกรงว่าประชาชนจะเข้าใจ
ผิดอะไรอย่างนี้ เมื่อมีข่าวด่วน อย่างเมื่อก่อนเนี่ยเราเห็นจอมกระทู้อีกท่านหนึ่ง
ซึ่งค่อนข้างได้สาระก็คือ คุณทองดี อิศระชีวิน ซึ่งเมื่อก่อนคุณทองดี จะใช้การตอบ

กระทู้ การซักถามกระทู้ รัฐบาลจากข่าวสดประจำวัน ข่าวสดประจำวันซึ่งมีสาระที่ประชาชนอยู่ในความสนใจแล้ว รัฐบาลได้ฉวยโอกาสนั้นในการตอบในที่ประชุมสภา ตรวจสอบการตอบ ถึงแม้ว่าการตอบนั้นเป็นการตอบที่ดี เพราะฉะนั้น โดยความรู้สึกแล้ว ผมคิดว่าการตอบกระทู้น่าจะให้สมาชิกในสภาเป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด เป็นผู้ตัดสินว่ารัฐบาลได้แก้ไขปัญหา ตรงตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ การตอบในราชกิจจานั้น ไม่ได้มีใครสนใจที่จะไปอ่าน นั้นเป็นประการที่หนึ่ง สองการตอบล่าช้า ไม่รู้ว่าพิมพ์เมื่อไหร่ ใครจะไปตามอ่าน แม้ตัวเจ้าของกระทู้เองก็ไม่ได้ไปตามอ่าน เพราะไม่รู้ว่าท่านจะตอบฉบับไหนเมื่อไหร่ แล้วก็ส่วนใหญ่แล้วไม่อยู่ในความสนใจของประชาชน แล้วอย่างที่ผมพูดแล้ว สมัยนี้ใครยื่นกระทู้เพื่อให้รัฐมนตรีตอบในราชกิจจา ผมว่าคนนั้นเสียสติ เสียสติแล้ว คือไม่รู้ว่าจะทำเพื่ออะไร มันไม่มีผลใด ๆ ทั้งสิ้น

(22) นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ให้ข้อมูลว่า

"การควบคุมการทำงานของรัฐบาล ปกติก็จะมีทางกรรมาธิการ กรรมาธิการสามัญที่อยู่แล้ว ที่เราควบคุมหรือติดตามการทำงานของฝ่ายบริหาร มันเป็นที่ของสมาชิกทุกท่านอยู่แล้วนะฮะ โดยหน้าที่เท่าที่เท่ากันก็มีการสอบถามเป็นกระทู้เป็นญัตตินะฮะ ที่ซึ่งญัตตินี้บางทีก็มีการสอบถามในสภา เอาเรื่องมาคุยกันแล้วก็แล้วแต่ที่ประชุม เจ้าของญัตติบางเรื่องก็สรุป ในข้อญัตติที่ว่าส่งเรื่องให้รัฐบาลดำเนินการ บางเรื่องก็ขอให้สภาตั้งกรรมาธิการสามัญ บางเรื่องก็ส่งเรื่องให้กรรมาธิการสามัญเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบต่อไป ซึ่งถ้าจะถามว่าวิธีไหนดี ก็มันดีทุกวิธีแล้วแต่ว่าเป็นกรณีไป เป็น case ไป ท่านผู้แทนบางท่านก็ถามก็ตอบ ผมคิดว่าปัจจุบันตอนนี้อำนาจรัฐธรรมนูญ การตั้งกระทู้ถามค่อนข้างจะล่าช้าไม่ทันเวลา เพราะต้องตอบในราชกิจจา ไม่เหมือนเมื่อก่อนที่ตอบสดได้ แล้วก็มีการถามไปตอบมา มีการซักถามว่าอะไรเกิดขึ้น มันจะได้ความกระจ่างเป็นที่เข้าใจ ทั้งนี้วิธีที่ดีที่สุดสองวิธีก็คือ การเสนอญัตตินะครับ กับส่งเรื่องให้กรรมาธิการสามัญ

ระบบกระทู้ถามควรกลับมาเป็นแบบเก่า ก็น่าจะมีความประโยชน์มากขึ้นนะครับ เพราะว่าอย่างที่ผมบอกแล้วถ้าเป็นเรื่องถามตอบกันสด ๆ มันมีข้อ มันมีรายละเอียดที่เจ้าของกระทู้เนี่ย ชักถามต่อไปเลย ถ้าเป็นตอบในราชกิจจานุเบกษา คล้าย ๆ เขียนโจทย์มา แล้วก็ผู้ตอบคำถามก็ตอบเป็นลายลักษณ์อักษรมา ซึ่งเวลามันอาจจะล่องเลยไป ซึ่งอาจจะมึนงงหรือรายละเอียดที่อยากจะซักถาม มันก็อาจมันคงไม่ดี แต่ถ้าเป็นการตอบสดเนี่ยน่าจะดีกว่ามากครับ

กระทู้ถามควรจะต้องอยู่ น่าจะเป็นอย่างนั้นเป็นการตอบสดมากกว่า ปฏิบัติการของรัฐบาลคงตอบได้ยากนะฮะ เพราะมันแล้วแต่กระทู้เนาะ แล้วแต่เรื่องที่มาซักตั้งคำถามสอบถาม เรื่องสอบถามฝ่ายบริหาร ผมคิดว่าเท่าที่ผ่านมาเนี่ย ทางฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารเค้าก็ตอบสนองด้วยดี เค้าก็ตอบทุกเรื่อง ถ้าจะมาติดตามเนี่ยก็เป็นสิทธิของสมาชิกที่เป็นฝ่ายตั้งกระทู้ถามแล้ว คำตอบยังไม่กระจ่างหรือว่ายังไม่เป็นที่พอใจคำตอบ ท่านก็สามารถนำเรื่องเข้ากรรมาธิการสามัญต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง แต่ละชุดที่รับผิดชอบอยู่ อย่างเช่นที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรเนี่ย อาจจะท่านตั้งกระทู้ถามแล้วยังไม่กระจ่างชัด หรือว่าคำตอบยังไม่เป็นที่พอใจ ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม หรือที่มันลึกลงไป ก็นำเรื่องเสนอกรรมาธิการการเกษตร ซึ่งการอภิปรายก็จะได้เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนำเอกสารหรือข้อมูลมาชี้แจง"

(23) นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ให้ความคิดเห็นว่า

"การควบคุมการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายนิติบัญญัติ คือสิ่งที่เราทำมาหลายก็คืองานของกรรมาธิการนะครับ จากผลของการตรวจสอบ ผมยกตัวอย่างจากกรรมาธิการชุดนี้ที่มาประชุมห้องนี้ประจำคือกรรมาธิการยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับการร้องเรียนค่อนข้างมาก ตรงนี้ก็ทำให้เป็นการเปิดโอกาสให้เราได้รับรู้ปัญหาและประสิทธิภาพในการทำงานของฝ่ายบริหาร ทั้งการสอบถาม การเชิญผู้ที่เป็นผู้บริหารของหน่วยงานให้ความรู้ คือมาให้ความรู้ให้ความเข้าใจ รวมทั้งให้ถ้อยคำ เนี่ยก็เป็นวิธีหนึ่งนะครับ ถือว่าเป็นการคือเราทำงานเหมือนกับเป็นผู้ตรวจการรัฐสภาไปด้วยในตัว กรรมาธิการชุดนี้ เพียงแต่ไม่ได้

คือการตรวจสอบไม่ค่อยได้มันขึ้น... ผมยกตัวอย่างตัวเองก็แล้วกันนะฮะ คือสิ่งที่ออกมาในราชกิจจานุเบกษา ถ้าเราไม่ได้เกี่ยวข้องกับโดยตรงเนี่ย มันมีโอกาที่จะเป็น... มันจะมีไม่มาก แต่ถ้าได้มีการตอบในสภา ผมซึ่งอยู่ในสภาด้วย แม้จะไม่ใช้เป็นคำถามที่ผมถาม ผมก็ได้เรียนรู้ไปด้วย ตรงนั้นเนี่ย จะช่วยให้ ส.ส. มีคุณภาพมากขึ้น มีความเข้าใจในปัญหา การแก้ปัญหา ก็จะฉับไว ฉับพลัน ไม่ถึงพอดถึงเวลามันก็สายเกินไป

กระทั่งที่สุด ผมเดินทางไปต่างประเทศหลายครั้งก็ได้ไปสังเกตการณ์ตั้งกระทั่งที่สุด สังเกตการตอบ มันฉับไวและมีคุณภาพได้ผล และได้ผลกับประชาชน"

(24) คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ข้อคิดเห็นว่า

"ครับ ก่อนที่ผมจะได้ตอบถึงประเด็นการควบคุมการทำงานโดยฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในระบบรัฐสภาเนี่ยครับ ผมอยากจะเรียนในแง่ของระบบการปกครองในระบบรัฐสภา มีการปกครองในระบบประชาธิปไตยโดยนั้นจะต้องอาศัยหลักของการตรวจสอบ และถ่วงดุลย์อำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ ในฐานะที่ผมอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติ ผมคิดว่าการควบคุมปัจจุบันนี้ตามรัฐธรรมนูญ เราสามารถที่จะควบคุมฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพหลายทาง

ประการแรกก็คือว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถที่จะยื่นญัตติเพื่อลงมติเพื่ออภิปรายทั่วไป และเพื่อลงมติเป็นรายบุคคลและทั้งคณะ อันนี้ถือว่าเป็นมาตรการที่มีความสำคัญค่อนข้างสูง ในแง่ของระบอบประชาธิปไตยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของทุกพรรคจะต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลว่า ได้ดำเนินการเป็นไปตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภาหรือไม่ รัฐธรรมนูญปัจจุบันของเราไม่ได้ลงมติตอนแถลงนโยบายเพื่อเปิดโอกาสให้รัฐบาลได้ทำงาน แต่ว่าฝ่ายค้านหรือ ส.ส. สามารถที่จะยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป หรือสามารถที่จะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งรายบุคคลและคณะได้ นี่เป็นมาตรการที่มีความสำคัญ ยกตัวอย่างที่ผ่านมาผมถึง 2 ครั้ง แน่นนอนที่สุด รัฐบาลมีเสียงมากกว่าก็ย่อมจะเป็น

ผู้ชนะในมติการเลือกตั้ง แต่ว่าประเด็นที่มีการอภิปรายผมคิดว่าเป็นประเด็นหลักที่สาธารณชนหรือประชาชนเข้าร่วมรับฟังด้วย ร่วมตรวจสอบกับฝ่ายนิติบัญญัติด้วย

ประการที่ 2 ที่ผมคิดว่ามีความสำคัญค่อนข้างมาก นั่นก็คือเรื่องการเสนอญัตติต่าง ๆ เพื่อที่จะเสนอแนะให้รัฐบาลดำเนินการ หรือชักถามรัฐบาลในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเร่งด่วนของประชาชน ในตรงนี้ ส.ส.สามารถทำได้ง่ายมาก เพียงแต่ลงชื่อ ถ้าเป็นญัตติด่วนก็มีผู้รับรอง 10 คน ญัตติธรรมดาอีก 5 คน แล้วก็สามารถที่จะเสนอเรื่องเข้าไปในการที่จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ผมยกตัวอย่าง ปัญหาเรื่องภัยแล้ง ญัตติจากทุกพรรคการเมืองเข้ามาสู่สภา แล้วก็ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เอาประเด็นต่าง ๆ เข้ามาชักถามในสภา นอกจากเอาประเด็นต่าง ๆ เข้ามาชักถามแล้วก็เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ เข้าไปให้รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าการควบคุมรัฐบาลหรือในการดูแลก็เป็นส่วนที่สำคัญ แนนอนที่สุดในเรื่องเหล่านี้ ไม่สามารถที่จะล้มรัฐบาลได้ แต่ผมคิดว่าในระบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบบเปิดในปัจจุบันนี้ ประชาชนสามารถที่จะติดตามรับฟังความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ ส.ส. เสนอต่อรัฐบาลนะครับ

ประการที่ 3 ผมคิดว่า เป็นเรื่องของกรรมาธิการชุดต่าง ๆ กรรมาธิการชุดต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญในปัจจุบันมีถึง 23 คณะ ใน 23 คณะเนี่ย ตามมาตรา 153 ถึงแม้จะระบุจะให้สภาให้ความเห็นชอบ เป็นกรณี ๆ ไปก็จริง แต่โดยข้อเท็จจริงในเชิงปฏิบัติแล้ว สภาผู้แทนราษฎรก็จะให้ความเห็นของทุกเรื่อง ที่กรรมาธิการได้เสนอเข้ามาว่าจะให้มีอำนาจหน้าที่ทำอะไร ยกตัวอย่างของผมเนี่ย เป็นกรรมาธิการติดตามงบประมาณรายจ่ายประจำ เราก็สิทธิที่จะเรียกบุคคล เอกสารต่าง ๆ มาศึกษามาพิจารณา มีสิทธิที่จะสอบสวนในกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายประมาณแผ่นดินได้ เมื่อผลจากการประชุมกรรมาธิการเป็นอย่างไร เราก็สามารถที่จะเสนอผ่านทางสภา สภาก็จะเสนอความคิดเห็นนั้นไปยังรัฐบาลในแง่ตรงนี้นะครับ ผมถือเอาแง่ของการตรวจสอบของประชาชนเป็นสำคัญ นั่นคือว่าถ้ากรรมาธิการชุดใดมีข้อมูลหลักฐานชัดเจน ผมคิดว่าถึงแม้ว่าจะเป็นมติของกรรมาธิการก็จริง แต่ถ้ารัฐบาลไม่ให้ความสนใจ แต่

สิ่งนั้นเป็นผลกระทบต่อประชาชน ผมคิดว่ารัฐบาลก็จะขาดความศรัทธาจากประชาชนเช่นเดียวกัน

ประการสุดท้ายที่ผมคิดว่ามีความสำคัญค่อนข้างรองในความคิดเห็นของผมคือกระทู้โดยเฉพาะในสมัยประชุมที่ผ่านมาก็มี 2 กระทู้เท่านั้นเอง ที่ผมอยากเรียนนิดหนึ่งก็คือว่า จริง ๆ ผมเป็นกรรมาธิการแก้ไขศึกษาปัญหารัฐธรรมนูญด้วย แล้วก็เราได้พิจารณาเรื่องกระทู้พอสมควรว่า เราน่าจะมีกระทู้สดด้วยริเปล่า ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ไม่มี ความสามารถที่จะตอบในที่ประชุมหรือในราชกิจจานุเบกษาก็ได้ ซึ่งตรงนี้บางที่กระทู้ผมคิดว่าจำต้องเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วตอบแล้วให้รัฐมนตรีถาม มันมีผลแง่เดียวเท่านั้นเอง คือให้ฝ่ายบริหารได้เตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา ผมคิดว่านะครับ ผลในการที่จะตรวจสอบหรือผลในการที่จะควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารจริง ๆ นั้น ค่อนข้างจะน้อยมาก เพราะฉะนั้นในแง่ของการตรวจสอบ การควบคุมการทำงานของรัฐบาล ผมคิดว่าใน 4 ประเด็นนี้ ถ้าสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความสนใจและหยิบเอาประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีข้อมูลอย่างชัดเจนมาพูดจากันในสภาและพูดจาในสาธารณะที่มีเหตุผล ผมคิดว่าจะได้รับการยอมรับจากประชาชน และมีผลต่อการควบคุมการทำงานของรัฐบาล

คือจริง ๆ ไม่ควรจะตัดกระทู้ถาม แต่ควรจะปรับปรุงวิธีการ ผมยกตัวอย่างว่า ควรจะมีมาตรการในการที่จะให้มีกระทู้สด แต่กระทู้สดอาจจะได้ผ่านการ approve หรือผ่านความเห็นชอบของประธานรัฐสภาเสียก่อนว่า ประเด็นนี้สามารถตั้งเป็นกระทู้สดได้หรือไม่ ถ้าเมื่อไรประธานสภาอนุมัติให้ เป็นกระทู้สดได้หรือไม่ ถ้าเมื่อไรประธานสภาอนุมัติให้ เป็นกระทู้สด รมต. จะต้องตอบในที่ประชุม ตรงนี้จะมีผลในแง่ที่ว่าฝ่ายบริหารจะต้องมีการ alert มีการตื่นตัวตลอดเวลา จะต้องเตรียมพร้อมในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ใช่บอก ว่ายังไม่ได้รับรายงาน หรือยังไม่รู้ อย่างนี้ไม่ได้ รัฐบาลสนใจค่อนข้างน้อยมาก การจัดล่าดับวาระในเรื่องของกระทู้นี้ ผมคิดว่าทางฝ่ายรัฐสภา เขาก็ให้ความสำคัญค่อนข้างน้อย ผมสังเกตดูแล้ว ผมคิดว่า เอ้อ คงจะรู้จักจอมกระทู้ นะครับ คือท่านนิยม วรปัญญา ท่านเสนอไปมากเลย เสนอไปจนคนอื่นไม่มีโอกาสจะเสนอ

ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ในตรงนี้ก็แล้วกันแล้วก็เห็นว่าทางฝ่ายสภาเองก็ให้ลำดับความสำคัญ การแก้ไขไม่ใช่เฉพาะแต่เรื่องกระทู้ถาม ผมยังมีความคิดร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคน โดยเฉพาะนักการเมืองรุ่นหลังว่าเราน่าจะมีการจัดสัมมนาในเรื่องระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาว่าให้ทำอย่างไรให้การประชุมสภาของเรามีประสิทธิภาพสูงสุด นั่นคือว่าในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของประชาชน ทำอย่างไรให้ใช้เวลาของสภาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะเสนอแนะรัฐบาลหรือการควบคุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่ามาตรการทั้งในเรื่องของการยื่นมติอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ดี ยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปก็ดี ยื่นญัตติที่ดี เรื่องของกระทู้ที่ดี เป็นเรื่องของเราจะมาปรับปรุงกลวิธีให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้ เพราะปัจจุบันนี้ค่อนข้างที่จะรวดเร็วมาก ผมยกตัวอย่างในเรื่องของเศรษฐกิจ เช่น เรื่องหุ้นที่ผ่านมา กว่ารัฐบาลจะได้ออก กว่าญัตติจะเข้าสู่สภานี้ บางที่สถานการณ์บางอย่าง รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วส่วนหนึ่ง บางอย่างเวลาไปแก้ไขส่วนหนึ่งแล้ว ที่นี้สภาเอาประเด็นเหล่านั้นมาพูดก็ไม่ทันการไม่ทันต่อเวลา สิ่งเหล่านี้ทำให้ความสนใจของประชาชนลดลง เปรียบเสมือนหนึ่งว่า สภาผู้แทนนี้ ล้าสมัย ผมจึงอยากจะให้ช่วยกันคิดว่าเราจะปรับปรุงกลวิธี ยุทธศาสตร์อย่างไร ในการประชุมให้เป็นเรื่องสำคัญ

จริง ๆ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ เรามีกรรมาธิการ 2 ชุด ชุดแรกมีกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผมว่าชุดนี้ต้องมาดูในประเด็นที่ผมพูดไปแล้วว่า ทำอย่างไรให้ยุทธศาสตร์หรือกลวิธีในการควบคุมรัฐบาลเนี่ยเกิดประสิทธิภาพ ชุดที่ 2 คือ การติดตามมติการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ชุดนี้มีความสำคัญแต่ผมเขียนด้วยข้อเท็จจริงว่า การตอบกระทู้ในราชกิจจานุเบกษาเนี่ย มีใครอ่านสักกี่คน O.K. หลายคนมีความสนใจต่อประเด็นที่จะติดตามว่ารัฐบาลทำอะไรไปบ้าง ตรงตามคำตอบกระทู้หรือไม่ ตรงนี้สามารถที่จะหยิบยกเวลาอภิปรายทั่วไป หรืออภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจต่อ รมต. ในบางเรื่องได้ใช้ไหมฮะ แต่ถ้าจะให้เกิดผลจริง ๆ ผมคิดว่ากระทู้ที่ดีก็มีความสำคัญในการที่จะติดตามการทำงานของรัฐบาล”

(25) นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง ให้ความเห็นว่า

"การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน วิธีที่มีคุณภาพที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้คือการยื่นญัตติเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล แต่ผมคิดว่าวิธีนี้ทางฝ่ายรัฐบาลมักจะเตรียมตัวเมื่อรู้ว่าจะถูกยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ จะเตรียมตัวหาหลักฐานต่าง ๆ มา และก็มาโต้ตอบกันในสภา ฯ เพื่อให้ตัวเองพ้นผิด ดูเหมือนว่าตัวเองไม่ได้กระทำความผิด แต่ข้อเท็จจริงในสังคมก็รู้กันอยู่ว่าอะไรเป็นอะไร ที่นี้การตรวจสอบที่ผมคิดว่าจะมีคุณภาพจริง ๆ ก็คือ อยากรจะให้ มี ออมบุดสแมน ผู้ตรวจการรัฐสภา คือตรวจสอบโดยไม่ให้เจ้าตัวเขา รู้ ตรวจสอบแบบโดยตรงเลย มีพฤติการณ์พฤติกรรมใดสงสัยเราก็เข้าไปสู่จุดนั้นทันที ผมคิดว่าเมื่อไม่มีการเตรียมในการประจักษ์พยานที่จะหาหลักฐานมาโต้ตอบ เอามาให้สังคมได้รับรู้โอกาสที่เขาจะมาแก้ตัวก็คงไม่มี เชื่อมั่นว่าการใช้ผู้ตรวจการรัฐสภาน่าจะได้ผลกว่า แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องเก็บเป็นความลับ วิธีการพฤติการณ์พฤติกรรมคนไหนที่ส่อไปในทางทุจริต เราก็เจาะไปที่ตรงจุดนั้นเลย เราจำเป็นต้องมีผู้ตรวจการรัฐสภาขึ้นมา ซึ่งอำนาจหน้าที่ไม่เหมือนกับ ป.ป.ป. อยากรให้งานของรัฐสภาที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการประจำของฝ่ายบริหาร

กระทู้ถาม ผมก็คิดว่านักการเมืองรุ่นก่อนก็คงจะมองเห็นกันนะว่ากระทู้ก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะควบคุมการทำงานของรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพได้ แต่จริง ๆ ในข้อปฏิบัติผมเห็นว่ากระทู้หรือญัตติใด ๆ ในสภา ฯ แทบจะไม่มีคามหมายเลย ยิ่งกระทู้ฝ่ายรัฐบาล ยื่นญัตติไปอภิปราย รัฐบาลตอบ แต่การลงสู่การปฏิบัติจริง ๆ มักจะละเลย ผมว่าไม่เหมือนกับญัตติใหญ่ ๆ เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งเป็นการเร่งเร้า กระตุ้นให้จำเป็นต้องทำนะ เพราะมีการเปิดเผยสู่สาธารณะอย่างกว้างขวาง ส่วนกระทู้ที่ดีหรือญัตติธรรมดาที่ดีนี้มักจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากสังคมเท่าที่ควร จะไม่ให้ความกระตือรือร้นในการที่จะแก้ไขปัญหา

รัฐบาลมีปฏิกิริยาโต้ตอบ หลังจากที่ได้รับเรื่องญัตติหรือกระทู้ไปแล้วนี้ รัฐบาลคงจะตื่นตัวนิดหนึ่งว่ามีกระทู้เรื่องนี้เข้ามานะ เรียก

ข้าราชการประจำเข้ามาสอบถาม เห็นว่าเรื่องไม่สำคัญก็จะผ่านไป แต่ถ้าเห็นเรื่องไหนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอาจจะลงมาเล่นสักนิดหนึ่ง แต่อย่างที่ผมบอกไว้แล้ว คือมันไม่ได้รับความสนใจจากสังคมเท่าที่ควร สื่อมวลชนต่าง ๆ ก็ไม่ได้ให้ความสนใจ พอไม่ได้ให้ความสนใจก็อาจจะมองข้ามความสำคัญไป อาจจะอย่างนั้นครับ กระจุกถาม คิดว่าไม่สมควรตัด ที่ผมว่าไม่ได้มีความสำคัญ หมายความว่าผมให้ความสำคัญแต่รัฐบาลนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร คือจริง ๆ แล้วนี่ ญาติที่ดี หรือกระจุกที่ดี อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่ามันเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่นักการเมืองรุ่นเก่า เขามองเห็นว่าควบคุมการทำงาน การบริหารงานของรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพ แต่เดี๋ยวนี้สมัยนี้เราต้องยอมรับว่า นักการเมืองมาเล่นการเมืองนี้บางครั้งอาจจะไปโรมทตัวเอง อาจจะประจำสัมพันธ์ตัวเอง เรื่องไหนที่สื่อมวลชนให้ความสนใจมาก ตัวเองก็อยากจะลงมาทำที่ตัวเองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ลงมา ถ้าหากว่ามีสื่อมวลชนให้ความสนใจสนับสนุนกระจุกหรือญาติจะให้ความสนใจ ซึ่งจะทำการดำเนินงานนั้นมีประสิทธิภาพ แต่ที่ผ่านมาสื่อมวลชนส่วนหนึ่ง และประชาชนส่วนหนึ่ง ที่ไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับญาติ หรือกระจุกธรรมดา เพราะที่เกี่ยวจ พอเป็นลักษณะนี้ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารของรัฐบาลก็เลยเฉื่อยช้าลงไป เลยทำให้ดูเหมือนว่ากระจุก กับญาติธรรมดานั้น ไม่ค่อยมีความหมายมากนัก ไม่เหมือนกับญาติที่เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ สื่อมวลชนในสังคมให้ความสนใจมาก จริง ๆ แล้วมันก็ต้องมีอยู่ แต่อยากจะฝากให้รัฐบาลได้ตระหนักว่าต้องให้ความสนใจ เพราะญาติที่ดี กระจุกที่ดีนั้นเป็นสิ่งที่ผู้แทนราษฎรได้รับข้อมูลมาจากประชาชน หรือความเดือดร้อนของประชาชนจึงได้นำเสนอ เมื่อนำเสนอรัฐบาลมักจะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

กระจุกนี้ ผมคิดว่าการตอบในราชกิจจานุเบกษาเป็นการดี เพราะว่าเวลาตอบกระจุกแล้วดูเหมือนเรื่องภายในจังหวัด ภายในเขตพื้นที่เลือกตั้งของผู้แทนราษฎร แต่ถ้าหากเป็นกระจุกที่ผลมีกระทบต่อส่วนรวมของทั้งประเทศอย่างนี้ น่าที่จะให้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดได้มีส่วนร่วมรับรู้ด้วย แต่ถ้าหากเป็นกระจุกที่มีขอบข่ายไม่กว้างขวางนัก เช่นอยู่ในเขตพื้นที่เลือกตั้งอะไรนี้ ก็ควรจะให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งการพิจารณาขณะนั้นผมเชื่อมั่นว่า ตัวประธานรัฐสภาหรือตัวรองประธาน

รัฐสภาที่รับผิดชอบควรจะใช้พิจารณาที่จะเลือกว่าจะบรรจุให้เข้าสู่สภา ฯ หรือให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ข้อดีของกระทู้ที่ตอบในราชกิจจานุเบกษา คืออย่างที่ได้กราบเรียนไปแล้วว่าหากว่าเป็นเรื่องในเขตพื้นที่เลือกตั้งในจังหวัดนั้นๆ ทำให้ไม่ไปเสียเวลาสภา ฯ ที่จะใช้เวลาพิจารณาญัตติที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมก็ไม่ไปรบกวนเวลาส่วนนั้น อันนี้เป็นข้อดี

ข้อเสียก็คือ ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย จะได้รับรู้ปัญหาครอบคลุมทั้งหมด ก็ไม่มีโอกาสได้รับรู้ เพราะถ้าหากตัวเองไม่ได้ยื่นกระทู้ไปตัวเองก็มักจะไม่ได้ติดตาม หนังสือในราชกิจจานุเบกษา ผมถามว่ามีสมาชิก ฯ 360 คน จะมีสักกี่คนที่อ่านในราชกิจจานุเบกษานั้น เพราะฉะนั้นทุกคนจะไม่มีโอกาสได้รับรู้ พอไม่รู้ก็ไม่ว่าพื้นที่ตรงส่วนหนึ่งในเขตพื้นที่ของประเทศไทยที่ตัวเองเป็นผู้แทน ฯ อยู่นี้ มีความเดือดร้อนเรื่องอะไร ประชาชนในเขตตรงนั้นต้องการอะไร อันนี้ก็เลยเป็นผลเสียที่ทำให้การดูแลสอดส่องของผู้ที่คิดว่าเป็นผู้แทน ฯ ของปวงชนชาวไทยไม่รู้ทั่วถึง ไม่สามารถจะจ้ใช้รัฐบาลได้

ผลดี ผลเสียก็ลักษณะเดียวกันครับ คือรัฐบาลตอบ ถ้าตอบในรัฐสภา จะทำให้สมาชิกทั้งหมดได้มีโอกาสรับรู้นโยบายในการปฏิบัติ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องในเขตพื้นที่นั้น แต่แนวทางในการปฏิบัติของฝ่ายรัฐบาลนั้นก็คงจะใช้แนวทางปฏิบัติเหมือนกันทั่วประเทศ ตัวเองไม่รู้เรื่องนี้พอรู้ว่าเกิดปัญหาขึ้นมา รัฐบาลใช้แนวทางนี้แก้ไขปัญหานั้นขึ้นมา พอเกิดในเขตพื้นที่ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบหรือตัวเองใกล้ชิดอยู่ก็สามารถจะนำข้อมูลในนั้นมาให้คำตอบหรือชี้แจงกับประชาชนหรือแก้ปัญหาได้ถ้าหากเกิดปัญหานั้นคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกัน

เคยยื่นกระทู้ไป ก็ไม่เคยมีใครมาออมช่อม แต่ผมคิดว่าถ้ามาออมช่อมท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ยื่นกระทู้ไปก็คงจะไม่ยอม เมื่อยื่นไปแล้วก็อยากจะได้ผลงานออกมา ถ้าจะมาออมช่อมกันในส่วนตัวคงจะไม่เป็นเรื่อง เพราะสมาชิก ฯ ที่ยื่นกระทู้ก็อยากจะเป็นผลงานของตัวเอง ให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ก็คงจะต้องถ่ายเอกสารราชกิจจานุเบกษานั้นไปประชาสัมพันธ์ให้

ประชาชนได้รับทราบว่าตัวเองได้ทำงานเรื่องนั้น แก้ปัญหาเรื่องนั้นไป เรื่องอ้อม
ช่อมคงจะไม่มีครับ

ถ้าเป็นญาติหรือกระทู้ของผมเอง ผมจะติดตามทุก
กระทู้ และทุกญาติ หลังจากยื่นกระทู้ไปแล้วก็จะติดตามว่า กระทู้ที่ยื่นไปรัฐบาล
ดำเนินการไปถึงไหนแล้ว และไปทำอย่างไรแล้ว และโดยเฉพาะตัวผมเองเป็น
กรรมาธิการเปิดเผยรายงานการประชุม ผมจะเน้นดูค่าอภิปรายของท่านสมาชิก
ที่มีปัญหาในแต่ละเรื่อง และจะซีล็ค เรื่องนั้นส่งกลับไปให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ
ในเรื่องนั้นได้รู้ว่า สมาชิกอภิปรายในเรื่องนี้ ท่านได้ปฏิบัติงานไปถึงไหนแล้ว"

(26) สัมภาษณ์ นายทรงยศ รามสูตร อดีตสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคชาติพัฒนา เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2537

"เกี่ยวกับเรื่องตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี สันติ ชัยวิรัตนะ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องนโยบายการรักษาตลิ่งริมแม่น้ำโขง
ตามแนวชายแดน ตามเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2531 เป็นกระทู้ค่วนที่ 86 การ
ประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ 1 เรื่องนี้เดิมที่รัฐบาลไม่ได้มีนโยบายในการดูแลรักษา
ตลิ่งตามแนวชายแดนเลย เป็นเหตุให้ตลิ่งพังเสียหายดินแดนไปทุก ๆ ปี เมื่อเราตั้ง
กระทู้ถามแจ้งให้รัฐบาลรับทราบแล้ว ปรากฏว่าหลังจากท่านรัฐมนตรีตอบกระทู้
แจ้งว่าจะได้ดำเนินการแล้ว ต่อมาปรากฏว่า รัฐบาลถึงได้มีนโยบายและแผนพร้อม
งบประมาณในการรักษาตลิ่ง โดยมีงบประมาณต่อเนื่อง เชื่อว่าเป็นผลจากกระทู้
ถาม... ตอนถามเรื่องนี้ยื่นเป็นญาติด้วยแล้วตามด้วยกระทู้ ส่วนใหญ่เพื่อน สส.
มักจะยื่นทั้งกระทู้และญาติพร้อม ๆ กัน แล้วรอคิว อันไหนได้ก่อนก็จะเอาอันนั้น
อันที่ได้ทีหลังจะใช้เป็นการตรวจสอบว่าที่ตอบไปแล้วมีการดำเนินการใด ๆ หรือไม่
การตรวจสอบส่วนใหญ่ก็ไปตรวจดูที่โยธาจังหวัด
ถ้างบประมาณตกมาก็ใช้ได้"

ตอนที่ถามเรื่องนี้ก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค
ร่วมรัฐบาล ถึงจะร่วมรัฐบาลก็ต้องถาม เพราะถามแล้วมีหลักฐานดี เพราะจะมี
การบันทึกไว้ในบันทึกการประชุมสภาและในราชกิจจานุเบกษา

กระทู้เป็นสิ่งที่ต้องรักษาไว้ เพราะมีผลในการควบคุม รัฐมนตรีได้ เพราะสามารถชี้กชี้ได้ การตอบกระทู้ในราชกิจจานุเบกษาไม่มีผลให้ คนอื่นทราบเรื่องราวได้ แต่คืออยู่อย่างคือไม่เสียเวลาคอยในสภา

การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี 2534 กลับมาให้ถามในสภา อย่างเดิม เพราะตอนแก้รัฐธรรมนูญมาเป็นปี 2534 รสช. ไม่ต้องการให้ฝ่ายนิติบัญญัติมาตรวจสอบฝ่ายบริหาร

จุดอ่อนของการตั้งกระทู้ถามคือ องค์กรประชุมสภา ไม่ควรถึงกึ่งหนึ่งก็สามารถประชุมตอบกระทู้ได้ ให้องค์กรประชุมลดลงบ้าง และควร เลื่อนเวลาจากบ่ายโมงมาเป็นเวลาก่อนเที่ยง เพราะจะสามารถตอบกระทู้ได้ มากขึ้น และเรื่องกำหนดให้ตอบได้แค่ 5 กระทู้ในการประชุมก็ไม่ควร ไม่จำเป็น ควรขยายตามความเหมาะสม"

(27) สัมภาษณ์ นายสีหหนาท ฤาชา อดีตสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรจังหวัดชัยภูมิ เมื่อ 21 มี.ค. 2537

"เกี่ยวกับเรื่องกระทู้ถามที่ผมถามเรื่องเกี่ยวกับการ ตั้งและขยายโรงพยาบาลระดับอำเภอ ตำบล โดยเป้าหมายต้องการให้โรงพยาบาล ขนาด ๑๐ เตียงในทุกตำบล โดยถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายวิชรินทร์ เกตะวันดี เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2530 ถามแล้วเขาก็ตอบว่าจะขยาย เตียงคนไข้ให้ หลังจากนั้นเราก็ตามดูว่าเขาจะดำเนินการอย่างไร โดยดูว่าใน งานของกระทรวงมีการของบประมาณเพิ่มเกี่ยวกับเรื่องนั้นหรือไม่ ปรากฏว่ามี การของงบประมาณแสดงว่ากระทู้ถามเรื่องนี้ของเราได้ผล

ในการติดตามดูว่ารัฐบาลจะดำเนินการตามที่ได้ตอบ กระทู้ไว้หรือไม่นั้น ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการติดตามสอบถามกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมาธิการติดตามผลงานงบประมาณรายจ่ายประจำปี, กระทรวงการคลังซึ่ง มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน, สำนักนายกรัฐมนตรีและสำนักงบประมาณ โดยติดตาม สอบถามด้วยวาจา หรือบางทีก็ทำหนังสือสอบถามเป็นลายลักษณ์อักษร

เคยตั้งกระทู้ถามบ่อย ส่วนมากรัฐมนตรีจะตอบ ที่ถาม
แล้วไม่ตอบไม่เคยมี โดยวิธีที่จะเร่งให้กระทู้ได้รับการตอบโดยเร็วก็โดยเร่งทำ
ประธานและเร่งรัฐมนตรีด้วยวาจา

กระทู้ที่ผมถามส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับส่วนรวม
ของประเทศ

กระทู้ถามที่ตอบแล้ว ตอบว่าจะดำเนินการอย่างไร
เราทราบแล้วต้องติดตามดู หากไม่ติดตามก็คงจะไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่นเคยถาม
เกี่ยวกับเรื่องซ่อมแซมบ่อน้ำบาดาลที่ชำรุด ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เขาตอบว่าจะได้ดำเนินการให้ ส่วนที่เกี่ยวข้องจัดการให้ แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้เห็น
มีการดำเนินการอะไร"

ประวัติผู้วิจัย

พ.ต.ท. สฤษดิ์ชัย เอนกเวียง

- เกิดเมื่อวันที่** 2 มิถุนายน พ.ศ. 2498
- จบการศึกษา** ระดับเตรียมอุดมศึกษา จากโรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ 14 พ.ศ. 2516
- ปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต จากโรงเรียนนายร้อย ตำรวจ เมื่อ พ.ศ. 2521
- รับราชการ** พ.ศ. 2521 - 2522 รอง สว. จร. สน. บางเขน
พ.ศ. 2522 - 2523 รอง สว.ป. สน. ท้องจอก
พ.ศ. 2523 - 2530 รอง สว. ๗.5 กก. สส. น. เหนือ
พ.ศ. 2530 - 2532 รอง สว. สส. สน. มัธยมศึกษา
พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน สว. สส. สน. ดินแดง
- การฝึกอบรม**
- หลักสูตรสารวัตรป้องกันปราบปราม พ.ศ. 2531
  - สัมมนา เรื่อง "ความก้าวหน้าในการสืบสวนคดีฆาตกรรม" ครั้งที่ 11 ที่เมือง Toronto ประเทศ Canada เมื่อวันที่ 7 มิ.ย. - 11 มิ.ย. 2536